

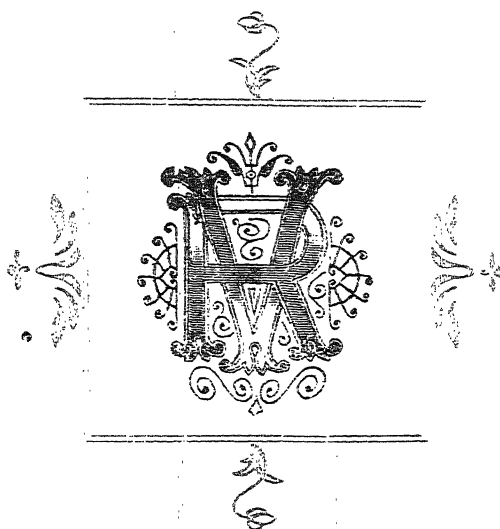
2005/05/05

2005/05/05

క్రీ. పు.

నిర్వచనోత్తరరామాయణము

(శ్రీ, తిక్కనామాత్యప్రణేతము).

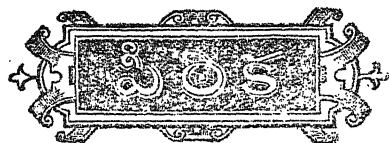
చెప్పి పురి :

వావిళ్ల. రామస్వామిశాస్త్రులు అండ్ సన్స్ వారిచే,

ప్రకటితము.

1916.

All Rights Reserved.

“ వేదవేద్యే వరే వుంసి జాతేః దశరథాత్మజే,
వేదః ప్రాచేతసా దాసీ త్సాక్షా ద్రామాయణాత్మనా. ”

శ్రీయశవతియు సఖలచరాచరంబులం బుట్టింపఁ బెంప గిట్టింపఁ గారణం బగు సర్వేశ్వరుండు నిఖలలోకరక్షార్థంబు రవికులాభరణం బగుదశరథునకుం బుత్ర రత్నంబై రామరూపంబున నవతరించి సాధుబృందంబులం గాచె.

అట్టిపురుషోత్తమునిదివ్యచారిత్రంబు యథావస్థితంబుగ నాదికవి వాల్మీకి మహర్షి సకలవేదాంతరహస్యార్థప్రతిపాదకంబును, నైహికాముష్మికసుఖప్రదంబును నఁగి వేదం బనాఁ బరఁగు నప్తకాండపరిమితం బైనశ్రీరామాయణం బనుమహేతి హాసం బొనర్చి లోకంబునకు మహోపకారంబు నేసె.

అందుఁ దొలుతటియాలుకాండములలో శ్రీరామునిపట్టాభిషేకంబుదాఁక జరిగినకథయు, సప్తమకాండమునం బట్టాభిషేకంబునకుం దరువాతిరామనిర్యాణ పర్యంత మగుకథయు వర్ణింపఁబడి యున్నది. సప్తమకాండమునకే యుత్తరకాండ మనియుం బేరు. దీనికథావైభవముంబట్టి మనభరతఖండంబునంద కాక జర్మని మున్నగుద్వీపాంతరంబుల నుండుకవీంద్రులనేకులు నానాభాషలలో నాటకములు గను, బ్రబంధములుగను వెండియుఁ బెక్కుతెఱంగులఁ దత్తదభిరుచి కనుగుణం బుగా వ్రాసికొని యున్నారు.

ఈ చరిత్రవోలె లోకవిదితం బగుచరిత్రంబు కొంతదనుక భారతం బొండు దక్క వేటొం డెద్దియుఁ గానరాదు. పాతివ్రత్యము, త్సౌంతి, దయ, సౌశీల్యము, మున్నగునుగుణంబులచే విలసిల్లి సకలపతివ్రతాజనతాలంకారం బై యొప్పులోక మాత సీతం బోలునతీరత్నంబును, పారుషము,పితృభక్తి,జనానురాగము, త్సౌంతి, కారుణ్యము మున్నగులోకోత్తరంబు లగుకల్యాణగుణంబుల కాకరం బైనశ్రీ రాముం బోలుపురుషోత్తముండును మఱియొక్కం డెచ్చట నేని లేఁ డనుట సర్వ జనవిదితము.

ఇట్టిమహాపురుషచరిత్రం బనర్గళకవితావిభాసితం లగుభాస్కరతిక్కనాదు లకుఁ దెలుంగు బాసఁ బ్రబంధంబుగా రచించుచుభాగ్యంబు లభించుట యాంధ్ర భాషాభిమాను లగునస్తదాదులపుణ్యంబ కాని వేఱు గాదు. ఈచరిత్రంబును మొట్టమొదట మంత్రీభాస్కరుం డనుమహాకవి యాంధ్రీకరించె. ఇదియ భాస్కర

రామాయణ మనుషేర నెల్లెడల మిగులం బ్రభావ్యత వహించి యున్నది. ఈ భాస్కరుడు తిక్కనామాత్యునకుం చాత యని నిర్వచనోత్తరరామాయణమునం బ్రథమాశ్వాసములోని.—

“గీ. సారకవితాభిరాము గుంటూరువిభుని, మంత్రిభాస్కరు మత్పితామహునిఁ దలఁచి
యైన మన్ననమెయి లోక ధూచరించు, వేఱ నాకృతిగుణములు ధేయు నేల.”

అనుపద్యమునం దనకావ్యము స్వగుణంబునఁ గాకున్నను దనతాత యగు భాస్కరుని దివ్యకవితాప్రగల్భ్యంబున నైనను లోకాదరణంబు నొందు నని చెప్పికొని యుండుటం దెల్లం బగుచున్నది. మంత్రిభాస్కరుడు పూర్వ రామాయణము రచింప దానిం బూర్తి నేయం గడంగి కాబోలు తిక్కన యుత్తర కాండమును నిర్వచనముగ నాంధ్రీకరించె. దీనినే యిప్పటికి నూటయిరువది యేండ్లకు మునుపు కంకంటి పాపరాజు తద్దయు విస్తరించి రామనిర్యాణపర్వం తము గొప్పప్రబంధముగ విరచించెను. తిక్కనమాత్రము దనకావ్యము విషాదాంతముగ నుండఁ గూడ దని కాబోలు శ్రీరామనిర్యాణమును వచింపఁ జయ్యె. భారతమునఁ గృష్ణనిర్యాణముఁ జెప్పి యున్నను నప్పటికిఁ దనయభిప్రాయము మాఱియుండ వచ్చు నని యూహింపవచ్చును. ఇఁకఁ దిక్కనచరిత్ర యిండుక వర్ణింప వలసియున్నది.

తి క్క న.

నియోగిబ్రాహ్మణుడు, గౌతమగోత్రుడు, ఆప స్తంబసూత్రుడు, కొమ్మమాంబకు మంత్రిభాస్కరునకుఁ జాత్రుడు, కొమ్మనకు నన్నమకుఁ బుత్రుడు, మహేశ్వరభక్తుడు, కేతన, మల్లన, సిద్ధన అనువార లీతని పెదతండ్రులు, ఈవిషయము విరాటపర్వములోని.—

“సీ. మజ్జనకుండు సత్సాన్యగౌతమగోత్ర, మహితుండు భాస్కరమంత్రితనయుఁ
డన్నమాంబావతి ధయఘులు కేతన, మల్లనసిద్ధనామత్యనరల
కూరిమితమ్మండు ధగుంటూరివిభుడు కొమ్మనదండనాథుడు ధమధురకీర్తి
విస్తరస్సారం దాశపస్తంబసూత్రు, విశ్రాంతిండు సాంగ వేదవేది
తే. యర్థిఁ గల వచ్చి వాత్సల్య ధమతశయిల్లి, నన్నదీయ ప్రజామంబు ధలాదరించి
తుష్టి దీవించి కరుణార్ద్రావృష్టిఁ జూచి, యెలమి నిట్లని యానతి ధయిచ్చెనాకు.”

అను పద్యమువలనను, నిర్వచనోత్తర రామాయణములోని—

“మ. అమలోదాతమనీష నేనుభయకావ్యప్రాధిఁ బాటించుకె
ల్పమునం బారగుడం గౌవిదుడ నాశపస్తంబసూత్రుండ గౌ
తమగోత్రుండ మహేశ్వరాంఘ్రికమలధ్యానైకశీలుండ న
న్నమకుం గొమ్మనమంత్రికొ సుతుండఁ దిక్కనగుండ సన్సాన్యడన్.”

అనుపద్యమువలనను దెలియుచున్నది.

ఇంక నీకవిజీవించియుండుకాలముం గుఱించి పలువురు పలుతెఱంగులం దలాతలి వాదంబు సేయు చున్నను నిరర్థకాంశవిచారము పిష్టపేషణమ కాఁ దలంచి హేతువాదంబునం దిగక సంగ్రహముగఁ దెలుపు చున్నాఁడ.

నిర్వచనోత్తరరామాయణమునకుం గృతిపతి యగుమనుమసిద్ధిస్తపాలుఁడు శాలివాహనశకము 1179-1182 (క్రీస్తుశ. 1258-1261) సంవత్సరములలో భూదా నముఁ జేసినట్లు కృష్ణామండలములోనిశిలాశాసనములవలనం దెలియు చున్నం దునను, ఈమనుమరాజు రాజ్యముఁ గోలుపోఁగా [1254 సంవత్సరములో అక్కన బయ్యన యనుచోళులం జయించినట్లు కృష్ణామండలములో ఇనిమల్లగ్రామములోని శాసనము మున్నగుపెక్కుశాసనములచే క్రీ॥1200-1258 సంవత్సరములనడుమ రాజ్యముచేయుచున్నట్లు తెలియుచున్న] గణపతిదేవుఁడు తిక్కనసోమయాజిప్రార్థ నమువలన దండయాత్ర వెడలి వెలనాటిరాజులం జయించి నెల్లూరి కేగి మనుమ సిద్ధిరాజుకు మరల రాజ్యంబు నొసంగినట్లు సోమదేవరాజీయమునం జెప్పంబడి యున్నందునను, వారికి సమకాలికుఁ డగుతిక్కనసోమయాజియు శాలివాహన శకము 1127-1171 (క్రీ 1200-1258) సంవత్సరములనడుమఁ దప్పక సశరీరుఁ డై యుండెననుట నిర్వివాదాంశము.

ఈ తిక్కనతాత యగుమంత్రిభాస్కరుం గుఱించి పెక్కుకవులు స్తుతిపద్యం బులం జెప్పి యునికి నేతద్వంశజులు రాజకార్యనిర్వాహధూర్వహు లనియ కాక యితనివంశము పండితవంశ మనియుం గూడ తేటపడుచున్నది. ఈకవికిఁ బూ ర్వులు మహారాజాస్థానములం గొప్పయద్యోగము లొనర్చి జగద్విఖ్యాతిఁ గన్న మహాభాగులు. వీరినివాసస్థలము కృష్ణామండలములోని వెలటూ రనుగ్రామము. ఉద్యోగధర్మమున మంత్రిభాస్కరుని కాలములో గుంటూరుననుండుటం జేసి గుంటూరువా రని పేరు వచ్చినదే కాని వీరియింటిపేరు కొట్టరువు వారు. ఈవిష యమును గూర్చి అభినవదండి కేతన దశకుమారచరితలో.—

“గీ. మనుమసిద్ధిమహేశసమస్తరాజ్య, భారణారేయుఁ డభిరూపభావభవుఁడు

• కొట్టరువుకొవ్వనామాత్యుఁకూర్చి సుతుఁడు, దీనజనతానిధానంబు † తిక్క-కౌరి.”

అని వచించియున్నాఁడు. తిక్కనతండ్రి కొవ్వనామాత్యుఁడు గుంటూరికి దండ నాధుఁడుగా నుండెను.

ఈ కొవ్వనామాత్యుఁడు నెల్లూరిలో ధర్మపత్నిం గైకొనినబంధుత్వమున నెల్లూరికి రాకపోకలు జరుగు చుండ మనుమసిద్ధిస్తపాలపరిచితి గలిగె ననియు, దా నంజేసి మనుమరా జీకవికుటుంబము నాదరించి నెల్లూరికిం బిలిచికొని వచ్చి

పూర్వము హరిహరనాథాలయ ముండినయిప్పటిరంగనాథ దేవాలయముదగ్గర నిల్లు గట్టించి తిక్కన నందుఁ గాపురం బుంపఁగా నారాజాస్థానంబున నమాత్యుం డును, విద్యత్కవీంద్రుండును నై దిగంతవిశ్రాంతకీర్తి గై సేసి వైదికకర్తానుష్ఠానతత్పు రుండగుటమిఁ బినాకినీతీరంబున జన్మంబు సేసి తిక్కనసోమయాజి నాఁ బరఁగి హరి హరనాథున కంకితంబుగా విరాటపర్వంబుఁ దొడంగి మహాభారతంబు నాంధ్రీక రించె ననియుఁ దరువాత మనుమసిద్ధిమరణముతో నాతనివంశ మంతరింపఁ దిక్కన సోమయాజికుమారుఁ డగుకొమ్మన నెల్లూరికి రెండుక్రొసులదూరమున నున్న పా టూరికరణీకమును సంపాదించికొని యచ్చటనే నివసించె ననియు, నాకారణమున నీకవివంశమువారికిఁ బాటూరువా రనుపేరు వచ్చిన దనియు, నేతద్వంశ్యులు చెప్పు చున్నారు. ఈపాటూరువారు పాటూరిలోఁ గొండఱు నిండుకూరిపేటలో గొం దఱు నున్నారు.

తిక్కనామాత్యుండు నిర్వచనోత్తరరామాయణమును, పంచమవేదమనాఁ బరఁగుభారతంబును (విరాటపర్వముమొదలు 15 పర్వములు) రచించెను. మఱియు నీతఁ డవసానకాలమున ముద్దులమూటఁ గట్టుకృష్ణశతకమును రచించె నఁట. నన్నయభట్టు భారతము నారణ్యపర్వముదనుక నాంధ్రీకరించి మృతిబొం దఁగా నారణ్యపర్వముం దెలింగించుట నాతనికి మతిభ్రమణముగలిగి కీర్తిశేషుఁ డయ్యె నని తలఁచి దానికి శంకించి యరణ్యపర్వశేషముం బూర్తిసేయఁ దొర కొనక తక్కుంగల పదియేనుపర్వముల రచించె నని చెప్పుదురు.

తిక్కన నిర్వచనోత్తరరామాయణ మొనర్పుతఱికి యజ్ఞము సేసి యుండ లే దని యాశ్వాసాంతగద్యమువలనం దెలియుచున్నది.

ఈగ్రంథమును నెల్లూరి కథిపతి యగుమనుమసిద్ధిరాజున కంకిత మొన ర్చెను. మనుమరాజు తిక్కనపై మిక్కుటంపుమక్కువచే మామవరుసం బిలుచు చున్న ట్టికావ్యము ప్రథమాశ్వాసములోని—

“క. ఏ నిన్ను మామ యనియెడి, దీనికిఁ దగ నిమ్ము భారతీకన్యక నా
కీసర్వుడ వగు దనినను, భూనాయకుపల్కు- చిత్తమున కిం పగుడున్.”

అనుపద్యమువలనం దెలియు చున్నది.

ఇక నీతనిభాషాంతరీకరణముంగుఱించి యించుక విచారింప వలసియున్నది. పూర్వకాలమున నాంధ్రకవులు, పురాణముల నితిహాసములం దెలింగించుతఱిఁ గథానందర్థముమాత్రము మాటకుండునట్లు కొంతదనుక బాటించుచు వచ్చిర కాని మూలములో నుండుప్రతిపదమునకు సరి యైనతెలుగుపలుకుల నిఱికింప వలయు ననియు, మూలములో లేనివర్ణనలను గల్పనలను జేయరా దనియు,

మూలములో నున్న విషయముల నన్నింటిని వరుసగానే చెప్పవలయు ననియు సంకల్పించినవారు కారు. దీనికి గారణము తమకావ్యములు స్వతంత్రములు గా నుండవలయు ననియు, గవితాధార దడవుకొనిన ట్లుండక యవిచ్ఛిన్నము గా నుండవలయు ననియు, దలంచుటయ. లోకములో ఒకభాషకై లి మఱియొకభాషకై లికి గొన్నియెడలం బోలియునికియు, బెక్కుతెఱంగులం బోలకయునికియుం గలదు. గీర్వాణంబునం గర్వణిప్రయోగ మింపు నింపును. ఆంధ్రంబున నది యంతగా రుచింపదు. మఱియు దేవభాష వంశస్థము, ఉపేంద్రవజ్ర, ఇంద్రవజ్ర, ఆర్య మున్నగు వృత్తములు రచన కనుకూలములుగను విన సొంపుగ నుండును. తెలుఁగున సీనము, గీతము, చంపకమాల, మత్తేభము లోనగువృత్తములు సొగసుగ నుండుఁగాని వసంతతిలకాదు లంత రమణీయములుగ నుండవు. కొన్నిజాతీయము లాంధ్రంబునం గొన్ని గీర్వాణంబునను సహృదయహృదయానందంబు నొందించు. ఇట్లుకొక్కచంద మొక్కొకభాష కందంబుఁ బొందించుటం జేసి యాయాభాష కనుగుణం బగుకై లిం గబ్బఁబు రచించుటయ కమనీయంబు. మహాకవు లగునన్నయ, భాస్కరుడు, తిక్కన, శ్రీనాథుడు లోనగు వా రీఘంటాపథమునకు వెలి గాకయే కావ్యనిర్మాణమునకుం గడంగిరి. అట్లుగాక మూలమునకు నన్నివిషయంబుల మిగ భాషాంతరీకరణము నేయునిర్బంధమునకు లోగిన నట్టి భాషోచితకై లి యలవడుట దుస్సాధము. కాబట్టియే తిక్కనామాత్యుడు నిర్వచనోత్తరకాండకథ నూతనగాఁ గై కొనివర్ణనాదులఁ దనయిచ్చవచ్చినట్లు స్వతంత్రముగ రచియించె. అయినం గొన్ని యుచితస్థలములమూలము ననుసరించియు నాంధ్రీకరించి యున్నాఁడు.

ఉత్తరకాండలోని. —

“సువర్ణపుష్పే స బభౌ శ్యామః పీతాంబరో హరిః,
కాంచనస్య గిరే శృంగే సతతి త్తోయదో యథా.”

అనుశ్లోకమును. —

“క. గరుడునిపై శార్ఙ్గధనుర్ధరుఁ డగువిష్ణుండు మేరుతటించొల్పుతటి

త్పరివృతజలముఁ బోలుట, విరియ దనుజరాజహంసఫలితతి యితనికిన్.”

అనియు, నిట్లే కొన్నికొన్నియెడలం గొంచె మించుమించుగఁ దెలిగించి యున్నాఁడు. కథాభాగములో సంస్కృతంబున బహుశంబుగ నున్నయెడం బ్రధానకథాంశమును మాత్రము వివరించుచు మిగుల సంక్షేపించి శ్రీరామనిర్యాణమును వదలి 10 యాశ్వాసములప్రబంధమును వ్రాసెను. సంక్షిప్తభాగంబుల నూత్తద్వప్తిచే గ్రంథంబునం జూచుకొనునది.

ఇక్కవిసార్వభౌమునిసరసకవితానిర్మాణకౌశల మిట్టి దని వక్కాణింప నేరీతరము. ప్రబంధపరమేశ్వరుం డనాఁ గవిపుంగవులనడుమ వన్నె కెక్కినయెత్తా పెగ్గడ తనహరివంశములో నీతని.—

“ తనకావించినసృష్టి తక్కింబులఁజేతం గాదు నా నేముఖం
బునఁ దా బల్కినపల్కు లాగము లై ఁ పొల్పొందు నావాణిస
త్తను నీతం డొకరుండు నాఁ జనుమహాత్మాప్తిం గవిబ్రహ్మ నా
వినుతింతుం గవితక్కుయజ్ఞ నిఖిలోర్విదేవతాభ్యర్చితున్.”

అని కవిబ్రహ్మ కాఁ గొండాడియున్నాఁడు.—

నిరవధికకోమలపదమధురసరసస్వతీవిలాసవై భవంబునను వేదమార్గప్ర
వర్తకత్వంబున నితని నపరకృష్ణద్వైపాయనుం డనియే చెప్ప నొప్పును. మహాభారతం
బున నాశ్వాసాంతపద్యంబులంజూడ నితం డదై వ్యతమతావలంబి యనియుఁ బూర్వో
త్తరమీమాంసాశాస్త్రములయందును వ్యాకరణమునందు ససమానపాండిత్యము
గలవాఁడనియుఁ గోచరింపకమానదు. ఇతఁడు కాళిదాసాదులువోలె సకలశాస్త్ర
మర్యాదల సమగ్రముగ నెఱింగిన పండితకవీంద్రుఁడు. ఇయ్యది భారతంబున నాయా
ఘట్టంబుల భాషాంతరీకరించుతఱి నెఱుంగవగు. ఈతనికి గీర్వాణాంధ్రంబుల నెక్కుడు
వై శారద్యంబుకలిమి నుభయకవిమిత్రుం డనుచిరుదము గలిగె. సోమయాజియగు
టఁ బరమాస్తికాగ్రేసరుం డనియుఁ గర్తాచరణదీప్తాదత్తుం డనియుఁ బెలియుచున్న
ది. ఇక్కవిసార్వభౌరచనలాంధ్రభాషాభిమానులకాగమములు. తురసికు సరసంపుఁ
బలుకు లాంధ్రభాషాయోషాభాషణములు. ఈతనికృతు లాంధ్రకవిపుంగవులకుఁ
గవితామార్గప్రదర్శకములు. ఆంధ్రభాషాతత్వము నెఱింగినకోవిదులలో నీతఁ
డపరశబ్దశాసనుఁడు. ఇక్కవీంద్రునకు గీర్వాణభాషాపై శారద్య మెక్కుడయ్యెను
గవనంబునం దెలుఁగుపలుకులే తఱచుగాఁ గాన్పించును. కవనంబున జల్లిపదంబుల
నిఱికింపక కాదాచిత్తముగ ననతిదీర్ఘసమాసములం బొందుపఱచుచుఁ జెన్నతీన్న
పదములంగూర్చి యతిప్రాసములకుఁ దడవుకొనక సరళముగా హృదయరంజకముగాఁ
గవన మల్లుటయ యీకవికి నైజము. సంస్కృతంబున బౌణ్యభట్టప్రథమకృతి యగు
హర్షచరిత్రమునంబోలెఁ దిక్కనబాల్యకృతి యగునుత్తరరామాయణంబున నవి
చ్చిన్నకవితాధారకుఁ గొన్నియెడల సంకోచంబుగలిగినను, కాదంబరింబోలె భార
తంబున నారి తేరి సర్వాలంకారశోభిత యై సవరసోపేత యై సరసగుణసమేత యై
ప్రాథకవితాయువతి దద్దయు సహృదయహృదయాంబుజంబుల నలరించు చున్నది.
సమయాచింతింబట్టి యేరసంబు వర్ణించుతఱి నెట్టిపదములం గూర్చిన రసము గృహీతా
కృతివోలె సహృదయహృదయదర్పణంబులఁ బ్రతిబింబించునో, యట్టిమధురపదం
బులం బొందించుచున్నామనానిక్కవీచంద్రుఁ డెఱింగిన ట్లారు లెఱుంగరు. సర్వతో

“మ. కమలాధారుడు భీతిమారుడు దనమాకారుండు గంభీరుడు డ

బ్రహ్మభీమారుడు దపారసారుడు కళాస్సారుండు వీరుండు దు

ర్వమదోస్సారుడు దధర్మభీరుండు మహోదారుండు దుర్వారుడు డ

త్యమలూచారుండు నిర్వికారుండు యశోహారుండు ధీరుం డిలన్.”

1 ఆ. 86 ప.

ఇట్టివి సూక్ష్మదృష్టి గనుగొనినచో నీతనికృతులం బెక్కులు గన్పట్టును. అయినను గథాసందర్భమున దీనిని పరమార్థ మని తలంచి రసభావాదులం దిగ నాడి కిష్టార్థకల్పనైకశరణంబు లగుచిత్రబంధయమకాదులకొఱకుఁ గష్టపడక యా శ్వాసాంతమున మాత్రమీ వ్యావృత్తినియమమును గైకొనినాఁడు. ఇట్టిలక్షణములు విశేషముగఁ నాంధ్రీపంచమవేదంబునఁ జూపట్టును.

ఈకావ్య మీతనిప్రథమకవిత యగుటంజేసి దీనియందు భారతమందలికవి తాపోగ్ధిమ యంతగాఁ గానరా కున్నను మొత్తముమీఁద భారతశైలిం బోలియే యున్నది. కాఁబట్టియే యిందలిపద్యంబులయందుఁ దిక్కన కత్యంతగౌరవముండి యుండెను. దీనికిఁ దనభారతంబున నిందలికొన్నిపద్యంబులఁ గొంతనఱకు మార్చియు మార్పకయుఁ బొందుపఱచి యుండుటయే ప్రమాణము.

విస్తరభీతిచే వాని నిట నుదాహరింపక విరమించితి. ఇక్కపీంద్రుండు నన్నయభట్టనంప్రదాయానుసారముగఁ గావ్యాదిని సంస్కృతశ్లోకర్ూపంబుగనే మంగళాచరణం బొనర్చెను. పద్యంతముల మానెను. దీనింబట్టి యేతద్వైకల్పికత్వంబు గవి కిష్ట మని తోచుచున్నది. ఈకవివల్లభుండుగొఱచి వ్రాయఁదగుసంశయము లనేకము లున్నను, విస్తరభయంబునను ముఖ్యముగా నవి భారతమునకు సంబంధించినవగుటను విరమించుచు స్థాలీపులాకన్యాయంబుగ రెండుపద్యముల నిట నుదాహరించుచున్నాఁడ.

“మ. కుచముల్ వాఁతెడిసీటిమీఁదివిలసత్తోక్తంబులం గ్రేణి నే

యును నుండకొ మెడ యెత్తి పాదయుగళం ధి బూదంగ బాహులతల్

పచరింపం గరమూలకాంతి నిగుడకొ ధి భావంబు రంజిల్లఁ బొ

డుచుఁ గ్రీడించిరి పువ్వుఁబోడులు లతాఙ్గోలాకళాప్రాధులన్.”

8 ఆ. 37 ప.

“కా. ఏమేమీ రఘురామతెమ్ముడవె మీ ధి రేపారి పై నెత్తి మా

మామం బంక్తిముఖున్ వధించినను మీ ధి మార్గ్యంబు పైరించి యే

నేమిం జేయక యున్నఁ గ్రొవ్వి యిట నీ ధి వేతెందితే మేలు మే

లీమై తోడవ పోదు గాక యని దైత్యేశుండు దర్పంబునన్.”

10 ఆ. 17 ప.

ఇట్లు సరసగుణమణిగణభూషణభూషితకవితాపనితామణిమధురశృంగార విలసితంబుల రసికవరేణ్యు లనురక్తి ననుభవించి యానందాంబునిధిరంగ తరంగంబుల ఙ్గోలాకర్మ నాచరింతురుగావుత మని ప్రార్థించుచున్నాఁడ.

ఉత్పల - వేంకటసరసింహాచార్యులు.

విషయసూచిక.

—•—

ప్రథమాశ్వాసము.

విషయము.

పుట.

కృత్తిప్రశంస	...	1
కృత్తికర్తృనియమము	...	"
కృత్తినాయకవంశావతారము	...	2
అయోధ్యావర్ణనము	...	6
పూర్వరామాయణకథ	...	9
ఆశ్వాసాంతము	...	11

ద్వితీయాశ్వాసము.

రామునికొల్వకూటమునను జనకాదులు వచ్చుట	...	12
మునులు రాముని సుతించుట	...	13
విశ్రవసు జన్మప్రకారము	...	"
వైశ్రవణుని వృత్తాంతము.	...	15
సుకేశుని వృత్తాంతము	...	17
మాల్యవదాదులు తపంబుచే బ్రహ్మవలన వరంబులు పడయుట	...	18
మాల్యవంతుడు లంకయందు నివసించుట	...	19
మాల్యవదాదులు పెండిలియై పుత్రులం గాంచుట	...	"
మాల్యవంతుడు లోకంబుల బాధించుట	...	20
ఇంద్రులు హరుననుజ్ఞచే విష్ణువును వేడుట	...	"
మాల్యవదాదు లమరావతిపై దండెత్తుట	...	21
ఆశ్వాసాంతము	...	22

తృతీయాశ్వాసము.

విష్ణువు దేవతలకుఁ దోడై రాక్షసులతో యుద్ధము సేయుట	...	23
మాల్యవంతుడు విష్ణువున కోడి పాతాళముఁ జొచ్చుట	...	25
అగస్త్యుడు రామునకు రావణాదులకథ చెప్పుట	...	26
రావణాదులు తపం భాసించుట	...	29

విషయము.

పుట.

రావణునకు బ్రహ్మ వరంబు లిచ్చుట	...	29
విభీషణునకు బ్రహ్మ వరంబు లిచ్చుట	...	30
కుంభకర్ణుని తపగిఫలము	...	31
సుమాలిబోధనచే రావణుఁడు లంకను వశపఱచుకొనుట	...	33
రావణుఁడు లంకం బ్రవేశించుట	...	34
శూర్పణఖకుఁ బెండ్లిచేయుట	...	34
ఆశ్వాసాంతము	...	35

చతుర్థాశ్వాసము.

రావణకుంభకర్ణ విభీషణులు పెండ్లాడుట	...	35
మేఘనాదుని జననము	...	36
రావణుఁడు దేవతలు మొదలగువారిని బాధించుట	...	37
కుబేరుఁడు దూతను బంపి రావణునకు బుద్ధి చెప్పించుట	...	38
రావణుఁడు కుబేరునిపై దండెత్తి పోవుట	...	39
యక్షరాక్షసులయుద్ధము	...	40
కుబేరుఁడు రావణుని దూరనాడుట	...	41
కుబేరుఁడు రావణునితో యుద్ధముచేసి యోడిపోవుట	...	42
రావణుఁడు కుబేరు నోడించి పుష్పవిమానము గొనుట	...	43
నందికేశ్వరుఁడు రావణుని శపించుట	...	44
రావణుఁడు కైలాసమును బెల్లగించి యెత్తుట	...	45
శివుఁడు రావణునిచేతులు కైలాసము క్రింద నడఁగఁ జ్రొక్కి వాఁడు ప్రార్థింపఁగా ననుగ్రహించుట	...	46
ఆశ్వాసాంతము	...	47

పంచమాశ్వాసము.

వేదవతి రావణునిచే నవమానిత యై యగ్నిప్రవేశము చేయుట	...	45
రావణుఁడు దిగ్విజయము చేయుట	...	47
నారదవోదితుఁడై రావణుఁడు యమునిమీఁదికిఁ జనుట	...	48
నారదవచనప్రబోధితుండై రావణుఁడు యమునిపై దాడివడలట	...	49
నారదుఁడు రావణునిరాక యముని కెఱింగించుట	...	50
యమరావణ సేనలు పోరాడుట	...	51
యమరావణులద్వంద్వయుద్ధము	...	52
బ్రహ్మ యమరావణులయుద్ధమును మాన్పుట	...	53

విషయము.

పుట.

రావణుడు నివాతకవచకాలకేయులతో యుద్ధముసేయుట	...	52
రావణుడు తనమఱుది యైనవిద్యుజ్జహ్నుని జంపుట	...	53
రావణుడు వరుణపట్టణముపై దాడివెడలుట	...	53
రావణుడు లోకములోని స్త్రీల నెల్ల జెఱులవట్టుట	...	54
రావణునిచెఱు బడిన స్త్రీలు విలపించుట	...	55
చెఱు బడ్డయింతులు రావణుని శపించుట	...	56
రావణుడు దిగ్విజయము చేసి వచ్చి లంకం బ్రవేశించుట	...	57
శూర్పణఖ తనమగని జంపె నని దుగ్గిఖించి రావణుని దూఱనాడుట	...	57
రావణుడు శూర్పణఖ నూరడించి దండకారణ్యమునకుఁ బంపుట	...	58
రావణుడు కుంభిల యనువనమున యజ్ఞము సేయుచున్న యింద్రజిత్తుఁ జూడఁబోవుట	...	58
రావణుఁ డింద్రజిత్తుఁ గుంభిశనండి లంకకుఁ దోడ్కొనివచ్చుట	...	59
ఆశ్వాసాంతము	...	59

షష్ఠాశ్వాసము.

విభీషణుఁడు కుంభీనసను మధుఁ డపహరించె నని యన్నతోఁ జెప్పట	...	60
మధునిపై దండెత్తినరావణుఁడు కుంభీనసప్రార్థనచే వానితోఁ జెలిమిసేయుట	...	61
మధుఁడును రావణుఁడు నింద్రునిపై దండెత్తుట	...	62
క్షైలాసవర్ణనము	...	63
అంధకారవర్ణనము	...	64
చంద్రోదయచంద్రికావర్ణనములు	...	64
రంభారావణసంవాదము	...	65
నలకూబరుఁడు రావణుని శపించుట	...	67
రావణుఁడు దండెత్తి వచ్చుటవిని యింద్రుఁడు విష్ణునిఁ గాన నేగుట	...	68
ఇంద్రుఁడు యుద్ధమునకు వెడలుట	...	69
దేవదానవసేనలు పరస్పరము తలపడి పోరుట	...	69
మేఘనాదుఁ డింద్రుని మాయాతిమిరమున ముంచి పట్టుకొనుట	...	73
రావణుఁ డింద్రుని బట్టి లంకకుఁ గొనిపోవుట	...	74
ఆశ్వాసాంతము	...	74

సప్తమాశ్వాసము.

బ్రహ్మ యింద్రజిత్తు కోరినవర మిచ్చి యింద్రుని విడిపించుకొని వచ్చుట	...	75
రావణుఁడు కార్తవీర్యనితోఁ బోరాడి చెఱుబడుట	...	76
పులస్తుడు కార్తవీర్యుని వేడుకొని రావణునిచెఱ విడిపించుట	...	80

విషయము.	పుట.
రావణుడు వాలిచే భంగపడి యతనితో మైత్రి చేయుట	81
వాలి రావణుని జంకలో నిటికించుకొని నాలుగుసమద్రములను ముంచుట	82
వాలిచే భంగపడి రావణు డతనితో మైత్రిచేయుట	83
హనుమంతుని జననాదివృత్తాంతము	86
అగస్త్యాదిబ్రహ్మలు రాముని వీడ్కోని చనుట	87
పట్టాభిషేకమునకు వచ్చినజనకరాజు మొదలగువారిని రాముడు వీడుకొలుపుట	88
ఆశ్వాసాంతము	88

అష్టమాశ్వాసము.

కుశేరపుష్పకము రామునియొద్దకు వచ్చుట	90
భరతుడు రాముని బొగడుట	91
శ్రీరామునివినోదవిహారము	92
సీతారాము లుద్యానవనమున విహరించుట	94
సీతారాములజలవిహారవర్ణనము	97
సీతారాముల లీలావిహారవర్ణనము	99
సీతాదేవి గర్భము దాల్చుట	100
రాముడు కోరిక యడుగఁగా సీత గంగాతీరవనములకుఁ బోఁగోరుట	101
రాముడు నర్మసచివులవలన లోకాపవాదము నెఱుంగుట	102
లోకాపవాదభీతుఁడై రాముడు దమ్ములతో నాలోచించుట	103
లోకాపవాదమునకై రాముడు సీతను విడనాడ నిశ్చయించుట	104
రాముడు లక్ష్మణునివెంట సీత నడవులకుఁ బంపుట	104
ఆశ్వాసాంతము	104

నవమాశ్వాసము.

లక్ష్మణుడు గంగాతీరవనములకు సీతను దోడ్కొని పోవుట	105
రాముడు లోకాపవాదభీతుఁడై విడనాడినవృత్తాంతము సీతకు లక్ష్మణుఁ డెఱింగించుట.	106
సీత తన్ను భర్తవిడనాడినందులకై చింతించి లక్ష్మణునితో నయనిష్ఠురంబు లాడుట...	108
లక్ష్మణుడు సీతను గంగ దాటించి విడిచి పురమునకు మరలుట	108
వాల్మీకి సీతవృత్తాంతము మునిపుత్రులవలన విని వచ్చి తనయాశ్రమమునకుఁ దోడ్కొనిపోవుట.	110
పట్టణమునకుఁ బోవుచు కుమంత్రుడు లక్ష్మణునకు దుర్భిషోపశమంబుగా దొల్లిటికథ యెఱింగించుట	110
లక్ష్మణుడు పట్టణమునకుఁ బోయి యన్నతో సీత నడవిని విడిచి వచ్చితి నని చెప్పట.	111
లక్ష్మణుడు రామునకు దుర్భిషోపశమంబు నేర్పుట	112

విషయము.

పుట.

రాముఁడు దుగ్గిఖము నడచుకొని ప్రజలం బాలించుట	...	112
రాముఁ డేకాంతంబున సీతం దలంచి చింతిల్లుట	...	113
రాముఁడు మునులమొఱ విని శత్రుఘ్నుని లవణం జంపఁ బంపుట	...	114
శత్రుఘ్నుఁడు లవణంపై నెత్తిపోవుట	...	„
ఆశ్వాసాంతము	...	115

దశమాశ్వాసము.

మునులు శత్రుఘ్నునకు లవణాని శధించునుపాయం బెఱింగించుట	...	116
లవణశత్రుఘ్నులసంవాదము	...	117
శత్రుఘ్నుఁడు ద్వంద్వయుద్ధమున లవణాసురుం జంపుట.	...	118
లవణ వధించి మధుర నేలుచున్న శత్రుఘ్నుఁడు పండ్రెండేండ్లకు నన్నం జూడ వచ్చుట.	...	119
ఒకానొక బ్రాహ్మణుఁడు చచ్చినకొడుకుం చెచ్చి రామునినగరివాకిటఁ బెట్టి దుగ్గిఖించుట.	...	120
వసిష్ఠాదిబుఘులు విప్రకుమారునివృత్తికారణము రాముని కెఱింగించుట	...	121
రాముఁడు పుష్పకారూఢుఁడై శూద్రతపస్విని వెదకి ఖండించుట	...	122
శూద్రమునిని వధించినరాముని దేవతలు ప్రత్యక్షమై గారవించుట	...	123
దేవతలు చెప్పినచొప్పున నగస్త్యునియజ్ఞము చూడ రాముఁ డరుగుట	...	„
రాముఁ డగస్త్యునిచే సమ్మానితుఁడై యయోధ్య కేతెంచుట	...	124
రాముఁ డశ్వమేధయాగము నేయుట	...	125
కుశలవులు యాగశాలకు వచ్చి రామాయణగానము నేయుట	...	„
రాముఁడు కుశలవులగానము విని సమ్మానించుట	...	126
వాల్మీకి రామునికి సీతావృత్తాంతము చెప్పి కుశలవుల నతని కొప్పించుట	...	127
సీత నిజపాతివ్రత్యప్రభావంబున భూమిం గ్రుంగుట	...	128
రామచంద్రుండు పుత్రసహితుం డై నిజనగరంబుఁ జొచ్చుట	...	„
కుశలవులకు రాముఁడు రాజనిద్యల నేర్పించుట	...	129
ఆశ్వాసాంతము.	...	130

శ్రీ రస్తు.

నిర్వచనోత్తరరామాయణము.

—o—o—o—

ప్రథమాశ్వాసము.

రాస్తాం మనుమషీతీశ్వరభుజాస్తమేభిజగన్మణ్డల

ప్రాసాదస్థిరభారభాజదధతీసాసాలభజ్జీశ్రియం

శుణ్డాలోత్తమగణ్డభిత్తిషుమదవానజనశ్యాత్మనాం

యాముత్తేజయతేతరాంమధులిహః + మానవసాన్ద్రా) స్థితిః. 1

→ కృతిప్రశంస. ←

చ. హరిహరపద్మగర్భైలను + నాదికపీంధ్రుల నూత్నసత్కవీ
శ్వరులను భక్తి గొల్చి తగ + వారికృపం గవితావిలాసవి
స్తరమహనీయుఁడైనను + సర్వగుణోత్తరమూర్తిమన్నభూ
వరుఁడు దగంగ రాఁ బనిచి + వారనిమన్నన నాదరించుచున్. 2

క. ఏ నిన్ను మామ యనియెడు, దీనికి దగ నిమ్ము భారతీకన్యక నా
కీ నర్హుఁడ వగు దనినను, భూనాయకుపల్కు చిత్తమున కిం పగుడున్. 3

సీ. సకలలోకప్రదీపకుఁ డగువద్దినీ, మిత్రవంశమున జన్మించె ననియుఁ
• జూచిన మగ లైనఁ + జొక్కెడునట్టిసౌం, దర్యసంపదసౌంపు + దాల్చె ననియు
జనహృదయానంద + జనక మై నెగడిన, చతురతకల్పి న + ప్రతిముఁ డనియు
మెఱసి యొండొంటికి + మిగులు శౌర్యత్యాగ, విఖ్యాతకీర్తుల + వెలసె ననియు

తే. వివిధవిద్యాపరిశ్రమ + వేది యనియు
సరసబహుమానవిరచనాశాలి యనియు
మత్కృతీశ్వరుఁ డగుచున్న + మనుమనృపతి
సుభగుఁ గావించుటకు సముత్సాహుఁడ నైతి. 4

→ కృతికర్తృనియమము. ←

ఉ. భూరివివేకచిత్తులకుఁ + బోలు ననం దలఁపఁ దళంబులన్
సారథ మిచ్చుగంధవహుఁచందమునం బ్రకటంబు చేసి యిం

- పాఠేడుపల్కులం బడయఁ నప్పలుకు ల్పరి గ్రుచ్చునట్లుగాఁ
జేరుప నేరఁగా వలయుఁ జేసెద నే గృతి యన్నవారికిన్. 5
- చ. పలుకులపొందు లేక రసభంగము నేయుచుఁ బ్రాతవడ్డమా
టలఁ దమనేర్పు చూపి యొకటక హృదయం బలరింపలేక యే
పొలమును గానియట్టిక్రమముం దమమెచ్చుగ లోక మెల్ల న
వ్వులఁ బారయం జరించుకుకపుల్ ధర దుర్విలులట్ల చూడఁగాన్. 6
- క. తెలుఁగుకవిత్వము చెప్పం, దలఁచినకవి యర్థమునకుఁ దగియుండెడుమా
టలు గొని వళ్లులుం బ్రాసంబులు నిలువక యొగిని బులిమిఁ పుచ్చుట చదురే. 7
- క. అలవడ సంస్కృతశబ్దము, తెలుఁగుబడి విశేషణంబుఁ తేటపడంగాఁ
బలుకునెడ లింగవచనం, బులు భేదింపమికి మెచ్చుఁ బుధజనము కృతినో. 8
- తే. ఎట్టికవి కైనఁ దనకృతిఁ యింపుఁ బెంపఁజాలుఁ గావునఁ గావ్యంబునరను లైన
కవులచెవులకు నెక్కినఁ గాని నమ్మఁ డెందుఁ బరిణతి గలుగుకవిశ్వరుండు. 9
- క. అని సత్కవింద్రమార్గము, మనమున నెలకొల్పి నరనఁ మధురవచోగుం
భననుప్రసాదసంబో, ధనగోచరబహువిధార్థతాత్పర్యముగాన్. 10
- క. ఎత్తటి నైనను ధీరో, దాత్తనృపోత్తముఁడు రామఁ ధరణీపతి న
ద్వైతము సంభావ్య మగుట, నుత్తరరామాయణోక్తి యుక్తుడ నైతిన్. 11
- తే. సారకవితాభిరాముగుంటూరివిభుని, మంత్రి భాస్కరుమల్లితామహునిఁదలఁచి
యైన మన్ననమెయి లోకఁ మాదరించు, వేట నాకృతిగుణములుఁ వేయునేల. 12
- మ. అమలోదాత్తమనీష నే సుభయకావ్యప్రాణి బాటించుశి
ల్పమునం బారగుడం గళావిదుడ నావస్తంబసూత్రుండ గౌ
తమగోత్రుండ మహేశ్వరాంఘ్రికమలఁధ్యానైకశీలుండ న
న్నమకుం గొమ్మనమంత్రిక సుతుడఁ దిక్కాంకుండ సన్నాస్యుడన్. 13
- ఉ. జాత్యము గామి నొప్పయినఁ సంస్కృత మెయ్యెడఁ జొన్న వాక్యసాం
గత్యము నేయుచో నయినఁ గద్యము తోడుగఁ జెప్పి పెట్ట దా
ర్గత్యము దోషఁ బ్రాసముప్రకారము వేటగునక్షరంబులక
శ్రుత్యనురూప మంచు నిడఁ సూరుల కివ్విధ మింపుఁ బెంపజే. 14
- క. వచనము లేకయు వర్ణన, రచియింపఁగఁ గొంత వచ్చుఁ బ్రాథులకుఁ గథా
ప్రచయముఁ బద్యములన పొందుచితంబుగఁ జెప్పు టార్థులొప్పిద మనరే. 15
- క. లలితపదహృద్యపద్యం, బులన కథార్థంబు ఘటితఁ పూర్వాపర మై
యలఁతియలంతితునియలుగ, హల సంధించినవిధంబుఁ నమరఁగ వలయున్. 16

—|| కృతినాయకవంశవతారము. ||—

- క. ఈకృతికిఁ దొడవుగా నమ, రాకృతి యగుమనుమనరవఁ రాగ్రేసరున
త్యాకృతివంశము గాఢ, స్వీకృతి దగఁ గీర్తనంబుఁ నేయుదు నెలమిన్. 17

- ఉ. లంబుజనాభునాభి నుదాయం బయి వేధ మరీచిఁ గాంచె లో
కంబుల కెల్ల బూజ్యుఁ డగుఁకశ్యపుఁ డాతనికిఁ జనించె వి
శ్వంబు వెలుంగఁ జేయఁగ దివాకరుఁ డమ్మని కుద్ధవించె వా
నిం బొగడం జతుశ్శృంగులు • నేరక యున్నవి నాకు శక్యమే. 18
- క. ఆతనికి సకలలోక, ఖ్యాతుఁడు మను పుద్భవించి • యనవద్యమతిం
జాతుర్వర్ణస్థితిర, తాతత్పరవృత్తిఁ బరఁగె • సర్వోత్తరుఁ డై. 19
- శా. లోకాలోకతటివిహారకలనా•లోలద్యశస్సింహుఁ డ
స్తోకాపాదితపుణ్యమూర్తి మనువుఁత్తుం డాక్రమత్రేడ మై
నేకచ్ఛత్రము గాఁగ భూమిపలయంబెల్లం బ్రశాసించె ని
త్వోకుం డప్రతిమానదానమహిమా • కల్పోజ్జ్వలకాదుఁ డై. 20
- క. ఆయిత్వోకుకులంబున, సాయంతనసప్తజిహ్వోపాద్యశ్యశ్రీ
స్థాయత్ప్రతాపనిధి నా, రాయణనిభపుణ్యమూర్తి • రఘు పుదయించెన్. 21
- మ. మఘవిద్యాప్రియుఁ డై దివాకనుల సమ్మానించుఁ బ్రత్యర్థిబా
హుఘనాటోపము మాన్పు దిగ్విజయలీ•లోతాసహి యై సజ్జనా
లఘుకార్యంబులు దీర్చు వై దికవిధిఁజ్ఞాఘాదరస్వాంతుఁ డై
రఘుభూపాలకో•జెప్ప నొప్పదె జగ•త్ప్రాణప్రవీణాత్మకున్. 22
- క. ఆరఘువంశంబున వి, స్తారయశోధనుఁడు విమలఁచరితుఁడు బుధని
స్తారకుఁడు భూమిపాలన, సారనిపుణబుద్ధి రామ • జనపతి వుట్టెన్. 23
- మ. మునిలోకంబు ప్రశంస సేయ జగముల్ • మోదంబు వొందంగ దు
ర్జనతానిగ్రహతత్పరాత్ముఁ డగుచున్ • సదస్వత్సంరక్షణం
బున రాగిల్లుచు నేతె రామనృపుఁ డీ • భూచక్రముం దత్కులం
బున రాజన్య లనేకు లిద్ధరణిఁ బెంపుం బొంది పాలించినన్. 24
- క. పిదపఁ గలికాలచోళుం, డుదయం బై జలధివరిమి•తోర్ద్వీపలయం
బు దనకు బంటుపాలమ్ముగ, నెదు రెందును లేక పేర్చి • యెనకం పెనగన్. 25
- శా. చేనేతం బృథివీశు లందుకొనఁ గా • శీసింధుతోయంబులం
జేస్థే మజ్జన ముంగుటంబున హరించెం బల్లవోర్ద్వీశు ను
ల్లానం బొందఁగ ఫాలలోచనము లీ•లం గట్టఁ గావేరి హే
లాసాధ్యాఖిలదిష్టుఖండు కలికా•లత్కౌవిభం డల్పుఁడే. 26
- చ. అతనికులంబునం దవనఁతారి యుగాంతకృతాంతమూర్తి య
ప్రతిమవదాన్యతావిభవ • భాసి విలాసరతీశుఁ డప్రత
ర్కితవిధిభావధానపరిక్షీర్ణితనిర్మలవర్తనుండు సం
శ్రితనిధి పుట్టె బిజ్జన యశేషధరిత్రియు నుల్లసిల్లఁగన్. 27

- చ. పరుషపరాక్రముం డగుచుఁ + బల్లపువీట నుదగ్గులై నప
న్నిరువుర నాతనిం గలయ + నెన్ని యనర్గళమత్సరంబుమై
మురరిపునన్నిభుండు పదుఁమువ్వుర గం డడఁగంగఁ బెట్టె దా
బిరుదు వెలుంగ బిజ్జఁ డరి + భీకరభూరిభుభాబలంబునన్. 28
- క. తదవ్వంశంబునఁ బోషిత, విద్యజ్ఞుఁ డహితభుజగఁబహగేంద్రుఁడు ధ
ర్మాదైవతమూర్తి వరయో, పిదవర్గస్థుఁడు మన్తఃసిద్ధి జనించెన్. 29
- సీ. భూరిప్రతాపంబు + వైరిమదాంధకా, రమున కఖండదీపముగఁ జేసి
చరితంబు నిఖిలభూజననిత్యశోభన, లతకును నాలవా + లముగఁ జేసి
కరుణ దీనానాథ + కవిబంధుజనచకో, రములకుఁ జంద్రాతఃపముగఁ జేసి
కీర్తిజాలముఁ ద్రిలోకేశారికకు నభి, రామరాజితపంజరముగఁ జేసి
- ఆ. సుందరీజనంబు + డెందంబునకుఁ దన, నిరుపమాన మైన + నేర్పుకలిమి
నతిప్రసిద్ధి చేసి + యనదృశలీల మై, బరగె మనుమసిద్ధి + ధరణివిభుఁడు. 30
- క. అమన్తసిద్ధినుతుఁ డా, శామండలశాసనుండు + నదయాకృతి సం
గ్రామశ్రీరాముఁడు రా, మామదనుఁడు తిక్కనృపతి + మహిఁ బాలించెన్. 31
- ఉ. కేశవనన్నిభుండు పరిగీతయశోనిధి చోళతిక్కదా
త్రిశుఁడు కేవలుండె నృపు + లెవ్వరి కాచరితంబు గల్గునే
శైశవలీలనాఁడు పటుఁశౌర్యధురంధరబాహుఁ డై నపు
ధ్విశనరేంద్రమస్తకము + నేజ్జెఱఁ గందుకకేలి నల్పఁడె. 32
- సీ. లకుమయ గురుములూఁరికి నెత్తి వచ్చినఁ, గొనఁడె యాహవమునఁ స్థూటకముల
దర్పదుర్జయు లగుఁదాయాదనృపతుల, ననిలోనఁ బటనఁడే + యాగ్రహమున
శంభురాజాదిప్ర + శస్తారిమండలి, కముఁ జెర్చి యేలఁడే + కంచిపురముఁ
జేదిమండలము గాఁసిగఁ జేసి కాళవ, పతి నియ్యకొలుపఁడే + పలచమునకు
తే. రాయగండగోపాలు నఁరాతిభయద, రాయపెండారబిరుదాభిఁ రాము నుభయ
రాయగండాంకు ఖండియఁరాయుఁ దిక్క, ధరణివిభుఁ బోల రాజులఁగరిది కాడ.
- మ. కమలాప్తప్రతిమానమూర్తి యగునాఁకర్ణాటసోమేశు దు
ర్దమదోర్గర్వము రూపుమాపి నిజదర్పంబుం బ్రతిష్ఠించి లీ
లమెయిన్ జోళుని భూమిపై నిలిపి చోళస్థాపనాచార్యనా
మము దక్కం గొని తిక్కభూవిభుఁడు నామర్థ్యంబు చెల్లించఁడే. 34
- సీ. భృత్యానురాగంబు + పెంపుఁ జెప్పఁగ నేల, పరివారసన్నాహ + బిరుదు గలుగ
వందిప్రియత్వంబు + వర్ణింపఁ గా నేల, పాఠకవుత్త్రాఖ్య + పరగు మండ
నకలవిద్యాపరిశ్రమముఁ దెల్పఁగ నేల, కవిసార్వభౌమాంక + మవనిఁ జెల్ల
సుభగతామహిమఁ బ్రస్తుతి నేయఁ గా నేల, మన్తధనామంబుఁ మహిమ నెగడ
తే. సుభయబలవీరుఁ డనుపేరు + త్రిభువనములఁ

బ్రదురముగ ఘోరబహుసంగఃరముల విజయ

లక్ష్మీ జేకొను బాహుబలంబుసొంపు

పొగడ నేటికీ గలికాల • భూవిభునకు.

35

క. అతనికి నుదయించెను గ, ల్పతరువునకుఁ బుట్టు రుచిర • ఫల మన మనుమ

క్షితిపతి కవిహృదయశుక, ప్రతతినమాస్వానీదయ • రసికత వెలయన్.

36

ఉ. అర్థజనంబు లోభిన్మపులూసలు చూపినఁ బడ్డజాలి ప్ర

త్యర్థులు వైరిరాజులమందం బడఁగించుటఁ గన్న పెంపు నా

నార్థము లర్థి కిచ్చియు రఞావనిఁ దోలియుఁ బాపుకామిని

ప్రార్థితమూర్తి మన్నజనఃపాలుఁడు కేవలుఁడే తలంపఁగన్.

37

సీ. అడవులఁ గొండలఁ • బడి యాలుబిడ్డప, ప్తృణుఁగనివైరిధాఃశ్రీ శులందుఁ

గట్టంగఁ దొడఁ బూయఁ • బెట్టఁ గొఱంత లే, కానంద మందెడు • నర్థులందుఁ

గని విని యించువిల్తునియలరమ్ముల, బారికి నగపడ్డ • భామలందుఁ

దమతమలో నద్భుతం బంది కొనియాడు, నిఖిలకళాగమ • నిపుణులందుఁ

తే. గానఁగావచ్చు వేఱ పొంగడ్డలాస, పడక తనయంత జగములఁబరఁగుచుండు

దినకరాన్వయతలకంబు • మనుమనృపతి, వీర్యవితరణరూపవి • వేకమహిమ.

38

మ. ద్రవిణోర్విపతిగర్వముం దునిమి శౌర్యం బొప్పఁ గర్ణాటద

ర్పవిఘాతంబు నొనర్చి వైరిమనుజేంద్ర శ్రేణికణ్ గొంగ నా

నవని బేర్కొని యున్నయట్టివిజయఃత్కాధీశ్వరుం గానిగా

నెవిచెం జోళనమస్త సిద్ధి యనిప్రాఁయేటం బ్రగాఢోద్ధతిన్.

39

సీ. దండప్రణామంబు • దగ నభ్యసించిరో, నెఱి బోరగిలఁబడ • నేర్పునాఁడ

వేల్పులు గఱవంగ • నెర వల్వరించిరో, నోరఁ జేతులు స్రిక్కి • నొల్లునాఁడ

కడుసంకటంపుఁ బేరడవులు దూఱంగఁ, దరమునేసిరో యిలఁ • వడవునాఁడ

పలుదెస విఱిగిపోఁ • బరువు సాధించిరో, శ్రీడలుగాఁ బాటి • యాడునాఁడ

తే. బాలశిక్షలు గా కొండు • భంగి నింత, యచ్చునడియుండునే వీరికనఁగ నిన్ని

తెఱఁగులకు నేర్పుగలిగివఁ ర్తింతురాజి, మనుమనృపుఁదాఁకిపోయిన • మనుజవతులు.

ఉ. రంగదుదారకీర్తి యగుఁరక్కె నగంగనఁ బెంజలంబుమై

భండ మొనర్చి మన్నజనఃపాలుఁడు బల్విడి నాచికొన్నరా

జ్యోగము లెల్ల నిచ్చి తనఁయాశ్రితవత్సలవృత్తి యేర్పడన్

గంగయసాహిణి. బదము • గైకొనఁ బంచె బరాక్రమోన్నతిన్.

41

సీ. కొండలునఱకునా • ఖండలుకై వడి, యెనయు నేనుంగులఁ • దునుమునవుడు

బెబ్బలి వడి లేళ్ల • పిండు హత్తినయొప్పు, గలుగు రాహుతులకుఁగడఁగునప్పు

డడవులఁ గార్చిచ్చు • లడరుపందముగాన, నగుఁ గాలుబలమునఁకలుగునవుడు

బలుగాలిమొగుభులఁపై వీచుక్రియదోఁచు, దఱుచైనగొడుగులు • నఱకునవుడు

తే. కసిమసంగినమృత్యువు + కరణి యంత, కాలగుడునికై వడి + కాలదండ
ధరునిబలువిడి యలవడు + దురములోన, నసమశౌర్యుడుమనుమధ + రాధిపునకు.

శా. శృంగారంబు నలంగ దేమియును బ్ర + స్వేదాంకురశ్రేణి లే
దంగంబుల్ మెఱుఁ గేద వించుకయు మా + హారాష్ట్ర)సామంతు సా
రంగుం దోలి తురంగముం గొనినసంగ్రామంబునం దృప్తన
ప్రాంగస్ఫారయశుండు మన్దవిభువం + పై చన్నసైన్యంబునన్. 43

సీ. అనుపమబహురత్న + హయవారణముల వి, ద్విషులు గప్పములు పు + తైంచుచోట
నెల్లి కయ్యం బని + యెద్ది యేనియు నొక్క, కెలన శాత్రవదూత + పలుకుచోట
దలతలమని రెండు + దడములవా రేటు, న కమానముగఁ జేర + నడచుచోట
బరసేన నచ్చియుం + బాటియు బయలైన, యనిలోన జయము సే + కొనెడుచోట

ఆ. నొక్కరూప కాని + యెక్కుడు డిగ్గును, గానరాదు ముఖవి + కానమునకు
నన్యరాజు లీడె + యరిరాయవేశ్యాభు, జంగుఁ డైనమనుమ + జనవిభునకు. 44

—|| అయోధ్యావర్ణనము. ||—

క. అమ్మనుమనృపతి కభ్యుద, యమ్ముగ నే జెప్పఁ బూని + నట్టి కథకు నా
ద్యమ్మయి యయోధ్య యనునా, మమ్మన నెగడినపురోత్త + మము వర్ణింతున్.

సీ. అఖిలభోగములకు + నాస్పదం బగుట భో, గీంద్రపట్టణమున + క్షిడ యనియు
ధనసమృద్ధుల కెల్లఁ + దల్లియి ల్లగుటఁ గు, బేరునివీటికిఁ + బెద్ద యనియు
వైభవంబులకు నా + వాస మగుట నమ, రాధీశుపురమున + కధిక మనియు
నిర్మలవృత్తికి + నెల వగుటను భార, తీశ్వరుప్రోలికి + నెక్కు డనియు

ఆ. వినుతి నేయఁ జాలి + వివిధోత్సవంబుల, నతిశయిల్లి సజ్జ + నాభిరామ
మై కరంబు వొలుచు + నన్నగరంబు వి, స్ఫురితసకలవస్తు + పూర్ణ మగుచు. 46

క. చనిచని యచ్చోటను జి, క్కెనొకో తారకము లనఁ బ్ర + కీర్ణరుచులఁ ద
ద్లనవప్రసాగ్భాగం, బున ఖచితము లైనవజ్ర + ములు చెలు వొందున్. 47

తే. ఇంతపొడ వని వాక్రువ్వ + నేరి కైన, రా దనుట కోటవర్ణన + గాదు నిజమ
యెగసి పఱపిన దృష్టులు + నిగుడునంత, లెక్కలో నగ్రభాగంబు + లేమిజేసి.

క. మహానీయవప్రగోపుర, బహురత్నోత్కీర్ణసాల + భంజిక లొప్పు
విహరణతత్పరనిర్జర, మహిళాతతి వచ్చి యున్న + మాడ్కి బెడం గై. 49

సీ. అవగాహనమునకు + నరిగినగజముల, మదములు కూడిన + నదులు గాఁగ
ర్భుషకకుశీరక + చ్చవమకరాదిన, త్వములమొత్తము పర్వ + తములు గాఁగ
బ్రాకారమణిగణ + ప్రతిబింబనికరంబు, విలసిల్లుబహురత్న + వితతి గాఁగ
రంగత్తరంగపరంపరపైఁ దేలు, కలహంసములు శంఖ + కులము గాఁగ

ఆ. గరము పొలుపు మిగులుఁ + బరిఖ విశాలగం, భీర మగుచుఁ బఱపుఁ + బేర్చి జేసి
యఖిలభూమిచక్ర + మనుతలంపునఁ బుర, వరముఁ జాటి యున్న + శరధివోలె.

- చ. తరుణులవీగుఁజున్నఁగవ * తాఁకున నున్నదచక్రవాకబం
ధురగతి లీలఁ గామినుల * తోరపుఁగూరులఘట్టనంబునం
గరివరహస్తకాండపటుఁఘాతమునం బరిభ్రాతరంగముల్
దిరుగుడువడ్డతీరములఁ * దెట్టువగట్టు సరోజరేణువుల్. 51
- సీ. ఉజ్జ్వలలక్ష్మీకి * నుద్భవస్థాన మై, భువనసుందర మగు * పాలుపు దాల్చి
యనుపమానంతభోఁగాస్పదం బనఁ జాలి, హరినీలకాంతివిఁస్ఫురణ నొంది
సాంద్రచంద్రద్యుతిఁసమితి శోభిల్లి ను, ధాబహులప్రబోధమును గలిగి
బహుచిత్రసత్యసంఘన్నత మెఱసి తుం, గాచలాత్ఫితి * సతిశయిల్లి
- తే. యక్కజం బగుపెంపున * నతుల మగుచుఁ
జూడ్కులకు వేడ్కు సేయుచు * సొంపు మిగిలి
తమకు రత్నాకరంబుచందము నెఱయఁగ
నప్పురంబున రమణించె * హర్ష్యచయము. 52
- ఉ. చారుబలాకమాలికల * చాడ్పున దంతము లొప్ప గర్జిత
స్ఫారరవంబులట్లుగ సభంగురతం బటుబృంహితంబు లా
సారముమాడ్కి దానజలసంతతి గ్రమ్మఁగఁ గాలమేఘమా
లారుచిరంబు లై మద చలద్విపనంఘము లొప్ప నప్పురిన్. 53
- తే. మనముశిల్పియె తనదువిన్ననువు మెఱసి
గాలి నశ్వరూఘంబులు * గాఁ దరించె
గాక యీజవనత్వముల్ * గలవె ఘోట
కముల కెందు నాఁ బురిఁ దురంగములు వొలుచు. 54
- సీ. మవ్వంపుమేనుల * జవ్వనంబుల కింపు, మిగిలినచెయ్యల * మెఱుఁగు వెట్ట
నల్ల నమధురంపు * నల్లావరచనకు, లేతనవ్వున నునుఁబూత పూయ
నిడువారుఁ గనుదోయి * నినుపారుకాంతికి, గలికిక్రేగన్నుల * నలుపుమిగుల
• లలితంబు లగుచిత్తములచతురతలకు, సరసంపునడవడిఁ * దెరలుపుచ్చ
- తే. వెరపు గల్గి మనోభవు * వీరరసము, నిరతముగ నేర్పు వాటించి * కరువు గట్టి
పోసి చేసినరూపులఁపోల్కి వార, వనిత లొప్పుదు రప్పురఁవరమునందు. 55
- చ. విల్పచునెడఁ మనంబులకుఁ వెక్కన మంద ధనంబు లమ్మచో
విలసదనేకవస్తువులు * విస్తయ మందఁగఁ జూడ్కు లెల్ల సొం
పులసహజంబు లై యెలమిఁ * బొందఁగఁ నుజ్జ్వల లక్ష్మీ యెప్పుఁ ద
మ్మలవడఁ జెంద వై శ్యజను * లప్పురి నొప్పుదు రప్రమేయు లై. 56
- సీ. అనవద్యవేదవిద్యాలతావితతికి, నాలవాలములు జిహ్వించలములు
రాజితబహుకళాఁరాజహంసికలకు, మానససరనులు * మానసములు
చారుసత్యవ్రత * సారభ్యలక్ష్మీకి, నుచితవాక్యములు పుష్పద్గమములు

సాదరకారుణ్యః మేదురజ్యోత్స్నకు, మధురాకృతులు శశిమండలములు
తే. గా సమస్తమహాధ్వరఃకర్తృతావిభూతిః దనరి యఖిలలోకపూజ్యులగుచు
నిరుపమానసద్గుణగణః సీతనిరతు, లై ధరామకు లొప్పుదుః రప్పరమున.

చ. అమరనగంబు నెచ్చెలులొ హైమవతీశుననుంగుఁగొండవి

య్యము లొకొ రోహణాచలముః నన్నలుఁ దమ్ములు నొక్కొ నా నువ

ర్ణమునను జారుతారమునః రత్నచయంబునఁ దేజరిల్లు సం

దు మహిమ కున్కిప ట్టగుచుః దుంగసముజ్జ్వలదేవసద్దముల్.

58

సీ. పడఁతులనెఱివేగుఁ బాలిండ్లు వెడవోఁప, లీలఁ బయ్యెదలు దూఁలింతుటకును
దెఱవలపూతలుః మెఱయఁగ నాటమై, నడరిననునుజెమటార్చుటకును
మెలఁతలచెక్కులః మెఱుఁగు వింతగ నవ, తంసమంజులు గదల్చుటకును
గొమ్మలయలికదేశమ్ములఁ గ్రొత్తచె, న్నొలయఁ గుంతలములఁ దెలచుటకును
తే. విటకుమారులు తనరాకఁవేలివేడ్క, నెదురుకొనియింపుసొంపువహించుచుండ

నడపుమెలపునజనులకాఁనందమొదవ, గంధవహుఁడవ్వరంబునఁగలయఁబొల
చ. శుకపికనంకులత్వమునః సుందరసాంద్రలతాంతపల్లవ

[యు.

ప్రకరబహుచ్ఛవిం బురవఃరంబువిహారవనంబు లొప్పు న

మృకరపతాకుసైన్యములుః మానవతీవిటకోటి కై నకే

లికలహవృత్తి సైవక సఃలీలగతిక బయినెత్తి వచ్చె నాన్.

60

సీ. మన్మథునాస్థానః మండపంబులు మీన, కేతునేపధ్యనికేతనములు
రతివల్లభునివిహారప్రదేశములు సం, కల్పసంభవునిభోగస్థలములు
కందర్పునాయుధాఁగారముల్ కుసుమశ, రాసనుసంగీతకాలయములు
శంబరనూదనుః జయభూము లిందిరా, నందనుసంకేతమందిరములు

ఆ. రామణీయకంబుః రమియించునిక్కలు, సొంపుగనులు చైత్రసంపదలకు
ననుగలంపుటిరవుః లనఁగ రమ్యంబు లై, యొప్పు నుపవనంబులప్పరమున. 61

చ. వివిధగతిప్రకారములః వీధులఁ బాటునమీరణంబుచే

నవమకరందబిందుతతిః సల్లడలం దగ నింపుగూడి య

త్యవిరళీలఁ బర్వమధుఃపావళి పువ్వులు రోయ కెందు నా

డి వనములోన విచ్చలవిడిక మదలీల వహించు నెప్పుడున్.

62

సీ. పద్మనీకల్లోలః పంక్తులపైఁ గ్రాలు, రాజితరాజమఃరాశీల

సహకారపల్లవః సమితిఁ గదల్చు ను, న్నదకలకంతకుః మారుమాడ్కి

బుష్పితవలతాఃపుంజంబులోపల, విహరించుమత్తాళివిభునిభంగి

నుద్యానమునకు వేఱొకయొప్పు గావించు, చారునవీనవసంతుభాతి

తే. నేను గలుగంగ మదనునికేల యొండు, పరికరములని యన్నింటిపనులుఁ దాన
పూని చేయువిధమున మంఃదానిలుండు, పురమునందుండునుపవనభూములందు,

—|| పూర్వరామాయణకథ. ||—

6. ఆపురి కధిపతి రఘుకుల, దీపకుఁ డమరేంద్రనిభుఁడు * తేజోనిధి వి
ద్యాపారగుండు దశరథ, భూపాలుఁడు సకలలోకాపూజతుఁ డగుచున్. 64
7. అష్టదిగ్దళశోభి*తావనీచక్రంబు, దమ్మి యై తనలక్ష్యి * కిమ్ము గాఁగ
వివిధవర్ణాశ్రమశహితవృత్తికిఁ దన, యనదృశపరిరతు * మునుఁగు గాఁగఁ
బాలుచుచతుర్దశభువనముల్ దనన్. 65
సమ్మాండుమూర్తుల * యలపు లెన్నఁగఁ బుట్టి, నేలెడితనమూర్తి*వాలు గాఁగఁ
తే. దనకృపాణంబు రిపుల సంగతికిఁ బుచ్చు, పుణ్యతీర్థంబు గాఁ దన*భూరిదాన
మర్థులకు భూరివాస గా * సతిశయిల్లి, జలధివలయుతననుమతీచక్ర మేలె. 65
8. అత్తటి లోకభీకరదుఃరాచరణుం డగుసంక్రంతసు
ద్వృత్తి నలంగునిర్జరుల * విన్నసముల్ దయ నాదరించి దే
వోత్తముఁ డై సవిష్ణుఁడు సాముత్సుకుఁ డయ్యె విశుద్ధచిత్తుతో
దాత్తచరిత్రుఁ డాదశరథక్షితిసాధున కుద్భవించుగన్. 66
9. తనయులఁ బడయుకుమాహుల, మున నిట సన్నుజపతియు * మునికులసంద్యం
డనఁ జాలుఋశ్యశృంగుని, యనుమతమునఁ బుత్త్రు*కామాయజనము చేసెన్.
10. ఆసుకృతంబు మహా*చుభావంబున, సన్నహీరమణుభా*ర్యాస్త్రయమాన
రాజనృకుంజదుఃరామునిఁ గౌసల్య, కైకేయి గుణగణాంకల్పు భరతు
మానితయశుని లక్షణుని శత్రుఘ్ను ను, మిత్రయుఁ గాంచిరి * ధాత్రి యలర
విష్ణునంశమున సింహాసనమునఁ బుట్టిన, రామ దేవుం డభి*రామలీల
జే. వెలసి వేదతదంగాదివిద్య లెల్ల, నభ్యసించి ధనుర్వేద * మధిగమించి
సరససాహిత్యవేది యై * సకలకళల, నెఱిగి యాదార్యశౌర్యసా మేతుఁ డగుచు.
11. జనకునియజ్ఞ వేదికఁ బ్రశస్తముగా జనియించి యంగనా
జనతకు భూషణం బనఁగఁ * జాలిననీతకు గుద్రచాపధం
జన మనుసుంకు విచ్చి నృసంపత్తమసూతిఁ బరిగ్రహించి పే
ర్చినయుభయానురాగమునఁ * జిత్రధవుం జరితాంబుఁ జేయుచున్. 69
12. మును సురాసురిసంగ్రామమున రిథంబు, గిడపి విభవేత నరిములు * గన్నకైక
యడుగ నరపతి పంపంగ * నక్కుమారుఁ, డరిగెఁ గాననమానఁ దప * మాచరింప.
13. రాముం దాపనవృత్తి కంపఁ దను సా*మ్రాజ్యంబుపై నిల్పఁ జే
తోమోదంబునఁ గోరుతల్లికిఁ గుల*ద్రోహంబు దక్కంగఁ ద
దూభిమిం బ్రస్తుటరత్నమై నడపి ని*గోభగాత్తుఁ డై సర్వలో
కామోదం బొనరించె నాభరతుఁ డా*గ్యస్తుత్యవృత్తంబునన్. 71
14. పనితయు లక్ష్యుండు సహా*వాసము నేయఁగఁ బర్వశాలల్
మునిజనవర్తంబునఁ బ్ర*మోదముఁ బొందుచు దండకావనం

బున రఘురాముఁ డున్నయెడఁ + బొల్తుక యొక్కతె యేగుడెంచి యా
తనిఁ గని కాముచే నలఁగి + దైర్యవిహీనతఁ గోర్కిఁ జెప్పినన్. 72

తే. అతఁడు వగి త్రిప్పిపుచ్చిన + ననుజుకడకు, నరిగి యాతండు ద్రోచినఁ బెరిగి వికృత
పేషయై యైతికొనిపోవఁగోషమెత్తి, యక్తు మారుఁడువెనఁగోసెముక్కు సెవులు.
క. భంగవడి రాముకడ క, య్యంగన చనుడెంచి యిట్లు + లనియెఁ ద్రిలోకో
త్తుంగ చరిత్రుఁడు శిశ్యుడ, భంగుం డగుపం క్తివదనుఁభగినిం జుమ్మి. 74

తే. శూర్పణఖ యనుదాన మీ + వర్షమడఁచ, నసుర లిప్పుడ వచ్చెద + రనుచుఁ గోప
మునఁ గడంగి జనస్థానమునకు నేగి, యనుజుఁ డగుఖరుతోడఁ జెప్పిన నతండు.
క. దూషణునిఁ ద్రిశిరుఁ గూడి న, రోషంబుగ నెత్తి నచ్చి + రోగంబులు ది
వ్యాపధముఁ దాఁకుపగిది మ, నీషమెయిం జాలురాము + నెదిరి మహాజన్. 76

చ. పోలిననఁ జూచి శూర్పణఖ + పోయి దశాననుఁ గాంచి బన్నముం
డెలుపునెడం బ్రసంగమునఁ + దేలపడక వినిపించె నీతఁడో
మలతనులీల యద్దిచిజుమర్దనుఁడుకొ హృదయంబునం గుతూ
హల మెలరార శీఘ్రగతి + నయ్యెడ కేగె వియత్సఫంబునన్. 77

క. చని కొటిల్యమున మహీ, తనయం గొని లంక కరిగె + దానవుఁ డవుఁడా
మనుజేంద్రనందనుఁడు దన, మనమునయడ లనుఁగుఁదమ్ముమాటల మలఁగన్.

సీ. ఎడసాచ్చి దైత్యుచే + బడినజటాముపు, వలన నంగనచన్నవల నెతంగి
శరణార్థి యగుదివాకరసూతిఁ జేకొని, కోలఁతోడనె వాలిఁ + గూల నేసి
ననచరబలముల + వసుధ నెల్లను నొక్క, వాయిగా నడపించి + వార్ధిఁ గడచి
లంకపై విడిసి చలంబు బలంబును, జూపి రాక్షసకోటి + రూపడంచి

తే. కుంభకర్ణునిఁ గుంభనిఁకుంభనాము, లై నతనయులతో నంతఃకాలయమున
గనిచి దేవాంతకప్రహస్తాదిబంధు, వర్గసహితంబుగా దశవదనుఁ డునిమి. 79

తే. అల్లల దేవతాసన్నిధి + నగ్నిదత్త, యైనజానకీ నానందమతిశయిల్లఁ
గైకొనియె రాముఁ డీమూఁడుఁ లోకములకు, నద్భుత ప్రీతులడరిపొం + గారుచుండ.

క. ఇంద్రజి ననిలోఁ జంపి మ, హేంద్రాద్రిత్రిదశనుతులఁ కెక్కినయనుజుకొ
సాంద్రాసుమోదమున రఘు, చంద్రుఁడు మో మెలమిఁ బొంద + సంభావించెన్.

ఆ. అతని వపుడ దివ్యఃపూనరత్నం బగు, పుష్పకంబుఁ దేరఁ + బుచ్చి చాని
కెదురువోయి యుర్చి + లిచ్చి సంప్రీతి నా, తండు జానకీయును + దాను నెక్కి.

చ. శరణి వచ్చి చొచ్చి యనిశంబును గొల్పుచు నున్నరావణా
వరజ విభీషణుక సమరఃపర్తనుఁ డైనదినేంద్రనందనున్
శరనిధి దాటి దేవిఁ గని + చయ్యన నుంగర మిచ్చి పేర్చి య
వ్వరవర మేర్చి లోకనుతిఁ + బొందినపావని నాదరించుచున్. 83

- ఉ. వారలు వారిభూరిపరివారముతోన విమూన మెక్కి రాఁ
గా రఘునందనుం డరిగి * కాంచనతోరణచిత్త మై నన
ద్వారనికాయ మైసనిజిఁపట్టణ ముత్సుకవృత్తిఁ జొచ్చె నిం
డారుముదంబునకొ భరితుఁ * డాదృతిఁ జేసి నలీలఁ గ్రాలఁగన్. 81
- క. వినయము గైకొనఁగాఁ జే, యను దగువా రెల్లఁ దన్ను * నయ్యయినంభా
వనమై నభినందింపఁగ, జననాథుఁడు పూజ్యరాజ్యసంపద నొందెన్. 85

—|| ఆ శ్వాసాంతము. ||—

- మ. కమలాధారుఁడు భీతిదూరుఁ డనమాఁకారుండు గంభీరుఁ డ
జ్జముఖిమారుఁ డపారసారుఁడు కళాస్ఫూరుండు వీరుండు దు
ర్దమదోస్సారుఁ డధర్మభీరుఁడు మహోదారుండు దుర్వారుఁ డ
త్యమలాచారుఁడు నిర్వికారుఁడు యశోహరుండు ధీనుం డిలన్. 86
- క. వికచకమలాయ తాత్సుం, డకుటిలచి త్తప్రచారఃపారిమిత్తం డ
ర్కకులప్రదీవుఁ డభినవ, మకరాంకుఁడు విజయమాసమర్గనుఁ డెలమిన్. 87
- మాలిని. సమదరినృపచూడానవ్యరత్నాంశువీచీ
సముదయనుభగోల్లాసస్ఫురత్సావపద్మం
డమరతరునికాయత్యాగలీలాపహాసో
ద్యమనిపుణనిసర్గాదార్యహస్తాబ్జుఁ డుర్విన్. 88
- గద్యము. ఇది శ్రీమదుభయవిమిత్ర కొమ్మనామాత్యపుత్ర బుధారాధనవిధేయ
తిక్కన నామధేయ ప్రణీతం బయినయు త్తరరామాయణం బనుమహాకావ్యంబు
నందుఁ బ్రథమా శ్వాసము.

నిర్వచనోత్తరరామాయణము.

—o—o—o—

ద్వి తీ యా శ్వా స ము.

మద్భగీరథాస్వయ

తామరసాకరసహస్ర ధామః శు నూరి

స్తామారామవసంతః శు

భూమండనయశుః శు మస్త భూమిశుః డోగిన్.

1.

—|| రామనికొల్వహటమునకు జుకారులు నచ్చుట. ||—

క. శ్రీరామచంద్రుఁ డిట్లు మహారాజపదస్థుఁ డైననభినందింపకొ
గారవమున జనకాది, ధ్వారమణులు నిచ్చి కాంచి + సంప్రీతిమెయినె. 2

క. అన్నరపతివినయాదిగు, ణోన్నతి కెన లలర మంజులోవుల ననుయో
త్పన్నవిమయోపలాలన, నున్నయెడకొ హర్షరససముత్కర్షమతోన్. 3

సీ. కాశిక బక చాలభృంగకణ్డప్రభృతులైన, దురితవిదూరులొ + తూర్పువారు
నాత్రేయ కుత్స దృఢాయు రగస్త్యులొ, దిగఁ గలదక్షిణాదిక్కువారు
ఋషభరైభ్యకయక్షస్పృషముఖ్యులొతపో, మహానీయు లగువశ్చిమంబువారు
గళ్యవ జనుదగ్గి + గాత మాత్రులు లోను, గా నుత్తరమ్మునఁ + గల్గువారు
తే. శిష్యసంఘంబుతో రామఁ పోష్యవర్గ, మగుట మునీశులమెల్లను + నగుగుదెంచు
సతనివిజయోత్సవముఁ గొనియూడు వేడ్క, బ్రీతి మొగముల నెలకొ నఁబిండుగట్ట.

ఉ. అందఱుఁ గూడి మోసలకు + నర్థిమెయిం జనుదెంచి యెంతయుం
గ్రందుకొసంగ నున్నెడ నగస్త్యుఁడు వాకిటివానిఁ జూచి మా
యిందఱరాక చాళరథి + కీ వెఱిగింపుము వేగ మన్న వాఁ
డుం దగఁ బోయి యల్లన సంచుంకుచు భూవిభుఁ జేరి నమ్ముఁ డె. 5

ఉ. దేవ మునీశ్వరుల్ సకలఁదిబ్బుఖివాను లగస్త్యముఖ్యులొ
శ్రావితనామధేయులు విశాలతపోవిభవు ల్నిముజ్జ్వల
త్పావకమూర్తు లయ్యును గృపారసపూరితశీతలాకృతుల్
దేవర గాన వేడ్కఁ జనుదెంచినవారని విన్నవించినన్. 6

క. విని యెంతయు నమ్మదమున, జనపతి తో డెమ్ము వారిఁ + జయ్యన ననుడుం
జనఁ బణిహారియఁ దోడన, మును లత్యంత ప్రమోదఁమున వచ్చుటయున్. 7

చ. పతి యెదురేగి నన్ముఁ డయి * భక్తిమెయిం గొని వచ్చి యుజ్జ్వలౌ
 న్నతకనకాననంబుల మఁసరివ్రమదంబుగ నందటన్ యథో
 చితగతి నుంచి మో మలర * సేమమె నావుడు బాధ లెల్లఁదీ
 ర్పితి భవనంబు లన్నిటికి * సేమమె యింటి మాకు సేమమే.

8

—=— మునలు రాముని నుసించుట. —=—

చ. అరిఁ బరిమార్చి ప్రీతి జనఁకాన్తజఁ దోకొని యేగుడెంచి రా
 జ్యరమఁ బరిగ్రహించి యిటు * లబ్ధుతననవద నొప్పి యున్ననికొ
 గర మనురక్తి మై వినియుఁ * గంపిలు చల్లగఁ జూచియు న్ముదం
 బరుదుగఁ గంటి మెంతయుఁ గృతార్థుల మెలమి రాఘవేశ్వరా.

9

ఆ. అలుక వొడమి చావ * మందికొనిననుం ద్రిజగము లైనఁగడఁక * సమయుననిన
 నమరమందు రాక్షసశ్రేణి నోర్చుట, నీకు నెంతపెద్ద * నృపనరేణ్య.

10

క. ఐనను రావణుఁ డట రిళా, డానెలకువ చొచ్చి పొదివి * తట పోరను నీ
 చే నెత్తురు గాకుండఁగ, వానిం జంపి తట తగద * వర్ణన సేయన్.

11

మ. అనిఁ గుంభుండు నికుంభుండుం బడినఁ గ్రోధావిష్టుఁడై దర్పముకొ
 దనుజన్నేహముఁ బక్షయగ్గకము గా * భూత్రిఫరాకారతం
 జనుదేరం గని నుంభకర్ణుఁ బటునంజ్రస్సారబాణహతిం
 దునుమం జాలుట నీడు లే నరయ నీ * దోర్విక్రమప్రేడకున్.

12

చ. ఇవి యరయంగ నెంతవను * లింద్రజిహ్వాఁ దలంప వాని నా
 హవమున శూలి కై నఁ జనయ న్భరి మాతఁడు పిల్గుమారినకొ
 భవనము లెల్ల నిర్భయతఁ * బొంది మహాద్భుత మంది లక్షణ
 స్తవనకథావిధాచరణఁ తానుసంత్రము లయ్యె రాఘవా.

13

చ. అని మును లెల్లఁ బంక్తిముఖు * నానీతిమ్మనిఁ గుంభకర్ణుని
 దనయుని మేఘనాదుని నుదగ్ర బలాఘ్నల గాఁ గడంగి పే
 తొన విని కొతుకం బడరఁ * గుంభసముద్భవుమోముఁ జూచి యి
 ట్లను ధరణీశ్వరుండు విసయంబు నిజాన్య మలంకరింపఁగన్.

14

క. కడిదిమగ లని దశాన్యుం, గొడుకుం దమ్మునిఁ గరంబు * గురువుగ మీచె
 పెడుభంగిఁ జూడ వారలఁ, నడుగంగా వలసియున్న * యది మునినాథా.

15

క. అమ్మనుజభోజనులజ, సమ్ములునుం దవము చేసిన తెఱంగును శౌ
 ర్యమ్ములును జెప్ప మనవుడు, సమ్మని నిఘ్నపతికి నిట్లు * లనియెం బ్రీతిన్.

16

—=— విశ్రవసు బ్రహ్మత్రకారము. —=—

ఆ. తొల్లి కృతయుగమునఁ * దోయాజనంభవ, నందనుఁడు పులస్త్య * నామధేయుఁ
 డైనమునివగుడు మహానుభావంబునఁ, దండ్రియట్ల యెన్నఁదగినవాడు.

17

చ. అమరనగంబుచేరువ నియంత్రితనిర్మలచి త్తనృత్తియై

- శమదమనత్యశాలి యనఁ + జాలి తపం బొనరించు చుండి కాం
చె మనుజుడేవకింపురుషఁసిద్ధవియచ్చరకన్యకానికా
యముఁ దనయాశ్రమస్థలియఁపాంతమున న్విహరింప వచ్చినన్. 18
- క. పలుమఱుఁ గని కని యొకమఱి, మెలఁతలతో నీట్లు లనియె + మీ రిచటికి రా
వల దింకిట ననుఁ జూచినఁ, గలుగుంజుఁడి తత్తణుంబ + గర్భము మీకున్. 19
- క. అని నియతి నేయుటయు నమ్మనిపలుకులు కన్యకాసముహం బెల్లె
విని యాయరువునఁ జేరక, చన నం దొక్కర్తు విధివశంబున వినమిన్. 20
- ఉ. ముందటియట్ల నెచ్చెలుల + మొత్తములోపలఁ గూడి యాడువే
డ్కం దరలాక్షి వోయి యచట న్మునియాకృతితోడ దృష్టుచుల్
హందినమాత్ర మై నెలఁత + పొక్కిటితో విరియ న్వళు ల్లరం
బందము గాఁగ నారును గుఁచాగ్రములు న్నునుగప్పసొంపు నై. 21
- ఉ. గర్భముఁ దాల్చి మై గలయఁ + గన్గొని వెక్కినపాటు మున్నుగా
దుర్భర మైనసంభ్రమముతోడ విషాదభయానుతాపముల్
నిర్భరభంగిఁ బుట్టి తనఁనెమ్మది దీటుకొనంగ జోటి యా
విర్భవదార్తియై చనియె + వేగము యాత్మనివాసభూమికిన్. 2
- క. అరుగుటయఁ జూచి మది నెచ్చెరువడి తృణబిందుఁ డల్లఁ + జేరఁ బిలిచి ని
ర్భరగర్భచిహ్నములుగా, నిరూపణముచేసి యన్వఃనిత కిట్లనియెన్. 2
- ఉ. అక్కల కన్యకాత్వ మిటు + లాఱడివోవ నకారణంబనీ,
కెక్కడిచూలు వచ్చె నది + యెయ్యెడ నెమ్మయిఁ బుట్టె నన్ననుక
వెక్కుచు మాట దొట్టుపడ + వెల్వెలఁ బొలుచుఁ గ్రమ్ముకన్నునీ
రక్కుపయిన్ వెనం దొరఁగ + నామ్మగలోచన తండ్రి కిట్లనున్. 3
- క. చెలులకడ నాడువేడుకఁ, బులస్త్యమునియాశ్రమంబు + పొంతకుఁ జని య
ప్పొలఁతులఁ గానక యయ్యెడఁ, గలయం బరికించు చుండఁగర్భము దోచెన్
- ఉ. నాయెడ లేన కన్గొని మఁనంబున బెగ్గల మంది యత్తేటిం
జేయునుపాయ మెయ్యదియఁ + జత్తేమునం దలపోయలేక నా
కీయకృతంబు వాటిలుట + యేర్పడ నీ కెఱిగింపఁ గోరి వే
వే యిటు పాటు తెంచితి వివేకనిధీ ననుఁ గావు నావుడున్.
- క. ధరాజ్వలి యు దీనికిఁ, గారణ మమ్మునియకాఁ బ్రకాశజ్ఞానో
దారమతి నెఱిగి కన్నియ, గారవమునఁ గొని పులస్త్యకడకుం జనియెన్.
- చ. చని మునినాథ యిత్తరుణిసాధ్వీ గుణాన్విత నాడుకూర్కినం
దని నిగృహీతచిత్తుఁడఁ గదా యని త్రోవక దీని నాదరం
బునఁ బరిచర్యఁ గొమ్మనినఁ + బొల్తుక సర్థిఁ బరిగ్రహించి యా
తనిఁ జరితార్థుఁ జేసె నుచితమ్మున నమ్ముని ధర్మవేదియె.

- చ. అదిమొదలాలతాంగి విసాయంబున వల్లభుచిత్తవృత్తి న
మృదము దలిర్ప భక్తిగరిమంబున బెంపు వహించి యుండఁ గొ
న్నిదినము లంతఁ జోయిన మునిప్రసరుండు ప్రసన్నుఁడై దయా
స్పదనదపాంగవీక్షణము * భామినిపైఁ బొలయుంగ నిట్లుచున్. 29
- క. తరుణీ భక్తికి మెచ్చితి, వరి మిచ్చెన నీకు విను భావిదర్శము భా
స్కర తేజం డగుకొడుకై, వెరసరి యయ్యెను నకలవిద్యలయందున్. 30
- క. ప్రశ్రయవతి వగునీచే, విశ్రుత మె గుణసమ్పత్తిఁ వెలయుట వాడుక
విశ్రవసుం డనఁగా భువ, నశ్రావ్యం బైనభవ్యఃసామము నడయున్. 31
- క. మనరెండువంశములుఁ బేర్కొనఁ గను నీకొడుకునలనఁ * గోమలి యనినన్
విని సంతసిల్లి యట్లుల, శనయుని జనకోపమానుఁ * నడయుక కాంచెన్. 32
- శా. పాలస్త్వం దుదయించి నిర్మలకళాస్ఫూరీభవన్మాది యె
బాలేందుం బ్రహసించుచుం బెరిగి యట్లుం బైనకాలంబునం
జాలం గీర్తన కెక్కి యుజ్జ్వలతపఃస్థంపత్తిఁ బెచ్చరి ధ
ర్మాలోకంబున లోకము ల్వెలుగ నాశ్రయశాఘ్నుఁడై యున్నెడన్. 33
- క. తేజోధనుఁ డగునమ్ముని, రాజితగుణజాలములకు * రాగిల్లి నుతం
బూజాపూర్వముగి భర, ద్వాజం జాతనికి దేవవర్ణిని నిచ్చెన్. 34
- ఉ. విశ్రవసుండు నమ్ముదిత * వేడుకనోడ వివాహ మై గృహ
స్థాశ్రమధర్మ మొప్పెనఁగ * యజ్ఞసమ్పత్తి వహించుచుం గృపా
విశ్రుతబుద్ధిసంపద వివేచితుద్ధి ప్రసిద్ధి కెక్క భ
వ్యశ్రుతిచోదితాచరణఃసాధరణంబుగ నిత్యమణున్. 35
- == ప్రశ్రవసుని స్మృతాంతము. ==
- క. ఆరమణియందుఁ గులవిస్తారకుఁ డగుశనయుఁ బడసి * తత్సంతాన
శ్రీరమ్యతఁ గోరెడునర, నీహమాసంభవుని సంతఃసిల్లఁగ జేసెన్. 36
- ఉ. తత్సమయంబున న్నునివిఃతానము గొల్వఁగ నచ్చి యెంతయున్
వత్సలతం గుమారునకు * వైశ్రవణుం డనుచేరు వెట్టి య
త్యుత్సుకవృత్తి నెత్తికొనియుం గొనియాడియు నట్లు పుత్రప్రా
త్తోత్సవ మాచరించె గనుఁలోద్భవుఁ డుత్కటవార్షముఁ డియె. 37
- క. ఆవైశ్రవణుఁ డఖిలవిద్యావిదుఁడై యాననమునఁ * దప మొనరించెన్
దేవాసురసిద్ధమునీం, ద్రానలి తనధర్మనియతి * కచ్చెనువందన్. 38
- క. నీరాహరినమీరా, హరింబుల జేసి చేసి * యది గాక కడుక
ఘోరం బగుతపము నిరా, హరుం డై చేసి బహుసఃసాబ్దంబుల్. 39
- క. నిష్ఠమెయి నిట్లు వ్రతము ల, నుష్ఠింపఁగ సామ్యదర్శనం డయి యమర
శ్రేష్ఠనివహమ్ముతో * బర, మేష్ఠి యరుగుదెంచె డత్సమీహిత మొనఁగన్. 40

- చ. ముదమున నేగుడెంచి తనముందట నిల్చినశంభుఁ గాంచి త
త్పదసరసీరుహంబులయుఁజాంతమునన్ ధరఁ జాఁగి మొక్కిన్ నె
న్నదుటను మోక్షుఁగేలును దానుద్యుతీయుం బులకాంకురంబులున్
హృదయముభక్తిపెంపుఁ జెరిఁయించుచు వైశ్రవణుండు నిల్చినన్. 41
- ఉ. వత్స భవత్ప్రసాదవదివాకరుఁ గాంచి వికాస మొందె నా
హృత్సరసీరుహంబు వరఁ మిచ్చెద నిష్ఠఁగు గోరు నాపుష్క
వత్సలుఁ డై నవద్దభవుఁ వైశ్రవణుండు నముజ్జ్వలస్థానం
పత్నముదాయనిత్యనుఖంభవద్దిగీతత వేడె వేడినన్. 42
- ఉ. అక్కమలాననుండు వరుఁజాంతకజన్ముఁ జూచి మీకుఁ దో
డొక్కని దిక్పతిత్వపదఁయొక్కని నే న్మరియింప నున్నచో
గ్రక్కున నీతఁడుం దదభిఁకాంక్షయ చేసెఁ దగంగ నింక మీ
రొక్కటి యై జగం బరయుఁచుండుండు నాలవవానిఁ జేసీతిన్. 43
- చ. అని వర మిచ్చి వైశ్రవణుఁనాదరవిస్తృతనేత్రపద్ముఁ డై
కనుఁగొని నిర్జరత్వపదఁగౌరవనిత్యుడ నైతి గాన నీ
కనుగుణ మైనయూరుచిరఁయానముఁ గొమ్మని యిచ్చెఁ బుష్పకం
బనఁగఁ బ్రసిద్ధమై నుణిమఁయాకృతి నొప్పవిమానరత్నమున్. 44
- ఆ. ఇవ్విధమున నిచ్చిఁ యింద్రాసనురులతో, నజుఁడు వోపుటయు ధానాధిపతియుఁ
దండ్రికడకు వచ్చిఁ తత్పదాబ్జములకు, నెరఁగి భక్తియుక్తిఁ నెదుర నిలిచి. 45
- క. కోరినవరము విమానము, గారవమున నాకుఁ గనులఁగర్చుఁ డొసంగెన్
మీరలు నివాసదేశముఁ గారుణ్యము నేయుఁ డనినఁ గడు వేడుకతోన్.
- క. ఆవిశ్రవణుండు తనదుప్రభానంబున నెల్లయెడఁబుఁ బరికించి తదీ
యావాసయోగ్యముగ మది, భావించి ముదమున నధిపతి కిట్లనియెన్. 47
- సీ. కమనీయముగ విశ్వోత్కర్ష నిర్మించిన, మున్ను దైత్యత్రేష్ఠుఁ బుష్పపురము
జలనిధి పరిఖగాఁ గలిగినయది లంక, యనఁగ లోకములఁ బోర్కొనిననెలపు
దనుజు లెల్లను జనార్దనుచేత నుద్దితు, లయి పోకఁ జేసి పాఁ డయ్యె నయ్య
రమ్యనికేతనాఁరామాభిరామ మై, యెల్లసిల్లెడు సుఖఁ ముండు మచట
- ఆ. ననిన నట్ల కాకఁ యని తండ్రి వీడ్కొని, బహువిధానుసూపఁపరిజనములు
పొదివి కొలువ నతఁడుఁబుష్పకంబునఁ జని, యందు దివ్యసుఖముఁలనుభవించె.
- క. జనకునకు మొక్కిల్క బోవుచు, ననిమిష నల్లఁగునికడకుఁ సరుగుదుఁ గమలా
ననుఁ గొలువఁ జనుచు విహరించె నిజేచ్ఛం బుష్పకమునఁ సద్ధపదమునన్.
- చ. అని విని కుంభసంభవముఁహమునితో రఘువంశసంభుఁ డి
ట్లనియె మునీంద్ర మున్ను ననుఁరాధిపు లేలెడిపిడె లంక త

జననతపోవిభూతిబలసత్త్వచరిత్రవిశేషము ల్జనా
ర్జనుడెన హాని పుట్టినవిధంబు విసం గడువేడు కయ్యెడున్.

50

- క. ఆతనికి మనయెఱింగిన, యీతనికిని దారతమ్య + మెట్టిదియో మీ
చేత నెఱుంగవలయు నతి, చేత నిడినయట్లు దెలియఁ + జెప్ప మునీంద్రా. 51
- క. జనపతి త న్న ట్లడిగిన, మునినాథుం డధికహర్షమునఁ బలికె దశా
ననదర్పదళన యేర్పడ, విను చెప్పెద నంతయును సవిస్తారముగాన్. 52

సుకేసునివృత్తాంతము.

- క. హేతి ప్రహేతు లనఁ బ్రఖ్యాతు లుదయ మ్మెరి రాక్షసాన్వయమున నా
హేతి గృహస్థుం డయ్యెఁ బ్రహేతి తపంబునకుఁ జనియె + నెంతయు శాంతిన్.
- ఆ. అంబుజాక్షి కాలుఁ + డనువానిచెలియలు, హేతిరమణి యైననాతి యొక్క
తనయుఁ గాంచె వీతఃవినయు నిద్రు తేల్కె, సతులబలపరాక్రమైకరసికు. 54
- చ. అతఁ డభిరాముఁ డై పెరిగి + యావనసంపద ముల్లసిల్లుచుం
బ్రతి యిడరానిరూపమునఁ + బ్రస్తుతి కెక్కి వివాహ మయ్యె వి
శ్రుతముగ సంధ్య నాఁ బరఁగు + నుందరికూరిమిపుత్రి మన్మథా
శ్రుతులితగాత్రయస్థి యగు + సాబకటంకట నన్నదమ్మునన్. 55
- క. ఆలలన యావనంబునఁ, జూలాటై వగచి తుదిఁ బ్రసూతిక్రియకుం
గాలం బగుటయు మందర, శైలశటంబునకు నొంటి + పని యుచ్చోటన్. 56
- ఆ. నరతనూజుఁ గాంభి + కరుణావిహీన యై, విడిచి వైచి వచ్చి + విభునితోడ
వినిధకేలిఁ దేలి + విహరించు చుండె మ, స్వభవికారపూరముగ్న యగుచు. 57
- క. అంత నట నక్కునూగుం, డంతయుఁ గరుణమ్ము దోప + నేప్పుచు నుండం
గొంతపడికి భూతేశుఁడు, కాంతానహితంబు వృషభగమనుం డగుచున్. 58
- క. ఆచక్కటిఁ గ్రీడాం, బై చని యాయేప్పు నిసి దయాద్రిత బాలుం
జూచి యకటకట యని గౌ, రీచారుముఖాంబుజము నిరీక్షించు చొగిన్. 59
- మ. అతివా వీనికిఁ దండ్రితోడిసరిస్తాయం బాసురత్వంబు ను
ద్ధతబాహుబలగర్వనిర్వహణముఁ + డై తేయనంశి క్రమా
గతరాజ్యంబు నభిశ్చరంపుఁబురముం + గామప్రచారంబు ని
చ్చితి నీచిత్త మెఱింగి నావుమఁ గృపాప్రపాదవశ్యంబునన్. 60
- క. అప్పుడ గర్భం బగుటయు, నప్పుడ జన్మించుటయును + నప్పుడ స్త్రాయం
బొప్పెడిజన్మన మగుటయు, నప్పుడు దనుజాన్వయమున + కంబిక యిచ్చెన్. 61
- క. కేశములు లెస్స యిప్పిశి, తాశనునకు ననుచుఁ గాతుఁకాన్వితమతి యై
యీశానుఁడు గావించే ను, కేశుం డనువేరు వానికిం బ్రకటముగన్. 62
- చ. అతఁడు వరప్రసాదమహిమాతిశయంబునఁ జేసి విష్వప్
త్రితయము గీడ్వడం దనదుఁ తేజము చెల్లుచు నుండ లీల న

ప్రతిహతవృత్తి నెల్లడ నభశ్చర మైనపురంబుతోడ నం
చితగతులం జరించె విలసిల్లుచు నీశ్వరలాలనీయుడై.

63

క. ఉన్నయెడ నానుకేళుము, హోన్నతి కెద నోటువడి వాయోహూపగుణో
త్పన్నానురూపమతిఁ దన, కన్నియ దేవమణి నిచ్చె * గ్రామణి ప్రీతిన్.

64

— మాల్వవదాదులు తపంబుచే బ్రహ్మవలన వరంబులు నడయుట. —

తే. ఇట్లు గంధర్వవల్లభుఁ * డెలమిఁ గూఁతుఁ
దనకు నిచ్చిన వరియించి * దానివలన
మాల్వవంతుఁ డనంగ సుమాలి యనఁగ
మాలి యనఁ గాంచె గొడుగులఁమహితయశుల.

65

ఉ. ఇవ్విధిఁ బుట్టి తండ్రి పరమేశువరంబున నద్భుతస్థితిఁ
జవ్వన మాదిగా నఖిలఁసంపదలుం గను తెల్ల విన్ని నా
మువ్వురు నుత్సహించి తపఃముం బరమేష్ఠిగుఱించి చేయఁగా
నవ్విబుధాచలంబునకు * నర్థమెయిం జని సువ్రతస్థులై.

66

ఉ. ఆర్జవశాంతిదాంతినియఁమాదిగరిష్ఠగుణైకనిష్ఠమై
నిజ్జతచిత్తవృత్తులయి * నిర్దలధర్మపరంపరాప్రభా
వార్జన మెల్లలోకములు * నద్భుత మందును సంస్తుతించు న్నా
వర్జితబుద్ధిఁ జేసి రసవద్యతపంబునఁ బద్ధసంభవున్.

67

శా. ప్రత్యక్షం బయి దేవబృందములతోఁ * బద్ధాననుం డధి నా
దిత్యాద్రిఫలి నిల్చి పొల్పుటయు డై * తేనూత్తజ ల్పంభ్రమ
ప్రీత్యుత్కర్షణము లంతరంగముల ఘూర్ణిల్లంగ నర్వాంగిసాం
గత్యస్వీకృతభూతలం బగునమఃస్కారంబునం బుణ్యులై.

68

క. కరకమలయుగళపుటతే, ఖరులును భక్తిభరనమఃగాత్రులు నై ని
ల్చిరి వరదానాతుక్య, స్ఫురితాధరుఁ డై నపద్మజునికట్టెదురన్.

69

ఉ. అత్తటి వారిఁ జూచి కరుణార్ద్రిత నిల్లనియె నివరించి జై
త్యోతములార మీతపము * నుగ్రత కచ్చెరు వంది వచ్చితం
జిత్తములందు మీ రభిలఁపించినయట్టివరంబు తెల్ల నే
నిత్తుఁ గడంగి కోరికొనుఁ * డిప్పుడ దేవమునీంద్రసన్నిధిన్.

70

ఉ. నావుడు బొంగి యద్దనుజఁనందను లిల్లని రేకవాక్యులై
దైవతయక్షకింపురుషదానవమానవకన్నరాదినా
నావిధభూతకోటుల రఁణంబున గెల్పుఁ బరస్పరప్రమో
దావహ మైననెయ్యముఁ జిఁరాయరవాప్తియు మాకభీష్టముల్.

71

తే. ఇవ్విధంబునఁ గోరినఁ నెలమిఁ బొంది
యట్ల కావుత మని కమలాసనుండు

వాసవాదులు వెఱఁ గండ + వరము లొసఁగి
మునులు గొలువ నిజావాసమునకుఁ జనియె.

72

== మాల్వవంతుఁడు లంకయందు నివసించుట. ==

చ. వరములు గాంచి బాహుబలవంతుఁ డనం దగుమాల్వవంతుఁ డ
చౌరు వగువిక్రమంబునఁ బ్రసీద్ధి వహించి నిజానుజన్తులం
గర మనురక్తి మన్ననఁ దొంగం గొనియాడుచు నర్వలోకభీ
కరుఁ డయి దేవతామునినిఁ కాయము దల్లడ మందు చుండఁగన్.

73

క. దానవలక్ష్మీవిభవ మ, నూనంబై నెగడ ననదృశోద్ధతగతి నెం
దేనిం జని విహరించుచు, దా నొక్కడ విశ్వకర్త + దద్దయుఁ బ్రీతిన్.

74

క. రావించి యిట్లు లనియెను, దేవతలకు నెల్ల నీ వతినిరమతి వై
కావించు నివాసము లొక, యావాసము మా కొనర్పు + మభిరామముగాన్.

తే. అదియు రజతాద్రి నొండె హిమచలమున

నొండె మందరనగమున + నొండె బాగు

చూచి నీశిల్ప మేర్పడ + సుభగరత్న

సంపదుజ్జ్వలముగ రచియింపవలయు.

76

క. అని తనతోఁ జెప్పినయ, ద్దనుజవతికి విశ్వకర్త + తాఁ దొల్లి నురేం
ద్రునియనుమతమున దక్షిణ, వననిధిలో నొక్కపురము + వర్జన కెక్కన్.

77

క. బసరించుటయుఁ ద్రికూటం, బనునున్న తభూధరంబునం దది శతయో
జనవిస్తీర్ణం బగుటయు, గనకప్రాకారనృపకము గల్గుటయున్.

78

సీ. అఖిలదిక్కులును సొన్నుఖములయగుటయు, మందిరమ్ములురత్న + మయము లగుట
గోపురావళి నభోవ్యాపిని యగుటయు, మార్గముల్ మృదుకుటిమమ్ము లగుట
తోరణోత్కరము రత్నాహార మగుటయు, సంగణంబులుమనోహరములగుట
దేవాలయంబులు + దివ్యంబు లగుటయు, నాపణవ్రాతంబు + హైమ మగుట

ఆ. పేరు లంక యగుట + యారామకేదార, కమలవండదీర్ఘి + కావిభూతి

పాత్ర మగుట ప్రబలశత్రువరాక్రమా, గమ్య మగుట చాలరమ్య మగుట.

క. ఎఱిగించి మీకు నునికికి, నొఱువు నకలదైత్యకోటియును మీరలు నే
డైఱఁ జని యం దుండుఁడు గడు, నుఱ వని నెయ్యంపునముచితోక్తులఁ దెలుపన్.

క. దనుజవతి లంకకందువ, గని నిధి నిఱువేదవాఁడు + గన్నట్లు మనం

బునఁ బొంగి యనుజనహితము, చని యప్పురి దైత్యవంశసామ్రాజ్యముగాన్.

== మాల్వపదాదులు పెండిలియై పుత్త్రులం గాంచుట. ==

ఆ. నెగడి యున్నయెడ. సానింద్యచరిత్ర గం, ధర్మ సర్వదాభిధాన ప్రీతిఁ

గోరి యిచ్చె దనదుఃకుఁతుల ముప్పుర, దానవేశ్వరునకుఁ + దమ్ములకును.

క. క్రమమున నుండరియును గే, తుమతియు వరదయు ననన్విధూటీత్రయముం
దమమువ్వరుఁ బూర్వజహూ, ర్వముగఁ బ్రమోదములతో వివాహం బైనన్.
సీ. అందు నుండరి యను + నరవిందనయన యు, స్వత్తు సుష్ణమునిమత్తు యజ్ఞ
కోవు దుర్ముఖుని విరూపాక్షు వజ్రము, ప్రిని గని పుత్రికననలఁ గనియె
నాకేతుమతియు ధూమ్రాక్షుఁ బ్రహస్తుఁ గం, పనుఁ గాలకార్ముకు + భద్రదత్తు
భాసకర్ణాంకు సుపార్శ్వ సంహృదిని, గాంచెను వరదయుఁ + గైకసియును
తే. నోలిఁ గుంభీననయును బుష్పోత్కటయును
ననఁగ నలువురు వామలోచనలఁ గనియె
ననలు నీలుని సంపాతిహరునిఁ బడసె
వరద పదపడి దానవాన్వయము వెలిగె.

84

→ మాల్యవంతుఁడు లోకంబుల బాధించుట. ←

శా. సంతానం బభివృద్ధి నొందిన బలోత్సాహం బెలర్పం బలా
క్రాంతాశేషదిగంతుఁ డై బలువిడిఁ + రక్షిగఁ జేశుండు దు
ర్దాంతుం డై శ్రుతిబాధ సేయుచుఁ గ్రతుఁధ్వంసంబుఁ గావించుచుం
గాంతారాంతరవా ను లై నముసులం + గారించుచుం గ్రూరుఁ డై.
మ. పరనారీహరణం బొనర్చు వివిధోపాయంబుల నేదినీ
నురవర్గంబుల నొంచు దేవగృహసంశోభాభిఘాతంబు నే
యు రవీందుద్యుతిజాలము ల్లులువు మా యోపాయకేలీకృతా
దరుఁ డై నిర్జరకోటిఁ గవ్వపఱుచుఁ + ధర్మంబు నప్పంబుగాన్.

85

→ ఇంద్రులు హరునశ్శచ్చే విష్ణువును నేడుట. ←

చ. ఋషులును దేవతాగణము + లెంతయు బెగ్గల మంది యార్తు లై
వృషగమనుండు దీర్ఘ మనఁ వేదన యంచు మహేశుఁ గాంచి దు
ర్విషహము లైనయాపరిభఁవించుట లెల్ల నెఱుంగఁ జెప్పి ని
స్తుషముగ దైత్యవర్గములఁ + ద్రుంపఁగఁ గోరిరి దైవ్య మేర్పడన్.
చ. హరుఁడు సుకేశుమిఁదికృప + నాతనిసంతతి కల్గ కుండియున్
సురమునివృత్తభంగములు + చూడఁగఁ బాలక యేను నేర నా
హరికడ కేగుఁ డాతఁ డభయం బొసఁగున్ దయ మీకు నన్నఁ జె
చ్చెరఁ జని శౌరి కంతయును + జెప్పి రరాతులజ న్న మాదిగాన్.
శా. గోవిందుండు దయామతిం బలికె నాకుం జెప్పఁగా నేల రు
ద్రావిర్భావితశక్తి నే నెఱుంగనే + యాదైత్యుఁ దత్పుత్రుల్
భావారూఢులు గారె పద్మజవరప్రాప్తానుభావు ల్లదీ
యావాసం బగులంక వింతయె త్రిలోకాకాశ మాలింపనే.

86

87

88

89

ఉ. విసను మీమతం బెఱుగు + సంతకు నేమియుఁ జేయ నైతి న
ద్దానపులక సముజ్జ్వలనుఁదర్శననిర్దళితాఖలాంగులం
గా నొనరించి లోకముల + కల్పన మంతయుఁ బొచి యుత్సవ
శ్రీనినుపారఁ జేసెద విరించిమహేశులు సమృతంపఁగన్.

90

— మూల్యసదాదు లమరావతస్మై చండేశ్వరైః. —

క. అని పీడ్మొల్పిన మోదం, బుఁగ బొందుచు నిజనివాసములకు శతమఖా
ద్యనిమిషులుముఖులుఁబోయిన, యసంతరము మూల్యవంతుఁడంతయునినియెన్.

క. విని యొక్కింత వగచి య, ద్దనుజేంద్రుఁడు విక్రమైకశత్రుఁడగుచున్
మనమున గర్వము గదురఁగ, సునజుల రావించి యిట్టలనియెఁ గుపితుఁడై.

మ. మనలక ధూర్జటితోడ గోనడిచి కామధ్వంసి పట్టిక పొం
డని చక్రాంకునిఁ జూపి పోషిడ నుఁజేంద్రుడు ల్పరోజాత్మునిం
గని యెగ్గు ల్పకటించినం గినిసి లోకంబు ల్విసంగా సతం
డనుమానింపక పూనె ద్దత్తకులసంహారంబుఁ గావంపఁగాన్.

93

ఉ. పూర్వమునక హిరణ్యశిశుప్రభృతుల్ దనచేతఁ జచ్చినక
గర్వము మీటి యున్కి మురఁఘస్తరుఁ డెల్లఁ గడంగు నాతనిక
సర్వజగంబుల్లక బెనర + సంగరరంగమునక జయించి హృ
త్పర్వ మొనర్పఁగావలయు + దైత్యులకు న్నన మెల్లభంగులన్.

94

క. అనిన సుమాలియు మాలియు, నని రతఁ డట నచ్చే నేని + నడ యయ్యెడు న
య్యనిమిషు లెగులు మన్వస్త, బొనరించినదాన నింత + పుట్టును గంటే.

95

క. కావున నమరావతిపైఁ, బోసలయుం జుట్టుముట్టి + పొరిగొని పిదపక
దేవతలపక్ష మై యని, కేపిరుఁడుఁ గడఁగె నేని + నెఱుంగుద మతనిన్.

96

అ. అనిన మూల్యవంతుఁడగుఁ బోలు నిదియని, నయన ముపుడచాటఁబంచి కదలి
యమితవివిధవాహనాదుఁడయోధవీ, రోన్దతముగ నడిచెనుద్దవిడిని.

97

ఉ. అత్రటిఁ గెంపు మీఱినఘనాపళి యొకస మెల్లఁ గప్పి క్ర
న్నెత్తురు నెమ్ములుం గురిసె + నీరధ యెంతయు ఘూర్ణమాన మై
యత్తల మొందె బర్వతము + లొక్కమొగిం గదలె న్నహోల్కముల్
మొత్తముగట్టి రాలె బలఁము ల్వైఁక గందఁగ జేటు దెల్పుచున్.

98

ఉ. అంతయుఁ జూచియెన్ దితినుఁతాధిపుఁ డెట్లు మనంబులోన నా
వంతయుఁ గొంకు లేక దివిఁజావళికిన్ మనచేయుహానికై
యెంతలు పుట్టె జూడుఁ డని + యేడ్తఁ జూపుచుఁ దమ్ములక బలం
బంతటికిం బురస్సరుల + రైచనుఁ డంచుఁ బరాక్రమోన్నతిన్.

99

క. చెలఁగుచు నమరావతి కిం, పలరంగ నడచు పెటేగి భయభ్రాంతి మెయిం
గలఁగఁగఁ బాటి మహేంద్రా, దులు పుచ్చి రుపేంద్రకడకుఁమాతం గడఁగన్.

—॥ అ శ్వా సాం త ము. ॥—

ఉ. కాయీకఘాచికాత్తి కవిః కారవిస్థస్సవిస్ఫురత్తనూ
దాయకు నానతాచివసుః ధావరహస్థరస్సప్రకర్షనం
ధాయకు సూరిశోభనవిః ధాయకు సుదృఢరాజదుర్దశా
దాయకుః గీర్తిప్రప్రసరిః ధాయకు దీనజనార్థదాయకున్. 101

క. పాండిత్యసుభగుః ద్రిభువన, పెండేరు సరాతభూపః భీషణబాహుః
దండాభిరాము రామా, మండలచిత్రాహరిః మగరిపతాకున్. 102

మాలినీవృత్తము. సకలజనమనోజ్ఞం * జండభాషానభిజ్ఞం
బ్రకృతిఘటితరాగుం * బ్రస్ఫురత్త్యాగభోగుం
జకీతనృపశరణ్యుం * జారులావణ్యగణ్యుం
బ్రకటసుగుణనంగుం * రాయవేశ్యాభుజంగున్. 103

గద్యము. ఇది శ్రీమదుభయకవిమిత్ర కోమనామాత్యవృత్తి బుధారాధనవిధేయ
తీర్థనామధేయ ప్రణీతం బయినయు త్తర రామాయణం బనుమహాకావ్యంబు
నందు ద్వితీయాశ్వాసము.

శ్రీ రస్తు. నిర్వచనోత్తరరామాయణము

—అంశము—

తృ తీ యా శ్వా స ము.

రమ్యతానిరూఢమ

హోరన్ముం బుంబునంశముదితముశన్ముం

గారుణ్యాద్ద్రోమనన్ముం బ్ర

జారంజనశీలు మనుమంజుగతీపాలున్.

1

—విష్ణువు దేవతలకు దోడ్ రాక్షసులతో యుద్ధము సేయుట. —

చ. హరిఁ గని దేవదూత చరణానతుఁ డై యను శేంద్రనేన ని
ర్జరనగరంబుపైఁ బెలుచురాకయు నాకము బెగ్గలంబునం
దిరుగుడుపాటుఁ జెప్పిన నతిశృరితంబునఁ గౌతుకంబుమై
గరుడుని నెక్కి శాగ్గుణుఁగాధరంబు నభంబు నిండఁగాన్.

2

క. రక్షోవధయును సుమనో, రక్షయు మదిఁ గోరి యాదరంబున రాజీ
వాతుఁడు సిద్ధులజయశ, ద్వాతగములుఁ గిన్నరీచయముగానంబున్.

3

క. కొంచెవునగవుల సంభా, నించుచు వివిధాముధాశునితతుల్ దిశలక
నించుచు దనుజతమముఁ దూ, లించుచు రణకేళిలోలీలం జనుచోన్.

4

క. గరుడునిపై శార్ఙ్గధను, ధరుఁ డగువిష్ణుండు మేగుశతః బొల్పుతటి

• త్పరివృతజలదముఁ బోలుట, విశయ దనుజరాజహంసవితతి యితనికిన్.

5

మ. అని బృందారకచందిబృందము లమఁచానంపముం బొంది కీ
ర్తన సేయుం ద్రిదివఁ బు ముట్టికొన నుద్దానుప్రతాపంబున
నన్మజానీకము చేర కుండ నడుమఁ న్నావరింపఁగాఁ బూని చ
య్యన నేగెం బతగేంద్రపక్షపవనఁ వ్యాధూతదిగ్భిత్తి యై.

6

మ. చని నాకంబున కడ్డపడ్డ హరియుఁ తాపాంబు వీక్షించి య
ద్దనుజాధీశుఁడు చేయి వీచుటయు మాంజ్యద్దంతివర్గంబు న
శృనికాయంబుఁ బదాతిలోకిము రథఁ వ్రాశంబు నొక్కప్పుడిక
ఘనమార్గం బఖిలంబు గప్పి పడగల్ గ్రాబక వడిం దాకినన్.

7

తే. మందహాసంబు చేసి యమందరవము, మిగిలి రిపుతూర్యరవముల మ్రేగికొనఁగ

- బా. స్వంబుఁబెలుచుఁ బూరించి శాస్త్రగుణము సారించి దాన వాగణముఁజూచి.
 క. వీరక దలమీఱి యల వేర్పడ మును దలపడఁ దలంచి + పఱి తేరంగా
 విడుచుచు నొక్కొక యమ్మునఁ, బడ నేయుచు వచ్చె వీరభటులం గడిమిన్.
- చ. తొలితొలి పడ్డవీనుఁగులఁ + ద్రొక్కుచు నొండొరు మీఱఁ జూచున
 గలికఁ గడంగి బాహుబలఁగర్వము చూపఱు మెచ్చ నుగ్రదై
 త్వులు దలపడ్డ వారిసమఁరోధ్ధతి కుత్సన మంది శార్ఙ్గము
 దలపున నిల్వరించె నిశితాశ్రుము లూఁ తయి వ్రాలునట్లుగన్. 10
- ఉ. కూలినవారిఁ జూచి వెడఁగొంకిన మెచ్చక మున్ను వెన్నుగా
 నేలకుఁ జొచ్చువారుఁ దమఁ నెయ్యర కడ్డము వచ్చువారు ను
 క్కీలయి నేర్పులేక తమఁకించి పయింబడి నొచ్చువారు ముక్
 వాలినమచ్చరం బగుటఁవారణనేయక వచ్చువారు నై. 11
- క. దానవు లేయుచు వైచుచు, సేనలఁ బురికొల్పుకొనుచుఁ + జేరిన శార్ఙ్గ
 జ్యోనాదభరితరోదసి, యై నారాయణుఁడు మార్గఁజాంబుధి ముంచెన్. 12
- చ. మునుమును వీరక దాఁకి యొకఁమోహర మచ్యుతుచేత మ్రగ్గుటన్
 మొనలు గలంగినం గని సఁముద్ధతవృత్తి నదల్పి వెన్నుద
 న్ని నిలిచె దానవేశ్వరుఁడు + నొక్కొనఁగా దనముద్దుఁడమ్ములున్
 దనయులు దండనాథులు నుదగ్రశ సేనకు దర్ప మెక్కఁగన్. 13
- క. బరవసమునఁ గోల్తలచే, సిరి పురికొని కడఁగి దైత్యఁసేనలు మగుడన్
 హరిఁ బొదిసెఁ జపలజలదో, త్కర మతిసాంద్రముగ నభముఁగఁగప్పినభంగిన్.
- ఆ. ఓరలేక దొరఁ + పోరికఁ జొచ్చిరి, కడిఁదినుగలుఁ బేరు + కలుగువారు
 నడరి ముట్టఁ గవిసిఁరరవాయిగొనక కో, లాహరిముగఁ గాల్బలమ్ము గదిసి. 15
- క. శరములఁ జక్రంబులఁ దో, మరములఁ గుంతముల గుప్పిఁచూనుగ ఖడ్గ
 త్సురికా హల పరిఘము, దగర ముసల పరశ్వధములఁగప్పిరి కడిమిన్. 16
- శా. సర్పరాతిపయి న్నిజాంగముల పైఁ + జంచద్భుజాభీలతన్
 దర్పం బేర్పడ నొక్కపెట్ట యటు లా + దై తేయవీరు వ్దిశా
 నర్పదీప్తిసటాజటాలపటుశఃశ్రువ్రాతముల్ సాంద్రస్థై
 యూర్వోక్తుండఁగ నించినన్ మురహరుం + డుద్దామకోపాగ్ని యై. 17
- చ. గుణమున లస్తకంబుననుఁగోటియుగంబున గేలఁ దారభీ
 వణముగ నుప్పతిల్లి రభఁసంబుగ రేగినమాడ్కిఁ దీవ్రమా
 ర్గణనికరంబు లొక్కట నఁరాతిబలంబులఁ గప్ప శార్ఙ్గని
 క్షణానము రోదనీకుహరఁకర్పరముం బగిలింప నుగ్రతన్. 18

క. అరదములు రథికవరులును, హరిసారథి కేతునహిత + మై పొడిపొడి
గరులును జోడులు డొల్లగఁ, దురగంబులు రావుతులును + దుత్తునియలు
క. ఏయుచుఁ గౌమోదకే గొని, ప్రేయుచు నందకమునను వివిధగతిఁ దునియలి
సేయుచు మధుమధనుఁడు దై, తేయతతిం గూల్చె నుద్ధతిం బడలుపడన్. 20
చ. అడరిన మేఘపంక్తి విరియం బటువేగమహానిలంబు బ

ల్విడి భయద ప్రకారముగ + వీచుతెఱంగున దై త్యసై న్యముల్
సెడి నలుదిక్కులం బఱవఁ + జేసి యమందవిజృంభణంబునం
బిడుగులపిండు బిట్టులియు + పెల్లున విష్టుఁడు శంఖ మొత్తినన్. 21

ఆ. పాటలేక చాలు + పడ డొల్లె భటకోటి, కరులు గిరులు గూలు + కరణి మ్రొగ్గె
ఘోటకంబు లెల్ల + గుండియ లవిసి శో, శతముఁ గ్రక్కె శంఖానిస్వనమున. 22

చ. తదవసరంబునం బెలుచఁ + దాఁకి సుమాలి యుపేంద్రుఁడె బటు
ప్రదరము లభి మద్రిశిఖరంబును వారిని ముంచినట్లు పె
ల్లిదముగ నేసె దైత్యులు చాలింపక సంగరకాంక్షఁ గ్రమ్మఱం
బొదువ సహోదరు ల్ప్రేమదఃపూరితచిత్తులు గా నుదగ్రుఁడె. 23

క. వనజాక్షుఁడు దరహాసం, బునఁ బొదివినకినుక వక్త్రమున మునుఁగుపడం
దునిమెను లీలమెముఁ గ్ర, క్కున నాతనిసూతుశిరముఁ + సూరాస్త్రమునన్.

ఉ. సారథి వడ్డ నశ్వములు + సంచలతం బెనఁగాడి యాడ్చినం
జే రను వేది యగ్రజాఁడు + ద్రిప్పికొనం గని మాలి యడ్డ మై
బోరన వచ్చి యవ్వహగఁపుంగవకేతను నేసె నెంతయుం
గ్రారము లై నయమ్మలను + గుర్వుగ దానపు లుత్సహింపఁగన్. 25

ఉ. మాలిశరంబు లొక్కమొగిమంచుక గప్పినమాడ్కిఁ గప్పుడుం
గూలఁగ నేసె వానిరథఁ ఘోటములఁ హరి వాఁడు గ్రక్కున
నై లతటంబు డిగ్గుమ్మగఁనాథుక్రియఁ గద వుచ్చికొంచు నా
భీలగతిఁ రథంబు డిగి + భీమజవంబున నంట నార్చుచున్. 26

క. పటతెంచి కదియఁబడి యే, డైట ప్రేసిన మోము దాఁకి + తిరిగె గరుడి య
త్తఱిఁ జక్రంబున హరి పెడ, మఱి వైచెను దనుజుననుజుమ స్తకము దెగన్.

శా. మాలిం జంపిన మాల్యవంతుఁ డుదితామర్షప్రకర్షంబునం
గారాగ్ని ప్రతిమానుఁ డై నిజభుజాగర్షంబు మై లీల నున్

మీలజ్ఞాఃకరాశశక్తి గొని మే + మే తాఁకి వత్సస్థలిం
గీలిం చెం జలదంబుపై మెఱుఁగుమాఁడ్కిఁ శౌరికిం జెన్నుగాన్. 28

క. ఆశక్తియె కొని క్రమ్మఱ, గేశవుఁ డనురేంద్రు వైవ + గిరిపైఁ బడుతీ
వ్రాశించాడ్చున పక్షో, దేశంబునఁ బడిన నొచ్చి + ధృతి వాటించెన్. 29

- ఆ. మ. ఛోక నిలిచి + మూడు మొగంబుల, శూల మెత్తికొని కఠాశవృత్తి
 నడచి నెమ్మొగమునఁ + బొడిచె నింద్రానుజు, దేవతలమనంబు + దిగ్గవంగ. 30
- క. పొడిచి పిఱిదిదెసకయి పో, యెడిదానపు వ్రేసె గద మఃపీఠరుఁడు గడుఁ
 వడిఁ బక్షంబులఁ బొరిఁబొరి, నడిచెను విహగాధిపతియు + నత్యుగ్రముగాన్. 31
- సీ. గద దాఁకి మూర్ఖిల్లి + గరుడునియెఱకల, గాలిచే దవ్వగఁ + దూలిపోయి
 తెప్పిటి లేచి నల్దిక్కులు గనుఁగొని, పాఱియుఁ జచ్చియు + బయలుపడ్డ
 బలములోపలఁ జేయఁ + గలవారి బంధుల, దొరలను గానక + బరవసంబు
 దక్కి తమ్ముండును + దాను నొండొరువులఁ, జూచు చున్నంతనె + వీచె గరుడి
- ఆ. పక్షమారుతమునఁ + బరిపరి యైనయా, సేనతోడఁ గూడి + దానవేంద్రుఁ
 డాకులముగఁ జొరుపుటాకులచాడ్పునఁ, ద్రిప్పికొనుచు నెగసి + తెరలి పఱవ.
- క. అమ్మెయిని నోడి తానుం, దమ్ముండు హతశేష మైనదానవబలముం
 గ్రమ్మటి తమవచ్చినమా, రమ్మునఁ బాతెను విహంగఁగమనుం డెగవన్. 32
- మ. కడువేగంబున లంక కేగి తమదోర్గర్వంబు దై త్యాధిచేఁ
 బడి భంగంబునఁ బొందినన్ భయభరఃభాగితాత్మ లై యందునుం
 దడయన్ బెగ్గిలి బృంద మెల్లఁ గొని పాతాళంబుక్రిందం జొరం
 బడి రా దేవముసింద్రకోటికి ననల్పప్రీతి సంధిల్లఁగాన్. 34
- || అగస్త్యుండు రామునకు రావణాదులకథఁ దెల్పుట. ||—
- క. వనజాక్షుఁ డొకఁడు వెలిగా, దనుజుల నెవ్వరికి గెలువఁ + దలంపఁగ నగు నిం
 ద్రుని కప్పడు తమ్ముడ వై, తనయుడ వై తిపుడు నీవు + దశరథపతికిన్. 35
- ఉ. నత్త్వరజ స్తమోగుణవశస్థితిఁ గైకొని నీవ లీల బ్ర
 హ్మత్వము దాల్చి లోకముల + కన్నిటికిఁ జననం బొనర్చు వి
 ఘ్నత్వము దాల్చి పానికి మఃనోజ్ఞతమస్థితి వృత్తిఁ జేర్చు రు
 ద్రత్వము దాల్చి వాని కుచితంబుగ సంహృతిఁ గూర్చు రాఘవా. 36
- ఉ. సాధులఁ గావ దుష్టజనఃసంహరణం బొనరింప ధర్మములే
 బాధలఁ బొందకుండఁ బరిపాలనసేయఁ దలంచి యాత్మమా
 యాధృతిఁ బుట్టువుం బనుల + నాదర మొప్పుగఁ దాల్చి పోల్చుటన్
 మాధవ మర్త్యు డండ్రు నిను + మందమతి భవభావరూఢు లై. 37
- తే. అధిపతి సాలకటంకటు + లనఁగఁ జనిన, నాఁటివారుఁ బాలస్త్ర్యులు + నాఁగఁ బరఁగు
 సేఁటివారు సమానులు + నిక్క మరయ, బాహుబలమున నాహవఁదోహలమున.
- మ. అనినన్ రాఘవకుంజరుండు మునినాఁథాగ్రేసరుం జూచి యి
 ట్లనియెన్ మాల్యవదాదివృత్తము ప్రసంగాధీన మై వుట్టె నే
 మును మీచే వినురావణాదులకథలే + ముట్టం బ్రశంసింపుఁ డా
 తనిఁ దత్సోదరులం దనూజు వినఁ జిత్తం బుత్సుకం బయ్యెడిన్, 39

- ఆ. రాముఁ డీట్లు లడుగ * నాముని నెప్పె బా, తాళభవనమున * యున్న యాసుమాలియొక్క నాఁడు సౌందర్య, విసయమహితదనదు * తనయొద్దంకి.
- ఉ. రూపగుణంబులందు ననుఁబూపత గల్గువరుండు దీనికిం
జేపడు నొక్కొ వుత్తులఁ బ్రసిద్ధులఁ బల్కురఁ గాంచు నొక్కొ ల
క్షీపరిణామహృద్య మగుఁజీవన మక్కట గల్గు నొక్కొ యి
ప్పావ మదస్వయక్రమముఁ * బాత్రముఁ జేయు నొకో పొగడ్తకున్. 41
- క. ఈలోకంబున నరసితి, మే లెల్లెడ వరునిఁ గాన * మేదిని కరుగం
జాలక యున్నను బోవదు, బాలికఁ గొని పోవ వలయుఁ * బరిణయమునకున్.
- మ. అని యుల్లంబున నిశ్చయించి నుకుమాఁరాకార నాకై కసిం
గొని వేడ్క మహి నెల్లెడం దిరిగి రఁజ్ఞోనాథుఁ డెం దైన న
ల్లునిఁ గల్యాణగుణోత్తరుం బడయ కెట్లుం బోవఁ బొన్తుండు న
ల్లనఁ జేరెం దరుపోతకాంత మగుపొలస్వాశ్రమోపాంతమున్. 43
- ఆ. అచటఁ గనియెఁ దండ్రి * నతిభక్తి వీడ్కొని, ఘనవిమాన మెక్కి * యనుపమాన
మహిమ వెలయుఁ బురికి * మగుడఁ బోవఁగ ధనా,ధ్యక్షు రుచిరహారధవళవత్సు.
- క. కనుఁగొని సుమాలి యితనిం, గనఁమునిచంద్రునకు నిత్తుఁ * గన్నియ నని సం
జనితకుతూహలు డై య, వ్వనితకు నిట్లనియె గారఁనంపుఁబలుకులన్. 45
- చ. తగినవరుండు నీకు వనితా విను విశ్రవనుండ యాతఁ డా
ర్యగుణవిభాసి యుమ్మునిజఁ నాధిపుపాలికి నీవు వోయి యిం
పుగ పరియింపు నీ కనిన * పుత్తులచేత మదస్వయంబు రూ
పగు నిదె చూచితే ఘనుఁ డి * చాత్తజ నజ్జ్వలవైభవోన్నతున్. 46
- ఉ. నా విని తాను మున్ మనముఁనం దలపోయుఁబంబ తండ్రి సం
భావనఁ జెప్పినన్ వికచఁపద్మ విలోచన సంశసిల్లి యే
బోవుట యుక్త మేని మునిఁపుంగవు నాశ్రమ మెద్ది పోదునే
నావుడుఁ జూపి నమృదముఁనన్ సుత వీడ్కొలిపెన్ సుమాలియున్. 47
- క. చని కైకసి పౌలస్త్యం, గని వినయవిలాసభయవికాసప్రీడా
జనితవికారనుభగనిజ, తనులత వెడవ్రాల జతురఁతం బ్రణమిల్లెన్. 48
- ఆ. మ్రొక్కి నిలిచి యతని * ముందట మేదిని, సుంగుటమున నొరయుఁచున్నఁ జూచి
యెచటనుండి రాక * యెవ్వనిసిత వేమి, పనికి నిండు వచ్చి * తనిన సదియు.
- ఉ. ఏను సుమాలికూతుర మునీశ్వర మిచ్చిటఁ దండ్రిపంపుసం
గానఁగ రాక యంచు నునుఁగాంతి దలిర్చెడిమోము వాంచుచుం
దా నటఁ జెప్పలేమి విదితంబుగఁ జెప్పట యైన సంకుర
శ్రీ నినుపారె విశ్రవనుఁచి తలతం గరుణాస్వరూప మై.

- క. సుహృద్వినియోగితమును నెఱిగియు దివ్యబోధమున నేర్పడ నె
క. సరసి యల్లనినగవున, మునింగి మృదుమధురవాక్యముల నిట్లనియెన్. 51
౪. జనకుఁడు గోరి నిర్మలవిచారమునం దగ నిశ్చయించి ని
న్ననుమతిసేయ నీవును బ్రీయంబున నియ్యెడ కేగుదెంచు పె
ల్లను నగు నాదెసం దనయలభముఁ గోరితి వియ్యకొంటి నే
ను నకట వేళ క్రూరము తఃసూజులఁ గ్రూరులఁ గాంతు కామిని. 52
- చ. అనవుడు మీకృపం బడయు + నాత్మజు లుగ్రులు గాఁగఁ బాడి గా
దనవుడు నీదుసంతతికి + సంతకుఁ గొండొక వాఁడు శాంతుఁ డై
వినయవివేక ధర్మముల + విశ్రుతబుద్ధి వహించు మత్సులం
బును భవదీయవంశమును + బూతము సేయు సరోజలోచనా. 53
- క. అని యూటడించి ముని య, వ్యనితం గైకొనియె సదియు + వల్లభుచి త్తం
బునకుఁ దగుచరిత మన్ననఁ, గని సంతస మంది కొంతఁకాలంబునకున్. 54
- క. పదితలలుం గోటలు నిరు, పదిచేతులు నిరులు గవియు + బలుమేనును గెం
పొదవిననయనంబులు ను, న్నద మగుహృదయంబుఁ గలతఃసయునిం గాంచెన్.
- ఆ. కనినయస్ప డచటఁ + గడు నుగ్ర మగుర క్ష, వృష్టి గురిసె నుల్క + లష్టదిశలఁ
బడియెవఱిగలఱచెఁ + బిడుగులుర్వినిబడి, మ్రోసెగాడ్పునుడ్డిసైఁమా సెనినుఁడు.
- క. మునివరుఁడు వికటుఁ డగుతన, తనయుకడకు వచ్చి వదనఁదశకంబు గనుం
గొని వానికి దశవదనుం, డనియెడునామం బొనర్చె + నానుభవపదవన్. 57
- సీ. అధికప్రమాణసంస్థాంగఘోరాకారుఁ, గుంభకర్ణం డనుఁకొడుకుఁ గాంచె
దంష్ట్రాపరస్పరఁతాడనరచితసం, కుల శూర్పణఖ యనుఁకుఁతుఁ గనియె
నిట్టిసంతతిఁ గన్న + యిమ్మహాపాతకం, బునకుఁ బ్రాయశ్చిత్త + మనఁగఁ న్రితిఁ
బడసె విభీషణుఁ + బావనోజ్జ్వలమూర్తిఁ, గైకసి మునికృపాఁగౌరవమున
- ఆ. నిట్లు పుట్టి పెరుగుఁ నెడఁ బంక్తిముఖకుంధ, కర్ణు లెందుఁ గ్రూరకర్ణు లగుచుఁ
దిరిగి జంతువుల వఃధింతురు ధర్మసం, స్త్రీతిఁ బరఁగు నవ్వీభీషణుండు. 58
- ఆ. అంత నొక్కనాఁ డఁసంతవై భవముతో, ధనదుఁ డేగుదెంచు + తండ్రిపాల
గౌరవమున నున్నఁ + గైకసి గనుఁగొని, చిన్నవోయి కొడుకుఁ + జేరఁ బిలిచి.
- క. ఇతనిమహాసంపద నూ, చిత్రే మీ రొక్కనిక పుట్టి + శ్రీతేజములం
దితఁ డిట్లుండఁగ నీ వి, ల్లతిహీనత నున్నఁ బురుషుఁ + డండ్రే నిన్నున్. 60
- మ. తను నిట్లాడినతల్లిమాటలకు మాత్సర్యంబు చిత్తంబునం
దనరంగా దశకంధరుం డనియె నుఁత్సాహంబు వాటించి యీ
తనితో సాటి యనంగ మే లన నమంఁదశ్రీవిలాసంబు సే
కొని యీలోకము లెల్ల నేలుదును నీకుం జింత యిం తేటికిన్. 61

రావణాదులు తపం బొనరించుట.

క. అని గోకర్ణమునకుఁ జని, యనుజన్తులుఁ దాను నెదలఁసజు నిలిపి తపం
బొనరించి రత్నైతం గొన,రను జెప్పెద నీవు వినుము + రఘుకులతలకా. 62

సీ. వేసవి గనగనఁవేగుచట్రాతిపై, నగ్ని నల్లడ నుండ + నర్కుఁ జూచి
వానకందువను దిఁవారాత్రములు జల,ధారల బయళ్ళులఁ + దడియు చుండి
సీతునఁ బెనుమంచు + శిరముపైఁ గురియంగ,నిష్ఠఁ గుత్తుకబంటిఁసీర నిలిచి
ఫలముల వేళులఁబత్రంబులను నీళ్లు,లను గాలిఁగాలంబు + దనరఁ గడపి

ఆ. కుంభకర్ణుఁ డిట్లు + ఘోరంబుగాఁ బది,వేలవత్సరములు + సాల నియతి
మునిగణంబు సిద్ధఁజనమును వెఱఁగంది,తన్నుఁ దగిలి పొగడఁ + దపము సేసె.

తే. ఏకపదముననైదువేఁలేడులుండి,యూర్ధ్వబాహుఁడైమోమెత్తియుండెబిదప
నైదువేలేండ్లు లిట్లు మఁహాతపంబు, ప్రియము గుండక చేసె విభీషణుండు.

చ. అనుజులసిష్ఠ మెచ్చక దశాసనుఁ డుగ్రతపగకుతూహలం
బునఁ ద్రిజగంబులం బొగడు + పొంపిరివోవ సహస్రవర్షముల్
సన నొకమస్తకంబుగ నశంకతఁ దొమ్మిదివేలఁ దొమ్మిదిం
దునివి హుతాశనుం దలలఁ + దుష్టుని జేసె నజాండు మెచ్చఁగన్. 65

క. క్రమమున దశఘ్నులుఁ డొగినొక్కముఖమ చిక్కంగఁ జెఱముఁఖము లన్నియు న
గ్నిముఖంబున వేల్చియుఁ జి, త్తమునం దొకకొంకు లేక + తద్దయు నెమ్మిన్. 66

రావణునకు బ్రహ్మ వరంబు లిచ్చుట.

చ. పది యగువేయి నిండుటయుఁ + బంక్తిముఖండు మనంబునకొ ముదం
బొదవఁగ నిర్వికారమున + నున్నశిరంబును గోయఁ జూచినకొ
వదనచతుష్టయం బలర + వారిజసంభవుఁ డేగుడెంచి క
ట్టెదుర వరంబు వేడు మిదఁ + యిచ్చెద మెచ్చితి నంచు నిల్చినన్. 67

క. ధరఁ జాఁగి మ్రొక్కి దశకం, ధరుఁడు వినయ మొప్పు నిలిచి + తఱుగనితలపై
వెరవునఁ దనకరపద్మము, లిరువదియును మొగిచి యల్ల + నిట్లని పలికెన్. 68

శా. దేవా విన్నప మాదరింపుము భయోద్రేకంబునకొ మృత్యువుం
గావం గోరు బహుప్రకారముల లోకం బంతయుం గావునకొ
దేవగ్రాతవియచ్చరప్రకరదైతేయస్రజాదిక్రియకొ
జా వేరూపున నాకు లే కునికి యిష్టం బొశ్రితశ్రీకరా. 69

క. ఏ నాబలవింహితు లగు, మానవులను సరకునేయ + మది నెన్నఁడు నీ
యానయె జగతిం దక్కటి, హీనపుజాతులకు వెఱతుఁనే పరమేశ్వరీ. 70

చ. అని తను వేడినకొ సరసిఁజాసనుఁ డవ్వర మిచ్చి యొక్కమో
మున వివయావనముఁ డయి + ముందట నిల్చినపంక్తికంధరుం

గొని క్రమ్యజం దలలు * గ్రక్కునఁ గల్గ ననుగ్రహించి ప్రీతి నొనఁగె నుజ్జ్వలంబు లగుఁదివ్యశరంబులుఁ గామరూపమున్.

71

క. వెల్లువ ముంచి పిదప నీ, రెల్లను వెనఁజొంకఁ గొలన * నెనఁగెడుచంచ త్ఫుల్లారవిందములక్రియ, నల్లన వదనములు దోచె * నాశ్చర్యముగాన్.

72

→ విభీషణునకు బ్రహ్మ వరంబు లిచ్చుట. ←

మ. అజుఁడి ట్లదృశ్యతభంగిఁ బంక్తిముఖు సఃస్వర్ణాభిధానోజ్జ్వలం ద్రిజగద్వీరునిఁ జేసి దుష్కరతపోదీక్షాప్రవృత్తిప్రకారజతాత్మం డగునవ్విభీషణు వరఃప్రాప్తోన్నతుం జేయఁగా నిజబుద్ధిం దలపోసి వానిఁ గరుణాఁస్నిగ్ధాత్మఁడై చూచుచున్.

73

తే. ధర్మనియతికి మెచ్చితిఁ * దపముపండె, వత్స సీమది వలసినవరముఁ గోరు మనిన భయభక్తిసంభ్రమఃపార్వభరిత, హృదయుఁడై యతఁడతనిఁకిట్టులనియె.

ఉ. ప్రీతుఁడ నంటి నాతపముఁ పెంపున నీనల దీని కగ్గలం బై తగుకోర్కీయుం గలదె * యెనను గోరెద నామనంబు భర్తేతరవృత్తికిం జనమి * యిప్తవరం బగుధర్మనర్తులై పూతగుణాభిరాము లగుఁపుణ్యులకుఁ నులభంబు లెవ్వియున్.

75

క. అనుపలుకుల కచ్చెరువడి, దనుజులలోఁ బుట్టి నీవు * ధర్మగ్రామి మనం బునఁ గోరుట యరు దిచ్చితి, నని యజుఁడమరత్వమును నిఁజాత్రము నిచ్చెన్.

→ కుంభకర్ణుని తపఃఫలము. ←

ఆ. ఇవ్విధమున శంభుఁ * డవ్విభీషణుఁ ప్రీతుఁ, జేసి కుంభకర్ణుఁ * జేరఁ బిలువఁ దలఁచు తెఱిగి దేవతలు దేవ విన్నప, మవధరింపుఁ డనుచు * నజనిఁ జేరి.

సీ. అప్పరోగణము విఁహారంబు నలువంగఁ, దునిమెఁ బెక్కండ్ర సంఁదనమునందుఁ దపములు నేయ మందరకుధరంబులో, నురవడి మునులఁ బాలుర్వర వధించె నిల నెల్లయెడల నఁనేకభూసురులు యా, గము లొనరింపఁబ్రాణములుగొనియెఁ దెరువుల ననుగంగ * నరికట్టి చంపె నా, బాలవృద్ధంబుగా * బహుజనముల

తే. వేచి యాహారమున కనిఁవేడ్క కనియు, నఖిలజీవుల నిట్లు నిఁత్యంబు సమయఁ జేయు నీవరమున నిన్లు * సిద్ధుఁడయిన, నితఁడు సైరించునే లోకఁహితవిచార.

క. కావున నీతని మోహితుఁ, గావించుట జగము లెల్లఁ * గాచుట సుష్మా నావుడుఁ దలఁపున భారతి, రావించిన వచ్చుడును సుఁరజ్యేష్ఠుండున్.

79

ఆ. అసురమోమునందుఁవసియించి నను నిద్ర, యడుగు మనిన వాణియట్ల చేయు దాన ననుచుఁజనియెఁదానవుఁ బిలిచి నీ, కాంత సెప్ప మనియెఁగమలభవుఁడు.

క. నిద్ర దయసేయు మనియె సు, రద్రోహియు నమరవరులు * రదనాంకురచం చద్రుచులు నిగుడ నవుచు, భద్రము మా కదియె యనఁగఁ * బద్మజుఁడిచ్చెన్.

- క. ఆనేర్పుతోన వెనఁ జతు,రాననుఁడును సురలు సరిగి + రవ్వాణియు దై
త్యాననముఁ బాసి పోయెను,దానవుఁడుఁ దలంచుకొని వృథాఁచింతనుఁ డై
క. ఏరూపున నే నిట్లని, కోరితి నిది యేమి యొక్కొ + కుత్సిత మయ్యెన్
ఘోరతప మెల్ల దీవికే, గారణమా సురలనలని + కపటము సుమ్మి. 83
క. అని వగచు చున్న నాతనిఁ, గనుఁగొని భేదమునఁ బంక్తిఁకంతుఁడు సేరం
జనుడెంచి తానుఁ దప్పుఁడు, ననునయ మొనరించి సముచితాలాపములన్.
క. కొనియాడిన నాటననెల్ల,కును నొకదినమందు లేచుఁ + గుడుపును గమనం
బును గల్గు నాఁడు పగతుర, కనిలోనన్ విజయుఁ డీతఁ + డని యజఁ డరిగెన్.
క. వనజభవుచేత నివ్విన,మున వరములు వడసి పంక్తిఁముఖుఁ డుద్ధతుఁ డై
యనుజలతో శ్రేష్ఠాతక,వనమున సుఖ ముండె దనుజఃవర్గము కొలువన్. 86

—|| సుమాలిబోధనచే రావణుఁడు లంకను వశపఱచుకొనుట. ||—

- తే. ఇంతయునుజెప్పిని రాఘుఁ వేశ్వరుండు, మిగుల నచ్చెరువడియటఁమీఁదనారి
చరిత మెల్లెఱొ నావుడు + ధరణిపతికి, నయ్యగ స్త్యముసింద్రుఁ డి + ట్లనియెఁబ్రీతి.
సీ. కైకసి దీనికిఁ + గడునఁతసంబునఁ, దేలుచు నుండ నుఁమాలి తనదు
దాహిత్త్రుఁ జూడఁ బాఁతాళలోకంబున, నుండి మారీచమఁహళోదరులును
నవ్వయాపాక్షప్రఃహస్తలు నాదిగా, సచివులుఁ దక్కఁటిఁపైన్యవతులుఁ
గొలిచి రాఁ జనుడెంచెఁ + గుంభకర్ణవిభీష,ణులు దోస చన డైత్యఁకులవిభుండు
ఆ. నెదురువోయి భక్తిఁ నెరఁగి సమాలింగి,తాంగుఁ డై విభూతి + యతీశయిల్లఁ
దననివాసమునకుఁ + గొనిపోయి సముచితా,చారవిరచితోపఁచారుఁడయ్యె. 88
క. వినయము దగఁ బాటించుచు, దనపార్శ్వమునందు సముచితం బగురుదిరా
సనమున నాసీనుం డగు,మనుమనితో నిట్టు లను సుఁమాలి ప్రియమునన్. 89
శా.మావంశంబు ప్రసిద్ధి బొందు హరి పల్కాణున్ సురేంద్రాదులం
గావక దానవమర్దనంబు గడఁకం + గావించుటల్ మాను నా
దేవానీకముత్రుల్లడంగు విభవో,ద్రేకంబు శోభిల్ల డై
త్యావాసత్వముఁ గాంచు లంక భవదీయస్ఫారవిరోధతీన్. 90
శా.లంకాపట్టణ మేలి యే ననమలీలం గ్రాలి దేవేంద్రుపైఁ
గింకల్ దాడిగఁ బోయినన్ సురల రక్షింపంగ వేగంబ చ
క్రాకుం డడ్డము వచ్చినం దెరలి డైఁన్యం బొంది పాతాళ మా
తంకం బేర్పడఁ జొచ్చి యం దడఁగి యింఁదాఁకన్ వగం గుందుచున్. 91
క. ఉన్నంత నీవు గలిగితి, బన్నంబులు దలఁగ నింక + బగఱ నొడుతు మీ
కిన్నరుఁడురి త్త గాఁడిటు, గొన్నపురము మున్ను మగుడఁ + గొనఁగా వలయున్.
క. మాతామహుఁ డిటు దనకుం, జేతోముద మంద నీతిఁసెప్పిన మదిలోఁ
బ్రీతుం డయ్యును దశముఖుఁ, డాతనిచిత్తంబుచందఁమారయుబుద్ధిన్. 93

- చ. దుః డగ్రజుండు * తదధీన మగులంక, యానపడుట యుచితఃమగునె యనిన
సధికవినయమున మహామతి యైనప్ర, హస్తం డిట్టు లనియె * ననురపతికి. 94
- చ. తనయుడు తండ్రి యగ్రజుండు * తమ్ముఁ డనం జనునయ్య రాజ్యముల్
గొనునెడ శౌర్యలంఘలుల * కుక్ష మఱి చుట్టటికంబు గల్గునే
యను వగునంతకు రిపు సుదగ్రత సైచిన నింక నూరకుం
డ నగునె వేగ పోరికిఁ గండంగుము నీభుజదర్ప మేర్పడన్. 95
- క. విను మున్నదితియు దితియును, ననఁ గశ్యపుభార్యలిరువు * రప్పాచెల్లం
డ్రనిమిషుల ననురగణముం, గని రయ్యిరుదెఱఁగుఁ బగలు * గారే తమలోన్.
- ఉ. దైత్యులు దర్ప మెక్కి వసుధాతల మంతయుఁ దారవిక్రమా
ద్ధత్యమునం గొనం గని మదం బడఁగించి రసాతలై కసాం
గత్య మొనర్చె విష్ణుఁ డటు * గావున వారలతోడివైర మా
చిత్తవిహీనమే తడవు * నేయకు దాయకు నల్లు మిత్తఱిన్. 96
- తే. ఇట్లు పలికినపలుకుల * కియ్యకొని ను, మాలి సందియ మేటికి * మాకు నెల్లఁ
బ్రభువ వీవ లంకాపురంపతివి నీవ, పనువు మొకదూత నాతనిపాలి కనిన. 98
- చ. ధనదునియొద్ద కేగి యుచితంబుగఁ బల్కి పురంబుఁ బాసి పొ
మ్మని మును చెప్ప కోటడము * లాడిన మద్భుజశక్తి యంబుజా
ననవరశక్తి మూలబలంశక్తి యెఱుంగఁగఁ జాటి చెప్పి ర
మ్మని చతురాభిధావణుఁ బ్రహస్తునిఁ బుచ్చె నురారి లంకకున్. 99
- చ. చని యతఁ డాతనిం గని యసంభ్రాముఁ డై సమయోచితంబుగా
వినయము నేసి దేన యొకవిన్నప మిప్పురి తొల్లి దైత్యవం
శనిజనివాస మానడుమ * శార్ఙ్గికతంబునఁ బాసి పోయి రా
దనుజుల దిప్తు నీయనుఁగుఁ * దమ్ముడు గ్రమ్ము నిన్ను వేఁడెడున్. 100
- క. దశవదనుం డనుజుం డను, యశ మల్పమె నీకుఁ గిన్నరాధిప రక్షో
వశముగ లంక విడిచి యన, దృశబంధుప్రీతి నేయు * దృఢముగ సనినన్. 101
- తే. పురమునకకాదు నాదగుఁసరికిఁ బరిజ, నమున కొరులెవ్వరొడయులునాకు నేడు
గడయు నాకూర్తితమ్ముఁడకాక దీని, కడుగ నేటికి రమ్మను * తడయ కిప్పుడ.
- క. అని యతనికి సాదరభో, జనవిధి యొనరించి వస్త్రాచామికరవా
హనభూషణాదివస్త్రువు, లనేకములు ప్రీతి నొనఁగి * యానన మలరన్. 103
- క. తగ విడుకొలిపి ధనదుండు, వగ మనమునఁ గూర విశ్రావసుపాలికి శీ
ఘ్రిగతిం జని యమ్మునిపద, యుగళంబున కెరఁగి సవినయోక్తిపరుం డై. 104
- చ. అమరవిరోధిపంపునఁ బ్రహస్తుండు లంకకు వచ్చి నాకుఁ గా
ర్యముఁ దగఁ జెప్పనట్లు పుర * మాతని కిమ్మని యాడె నాడినన్

నముచిత మైనచందమునఁ + జక్కనిమాటల బొంధవంబుతో

న మగుడ వానిఁ బుచ్చి మునిఁ నాయక మీ కెఱిగింప వచ్చితిన్.

106

తే. ఏమిపురుషార్థములుఁజేయుఁ నెడలనెపుడు, మీయనుజ్ఞయనాకుసఃహాయమగుట
నరసి మీదివ్యచిత్తాన + నవధరించి, చేయఁగలపని యెయ్యది + చెప్పుఁడనిన.

శా. మున్నీ కార్యము వాఁడు న న్నడిగినఁ + మో మీక కోపించి మీ

యన్నం బుణ్యచరిత్రు నేన మును లంకాధీశ్వరుం జేసితిం

జన్నే వానివరాధవంబునకు నుత్సాహంబు నేయంగ నీ

కన్నఁ మోములు గంటువెట్టుకొని రోహయత్తుఁడై యత్తఱిన్.

107

ఉ. దిగ్గన లేచి పోయె గణుఁతింపక వాఁడు విరోధలబ్ధికై

యగ్గలికంబునఁ మనల + నందఱఁ జీరికిఁ జేకొనండు న

మృగ్గురుభక్తిధర్మరుచిఁమాన్యవివేకము లెంతదవ్వు నీ

కె గొనరింప కుండఁ బుర + మిచ్చి తొలంగుము చాటి చెప్పితిన్.

108

సీ. ఇంద్రాయుధద్యుతు + లెనఁగఁ జూడ్కికై రమణీయంబు లైనమణిస్థలములు

సిద్ధగంధర్వాదిఁసేవ్యంబు లైనయ, చోదకంబులఁ జేలుఁవొందునదులుఁ

బల్లవపుష్పనంపద లుల్లసిల్లంగ, రమ్యంబు లైనయాఁరామములును

నంబుజమధుమత్తఃహంసికావితతుల, రుచిరంబు లయినసఃరోవరములుఁ

ఆ. గలిగి యొప్పు మిగులఁ + గైలాసశైలత, టంబునందుఁ బురవఃరంబుఁ జేసి

కొని వసింపు వుచట + ననుచరసహిత మై, దివ్యభోగలీల + తేజర్చిల్ల.

109

క. అని విశ్రవనుఁడు చెప్పిన, విని వైశ్రవణుండు లంకః + విడిచి పరిజనం

బును దాను రజతగిరికిం,జని యొకపుర మలక యనఁగ + సంపాదించెన్.

110

రావణుండు లంకఁ బ్రవేశించుట.

తే. అంత నక్కడ మగుడఁ బ్రహస్తుఁడరుగు

దెంచి విత్తేతుఁ గాంచినఁ తెఱఁగు నచటఁ

దాను బల్లినక్రమమును + దాని కాతఁ

డన్నచందంబుఁ జెప్పి దశాననునకు.

111

క. విని యయ్యవించారంబులు, దన కేటికి వెడలుఁ గాక + దాడిమెయిం బో

యిన్ గాసిగాఁడె యింతక, చనుఁ జూ వెఱచునట నిలువ + నందియ మేలా.

మ. అని బాహుబలగర్వనిర్వహణవిద్యాపారగుం డైనయా

దనుజాధీశుఁడు వైర మెత్తి బలముం + దాను వెనం బోయి పో

యి నిజావాసముఁ బాసి విత్తపతి పోయెం బోయె నా వింతుఁ బే

ర్చినయాధ్యత్యము నిత్య మైన విజయః శ్రీవిభ్రమోద్భాసి యై.

113

ఉ. లంకకు నేగి రాజ్యసుఖంబులంపటుఁడై యభిషేకమంగళా

లంకృతమూర్తిఁ జేకొని చలంబు బలంబును నుల్లసిల్ల ని

శ్చంకత కాశసాన్వయభుజావిభవం బలరక జగద్భయం
బంకురితంబు చేసెఁ దొలఁకాడెడువీరసంబుపెంపునన్. 114

తే. ఇట్లు లంకాపురము వేడ్క + నేలె సకల
దనుజలోకంబు నేమింప + నన జనహిత
మాజ్ఞ్యలశ్రీసమేతుఁడై + యుల్లసిలు
చుండి యాదళకంధరుఁ + డొక్కనాఁడు. 115

— శూర్పణఖుఁ డెండ్లిచేయుట. —

క. దర్పొన్ముఖయావనకం, దర్పాస్త్రీసముజ్జ్వలాంగిఁ + దనచెలియలి నా
శూర్పణఖఁ జూచి యోగ్యువ, రాప్యణసమయ ము తలఁచి + యనుజన్ములతోన్.
ఆ. కాలకేయవంశఁకరుఁడు విద్యుజ్జహ్వఁ, డతులబలుఁడు నుందఁరాంగుఁ డతని
కిత్త మెల్లభంగి + నిత్తన్వి నని తగ, నాడి కార్యనిశ్చయంబు నేసి. 117
క. దనుజపతి యున్ననగరం, బునకుం దగువారిసపుడ + పుచ్చి యతని రాఁ
బనిచి సబహుమానంబుగ, నొనరించె బరిణయము మహోత్సవలీలన్. 118

— ఆశ్వాసాంతము. —

చ. నిరుసమమూర్తి వైరిరథిఁసీసమవర్తి వివేకవైభవ
స్ఫురితవిచారుఁ డుజ్జ్వలయశోమణిహాగుఁడు ధర్మసంగ్రహం
దరవరతంత్రుఁ డార్యజనతామతమంత్రుఁడు సంశవారిజా
కరవవనూర్వుఁ డపలితఁగౌరవనర్తనధుర్వుఁ డిమ్మహిన్. 119
క. కవిలోకవననసంతుఁడు, యువతీనూతనజయంతుఁ + డుదయానంతం
డు విసయధనవంతుఁడు దా,నవినోదై కాంతుఁ డమలిసస్వాంతుఁ డిలన్. 120

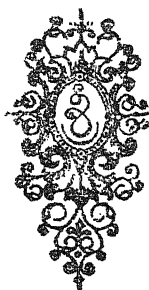
మాలిని. అమరశిఖరిహేలాహారిధైర్యం డవారాన్య
క్రమభుజబలదృప్తాఁరాతిసంహారుఁ డంహ
శ్శమనవినుతిపాత్రాఁచారగణ్యుండు పుణ్యో
ద్యమవిరచితలోకాత్యంతహృత్పర్వుఁ డుర్విన్. 121

గద్యము. ఇది శ్రీమదుభయకవిమిత్ర) కొమ్మనామాత్యపుత్ర) బుధారాధనవిధేయ
తిక్కననామధేయప్రణీతం బయినయుత్తరరామాయణం బనుమహాకావ్యంబు
నందుఁ దృతీయాశ్వాసము.

శ్రీ రస్తు.

నిర్వచనోత్తర రామాయణము.

చతుర్థాశ్వాసము.

రమణీయుఁ డుపాసక

నారాయణుఁ డాదిధరణి నాయక సామ్యో

దారచరిత్రుఁడు కులని

స్తారకసంభవుఁడు మనుమఁజనపతి యెలమిన్.

1

— రావణమంభకర్ణ విభీషణులు పెండ్లాడుట. —

- క. ఆదశకంధరుఁ డఖిలవి, నోదంబులఁ దగిలి నిత్యఃసూత్న విహారా
మోదితుఁ డగు చుండి మృగ, వ్యాదరిమున నేగి కాసఁనాంతరభూమిన్. 2
- క. ఒకమార్గంబున రా మయుఁడొకకన్నెయుఁ బాసు నచట + నొయ్యన చనుదే
నకుటిలశాంతోదాత్త, ప్రకృతి యగుట చూచి యెఱిగి + రాక్షసపతియున్, 3
- ఉ. గౌరవశాంతమ్భార్తిఁ దగఁగైకొని మార్గముక్రేవ నిల్చి య
జేరువఁ బోవ నద్దనుజుఁ + జేరఁగఁ బోయి మహాత్మ యిట్లు కాం
తారములోనఁ బోకకుఁ గఁతంబును నీ లలితాంగిపేరు నీ
పేరును దీనిజన్మమును + బ్రీతిఁ దగంగ నెఱుంగఁ జెప్పవే. 4
- చ. అనవుడు నాతఁ డిట్లును మఁహాపురుషామయసామధేయుఁడ౯
దనుజుఁడ పేమ నాఁ బరఁగుఁదానిఁ బయోరుహవక్త్ర సప్సరో
వనిత సమర్థు లిచ్చిన వివాహవిభూతినిహించి నెమ్మి మై
దనయుల నిద్రఱుం గని పదంపడి కాంచిత నీతలోదరిన్. 5
- తే. అగ్రతనయుండు మాయావి + యనఁగ వాని
యనుఁగుఁడమ్ముఁడు దుందుభి + యనఁగ బరఁగు
దీనిపేరు మందోదరి + జేవ యిమ్మ
గాయతాక్షికిఁ దగువరు + నరయఁ దలఁచి. 6
- మ. జగతిం గ్రుమ్మరువాఁడ నై కడఁగి యీఁచంద్రాన్యఁ దోకొంచు నే
ను గరం బుత్సుకవృత్తిఁ బోక యిది హృన్తోదంబు సంధిలై నీ
దగునల్లావరసంబు పెంపునఁ బ్రియం + బంతంతకుం జేన్పున
ట్లుగ నీయన్వయనామధేయములు విండుం జెప్పు నా కేర్పడన్. 7

- నాపుడు ముద మంది యితం, డేవారిజనయన నాకు + నీ నెడఁ గోరెం
గావలయు నని తలంచి మ, హావినయవగుండువోలె + నతఁ డిట్లనియెన్. 8
- క. నాకుం బ్రపితామహుఁ డా, లోకపితామహుఁడు తండ్రులుం బౌలన్యుర
మీకె ననఁ బూన నేర గు, కాకల్పా వేదములు చిరాభ్యస్తంబుల్. 9
- ఉ. పేరు దశాననుండు కృపాపంపున నాదుతపంబుసాంపునన్
వారిజనంధవుం డొనఁగె + వావిరి యైనవరంబు లిప్పు డిం
సారెడులంక నాకు నెలఁపై మహానీయవిభూతి నుండుదున్
దారపరిగ్రహంబు నకృతం బిటముండట నన్నఁ బ్రీతుఁ డై. 10
- తే. క్రూరుఁ డగుట యెఱుంగక + కోరియిచ్చె, గన్యనవృషడమయుఁడుదంకప్రదాన
సహితముగ వీటి కరిగి యుత్సవముతో వి, వాహమయ్యె నద్దానవఃవల్లభుండు.
- క. తననుతు లని యవ్వుయుచె, ప్పినమాయావియును దుండుఁభియు సమరముఖం
బున వాలిచేత నీలుట, లినతనయుఁడు సెప్పె రఘుకుశేశ్వర నీకున్. 12
- క. ఒకయోధముఖ్యు నని నంతకు నైనను గీటడంచు + దాని నమోఘు
ప్రకృతి యగుశక్తి నిచ్చెను, వికసిల్లుచు మయుఁడు దనుజావీరాగ్రణికిన్. 13
- క. కోరి వివాహం బయ్యెను, గారవ మెనఁగంగఁ గుంభాకర్ణుఁడు దళదం
భోరుహలోచన యగున, నైవరోచనికూతుకూతు + వజ్రహ్వలన్. 14
- ఆ. సరమ యనులతాంగి + శైలూషతనయఁ గ, పోలచంద్రబింబఁబులినజఘన
హరిణశాబనయనఁ + బరమోత్సవంబునఁ, బెండ్లియయ్యె నవ్వీభీషణుండు. 15

→|| మేఘనాదుని జననము. ||←

- క. వదవడి మందోదరి న, వృదమున నుతుఁ గాంచె నాకుఁమారకు నెలుఁగున్
మదదిగ్ధంతావళములు, బెడరఁ జెలఁగె మేఘనాద + భీకరభంగిన్. 16
- క. దనుజేంద్రుండును జిత్తం, బున నెంతయు సంతసిల్లి + పుత్త్రీకునిఁ గనుం
గొని మేఘనాదుఁ డనఁగా, ననురూపం బయిననామ + మవ్వుడు వెట్టెన్. 17
- ఆ. పిదప నింద్రజియనుపేరుఁ + బెంపుఁ బడసె, నద్దశాననందనుఁడభినుతముగ
దానిఁ బదపడి చెప్పెద + మానవేంద్ర, వినుము తరువాతికథలు సవిస్తరముగ.
- ఉ. ఆనమయంబునన్ సరసిఁజాననుపెట్టినచొక్కు కుంభక
ర్ణాసురుమోమునం గదిరె + నాతఁడు సగ్రజ వేడె గాధని
ద్రాసుఖయోగ్యమందిరము + రాక్షసవంశపరుండు నిచ్చెఁ గై
లాసమువోలె బ్రాంశుధవశం బగునూత్ననికేతరత్నమున్. 19
- క. అందు నివాసస్థానము, నం దల్ప మనల్పముగ నొనర్చిన నిద్రం
బొంది బహువత్సరంబులు, నిందితదురితాభిలో మునిగి యుండంగన్. 20

→ రావణుడు దేవతలు మొదలగువారిని బాధించుట. ←

శా. దేవోద్యానము లీల మై నటకు బాధించు న్మునిశ్రేణి నా
నావిస్త్రావలి బట్టి తెచ్చి తిను బాన్నంబుల్ సుర స్త్రీలకుం
గావించుం గ్రతువై భవంబులకు విఘ్నం బాచరించుం దశ
గ్రీవుం డప్రతిమప్రతాపపరుషక్రిడాకలాకల్పుఁ డై. 21

సీ. మదమున నలికేగి + నదులు సొచ్చి కలంచి, యాడు సుద్ధతగంధాహస్తిలీల
బలమునఁ జెలగి కానల కేగి రూపఱి, విఱుచు మహావాతావిభ్రమమున
బెడిదంపుఁదనమునఁ + గడఁగి శైలములు, పొడిపొడి నేయు దంభాభిభంగి
నొడలిపెంపున వీచి + జడనిధు లిక్కడ, క్కడ వై చు మంధనాగంబుకరణి
తే. గరుడగంధర్వయక్షకిన్నరులఁ గన్నఁ, జెవులు వట్టి యాడించు నశేషలోక
భీకరము లగువిధములు + పెక్కు నేయు, గర్వ మెదుగంగ నాదశాకంధరుండు.

→ కుశేరుడు దూతను బంపి రావణునకు బుద్ధి చెప్పించుట. ←

క. అత్తఱి నత్తెఱఁ గెల్లను, విత్తేకుఁడు గలయఁ గనియు + వినియుం గరుణా
యత్తమతి యగుట దూతం, బుత్తెంచె దశాననునకు + బుద్ధులు సెప్పన్. 23
క. చనుదెంచి దూత ముందఱి, గనియె విభీషణు నతడుఁ + గడువేడుక న
ద్ధనపతిసేమ మడిగి పరిజనముల వేర్వేఱి యడిగి + సంభావించెన్. 24

ఉ. వచ్చినకార్య మ్మారసి యవక్రచరిత్రుఁడు దానవేశ్వరుం
జెచ్చెరఁ గానిపించె నెడఁ నేయక దూత విసితవేషుఁ డై
చొచ్చి ధరాతలం బురము + సోఁతఁగ నానతుఁ డై యుచాయనం
బిచ్చి కరప్రదర్శితమహిం దగ నంకుచితోపవిష్టుఁ డై. 25

శా. దేవా దేవరతోడఁబుట్టువు కృతార్థభూతచేతన్ముఁ డై
నీవిఖ్యాతికి సంతసిల్లు సహజాన్నేహుండు నీయందు నీ
శ్రీ వెంపారుటఁ గోరు నీమహిమఁ బ్రార్థించు న్నదించు గావున
దేవేంద్రాదులచంద మొప్ప దని యుద్దేశించి నీయొద్దకున్. 26

తే. నన్ను బుత్తెంచెఁ దనవచనములు గాఁగఁ, జెప్పుమనికొన్ని బుద్ధులు సెప్పివాని
నవధర్మింపు మొకించుక + యవనరంబు, నాకు దయనేసి కార్యవివేకచతుర. 27

చ. జగములకుం బ్రతాపము ప్రశస్తముగాఁ బ్రకటించుమాత్రకుం
దగ వగు నిష్ఠు నేసినవిధం బిటమిఁద నిజాన్వయోచితం
బుగ నొనరింపు ధర్మము దాహావిభవంబునఁ గాదె యింతపెం
పు గనుట లంకకై మనకుఁ + బుట్టినముందటిహాని సాలజే. 28

చ. మునిజన మెల్ల దుర్దశల + ముచ్చిరి యుండుటఁ జూచి యప్పుడో
వనితలయార్థి జూచి క్రతువర్గముచైన్యముఁ జూచి నామనం

- బనయముఁ దల్లజిల్లెడు దఃఖానన దుష్టచరిత్ర మింక నై
నను నిది మాని నత్సృగమునం జను దూఱు లడంగు సంతతోన్. 29
- తే. ధంతకాలంబు నేఁ బోయి హిమవనమున, శాంకరం బగుధర్మంబునలుపు చునికి
నెఱుంగ నైతిమగుడవచ్చి యెల్ల నెఱిగి, యెఱుంగఁబెప్పితిహితమునా యెఱిగినంత,
క. ఇది నా కానతియిచ్చిన, పదకము గలహున్న విన్నపము నేసితి నీ
హృదయంబునఁ గైకొను మొం, మదలంపులు దక్కు మనవుడుం గువితుండ.
క. ఆతఁడు నీకుం దగు నీ, వాతనికిం దగుదు మీర లక్కట దొరయం
దూతయు నగు నచ్చుటయు భ, యాతురతం గఱపి పోన నట యిది పోలున్.
ఉ. బుద్ధులు సెప్పు తెల్ల నటు ల వోవఁగనిమ్ము భనాధిపుం దవ
స్సిద్ధికిఁ బోయి వచ్చె నని నెప్పితి నతైఱఁ గట్టి దంతయుఁ
శుద్ధిగఁ జెప్పు మన్న సురసూదనుపల్కులు చూడ నిట్లసం
బద్ధము లై నదూత యెడఁబాసియు దిట్టఁడు గాన నిట్లనున్. 33
- ఉ. అర్ధవిభుండు వోయి తుహిన్వాద్రిఁ దపం బొనరింపఁగా విహ
రార్థము వచ్చినక గిరినుఁతాస్వీతు నీశ్వరుఁ గాంచియున్ పర
ప్రార్థన సేయఁ డయ్యె నతఁ డాతఁడు దానికి మెచ్చి యిచ్చె న
ర్వార్ధవిభాయకం బయినయూత్త సఖత్వము నిశ్చలంబుగన్. 34
- తే. వామపార్శ్వభిగతు లగుఁవారిజేజ, ముడిరి యద్దనలోచన ల మతని కవుడు
పింగళం బైనవా లేక పింగళుండ, ననఁగఁ బరఁగుము జగములఁననిరి ధనదు.
ఉ. అతైఱఁ గెల్ల నిట్టిద మహాత్మ శుభంబు సధర్మవృత్తి కా
యత్తము నూవె యిమ్మైయి నహంకృతి నత్త్యము గాఁ దలంతురే
యత్తము లక్కటా చెడుట లోపక చుట్టము బుద్ధి సెప్పిసం
జిత్తమునందు నీనరకు సేయమి గర్వము గాక కర్ణమే. 36
- తే. అనిన నిరువదికన్నుల నడచుకొని, పద్మపనగి హలాశనంబుఁ బోల
భృగుటివికలలలాటవిస్ఫూర్ణదుగ్ర, కోపభీకరుఁ డగుచు రత్నోవిభుండు. 37
- క. ఏమేమీ ననుఁ జెడు దని, నాముందటఁ గొంకు లేక నాలుకతుద కీ
వీమాట దెచ్చి తజువర, వేమిగఁ దలఁచితొకొ నీకు నది విధి యనుచున్. 38
- క. కేసరము లదరుహరిక్రియ, మీన లదర లేచి దూత మెడ దునియఁగ సిం
హాననముకెలన నున్నవ, హాసి వెటికి వ్రేసె దమ్ముఁ డడ్డము పొరఁగన్. 39
- ఆ. ఆవులించుతలయు నడరెడునట్టయు, జూచి ప్రేతుఁ డగుచు నురవిరోధి
యచటిడింభతతికి నాఁకలిమడుపుగా, నిచ్చి యాగ్రహమున నిట్టు అనియె. 40
- శారత్తోపశివితోపదేశ మనువేరక వీని బుత్తెంచె నా
యతౌధీశ్వరుఁ డీశుతోఁ దనకు సంఖ్యం బైనతేజంబు రా

జ్యోతిఃభంబుగ లంకఁ గొన్న మనయఃన్యాయంబు సెప్ప నురా
దిక్షుద్రవ్యవసాయహేతు వగుభీతిం జూచి జంకింపఁగన్.

41

ఉ. నిక్కము నట్లు కాన తగునీతిపరు ల్గుర లుక్కివంబునన్
మిక్కిలి యెనవారి నియమింపక తక్కుదురే భవేశ్వరుం
డక్కట లెన్న సేసె నడి + యాన నెడన్ దిగధీశుఁ డొక్కఁడుం
ద్రిక్కక యుండఁ ద్రుళ్లడఁవఁ + ద్రిష్టారం బోవలసెం గ్రమంబునన్.

42

—|| రామండు మరేమనిపై చండెత్తి సోపుట. ||—

ఉ. కావున మున్నుమున్న యలఁకాపుర మేర్చి ధనేశు నోర్చి య
తొవలిచే రడంత మని + యప్పడ యుద్ధవిడిక నమగ్రనా
నావిధసై న్యభూరిభరంబుననుంధుఁడై పురీపరి
ద్దానమహాటపుల్లడచి + రాజతశైలముఁ జేరఁ బోయినన్.

43

తే. యథు లంతంతఁ జూచి ధఃనాధిపునకు, రాక్షసేశ్వరుసైన్యంబు + రాక చెప్ప
నతఁడు గ్రక్కున సేన లాఁయితిము చేసి, బరవంబునఁదలవడఁబంచుటయును.
క. ధనదుబలము దనుజబలము, ననువునఁ దలవడఁ గడంగిఁ యూర్పుచుఁ దాఁకె
ఘనఘోషభీషణము లగు, ననసిధు లొండొంటిసోడ + నడిఁ దాఁకుగతిన్.

45

—|| యక్షరాక్షసుల ముద్దము. ||—

శా. జ్యానాదంబు నిశ్శాతహేతిపటలీఁసుఘట్టరావంబు ఘం
టానికావణమేతబృంహితము గాఁగ న్నారహేతము
త్థానోపేతఖరాహతధ్వనియు సాంధ్రం బైనభేరిపటు
ధ్వానం బేర్పడ దయ్యె నయ్యెడ బలఁద్య న్వంబునం దేమియున్.

46

ఉ. అందును నిందుఁ జేయఁ గల + యట్టిభటుల్ దలవడ్డ సైన్యమొల్
గ్రందుగ నొక్కపెట్ట తమఁకంబునఁ బోరుట చూచి కైకనీ
వందనుఁ డిమ్మెయిన్ పరి సెంపఁగుట సైవక వచ్చి వీరఁ దా
కెం దనమోములన్ నలులఁ + గీల లుడగ్రత వజ్రదాన్త్రు లై.

47

క. ఏటున వాటున వ్రేటునఁ, బోటున దశఁమఃఖులు రాద్రఁముగ నలుముటయున్
లేటమొగమునడి యథులు, కోట సొరంబొటి రసుఁగోటి యెగవఁగన్.

48

క. తోలుకొనిపోయి దనుజులు, కైలాసశటంబుబయలు + గైకొనఁ జన నా
భీలశరనిహతి వారలు, గూలఁగ నంయోధకంటఁకుండు నడిఁ దాఁకెన్.

49

ఉ. ఏచినదైత్యసైన్యముల + నెల్లను ద్రుళ్లడఁగించి యిట్లు శౌ
ర్యోచితలీలఁ గ్రాలి సమఁగోధతి మై దమసేనఁ జూచి చే
వీచుచు వచ్చుయథుఁ గని + వీతభయుండు దశాస్త్వయంత్రి మా
రీచుఁ దుదగ్గుఁడై గిరి గిరిం దగ మార్కొనుమాశ్శిఁ దాఁకినన్.

50

శ్రువురశరజాలము లొండొరువులతురగములు నూతు + లురు కేతనముల్
గురువలిక్రియఁ బడఁ గూల్చుచు, నెరగలిచిచ్చుగతిఁ గప్పె + నిరువాఁగువయిన్.

ఉ. యక్షుఁడు దానవుం గదిసి + యార్చి దగం గద బిట్టు ప్రేసినన్
రాక్షసుఁ డీడఁబోక భిదుఁరప్రతిమానమహఃసి ప్రేసె ధూ
మ్రాక్షుఁడు నంతఁ గూడుకొని + యాసురవృత్తిఁ దగంగఁ జేసె ను
గ్రతురికాక్షతిం బ్రతిముఖంబున రక్తనదీప్రవాహముల్. 52

ఉ. దానవవీరు లిట్లు ధనఁదప్రియభృత్యునిఁ గిట్టి నొంచినన్
మానము డిగ్గఁ ద్రావి గరిమంబు దలంప కతండు వాఱినన్
సేనలు పెల్లగిల్లి పటఁచెన్ దశకంఠుఁడు కోట డగ్గలం
గా నడచెన్ మణిస్ఫురితఁ కాంచనతోరణకాంతిఁ జూచుచున్. 53

ఉ. అట్టియెడన్ సురారిసుభటావళి వాకిట లగ్నసేసినం
గట్టుపకాసి దీర్ఘదృఢఁ కాయుఁడు తత్ప్రతిహఃపాలకుం
డొట్టినమంటవోలెఁ గడుఁచుగ్రతఁ బేర్చిన సూర్యభానుఁ డ
పుట్టునఁ దాకి దానవులు + పాటుటయుం గదిసెన్ దశాననున్. 54

ఆ. వీరఁ గొండతోడఁ + దాఁకెడుతగరును, బోలె గగనచరులు + భుజబలంబు
వొగడఁ బరిఘ ద్రిప్పి + యెగసి దశానను, వెడఁదయురముపెలుచఁనడిచియార్చె.

క. ఆసూర్యభానుఁ డీక్రియ, ప్రేసినయప్పరిఘ దనుజఁవిభుఁ డధికబలో
ల్లాసమునఁ బుచ్చుకొని పొడి, సేసె ననురు లార్వ నతనిఁజిర మొకవ్రేతన్.

క. నుగ్గయినయతనిఁ గనుఁగొని, బెగ్గలమున నచటిభటులు + పికపిక లైనన్
డగ్గటి పిళితాళను లొక, మొగ్గర మై కోట సొర సఁముద్ధతు లయినన్. 57

మ. సమరక్రీడకు వచ్చె వైశ్రవణుఁ డుత్సాహోగ్ర మై మాణిభ
ద్రముఖం బైనబలంబు మున్ వెడలఁ దూఁర్యశ్రేణి గర్జిల్లు దు
ర్దమదోఁకాండవిమర్దితోద్ధతగదాఁదంజోద్భటుం డై పరా
క్రమలీలం బలువందివాగ్విభవసంఁరంభంబు రంజిల్లఁగాన్. 58

క. ప్రకటబలు లమ్మహోదర, శుకసారణు లాదిగా సఁసురవీరులునున్
భుక్రికటిముఖు లగుచు యక్ష, ప్రకరముఁ దలపడిరి తూర్యఁరవములు సెలఁగన్.

ఆ. దొరలు వెన్నుదన్నిఁపురికొల్పి యిరువురుఁ జేరిచూచుచుండఁజెలఁగియుభయ
బలముఁ బోటులాడెఁ + జలమున నొక్కింత, యోలమానగొనకఁయోలి నార్చి

సీ. కీలాలజలముపైఁ + డేలుచు నవ్విన, ట్లున్నశిరంబు లొఁక్కొక్కచోట
నంగుళీయకరుచు + లడరంగ నెఱిఁ బాసి, యున్నహస్తంబు లొఁక్కొక్కచోట
గుత్తులకొలదికిఁ + గృత్తంబులై పడి, యున్నపాదంబు లొఁక్కొక్కచోట
నవయవభేదంబు + లమరక తునియై, యున్నగాత్రంబు లొఁక్కొక్కచోట

- తే. గమలవండంబు నాగలోకంబుండలిరు, బాన్సుంగల్పాంతమునజముఁబై
నింటిలోపలజోలె నొప్పెనంగెజూడ, నవుడుయత్నిశాటయుఁధాంగణమున.
- ఉ. అయ్యెడ మాగిభద్రుడుఁ బ్రహస్తుడుఁ నొంజొరుఁ దాణి ప్రేసియున్
ప్రయ్యంగ మోడియుం జదియఁవైచియు నొచ్చి చనంగ నిష్క్రయిన్
డయ్యంగఁ బోరి రంత వికటప్రముఖానురు లంటఁ దాణినం
గయ్యము దక్కి యత్తుఁ డిధిఁకం బగునొవ్వనఁ బెల్లగిల్లినన్. 62
- ఆ. బలము పాయ యిచ్చిఁ తొలఁగిన నలుకక, బరవనమున నర్థంపతి గడంగి
రథముఁ బఱపఁ బనిచెఁ రాక్షసభటుకోటి, యజుమలేక పాటిఁ తెఱసి యిచ్చె.

→ కుశేరుడు గావణుని చూచినాడు. ←

- క. ధనదుఁడు గట్టెదురం ద, మునిఁ గనుగొని సూతుఁ దురగఁముల నిలువంగఁ
బనిచి పులస్త్యతనయనం, దనుఁ డగుటకు సముచితముగఁ దా నిట్లనియెన్.
- ఉ. ఏను హిశంబు సెప్ప నిటుఁ లేచి దురాచరణంబు లిష్టెయిన్
మానవు రోగి చేఁ దయినఁమం దఱువుందెపు లంటఁ దాణినం
గాని యెఱుంగఁ డట్లు ప్రతికారము గల్గునె యట్లబోలె నీ
దైననికృష్టవృత్తిఫలఁ మంది తలంచెదుగాక పిమ్మటన్. 65
- ఉ. కార్యము లెందుఁ దార యవుఁ గా దన నోవుదురే సహాయు లై
యార్యులు ద్రోచి చెప్ప సుభయప్రతిపన్నము లైనఁ గాక యీ
శౌర్యము నట్టి ద్వర్ణయవిచారమునన్ వినయంబు దక్కుట
స్థైర్యముఁ దేక యున్నె తుదిఁ దాఁకునె లోకవిరుద్ధవృత్తముల్. 66
- తే. మేలు రెండులోకంబులఁ మేల తెచ్చుఁ గీడు నేసిన దప్పదుఁ కీడ యగుట
దీని నాబొలగోపాలఁ మైనజనము, నకలమును మది నెఱుఁగు నీవొకఁడుదక్క.
- చ. ఒకరునిమాటఁ బోక కడుఁనుగ్రత నీవు నధర్మ లై నవా
రి కలుగుచున్ సముద్ధతిఁ జరింపఁగఁ జూచుట దేవతాగణం
బకట మనంబులోన ముదఁమందుఁ జూచి వెడమాట లింక నే
టికి రణకౌశలంబుఁ బ్రకటింపుము వచ్చితి సారెసారెకున్. 68

→ కుశేరుడు రావణునితో యుద్ధముచేసి యోడిపోవుట. ←

- క. అనిన మఱుమాట వలుకక, దనుజేంద్రుడు ధనదు నత్రుతతిఁ గప్పె నతం
డును బాణవృష్టి గురిసి య, శనిక్రియ నుగ్ర మగుననలశర మేసె వడిన్. 69
- ఆ. అదరు లెగయ వచ్చునాగ్నేయ బాణంబు, రాక కంబుపతిశరంబుఁ దొడిగి
లాఘవమున నిజబలం బార్వ దశముఖుఁ, డనతిదూరముననఁ యాటనేసె.
- శా. శ్రావ్యం బై చెలఁగన్ గభీరమధురఁజ్యోనాద ముద్దామవీ
రవ్యాపారనిరూఢతం బ్రతిశరాఁరంభంబు మర్దించుచున్

40

సవ్యప్రాధి దృఢావసవ్యగతి నాశ్చర్యంబుగా నేయుచు

దివ్యాత్మంబులఁ బోరి నిద్దఱును సాదృశ్యం బదృశ్యంబుగన్.

71

ఆ. ఏలు లాడి యాడి * యేడ్డఱు గలిసి గ, చాస్తవీణబాహుదండుఁ డయిన
ధనవిభుండు వ్రేసె * వశముఖులిగము లం, దండ యతు లార్వోనచల మస్తున.

క. మరవైరి గినిసి యొక్కట, నిరుపదిగద లెత్తుకొని ధ+నేశ్వరు నురము
శిరమును బరులుం గరములుఁ, శరణంబులుఁ జదియ మోఁదె * సరభసవృత్తిన్.

చ. కలయఁగ మేన శోణితము * గ్రమ్మఁగ లా నటి యొల్లఁబోయి కెం
దలిరుల నొప్పుచూతము మొదల్ నఱకన్ ధర వ్రాలునట్లు వి
హ్వలుఁ డయి తేరిపై నొఱగు * వైశ్రవణుం గని సూతుఁ డెంతయుం
దలరి రథంబు దోలుకొని * దవ్వుల కెక్కడి కేనిఁ బోయినన్.

74

క. పెల్లుగ నార్పుచు విజయన, ముల్లానముబోడఁ బండ్రిముఖుబల మెగవం
జెల్లాచెద రై యత్తులు, పెల్లగిలం బఱచి రద్రి+విట్టులియంగన్.

75

నీ. కాలుకొన్నంతయుఁ * గడువేగమునఁ బాటి కనుకని దెనలందుఁ గాడువడియుఁ
బాఱఁ జాలక ముట్టఁబడి పాడ దప్పంగఁ దొలఁగి పెన్గొందులఁ దూఱఁబడియుఁ
దలలుఁ జీరలును గంఠలు నట్టికొని గాసి గా మ్రగుటడవులఁ * గాటువడియుఁ
గాఢులఁ జేతులఁ * గా నెట్టకేటకుఁ జఱు లెక్కి లోయలఁ జాఁగఁబడియు

ఆ. బయలిమొనలు గోట * వట్టినపెల్లున, వీటిప్రజయు నొక్కమాట యురలఁ
దెరలి యిద్ద టొక్కఁ తెరువునఁ బోవక, యాశులితను గాఁదిశీకు లయిరి.

76

→ రావణుండు వజ్రము నోడించి పుష్పకవిమానము గొనుట. ←

తే. అనురవతి కెల్లుగై కొనిఁయలకఁ బోచ్చి, యొందునేయంగ నెల్ల కఁయుచితపరుఁడ
పోలఁ దన ప్రజ వారింఁచిలీలఁ గామ, గమనరమణీయ మగుపుష్పకంబుగొనుచు.

క. చనియె నట ధనదుసూతుఁ డ, తని నొకపక్షాకరంబుఁ తలముననుం బె
ట్టిన నచటఁ బొలయుసల్లసి, తనుగాలిం దేజీ లజ్జితస్వాంతం డై.

78

ఆ. అంత సంత విరళి * మగుపరివారంబు, గూడి చిన్నవోయి * కొలిచి రాఁగ
వాడి యన్న మోముఁ వాంచినభంగిన, యలక కేగుడంచె * యక్షవిభుండు.

79

ఉ. అక్కడ దానవేంద్రుండు జంబుంబునఁ గ్రొవ్వెలరారఁ బుష్పకం
బెక్కి గిరింద్రవై భవసంరక్షణకౌతుకలగ్నిచిత్తుం డై
యిక్కడ నక్కడం గలయ * నిచ్చమెయిం జరియించు చుండఁగా
నొక్కడ నెదైనం గదలఁకుండఁ బిమానము నిచ్చయంబుగన్.

80

చ. అమరవిరోధి దాని కెద * నచ్చెగు నంది యమాత్యభృత్యన
ర్గములును దానుఁ గూడి వడిఁ * గామగ మై వసునట్టి దివ్యమా
న మిచట నిట్లు దీసిగమఁపం బెడలం గతి మేమి యక్షన

త్తముఁ డొకరుండు దక్క నొరుం * బాబుదొకో వ్రాదయానువర్తి యై.

81

== సందికేశ్వరుడు రానఁబని తపింపుట. ==

చ. అనుసమయంబునం ద్రినయఃనానుచరుం డగునంది వారలం
గని యనియెం దొలంగుఁ డెడఁగా నిది యీశనివాసదేశ మిం
దనిమిషయత్సకేంపురుషుఁ లాదిగ నెవ్వరు రా రసంగ న
ద్దనుజవిభుండు వెండియు నుదగ్రతఁ బోవక యున్న నల్కత్తోన్. 82

క. ఈతటి నీశ్వరుఁ డిత్తరు, పోతంబులకెలన శైలఁపుత్త్రియుఁ దానం
వ్రీతిఁ గునుమాపచయకే, లీతశ్వరుఁ డైనవాఁడు * లీలానుగతిన్. 83

క. అడివీర ముడిగి రాక్షస, చెడక మరిలి పొమ్ము నీకుఁ * జేయలఁతియె యీ
యెడ యింక నీవు నిలిచినఁ, బడ నడుతుగు నన్న నిన్నుఁ బ్రమథగణంబుల్.

తే. అనినఁ గోపించి యీశ్వరుఁడనంగ నెవ్వఁ, డననికెచ్చోటు దక్కినకతముఁ జెప్పు
మనుచు వానరపదనంబునట్టు లున్న నందిమొగ ముట్లు దేరకొనంగఁ జూచి.

క. కడుఁ బెట్టి నవ్వో యగు నీ, నభవునఁ జెలుచంబు గలుగు * వారలచేతం
జెడఁడె యీతఁడు నుడువక, యుడుగు మనుచుఁ బంక్తినడనుఁడుల్లన మాడెన్.

చ. తేగడినఁ గెంపుసాం పడరుదృష్టులు గాడిఁగఁ జూచి నంది యి
ట్లగు నిది నిక్క మివ్వధముఁనానసముల్ గలవార యేవున
న్నిగిలినరాక్షసాన్వయము * నిన్నుఁ బురంబును సాగరంబు గా
సిగ మసి గాఁగఁ జిక్కు వడఁ * జేష్టుడె తేయుట యెట్లుఁ దప్పనే. 87

ఆ. నిన్నుఁ బట్టి యీపుడఁ * నీటుగఁ దలలు చు, న్నొడ నాకు శిశ్య * మగున యైన
జగముచేతినందఁ * జచ్చినవాడెపు, మున్న కాన శవము * ముట్ట ననిన. 88

మ. అతికాద్రాకృతి దైత్యుఁ డిట్లనియె మీ * రాశ్రోశముం జేయఁ బ
ర్వత మే సిట్ల చలంబునం బెతీకెదక * వారింపుడొ నీవు మీ
యతఁడుకొ పచ్చి విమాన మాఁగినఁగలం * బందంగ నీశాను ని
ర్జతుఁ గావింపక విమ్ముఁ ద్రుంపక దశఁగ్రీవుండునుం బోవునే. 89

== రానఁబడు శైలానమును తెల్లగించి యుత్తుట. ==

ఆ. అనుచు శైలమూలమున కేగి చేతుల, గ్రుచ్చి యమరఁ బట్టి * కూలఁ ద్రోవ
నప్పళించి యెత్తె * నల్లాడె న్నయహః, సగము జవరాశి * బెగడువడంగ. 90

క. తదవనరంబునఁ బ్రమథులు, నెదరిరి గిరిరాజతనయ * బిట్టులికి వెనం
బొదివి పయి వ్రాలి కొఁగిటఁ, గడియించును శింభుమేను * గరుపారంగన్.

ఆ. దనుజుచంద మంతఁ * దనదుచిత్తంబున, నెఱిగి శంకిరుండు * చిటుతనగవు
కాంతి మోముచెన్నువంత గావింపంగ, నుండుటయున నల్లఁనూఁడుటయును.

== { శివుడు రానఁబనిచేతులు శైలానము క్రింద పడఁగఁదొక్కి- } ==
వాడు ప్రాథింపఁగా ననుగ్రహించుట.

చ. కరములు చాఁపకట్టువడఁగా గిరి యెప్పటియట్ల క్రుంగినన్

- విరవిరః ప్రేల్లి నోవ్వడరి + విహ్వలుః డై దళకంధరుండు ఘో
రరవము లోకసంభ్రమకరం బగునట్లుగఁ బెల్లు సూసె న
చ్చెరువును బెగ్గలంబుఁ గవిసెన్ వెన దైత్యునమాత్యకోటికిన్. 93
- క. వెల్లువ ముట్టినపగిదిం, దల్లుడమునఁ సూడఁ బాటి + తనుఁ దనసైన్యం
బెల్లను మునరఁగ దానవ, వల్లభుఁ డట్లొచు చుండఁ + వా విడిచి వడిన్. 94
- తే. తా నెఱుంగనియట్టుల + తడవు గాఁగ, నిల్చి కరుణించి పదపడి + నీలగళుండు
నగము డీలించి బావలలుఁదిగించికోనఁగ, నిచ్చి యానతియిచ్చెడఁ + త్రేళ్ళరుసకు.
- శా. కేలీకందుక మల్ల నెత్తుకొనుమాఁక్కిం బట్టి నాయున్నయీ
కైలాసాచల మిట్లు నీవు నెగయంఁగా నెత్తినం జోద్య మై
నీలా వేఁ గొనియాడు తెల్లరును వర్ణింపంగ నీ కొక్కవే
రేలోకంబునఁ జెల్ల దైత్యులకుఁ బెంపెక్కంగ నే నిచ్చెదన్. 96
- క. ఏ వినఁగ నిపుడు నీదగు, రావంబు త్రిలోకభీకరం బయి చెలఁగెం
గావున విన్న భయం బగు, రావణుఁ డనునామమునఁ బరఁగు త్రిజగములన్.
- ఉ. పుష్పక మర్థి నెక్కు మెటఁ + బోయెదో పొమ్మని ఏడుకొల్పె వా
స్తోష్పతి సంతసం బెడల + ధూర్జటి నిర్భరహర్ష నిర్దిశ
ద్యాష్టవిలోచనుం డగుచు + దానననాథుండు రత్న మాచికా
నిష్పతదంశుబాలరమఁజేయవిమానము నెక్కై మొక్కుచున్. 98

—|| అశ్వాసాంతము. ||—

- మ. బుధసంరక్షణశీలుచేత విసయాంభోరాశిచే కత్తుగ
ర్వధనాదానవిదగ్ధుచేత రమణీ ప్రద్యమ్నచే నన్వయాం
బుధిసంపూర్ణ సుధాంశుచేత నుహ్యదంభోజార్కుచే భారతీ
మధునివ్యంధముఖాబ్జుచేతఁ ద్రిజగఁన్మాన్యస్ఫురత్కీర్తిచేన్. 99
- క. ఖండియరాయనిచే నుద్దండద్విషదవనివతిమఁ దావళహరిచే
బండితవిధుచే విభవా, ఖండలుచే నృపనియప్రఁకారునిచేతన్. 100
- మాలిని. నిరుపమరణ కేళీనిర్దళదైవ్విరిధాత్రీ
వరతనుగళితాస్యఁగ్వారిపూరావగాహః
దరభరపరిభేలఁద్యాతుధానాంగనాని
ర్భరమదమధురస్తోత్రప్రసన్నాత్తుచేతన్. 101
- గద్యము. ఇది శ్రీమదుభయకవిమిత్ర కొమ్మనామాత్యపుత్ర బుధారాధనవిధేయ
తిక్కననామధేయ ప్రణీతం బయినయుత్తర రామాయణం బనుమహాకావ్యంబు
నందుఁ జతుర్థాశ్వాసము.

నిర్వచనోత్తర రామాయణము

పంచమాశ్వాసము.

రమణచరణశరణం

భోరుమాభృంగపతిచే ద్రిభువనస్థితా

చారునిచే గనకాచల

ధీరునిచే మనుమవనుమఃతీవల్లభుచేన్.

1

క. శంభునిచే నివ్వధమున, సంభావితుఁ డై తదీయశైలము డిగి సం
రంభమున రావణుఁడు దాఁ, గుంభిని నలుగడలఁ గలయఁ గ్రమ్మరు చుండెన్. 2

క. ఒక్కొక్కమరి సేనలతో, నొక్కొక్కమరి వీరపరిజానోపేతుం డై
యొక్కొక్కమరి దృశ్యయంతన, యొక్కడనేనిని జరించు + నిచ్చాగతులన్. 3

—|| వేదవతి రావణునిచే నవమానిత యై యగ్నిప్రవేశము చేయుట. ||—

మ. హిమవంతంబున కేగి యొక్కయెడ నం దేకాంత మొక్కర్తు చీ
రముఁ గృష్ణాజినముం గమండలువు నై రాగంబు వర్జించి సం
యమముం గైకొని యున్న జేరఁ జని హృద్యాకారమున్ యావనో
ద్యమముం గాంతియుఁ జూచి రావణుఁడు గామాయత్తుఁ డై యిట్లనున్. 4

క. ఎవ్వనితనయపు నీపతి, యెవ్వఁడు పే శేమి నీకు + నీరూపంబున్
జన్వనముఁ బాయ నీతప, మెవ్వధిఁ బాట్లై నకట + యింతయుఁ జెప్పుమా. 5

క. అనుపలుకులు వినియుం నా, వినినియదియపోలె నుచితవిధి నాతిధ్యం
బొసరించినయక్కన్యక, ననిమిషరిపుఁ డట్ల మఱియు + నడిగిన నదియున్. 6

సీ. అనఘ కుశధ్వజఁ + డనుమనీశ్వరుఁడు వేదాభ్యాస మనిశంబు + నాచరించి
యాశుకృతంబునఁ + జేసి నన్ గని వేదవతి యనుపే రిడి + వంశమహిమ
వెలయంగ నిక్కన్య + విష్ణున కిచ్చెద నని చాలఁ బ్రీతి సేయంగ నెల్ల
వారును మాయయ్యఁగోరిక యెఱుంగక యర్ధింప నర్ధింప + నతఁడు ద్రోచి

తే. పుచ్చ నమరేంద్రుఁ డై వజంభుండు నడిగి, తనకు నీకున్న నలిగి మాతండ్రిజంపెఁ
దల్లి సొదఁ బొచ్చె నత్యవ్రతంబు నడపు, జనకుపూనికి సే దీర్తు + నని తలంచి. 7

క. అది మొదలు గాఁగ విష్ణుని, మది నిల్చి యతండ నాకు + మగఁ డగు నని యి
ట్లు దవంబు సేయు చుండుదు, నిది నా తెఱఁ గనిన దానవేశ్వరుఁ డనియెన్.

4

కాంతి దొలంగ మే నిలులు * గాతీయఁ జెట్టుచు జవ్వనంబుచె
న్నింతయు రిత్తువో నుభయం * లెల్లనా డిగ్గంగఁ ద్రావి నెమ్మదిం
జంత దశంబుగా నడవఁ * జేత్వడి రెహంటి సరించుచుకొ జం

త్కాంతయుఁబోలె నియ్యకుముఁ * గైహొనఁ బాడియె చారులోచనా. 9

మ. లలనా విష్ణుఁ డనంగ నిర్విఁ డనఁ జేలా శుద్ధవృశంబు ని
ర్బలసంపూర్ణతపోహహాత్త్విము నిం * ప్రాప్తానుభావంబు దో
ర్బలసంపత్తియు నాకుఁ బోలెఁ ద్రిజగత్ప్రభావతీహిత్రంబులే
కలదే లంక పరాక్రమం బభూలోన్మహాభ్యు మే పానికిన్.

10

అ. అనినఁ జెవులు మూసికొని యుట్టులను లోక, పండువ వేద వేద్యువరదుఁ బరము
ననువమాను నచలుఁడవ్యయు హరిఁ జేద, కాదఁ గూడ దని మృంగాక్షి మఱియు.

చ. తపముల కెల్లఁ దాన ఘోరత తలఁచున కాదికర్తయై
యపరిమితప్రభావుఁ డగుఁబాటరాన్యుఁడ నాభిఁ బుట్టె ని
శ్వపతి యహీని బాహుబలఁ నానినును గుఱుకై టభాద్రై
త్యపతుల నెల్లఁ ద్రుళ్ల డెఁచె * నారయ విష్ణుఁ డమాననీయుఁడే.

12

క. అనిన నసుర యుష్టాలలు, నాన నొల్లకి కడియ నచ్చి * వెండియు సతి కి
ట్లనియె మరునంపఁజెల్లునఁ, జనన్రు నెలువ దింకఁ గోర్కి * జటిమెడుఁ బేర్చిన్.

చ. ఎఱుగవు గాక భోగిముల * కెల్లను నెచ్చెలి జవ్వనంబు యి
త్తటి నుడివోవ కుండ సుచింతింబుగ బక్కనదోయివోనిక్ర
క్రిఁతినచిన్ని చన్నగివ * యల పెనలారిగ నాయకత్వ మక
వఱునరోవరంబున నానలయఁ గేలి యొనర్చు కోమలీ.

14

అ. అనుచుఁ జగిలి చూచు * పద్మానవేశ్వరి, నలిగి చూచి నిన్ను * నధముఁ డగుట
మాను తపగిప్రభావంబున నెఱింగియుఁ దగ, నావులన్మృత్యుమనుమఁడని తలంచి.

క. అతిథిసపర్యయ సమయోచిత నాగునంత మరంబు * నేసితి బోపో
మతి లేదు నీకుఁ జొప్పడు, నతిలలో నన్నుఁ డలఁచ * నగునె దురాత్మా. 16

చ. అని కలుపించి నేడవతి * యచ్చట హాసీ చేసం దలంచినం
గని దశకంధరుం డడరి * గ్రుమ్మన చేసలి వక్రకొన్న నం
గన యొకవ్రేల వ్రేయ నదిక త్రివిధంబునఁ బాడిక త్తిరిం
చినక్రియఁ ద్రెంచె వెండుకలఁచేదఁ దెమల్పినయంత కివ్వలన్.

17

తే. వెండుకలు చేతపచ్చుడు పెండ్లగురుమారు, దపముపేర్కి నలికి యుద్దనుజవిభుఁడు
నిలిచెరోషమహానలంబులకయి * త్రియగు మఱితిఁదగ బాసియిట్లనియెనతియు.

ఉ. బన్నము లిట్లుగీవు వఱుఁడం బడి మేను దొలంగు చుండి యే
నిన్ను శపించినట్లయిన * నిర్మలసత్యమహాతపగిప్రభా

- వోన్నతిచేటు గాడె పునరుద్భవమయ్యెద సీగు మృత్యు జై
సన్నతపుణ్యబాత యనఁ జాలి యయోనిజమూర్తి చాల్చెదన్. 19
- క. ఈపరిభవంబుఁ బడియుం, దీపే ప్రాణంబు లుచుచుఁ దిగ్గన ననలం
బాపాదించి దశానను, నే పడఁగఁ నిష్ఠు నాశ్శుఁ నిది గొదఁ జొచ్చెన్. 20
- ఆ. కృతయుగమున వేదఁబఠి యనఁగాఁ జన్మ వాటి శ్రేత నిపుడుఁ నీత యనఁగ
జనకుయజ్ఞ వేదిఁ జన్మించి నీవతి, యయ్యె నిపు నిష్ఠుఁ జగలుటఁ జేసి. 21
- చ. అని ముని సెప్ప విస్తయముఁ నార్తయః సోపయః ప్రీతియుం బెనం
గొనఁ దప మిట్టిదిం గలదెఁ కోయలి వొల్లియు నన్నె కోరెనే
దనుజుఁడు నాఁడు నియ్యనుచితం బొనరించెనే తత్ఫలంబు మె
ల్లన యిటు వొందెనే యది ఫలంచుడు రాలుఁడు గౌతుకంబునన్. 22
- క. ఇవిధమున సాగఁ జొచ్చిన, యుద్వహిం బాలి నీదపఁ ననురాధీశుం
డెవ్వలని కరిగె నెవ్వరి, కెక్కడిఁ గావించె నదివఁ నిల్లనె మునియున్. 23

— రాణుఁడు దగ్విజయము చేయుట, —

- శా. వీరుం డెవ్వఁడు నెందు లేఁ జనుచు నుచ్చిం ద్రిమృతుఁ దర్పడు
ర్వారస్సారపరాక్రమక్రమకళానైదగ్ధ్యలిప్తాదు మె
పారంగా ధరణీశులక వెనకి వీరావేశి యె దుర్గచు
ప్రారంభం బొనరించుచుకొ నమరసంపరిపల్లంబు శోభిల్లఁగానె. 24
- సీ. ఒక్కచోఁ దా మరుఁత్తోర్వీశుజన్మంబువలనఁ జని యతని రణంబు నేయ
నడిగినఁ గ్రతుకాలఁమని సేయఁ దగివు గాదరుచు శాంతత నున్నఁ యానృపాలు
నోడితి వని యార్చిఁ యడుగఁకి చుజ్జోహరణంబు లన్నియుఁ గాసి చేసి
ప్రాగ్వంశ మంతయుఁ న్రచ్చి కేదెక గ్రాన్థి ముగ్ధగ్రణంబులనత్య మడచి
తే. యజ్ఞభాగంబులకు వచ్చిఁపొరిన్మితం బినినాధనమలు బర్హియుఁవాయనంబు
హంసమునుగృకలాన. బుఁనై భయముఁబ్రవడిగియుండిననెఱుఁగకఁ యనురవోయె.
- ఉ. అంతకవిక్రమఁ నురభుఁ నొగ్గుఁ బురూషపు బాహుళాలి దు
వ్యంతు నజేయు గాధివృషాన త్తమునిం గిను కూడ నొట్టి మీ
రింతకు మున్ను న న్నెఱుంగిఁ రెన్నఁడుఁ గావునఁ గయ్య మిండు మీ
కెంతబలంబు గూడు నదియెల్లను గూర్చుఁడు దర్ప మేర్పడన్. 26
- ఉ. చాలక తక్కినకొ వినుఁడుఁ శౌర్యము బజ్జాను నుజ్జగించి మీ
రోలివ నిల్చి నాయెదురఁ నోడితి మే మనుఁ డన్న సుదినీ
పాలురు పోరిలో మనకుఁ బుక్తములుం జెనయంగ నచ్చునే
మే లిది యంచు నోటమికఁ మేకోని యట్టుల చేసి యుక్తన్. 27
- మ. దనుజుం డీపురి కేగుదెంచి మహిమోద్భాసుప్ర తాపాగ్నిసం
జనితాశావలయ ప్ర కాశబహుళఁ శ్రుప్రాధీనంబూధిచే

ననరణ్యక్షితిపాలు ముట్టిన నతం + డత్తుద్భటాకారుఁ డై
యని కేగెం బృథివీపరాగపటలం + బాకాశముం గప్పఁగన్.

28

ఉ. సైన్యయుగంబునుం బెనఁగి + సంగరరంగమునందు మృగ రా
జన్యవరుండు రావణుఁడు + సమ్ముఖ మై మహి సంచలింప న
నోన్యవధాభిలాషమున + నార్చి వడిం దలపడ్డఁ జూడ సా
మాన్యము లయ్యె నప్ప డొకఁమాత్ర జయాపజయప్రకారమున్.

29

చ. వికటము లై నహస్తములు + వ్రేయుచు నోలిన తాకి యున్న మ
స్తకములు నుగ్గు సేయుచు నిఃశాతకృపాణకళాపిదగుఁ డై
యొకవడిఁ బోరి డస్సి బలియుం డగు దానవుచేత నొచ్చి నే
ల కొరగునట్లు భూపతి చఃలంబున నాతనితోడ నిట్లునన్.

30

మ. అని నీ కోపక వడ్డ నేమి యిఁక డైఃత్యాధీశ యే ధర్మవ
ర్తిని యేనిఁ గుచి నేని నాకులమునన్ + దివ్యావతారుం డొకం
డనపాయుం డుదయంబు నేసి భువనం + బానందముం బొంద నెం
దు నవధ్యం బగునీశిరోదళకముం + దున్నాడువార డుదతిన్.

31

అ. అనిన నమర నగుచునగు నగు నీయూదు, బొంకు గలుగు నెట్లుఁబోలుఁ బోలుఁ
బిదపఁ జూచికొంద + మిది నీవు గొ మ్మని, సరిఘ నతనిశిశము + పగుల వ్రేసె.

క. ఆర్చి విజయోత్సవమునం, బేర్చినచలమున వరంబుఁ పెంపున సొంపుం
దీర్చి దిగులు రాజులయెడఁ, గూర్చి విడిసె మగువ డైత్యఃశోటి మదింపన్.

33

క. ఇమ్మెయి నచట నచట య, జమ్ములుఁ దపములుచు ధర్మచర్మలు బహువి
ఘ్నుమ్ములఁ బెట్టుచుఁ గలయం, గ్రుమ్మరి నరనరుల నొక్కఁకోటికిఁ దెచ్చెన్.

34

మ. ఒకనాఁ డొక్కఁడఁ బోయి పోయి దివి నఃత్యుచ్చైఃపయోదంబు నె
క్కి కడుం జె న్నగువీణ చే నమర నఃక్షీణప్రభావుండు నం
ఖ్యకళానంజనకుండు నారచుఁడు రాఁగఁ జూచి యానన్నపు

ప్పకుఁ డై భక్తిఁ గృతప్రణాముఁ డగుచున్ + సల్లాపసౌఖ్యంబునన్.

35

అ. అసురవరుండు గుశల + మడిగిన నుచితనం, భావణంబు నేసి + బంధుభావ
మాదరమున నెఱపి + యమ్మని మానన, హితముఁ గోరి యతని + కిట్లు లనియె.

—|| నారదవోదితుఁ డై రావణుఁడు యమునిమీఁదికిఁ జనుట. ||—

మ. ధరణీచక్రమునందు నీవు సమరోఃస్పాహంబునన్ రాజులం
బొరిపుచ్చుం గనుఁగొంచు వించు మది నేఁప్రాద్దుర్ ముదం బందుదున్
హరియుద్ధంబును శూలినంగరముఁ దేవాధీశుసంగ్రామముం
గర మర్థి న్నును సూతు నాకు నవివేడ్కం జేయ వి శైమ్మెయిన్.

37

క. ఏ నీకు నొకటి నెప్పెద, దానవకులముఖ్య దేవఃశలకు నవధ్యం
డై ననినుబోటివారఁ డీ, మానవుల జయింప విక్రమంబును గలదే.

38

- క. కలయం ద్రిమ్మరి మేదిని, గలవీరుల నోర్చి జయముఁ గైకొంటి మను 49
 మ్యలు నీ కెమరే యింకం, గలదే కొడ వడ్డవో టఁఖండితశోర్యా. 50
 తే. తుత్తిపాసలు జరయునుఁ ఘోరరుజలు, నడర నార్తులై యుండుదుఁరదియుఁగాక
 మర్త్య లిలమున్న వీరులఁమర్త్య లైరి, వీరుగుల ముట్టి యొసిచిసఁబిరుదుగలదె.
 క. కావున నిమ్మనుజావలి, నీ వడుచుట మెచ్చు గాదఁనిన నప్పలుకుల్
 దేవారి వోలు నని నం, భావించి మరు త్తపస్విఁపతి కి ట్లనియెన్. 41

—|| నారదవచనప్రబోధితుం డై రావణుండు యమునిపై దాడివెడలుట. ||—

- ఉ. ఏను రసాతలంబునకుఁ నేగెద నాగకులంబు నోర్చి య
 ద్దానపులఁ జయించి బలఁదర్పము లేర్పడ దేవకోటిదు
 ర్గాన మడంప వాసవపుఁరంబునకుం జనువాఁడ నన్నునీం
 ద్రా నినుఁ గంటి నా కభిమఁతంబులు నేకుఱు నింక నెమ్మెయిన్. 42
 తే. అనిన విని నీకుఁ బాతాళఁయానమునకుఁ, దెరువుగా దిది సమవర్తిఁపురముసరణి
 యందుఁజనుమతనిమదంబుఁనడఁపవలయు, ననిననమ్మునికనియెనఁద్దనుజవిభుఁడు.
 ఉ. మున్ను ప్రతిజ్ఞ నేసితి సఁముద్ధతవృత్తి దిగ్గీశకోటికిఁ
 బన్నముఁ దేరఁ గావున శుఁభంబులు శీఘ్రము చేత నీతి గ
 ర్వోన్నతిఁ గ్రాలుసాజమునిఁ నుక్కడఁగించి క్రమంబుతోడఁ ద
 క్కున్నదిశల్ జయించెద సఁముజ్జ్వలదుస్సహవిక్రమంబునన్. 44
 క. పనివినియెద నని మొక్కిక్కుచు, దనుజేంద్రుఁడననిన వేల్పుఁదపసియు నీతం
 డనుమానింపక జమ్మపైఁ, జనియెడు నియ్యిరువురకునుఁ సమరం బైనన్. 45
 క. వీడును వరసిద్ధబలుఁడు, వాఁడును జగ మెఱుంగ దుర్నిఁవారుఁ డలుకమై
 నేఁ డిరువురుఁ దలపడుదురు, వేడిమొగంబులన చూతుఁ వేడుకతోడన్. 46

—|| నారదుండు రావణునిరాక యముని కెఱింగించుట. ||—

- మ. అని యొక్కించుక నిల్చి యొండుగడ గాఁ నత్యంతశీఘ్రంబునం
 జని వై వస్వతుఁ గాంచి తా నధికపూఁజానత్యంతం డై కృతాం
 తున కారావణురాక నెప్పి యనిలోఁ దోశ్వక్తిఁ జూపంగఁ బూ
 ని నిజం బై యిట వచ్చె నేనిఁ జెడఁడేఁ నీచేత నం చున్నెడన్. 47
 క. అచ పెల్లఁ బువ్వుకంబున, రుచి గప్పఁగ రావణానుఁడుండు డై తేయ
 ప్రపయకలకలనిరంతర, విచితనభోభాగుం డై యఁనికి నేతెంచెన్. 48
 క. చనుదెంచి పురసమీపం, బునఁ దమతమపుణ్యపాపఁములు గనుఁగొనఁ ద
 మ్మనివారణఁ బొందఁగ ను, న్ననిఖిలజంతువులఁ జూచిఁ నయవిరహితుం డై.
 ఉ. కొందఱు సౌఖ్యముం బొరయఁ గొందఱు దుఃఖముఁ బొంద నేల మీ
 రందఱు నొక్కచంద మగుఁ డంచు విపద్దశఁ బొందువారి మే

లోంద నొనర్చె దైత్యపతి + యున్నదుఁ డై పితృరాజుకింకరుల్
గ్రండుకొనంగ నే పడర + గాసిగఁ జేసెఁ దదాజ్ఞ నెంతయున్.

50

—|| యమరావణసేనలు పోరాడుట. ||—

ఉ. రక్షకు లెల్ల నొక్కటఁ దిఁగంబుగ మోహర మేర్చి యార్చి సం
భుక్షితకోపు లై యతులఁదోర్బలదున్నహలీలఁ దాఁకిన్
రాక్షసులుం బరాక్రమధుఁరంధరతఁ దగ మాటుకొన్న వీ
రక్షయకారి ఘోరసమఁరంబు ప్రకీర్తిత మయ్యె నయ్యెడన్.

51

ఉ. సేనలతోడ నద్దనుజఃసింహుఁడు సంగరకాంక్ష వచ్చినం
బూనికీఁ దీర్చి కింకరులు + పోరుటకు న్నది నుల్లసిల్లి పె
ల్లెనబలంబులం దగుసహాయముగా సమవర్తి వుచ్చినన్
దానవసంగముల్ దలరఁ + దాఁకె విశృంఖలదోర్విలాసతన్.

52

చ. జమునిబలంబు వేర్చి నిజఃసైన్యము నుక్కడఁగించినన్ భుజా
సముదయసంభృతాస్త్రబహుఃశస్త్రమహోగ్రతఁ జూపెఁ దాఁకి వి
క్రమరసికాంతరంగుఁ డగుఁరావణుఁ డజ్జ్వలరోషపావకో
ద్యమవినిహస్తమానరిపుఁదర్పమహాసిబిడాంధకారుఁ డై.

53

క. పంపునకు నోడఁ దగ దని, త్రుంపఁ గడఁగి కాలకింకరులు భీకరు లై
నొంపఁగఁ జంపఁగఁ దఱిమి నిల్చింపరిపుం బొదివి రెడఁ జాలింపక కడిమిన్.

54

ఉ. ఆశుగచ్ఛక్రతోమదగఁదాసికుఠారముఖంబులన్ మహో
గ్రాశయు లై నిజాంగముల + నన్నిటి నొక్కట నొంప నల్పి కీ
నాశునివారి నెల్లను వినాశము నొందఁగఁ జేయ వారిపైఁ
బాశుపతంబు పట్టి తెగ + వాపె నిశాటవిభుఁ డుదగ్రతన్.

55

మ. తలఁగెం దోయధిపక్షంబు గిరివంగం బెల్ల నూటాడె సం
చలతం బొందె వనుంధరావలయ మాశాచక్ర మల్లాడె గొం
దల మందెం ద్రిదశేంద్రపట్టణము పాతాళంబు ఘూర్ణిలై నా
కుల మయ్యెన్ గ్రహతారకాకులము సంక్షోభించె నవ్వేధయున్.

56

చ. అపరిమితప్రతాపుఁ డగుఁనాదశకంధరుచేత ముక్త మై
త్రిపురము లేద్దుభూతపతి + తీవ్రశరంబునుబోలె మండి మిం
టివయిఁ గలంగఁ బేర్చి నిగిఁడించి యుగాంతమహాగ్నిరీతిఁ బా
శుపత మరాత్తిసైన్యముల + సూరెల ముట్టి దహించె వ్రేల్చిన్.

57

చ. జయమునఁ బొంగి పెల్లుగ నిశాచరసల్లభుఁ డార్వ సేనలుం
బ్రియమున నొక్కపెట్ట నలిఁరేగి నభంబు నెలంగ నార్చినన్
భయమున దండు గుండుగిలఁ + బాఁబుడు నానమవర్తి యెంతయున్
రయమున నుద్భటారుణతుంగనమూహరథాధిరూఢుఁ డై.

58

—|| యమరాషణులద్వంద్వయుద్ధము. ||—

ఉ. ముందట మృత్యువుదృశ్యమిశముద్గరహస్తతః గ్రాల నుజ్జ్వల
స్యందనపార్శ్వభాగమున * సర్పిత మై ఘనకాలదండ మొ
ప్పందనకోప మాననము * పైఁ బెనుమంటయుఁ బోలె నాకృతిం
బొంది వెలుంగ నయ్యసురపుంగవుమోహర మున్నచోటికిన్. 59

చ. చని తనమోల వచ్చుమహిమంబుగళంబున ఘంటనికృణం
బును ఘనమార్వినాదమును * భూరితరాసుర సైన్యతూర్యని
స్వనవిభవంబు ప్రేఁగికోసశాతశరాంబుధిసీట ముంచె న
ద్దనుజబలంబు నప్రతిహతప్రదరుం డగుచున్ సముద్ధతిన్. 60

మ. జమునాలోపము దుస్సహం బగుడు నుత్సాహంబు వాటింప లే
క మదం బేది బలంబు పెల్లగిలినం * గ్రవ్యాదనాథుండు దు
ర్దమబాహుబలుఁ డై యెదిర్చె దశకోదండీనముజ్జ్వలభితో
ద్యమనిర్యాతని శాతసాయకపహుఁ వ్యాపార ఘోరంబుగాన్. 61

ఉ. ఈనున నంతకుండు ననురేశ్వరుఁడున్ వివిధామ్రుశస్రవి
న్యాసము లేర్పడం జన జయోపజయంబులఁ బొందుచున్ రణం
బాసురవృత్తిఁ జేసిన లయావసరం బగుచున్న నాసరో
జాసనుఁ దొట్టి వారితెఱఁ * గారయ వచ్చి రమర్భు లందఱున్. 62

శా. దేవప్రాతము వచ్చినన్ భుజబలోఁ జేకంబుఁ జూడన్ దశ
గ్రీవుం డుగ్రము లై ససాయకములం * గీనాశు నొప్పించినం
జావం జేయుదు దైత్యునం చతఁడు భాన్యత్కాలదండంబు బా
హువిన్యస్తము నేయుచున్ భుక్తిబంధాభీలనందీప్తుఁ డై. 63

క. మృత్యుపురస్సరముగ లోకాత్మయసమయంబొ నాఁగ * నంతకుఁ డధికా
దృత్యమునఁ గడఁగి డగ్గటి, దైత్యుం బొడిసేయఁ గాలదండము పూనెన్. 64

—|| బ్రహ్మ యమరాషణులయుద్ధమును మాన్పుట. ||—

ఉ. అత్తటి గ్రక్కునన్ సరసిజాసనుఁ డడ్డము సొచ్చి నిల్చి కే
లేత్తి మహాత్మ యిట్టు లుచితేతరవృత్తము నీకు నీడె మ
ద్దత్తవరానుభావమున * దానవనాథుఁ డవధ్యుఁ డేన నీ
యుత్తమకాలదండముప్రయోగ మమోఘము గా నొనర్చితిన్. 65

క. కాపున దీన సమరపతి, చాపును బ్రదుకుటయు నాయసత్యము నిజముం
గాపుము లోకము లన్నియుఁ, గాపు సుమీ నాకు బొంకు * గల్గినయేనిన్. 66

క. తగ దుడుగు మనిసఁ బితృపతి, సగి జగముల కెల్లఁ బ్రభువు * నలినాసన నీ
పగుట భవదాష్ట్ర కెమ్మెయి, మిగులుదునే సమరమునకు * ఘోరిని యైనన్. 67

.. న క్తంచరు సమయించుట, యుక్తము గాదేని నిచట + నునికి దగదు నే
 శక్తుడ నై యుండియు భవ,దుక్తికి గాఢ దోలఁగినలసె + నోపనిభంగిన్. 68
 ఆ. అని రథంబు సూతుఁడునుమృత్యుముఖపరి,జనముఁ దాను గూడిఁజముఁడదృశ్యుఁ
 డైన వేధయును నిజావాసమున కేగె, నారదుండు నరిగె + నాకమునకు. 69
 క. కలయఁ గనుంగొని యెవ్వరు, మెలఁగమి సమరాంగణంబు + మిన్నక యున్నక
 గెలిచినవాఁ డై చానవ, కులపతి సనె సుతలమునకుఁ + గ్రొవ్వెసలారన్. 70
 ఉ. ఆలములోన మైమయిఁ గృతాంతుని నోర్చితి నింక న న్నొరుం
 డేల యెదుర్చు నంచు మద + మెక్కి నిశాచరవల్లభుండు పా
 తాశజయూర్ధ మేగి మహిఁతంబుగ భోగవతీపురంబు గ
 ర్వాలనలీల ముట్టె భుజిఁగాధిపుఁడుం గనియెన్ వినీతుఁ డై.

71

—|| రావణుండు నివాతకనవకాలచేయులతో యుద్ధమునెయుట. ||—

క. గణనాతీతవినూతన, మణినికరము గిన్న మిచ్చి + మన్నన గని యా
 ఫణివతి సంతన మందెను, మణిమతి యనుపురికి నరిగె + మనుజాశి నుండున్. 72
 సీ. అందుఁ బూర్వంబున + నంబుజాసనుచేత వరములు గనిననిఁవాతకనచు
 లనియెడుదైత్యుల + నానిశాచరపతి పోరికిఁ బిలిచిన + వారు వొంగి
 కయ్యంబు పెద్దయుఁ + గాలంబునకుఁ గంటి మనుచు ననేకస్నేహస్యములతోడ
 వెడలిన నిరువాఁగు + వివిధాస్త్రశస్త్రప్రహారఘోరంబుగా + ససమనమర
 తే. మేఁడుకాలంబు సేసినఁనెఱిగి యపుడు, వచ్చి వాగలనరచోల + వలను సెప్పి
 తెలిపి సఖ్యంబు సేసినఁగలసి యచటఁజెలిపిండునుండె దత్తముఖుఁడలమిమిగుల.
 క. అతులితనవభోగంబులఁ, గతివయదినములు నివాతఁకిచమలచేఁ దో
 పితుఁ డగుచు నిలిచి శౌర్యో, న్నతి వెలయఁగ నరిగెఁ బడ + నగరంబునకున్.
 మ. చని వే ముట్టినఁ గాలకేయు లమితోఁతానాంబునన్ భూషణం
 వనసైన్యోద్ధతులై కడంగి నగరఃప్రాకారబాహ్యంగణం
 బున వీకం దలపడ్డ రావణుబలంబుల వీరినన్ రేగి య
 ద్వనజాధీశ్వరుఁ డస్త్రశస్త్రసిహతిం + దత్తైస్సస్యముం గూల్చినన్. 75
 ఉ. చూచి మహోగ్రకోపమున + శూర్పణఖావతి వీరిగొనెనఁ దే
 వీచి విశృంఖలప్రబల + విక్రమదుస్సహుఁ డై దవాసలం
 జేచినకాననం బడరి + యేర్చువిధంబున నస్యైస్సస్యముం
 జూచియుఁ జూడకే బలము + సొంపున రూపడిఁగించి వేర్చినన్.

76

—|| రావణుండు తనమఱియైనవిద్యుష్టహస్తంబులనుపుట. ||—

చ. వడిగొని కాలకేయభటఁవర్ణము గ్రోచినఁ దాను సేసలుం
 గడంగి నిశాచరేశ్వరుండు + గ్రండుగఁ దాకి రణంబునందడిం

దొడిబడ ప్రేసె దీప్తతరదోరసినిం దను నీడఁ బోక కో
అడమున బిట్టు గిట్టినమఁజింది నెఱుంగక దుర్మదాంధుఁ డై.

శా.విద్యుజ్జిహ్వాని ప్రేల్పిడిం దునిమి దోర్వీర్యం బహర్యంబుగా
నుద్యద్విక్రమవై రిపీరసుభటఁప్రహంబు నెల్లఁ ధను
ర్విద్యాకాశల ముల్లసిల్ల సమరోర్విం గూల్చె నిర్హోషసాం
ద్రద్యావాపుభివీదిశావలయగర్జనసూర్జితాకారుఁ డై.

క. రణవిజయము గైకొని పట్టణ ముద్భటసుభటసంకటంబుగ భావ్య
న్నణిగణధనములు మొదలుగఁ, దృణము తుదిగఁ జూఱగొనియెదివిజారి వెనన్.

== రావణుఁడు పరుణపట్టణముపై దాడివెడలఁట. ==

ఆ. ఇట్లు భుజగదానవేంద్రుల నిర్జించి, యసుర మసరుకవిసి యంతఁ బోక
కంధివిభునిపురము కంధువ యారసి, యుద్ధవిడిని బురము నొద్ద కేగి.

మ. పరుణుం డెక్కడ నున్నవాఁ డతనిగఁర్వగ్రంథి మాన్పంగ నే
ర్పరి నై వచ్చితి శత్రుఘట్టనమునఁ రక్తంబు వో జేసి నా
ఖరతేజంబునఁ గ్రాచి పొం గడఁచి చుల్కం జేసి నానాధనా
హరణం బే నొనరింతుఁ జెప్పఁడు మదీయప్రాధి యం చుదధిన్.

క. పురబహిరంగఢాఘన మోహరములు దీర్చికొని యున్నయనురేశ్వరుపై
నురవడిమైఁ దోతెంచిరి, పరుణతనూభవులు రథికవర్గముతోడన్.

క. సేనలు సేనలఁ డలపడ, దానపుపుష్పకము గగనతలమునఁ గని యు
త్తానలసితరఘులై యం, భోనిధిపతితనయు లతనిఁ బొదివిరి కడఁకన్.

క. చీకాకుపటిచి బలుగదఁ, జేకొని యతఁ డేయ వ్రేయఁ జేరునఁ జేరం
గైకొనక తఱిమి యీడం, బోక పెనఁగి రంబుధీశపుత్రులు గడిమిన్.

ఉ. అంత మహోదరాదు లగునంబరచారవిదగులైనదే

వాంతకవీరు లొక్కమొగి నారథిసంఘముతోడఁ దాకి దు

ర్గాంతభుజాబలంబు ప్రథితంబుగఁ గేతనముల్ హయంబులున్

దంతినమూహముల్ దునుక తండములై ధర డొల్ల నేసిసన్.

ఆ. విరఘులైనయద్ధి విభుతనూభవులపై, నడరి రౌద్రమున నురారి కేలు
దోయిపదిటఁ బదియు వేయి శస్త్రాస్త్రవి,తతిని బొదివి జర్జరితులఁ జేసె.

చ. వెఱచఱవఁ దశాననుఁడు విరభటాపళియుం గడంగి డ

గ్గఱి జలధీశనందనులు గ్రందుకొనన్ రథహీనులైనయ

త్రఱి నుఱుమాడఁ జొచ్చినఁ బదాతులఁ గూడి కడంగి పెల్లుగం

బఱచిరి పట్టణంబుదెనఁ జొరజనంబులు బెగ్గలింపఁగన్.

మ. వెఱ సిట్లంబుధిసాధనందనులు దోర్వీర్యంబు సాలించి యం

దఱుఁ బాఱంగ నిశాచరేంద్రుఁడు జయోత్సహంబునఁ వెన్నడిం

దఱుమంగాఁ బ్రజఁ జేయి వీచుచు సముద్యద్యేగుఁడై తోలి తొ
ప్పఱఁ బెట్టె శరజాలముం బిఱుదఁ గుంప్పంగూర నాటించుచున్. 88

ఆ. వరుణుబలముఁ దనయఁవర్గంబుఁ గోట నొ, రంగఁబాట నెగచి * రావణుండు
జలదనిష్ఠనంబుఁచందంబు నెలుఁ గెత్తి, యెల్లదిశలు సెఁగ * నిట్టు లనియె.
క. పడుచులచేతను నీక్రియఁ, బొడిపించిన దశముఖుండు * వో నిచ్చునె తాఁ
గుడిచెం గట్టెం గలనికి, నడచుం గా కింక నొదిగిఁనం దను నగరే. 90

క. అనుపలుకులకుఁ బ్రభాసుం, డనువరుణామాత్యుఁడచట * నందఱుఁ జన గ్ర
క్కున మరలి యితని నుడిగిం, చినఁ గార్యం బగున యట్ల * చేసెద ననుచున్.

చ. వరుణుండు పద్మగర్భుఁ గొలువం జనియెం బెఱవారు వచ్చి నం
గరమున నీకు నోడిరి జగద్విదితంబు భనద్భుజాబల
స్ఫురణము గావునక దివిజనూదన నీ కెదు రెవ్వ రిందులో
నరయఁగ నిందె కా దెచటఁనైన నొకండుచు గల్గనేర్చునే. 92

క. అనిన విని పొంగి తనుఁ బేర్కొని బొబ్బిడి రావణాసుఁడుఁడ ప్రజమరలుం
డని చేయి వీచె జృంభిత, దనుజసమూహాప్రశంసితగుణుం డగుచున్. 93

ఉ. రాజితసౌధపంక్తిరుచిరద్యుతిజాలము పర్వి నిత్యవి
భ్రాజితచంద్రికావిభవభంగిన యొప్పెడునప్పురంబుఁ గే,
లీజితవైరి రావణుండు * లీలమెయిం జని కీర్తికాంతిసం
యోజితరేఖ గ్రొత్త యగుఁచుండఁగఁ జేసి మదం బెల్వరన్. 94

క. మరల విడిసి గెలుపునఁ బొం, పిరివోవుచు లంకఁ దలఁచి * పెను పొనరఁ జమూ
వరులఁ బిలిపించి పోదము, పురమున కిని చెప్పె దనుజఃపుంగవుఁ డెలమిన్. 95

చ. పయనము చాటఁ బఁచి నులభంబుగఁ బూరియు నీరు నంటక
ట్టియలును గల్గుచోట్లను గడించిమగల్ దగునుక్కళంబుగా
భయ మనుపేరు లేక నిరంపాయముగా విడియించుచున్ మనః
ప్రియ మగుభంగి నేన నడఁపించె విశ్వంఖలవై భవంబునన్. 96

చ. బలములతోడ మేదిని నభంబునచేరువ నంతకంటె న
గ్గలముగ నెక్కి సైనికులకన్నుల కందనిచోట డాపలక
వలవల దప్పుగాఁ దొలగి * వావిరి నెచ్చట నేని వచ్చు దా
నలసినయట్టు లల్పుపరివారయుతంబుగఁ బుష్పకంబునన్. 97

— రావణుండు లోకములోని స్త్రీలనెల్లఁ జెఱువఁబట్టుట.

ఉ. ఆనమయంబున న్నగనియాంధ్రురు కన్యలు నాక చొచ్చి ధా
త్రీసురరాజవైశ్యులను * దేకువ నేయక యెల్లజాతులుం
గాసిగ నొక్కపెట్టుగఁ బ్రకాశరహస్యవిభేదహీనుఁడై
యానురవైరి పట్టెఁ జెఱ * లడ్డము లేక మృగాయతాక్షులన్. 98

- క. మునిసిద్ధయతుకిన్నర, దనుజోరగకన్యకావిఃతానము నెల్లం
గొనివచ్చి వచ్చి పుష్పక, మునఁ బెట్టుచు వచ్చెఁ బంక్తిఃముఖఁ డనయుం డై.
- సీ. తట్టికి వచ్చి యిట్టట్టు నోనేరని లేళ్లవిధంబున * లీల యెడలి
వలఁ జిక్కి యెక్కడ * మెలఁగంగ నేరని చిలుకలచాడ్పునఁ * జెన్ను దఱిగి
మాపునఁ జొరఁబడి * యావలఁ జన లేని మీలచందంబునఁ * జాలఁ గుంది
యురులలోఁ బడి యెందుఁనరుగంగఁ జాలని నెమిళుల తెఱఁగునఁ * గొమరు దక్కి
- తే. కలయఁ జూచుచుఁ బలుకంగఁ నెఱుఁగు రాక, నలఁగు మేనులతో నెఱిఁదలలు వీడి
వెగడువడి వెల్ల నై కడుఁవిన్నఁబోయి, పుష్పకంబున నున్న యిహ్మలఁతు లెల్ల.
- క. కొలఁదికి మీఱిన నెవ్వగ, నలఁదురి నానావిధంబు * లైనతమతలం
పులగతి నో రోర్తునకుం, దెలియ విలాపములు సేయఁ తెఱఁ గె ట్టనినన్. 101
- క. చంపు నొకో యక్కట కా, రింపఁ దలంచు నొకొ లఘుచరిత్రంబులకుం
బంపఁ గడంగు నొకో శంకింపం డీకఱకుటసుర * గీ డొనరింపన్. 102

— రావణునిచెఱం బడినస్త్రీలు విలపించుట. —

- మ. మగఁడా నీవు జగంబుచొప్పు మిగులక * మానంబు వాటింతు వా
లిగ సెగ్గం బగుమోట వాటిలెనె తఃస్త్రి నీకు లోకంబువా
టిగ నిట్లొంచెనె నిందతోడివగ తఃస్త్రి యెందుఁ గీర్తింపఁగాఁ
దగునీనంతటి కీడునెం దొడరెనే * దైవంబుచెయిం గటా. 103
- తే. చమురు నెత్తురు సపుబంధుఁసమితి గరము, ప్రీతి నఱకాళులకు నఱఁచేతు లొగ్గ
నునికి యెక్కడ నీకూరఁదనుజబాధి, కగ్గ మై వచ్చు టెక్కడ * నకట విధియ.
- ఉ. ఇమ్ములఁ దోడ నాడుచెలు * లే మను చుండుదు రొక్కొ యిట్లు నా
తమ్మునిముద్దుమాటలు గొందల్పడఁ బల్కెడుచిల్కబోద ని
త్యమ్మును బొత్తునం గుడుచు * నర్చిలి చేడ్పడు మవ్వ మెక్కి యొ
క్కుమ్మడి నంకురించులత * లొప్పు దొఱంగవె నీరు గానమిన్. 105
- ఉ. చిత్తము గుందు చుండఁ జెఱఁసేయుటకంటె విశుద్ధ మైననా
వృత్తము గోలుపుచ్చుటకు * వేగ తలంపక నన్ను లగ్గుగాఁ
గత్తులఁ గోసి దానవులు * గండలు దిం ద్రుని కట్టి డైనవీ
డిత్తఱి నెట్లు లైన సమయింపఁ డొకో దొనఁ గెల్ల మానఁగన్. 106
- క. అని పెక్కు తెఱంగుల న, వ్యవితలు దురవిల్లి యిట్లు * వనరుచుఁ జదలం
జని చని నలుదిక్కులుఁ గనుఁ, గొని పల్కిరి తల్లడంబుఁగూరిన మఱియున్.
- ఆ. ఇంక నేటిలోక * మీదువైదైత్యుని, కిట్ల చెల్లె నేని * యెల్ల నేటి
లోనఁ బాడు గాదె * యానలినాసను, రాజసంబు నిష్ప్రయోజనముగ. 108

నిర్వచనోత్తరరామాయణము

→ చైత్ర బద్ధయింతులు రావణుని శపించుట. ←

క. తగు విక్రమంబు నేయుట, యగునే పరసతుల నిట్లు * లదయతమై నె
వ్వగలఁ బొగిలింప నతనికి, మగఁటిమి గా నేర్చునే యమంగళచేష్టల్. 109

చ. పరమపతిప్రతాపిభవభాసురలీల వెలుంగుమమ్ము ని
ష్కరుణత నిమ్రైయిం బఱిచెఁ * గావున నీదనుజాధముండు న
త్పురుషపరిగ్రహం బయినపుణ్యనతిం గలుపింపఁ జేసి త
ద్వరునిపరాక్రమంబున నశశ్యము మృత్యువుఁ బొందుఁ గావుతన్. 110

క. అనవుడు దశాస్యుఁ డాశాపనిహతిఁ బ్రభ సెడియు బాహుబలమదమునఁ గై
కొనక నలి నపహించుచు, ననుమానము లేక యెలమి * నరుగుచు నుండెన్.

సీ. ఉడుగక కాల్పుచు * నుండెడుశోకంబ యతితీ వ్రహ్మవాహునుండు గాఁగ
నిట్టూర్చుగాడ్పులు * నిగిడించుటయ విలసిల్లఁ బ్రజ్వలితంబునఁత గాఁగఁ
బాయక యొనరించు * బహువిలాపంబుల రాతీమంత్రాక్షరములు గాఁగఁ
గన్నీరు బోరనఁ * గ్రమ్మించుటల పొరిఁ బొరి నాజ్యధారలఁబోత గాఁగఁ
తే. గొలఁది కగ్గల మై యెదఁగలుగునగల, యొసరునమిథలు గా నిట్టులువినపిండు
రావణాభిచారంబుగ * భానమందు, నుగ్రముగ వేల్పుతెఱఁగుననుండెఁ జూడ.

→ రావణుండు దిగ్విజయము చేసి నచ్చి లంకం బ్రవేశించుట. ←

క. ఇతైఱఁగున దశకంధరుఁ, డత్తరుణులఁ గొంచు లంక * క్షరిగెం జారుల్
చిత్తము లలరం గానిక, లుత్తమవస్తువులు దెచ్చి * యొప్పింపంగన్. 113

చ. ప్రియ మెదఁ బల్లవింపఁగ విభీషణుఁ డాపులుఁ దాను నెంతయుఁ
రయమున భూపితదీప్తవతుఁరంగముఁ డై యెదురేగి యన్నపా
దయుగము డాయ భక్తమెయి * దండనమస్కృతి నేసిన హరా
ద్రి యెగయ నెత్తి కీర్తిఁ బ్రచురించినబాహుల నెత్తై దమ్మనిన్. 114

ఉ. ఎత్తియుఁ గొగిలించి దనుజేంద్రుండు లోచనపద్మపండముం
జత్తనగోరుహంబు విలసిల్లఁ గనుంగొని కుంభకర్ణుఁ డిం
దిత్తఱి మేలుకానఁడె యహీనపరాక్రమశాలిఁ దామసా
యత్తునిఁ జేసె మాలవిధియం చొకయించుక చిన్నవోపుచున్. 115

క. ఇభతురగన్యందనగతి, రభసంబునఁ బృథివి యద్రున * రక్ష్యవంశ
ప్రభువు నగరంబు సొచ్చెను, విభవోజ్జ్వలుఁ డగుచు వినయవినుతులు సెలఁగన్.

ఆ. ఒక్కచందురుండ * యదయింపఁ బొంగెడు

నంబురాళి యిది పురార్ణవంబు

దనుజపతిముఖేందుదశకనన్నిధి నుబ్బ

కున్నె యనఁగ వీట * నులిపు మిగిలె.

పంచమాశ్వాసము.

శూర్పణఖ తనమగనిఁ జంపె నని దుఃఖించి రావణుని దూఱనాడుట.

క. అయ్యవసరమునఁ దనపతి, కయ్యంబునఁ బంక్తివదను + ఖడ్గనిహతి రెం
డయ్యె నని శూర్పణఖ విని, పయ్యెదకొం గెడల బుడమిఁ + బడి మూర్ఛిలైన్.

చ. సభయము లైనఁజెందముల + సంప్రస ముమ్మలికంబుఁ గప్ప సం
క్షుభితసఖిజనం బొలయఁ + గొండొక సేపునఁ దేటి తీవ్రశో
కభరితచిత్త యై మొగముఁగప్పెడుబాష్పజలంబు లంబుజ
ప్రభ సెడ ముంచు పెన్వజదభంగిగ నెవ్వరి నేనిఁ జూచుచున్. 129

ఆ. ఆరుగుదెంచి యన్నయడుగులకడ నార్త
నాద మడర చెల్లి + నాథుఁ బనవి
యేడ్చు చున్న నల్ల + నెత్తి యమ్ముద్దియఁ
దడవి కన్నునీరు + దుడిచి యతఁడు. 120

క. సముచిత మగు తెఱఁగున శో, కము వాపుట కనునయింపఁ + గడఁగి తదాలా
పములకుఁ జొచ్చుటయును గో, పమానను రక్కసియుఁ గరము + ప్రల్లదురాలై.

ఉ. అక్కటికంబు మాలి చెలియల్ వగఁ బొందదె నాకు దీన దూ
తెక్కు జగంబునం దనక + యింతయుఁ గొంకక పాపవృత్తికిఁ
నుక్కుక వైర మిత్తి కడుఁ + గూరుడ నై యిటు నేత మాడఁగా
దిక్కులు గెల్వఁ గాదు నను + ద్రెక్కొనఁ బోయితి గాని యిమ్మైయిన్. 122

క. అగ్గలిక మెఱసి కడఁగుచు, మొగ్గరములు గడచి పోయి + మును మును మఱదిక్
మొగ్గతిలఁజేసి దీనికి, సిగ్గువడనినిన్ను నేమి సెప్పుదుఁ జెపుమా. 123

రావణుఁడు శూర్పణఖ నురడించి పండ్లకార్యమునకుఁ బంపుట.

చ. అసపుడుఁ గ్రందుఁగయ్యమున + నప్పటికిన్ మనవారు లాఁతివా
రని మది నేర్పరింప జన + మమ్మ దురుక్తము లేల యింక నా
తని మగిడింప వచ్చునె వృథాపరి తాపము దక్కు నీదునె
మ్మనమున కెట్లు లట్టుల నమస్తధనంబులు వేడ్క నిచ్చెదన్. 124

క. అని యొకభంగిం దనసేర్చినయట్టులు సెప్పి తీర్చి + చెలియలి నూరా
ర్చినఘాఁడై యవ్వనితకు, మనుజాశనుఁ డిట్లు లనియె + మఱియుం బ్రీతిన్. 125

సీ. దండకారణ్యంబు + దద్దయు హృదయంబు శుక్రశాపమున నఁచోట్లు దైత్య
వాస మయ్యెడుఁ గాన + సీసమయంబున నెలవు గైకొని ఖరు + నిల్పువాడ
నతఁడు పిన్నమకొడుఁగయ్యను మనము దా మనుభేద మెఱుంగనియట్టివాఁడు
నీదెన మిగులంగ + నెమ్మి వాటించు నయ్యెడ నీవు నసీయింపు + మిపుడ పోయి

ఆ. యిష్ట మగుపదార్థ + మెయ్యది యేనియు, ననుదినంబు వేడ్క + నడిగి తెచ్చి
యనుసరించి నడపు + మని నియమించెద, నేను గలుగ నీకు + నేమి కొఱఁత. 126

నిర్వచనోత్తరరామాయణము

- చ. అని యిటు లూఱడించి ఖరు + నప్పడ పిల్వగఁ బంచి యాదరం
బునఁ దగురాజదిహ్నుములు + భూరిబలంబును నిచ్చి మంత్రులై
చనుఁ డని దూషణు ద్రిశిరు + సత్కృతిపూర్వము గాఁగఁ బుచ్చి యం
దునిచే నతండు శూర్పణఖఁయుం బ్రియ మందిరి రాజ్యసంపదన్. 127
- క. రావణుండు కుంభిల యనుననున యజ్ఞము సేయుచున్న యింద్రజిత్తుం జూడఁబోవుట. 128
క. చెన్నొండఁగఁ దనయింటికిఁ, గన్నా కయి మెఱసియుండు + గాదిలితనయుఁ
జన్నములు సేయ నడవిన, యున్నాఁ డని విని దశాన్యుఁ + డుద్యోగమునన్.
క. అరదమున నేగె సముచిత, పరివారముతోడఁ జెఱల + పడఁతులు డెందం
బురియఁగఁ బుష్పకమున నిర్భరవేదన నుండ ననుగఁపతి నిష్ఠురుఁ డై. 129
- తే. తెరువు నూపుచుఁ జటుల కేసరిని నెక్కి, కెలన పచ్చవిభీషణుఁపలుకు లర్థి
నాదరించుచు నతనిచే + నచటినింత, లెల్ల నెడనెడ నెఱుఁగుచు + నింపు మిగుల.
- క. కుంభిళ యనునుగ్రాటవి, శాంభవ మగునొక్కపూజ్యఁసత్రముఁ దగఁ బ్రా
రంభించి శివునిచేతను, సంభాషితుఁ డై నతనయఁ + సదనము సేరెన్. 131
- చ. చనుటయు నాతఁ డుల్లమునఁ + సంతస మానసకాంతి వింత సే
య నెదురు వచ్చి తండ్రిచరఁణాబ్జయుగంబు శిఖాభిరామ మై
ననిజశిరంబు గూడఁగఁ బ్రాణామముఁ సేసిన నెత్తి యర్థిలిం
దనపదిదోయిచేతుల నతం డిఱికిఁగిటఁ జేర్చి నందనున్. 132
- క. ఆదరమున మహితచతు, ర్వేదమహాఖ్యాతముఁ త్రవిధులఱు శుక్రం
డాదైత్యపతికి నాశీ, ర్వాదం బొనరించె విప్రవరసహితుం డై. 133
- చ. నగుచు దశాననుండు భృగుఁనందనుతో నిది యేమి యీతనిం
బొగఁ బడఁ బంచి యివ్వెపినఁభూమి నిరోధము సేసి దీన మీ
రు గనినలాభ మేమి యనుఁరుల్ దగుభోజ్యము లెల్ల మ్రింగి మో
పుగొనుచు మిమ్ము నాలిగొని + పోయిరి వేయును నేల నాపుడున్. 134
- ఆ. అట్టు లనకు మన్నఁయనదృశ వ్రతుఁ డగు, నీదువరసుతుండు + నిరుపమాన
మహిమ వెలయ మున్ను + బహువిధయజ్ఞంబు, లాచరించి పిదపఁసభవుఁగఱిచి.
- క. మాపేశ్వర మగుయోగము, దోహలమునఁ జేయఁ గ్రతువుఁతుది నాశివుఁ డ
ర్థాహితనారిక మ్మగు, దేహం బుద్దామస్తవగఁతిం జెలు వొందన్. 136
- మ. దయ నిచ్చొటికి వచ్చి కామగతి హృద్యస్యందసంబుం దమో
మయమాయాచరితంబు శాత్రవబలోన్మాధక్రియాదక్షుడు
ర్జయశాపంబును దివ్యబాణనిచయఁ స్ఫారానభావంబు న
క్షయతూణీరయుగంబు నిచ్చెఁ బటుదోర్గర్వం బఖర్వంబుగాన్. 137
- తే. నీవుననుదెంచితనుమహానీయమహిమఁ, బురికఁదోకొనియగుగంగఁ + బోవు వేడ
నెదురుసూచుచు నున్నంత నేగుదెంచి, తనిన భార్గవుఁపాఁకులు + విని నురారి.

→|| రావణుఁ డింద్రజిత్తుఁ గుంభిశనుఁడి లంకకుఁ డోడ్కొని వచ్చుట. ||←

క. అగుఁ గాక యింకఁ జేయునది గలదె పోనిమ్ము సురలుఁ * దేకువ సెడఁగం
దగమికిఁ జెప్పితి మనకుం, బగ యింద్రుఁడ కాఁడె యెల్లభంగులఁ దలఁపన్.

చ. అని గురుఁ బ్రీతి వీడ్కొని మఃహాబలముల్ దనపజ్జ వచ్చినం
గని కరులం దురంగములఁ * గాలుబలంబుల నేర్చి యొక్కయొ
డ్డనముగఁ దీర్చి నుందరపటధ్వజదండము లెత్తఁ బంచి తూ
ర్యనినదపూరితక్షితిసంభోతరుఁ డై దనుజేంద్రుఁ డున్నతిన్.

140

క. మును రమ్యపదార్థంబులు, గొని వీధు లలంకరించుకొని జనులు గనుం
గొనియెడువేడుక గుబుగులు, గొని యున్నపురంబుఁ జొచ్చెఁగొడుకుం దానున్.

→|| ఆశ్వాసాంతము. ||←

చ. పరిజనపద్మమిత్రునకు * బాతకమిత్రున కన్యసైన్యవి
స్ఫురణలతాలమిత్రునకు * సుందరగాత్రున కిందిరామనో
హరసుభగాతపత్రునకు * సంబుజనేత్రునకుం బ్రమోదని
ర్భరధరణీకశత్రునకు * రాజితగోత్రున కిజ్జగంబునన్.

142

క. లావణ్యవిసరనవబా, లావృతచతురాంగనానాయశచివరునకున్
సేవాగతబహువిధవసు, ధావల్లభసంకటికృతద్వారునకున్.

143

మాలిని. శతమఖగురులజ్ఞానంపదాపాదనోద్య
న్ముతికి నమితశత్రుత్వాపనేనాతమోగో
పతికి నివాతశేషప్రత్యయైకార్థకార్య
న్ముతికి విజయమానద్రోహిబాహుసిక్ఖర్షిన్.

144

గద్యము. ఇది శ్రీమదుభయకవిమిత్ర) కొమ్మనామాత్యపుత్ర) బుధారాధనవిధేయ
తిక్కననామధేయప్రణీతం బయినయత్తరరామాయణం బనుమహాకావ్యంబు
నందుఁ బంచమాశ్వాసము.

శ్రీ ర మ్మ.

నిర్వచనోత్తరరామాయణము.

ష ష్టా శ్వా స ము.

యుతునకుఁ గాంతిప్రా
లేయరుచికి ధర్మమతికి + లీలాసుమన
స్సాయకునకుఁ బుణ్యాధి
ప్రాయకునకు మనుమసిద్ధి + జనపాలునకున్.

1. క. దనుజాధీశ్వరునకు మును, మును పుట్టినకొడుకు ధర్మమున నీశ్వరుఁ దృ
ప్తునిఁ గావించి వరంబులు, గనిన సుహృద్బంధుపౌరంగణము లెలఁచెన్.
2. చ. మన మలరంగ సద్భటసమాజము నూరెల నిల్వ నెంతయుం
బెనువున మేఘనాదుఁడు విభీషణుఁడుం దనతోడ రా మదిం
చినకరివోలఁ బుష్పకముఁ + జేరి మృణాళలతాలివోనియ
వ్వనితలపిండు దైత్యకులవల్లభుఁ డల్లన డించి తెచ్చినన్.
3. మ. తరుణీబృందముఁ జూచి సారకరుణోదారుండు దైత్యేశ్వరా
వరజం డావలిమోము సేసికొని దోవం బిచ్చరిత్రంబు ని
ష్కర మోహో యని సంచలద్వదనుఁ డై + శుంభదృఢజాగర్షవి
స్ఫురితుం డైననిజాగ్రజన్తుమొగముల్ + సూచెన్ విషాదంబుతోన్.
4. ఆ. తన్నుఁ జూచుననుఁగుఁదమ్ముని భావించి, సగుచు దైత్యవంశనాయకుండు
పగఱవారిఁ జేఱలఁ + బట్టక ముద్దాడి, వత్తు రియ్య శౌర్యవంతు లనిన.
5. చ. గుణ మిది దోష మిట్టి దని + కొంత యెఱింగినఁ గాక యిట్లు ని
ర్గుణతయ పట్టి క్రాలుతమకుం దగువారలు సెప్పసామ్యభా
షణము నిర్ధకం బనుపిఁచారము నెమ్మదిఁ బుట్టి యవిభీ
షణుఁ డుచితంపుమాటలఁ బ్రసంగము డిగ్గఁగఁ ద్రావి యిట్లునన్.
- 6

— విభీషణుఁడు సుంభీనసను మధుఁ డపహరించె నని యన్నతోఁ తెప్పట. —

7. క. నీ పరిగినదిగ్గయమున, కీవల మధుదానవేంద్రుఁ + జేతెంచి వురిం
గావలి యున్నదనుజనుభ,టావలి బొరిపుచ్చి భుజబలాటోపమునన్.
- తే. ఉవిద లాక్రందనము సేయుచుండ నొక్క
రమణిఁ గొనిపోయె సంతకపురంబుఁ జొచ్చి
- 7

యదియు మనమూల్యనంతుని + యనుఁగుఁగూఁతు
ననుఁగుఁగూఁతురు కుంభీన*సాభిధాన.

3

ఉ. యజ్ఞరసప్రమత్తుఁ డగుఁనాత్మజుపై నడి వెట్ట లేదు నా
యజ్ఞత నప్పు డే జని సమాధినిమగ్నమనప్రవృత్తిఁ గా
లజ్ఞఁడఁ గాక వారిభిజలంబులలోన మునింగి యుండి య
ప్రాజ్ఞులచేత నాలిఁబడుఁపాటికి వచ్చితి నేమి సెప్పుదున్.

9

క. అనుడు బొమలు ముడివడునా, ననములఁ గెం పడర ననుర*నాథం డేమీ
మనవీ డొకరుఁడు సొచ్చెనె, యనుమానము దక్కి గుండె + లదరక చక్కన్. 10

క. రాసాబగున నున్నత్తుం, డై సెంకింపక కడంగి + యూతం డింతల్
నేసెఁ గదె చెడితి రిప్పులి, మీసల నుయ్యాల లూఁగిఁమెయిమెయిఁ బోయెన్. 11

చ. చెలియలిఁ గోలుపోయి యెడఁనేసినఁ జాలమి వెట్టి నన్వరే
కెలనను గాన నమ్మధువు + గీటడఁగించెద దాడి వెట్టి నా
బలిమి దఱుంగ నీనడిమి + బన్నము పిన్న నమర్చు లెంతయుం
జెలఁగక తక్కు రందుఁ జని + చేతులతీటుకు మందు నేసెదన్.

12

— మధునిపై నుండి త్రివరావణుఁడు కుంభీనసప్రార్థనచే నానితోఁ జెలిమిసేయుట. —

మ. అని వీటం దస్సపిన్నతమ్ము నడి నిఁద్రానక్కుఁ డై యున్నత
మ్ముని బోధింపఁగఁ బంపి తోడ్కొనుచు నేఁము న్నేన ము న్నంచు నీ
నున నాతండున్న మేఘనాదుఁడును రఁక్షోవంశవీరోత్సవం
బొనరింపక మధుమానమర్చనవిదఁగ్ధోత్సాహసన్నాహుఁ డై.

13

క. చని మధురాపురి ముట్టిన, విని కుంభీనన భయంబు + వినయంబు జనిం
ప నరుగుడెంచి ధరాలిం, గనముగఁ గృప వుట్ట నన్నఁకాల్గం బడియెన్. 14

తే. అతఁడు కరుణాసమేతుఁడై + యతీన నెత్తి, నిన్నుఁ దెచ్చినపాపాత్ముఁడున్నచోటు
సెప్పు మిప్పుడ వాని నిర్జించి నీకు, హర్ష మొనరింతు ననిన నాయ్యంబుజాక్షి.

మ. తగునే నీయిటు సొచ్చి నన్నుఁ గొని రా + డై తేయనంశాధముం

డు గరం బెగ్గొనరించె నై నను భుజాఁటోపంబు నూపంగ లో

కగరిష్ఠం డగునీకు వాఁడు దొరయే + కన్యాత్వమే నాకు లే

దు గదా పడ్డది కార్య మింకఁ జన దాఁదుప్రాప్త్య నిర్జింపఁగన్.

16

క. మధువున కలుగుట యది నను, విధనంగాఁ జేత గాన + వే యేటికి వాఁ
డధముం డనలే నెమ్మెయి, వధియించుట పాడి గా దావద్యవిహీనా.

17

తే. అదియుఁ గాక రాక్షస మన + మొదలఁ బరిణ

యప్రపంచంబునం దొకఁయధమవిధము

గల్గుదు గావున నది గాఁగఁ + దలఁచి యైనఁ

దప్పు సైరింపు నాకుఁ గా + దళితవైరి.

18

క. అతఁడు సతిబహులనిద్రా,యతుఁ డై యున్నాఁడు గాచు + టొప్పదె సంబోధితుఁ జేసి తెచ్చి సేవారతుఁ జేసెద ననిన దనుజుఁరా జి ట్లనియెన్. 19

చ. అలఁతులఁ బోవుతప్పె యిది + యైనను నాతఁడు సేతికుండపై యెలుక సలంబుఁ బోవిడిచి + యేను భవత్పతిఁ గాచితఁ మనం బలరంగఁ బోయి నిద్ర దెలియంగ నుపాయము సేయు నాకు నెచ్చెలి యగుఁ దోడితె మ్మనినఁ + జేడియ సమ్మద మంది క్రమ్మఱన్. 20

చ. చని పతి నిద్ర దెల్పి దనుఁజప్రభురాకయుఁ దాను బోకయున్ మన మలరంగ బాంధవపుఁమాటల సంధి దగంగఁ జేసి యాతనిఁ దమయన్న పాలికి ముఁదంబునఁ దోకొని పోవఁ బూని వచ్చినతన దై నపూనికయుఁ + జెప్పిన గొంజొక సమ్మతించుచున్. 21

క. మీయన్నకుఁ దేజముగాఁ, బోయి యతనిఁ గంటి నన్ను + బోధింపవ యే నాయనకుఁ జాల నని యిఁకఁ, జేయునదియుఁ గలదె గడవఁ + జేసితి తరుణ్.

క. ఈచనపు నెల్ల నిచ్చితి, సిచెప్పినయల్ల యతని + నేఁ గనియెద మై త్రీచాతుర్యసమగ్రుడ, నై చేసెదఁ బిదవఁ జగుసఁహాయం బెల్లన్. 23

ఆ. అని యలంకరించుఁకొని తనసేన స, న్నాహనుందరముగ + సడవఁ బనిచి వారణేంద్రు నెక్కివచ్చి బావకుఁ బొడ, నూపె మధువు పంపుఁసాంపు మిగుల.

→ మఱుడును రావణుడు నింద్రునిపై చండత్తుట.

ఉ. ఆదళకంధరుం డుచిత + మయ్యెడుభంగి మఱిందికిన్ మహాహూద మొసర్చి పేర్చి యమఁరాధిపుపై నడవం దలంచు ట త్యాదరలీలఁ జెప్పి తగ + నవ్వరి నాఁడు వసించి యాతఁడుం గా దన కెత్తి తో నడవఁ + గా మఱునాఁ డటఁ బోయె నుద్ధతిన్. 25

ఉ. రావణుఁ డిట్లు దేవనగఁరంబువయిన్ బలపాదధూళివి ద్రావితసర్వదిగ్విలయఁరాజకులుం డగుచుం గడంక మై బోవునెడం బథంబున నభోవిభవంబుఁ దిరస్కరించుశృం గావళి నుల్లసిల్లురజఃతాద్రీఁ గనుంగొని కౌతుకంబునన్. 26

ఉ. శూలినివాస మై తెలుపుఁసాంపునఁ బాంపిరివోవునమ్మహా శైలముచక్కఁ జక్కటికి + స ప్తతురంగముఁ డేగుదెంచి యుత్తాలపు దేవగేహము నుధం బెలువొందఁగ నందుఁ బేర్చికిం జాలి వెలుంగురత్న కలశంబువిధంబునఁ దేజరిల్లెడున్. 27

ఆ. అనుచు సగముఁ జేర + సరిగి రత్నోవంశ, కరుఁడు దానిసాంపు + గలయఁ జూచి యనుఁగుఁడమ్మనికీ బ్రయమ్మునఁ జూపుచు, నిట్టులనియె వేడ్కఁ యెసక మెనఁగ.

—|| కై లా స వ ర్ణ న ము. ||—

క. సెలయేలు వాఱ జెలు వగు, తేలపై దజ్జలము దిగుచు + సింధురవతి చూ
డుల కొప్పై బుండరీక, స్థలమున మకరంద మాను+వట్టదముక్రియన్. 29

చ. అరవిరిగుత్తులం బాలిచి + యల్లనిగాడ్పులఁ దూలునీలత
ల్లరహాసితోదయంబు సవీలాసతనూవలనంబుఁ గలుసుం
దరులతెఱంగు గాఁ బతివిధంబున నున్నరసాలపోత మీ
గిరితటభూమికిఁ సరసాకేలికి వచ్చినమాడ్కి నొప్పెడున్. 30

క. మనరాక హర్ష్యతలమునఁ, గనుఁగొనియెడుకామినుల మొంగంబులు వాతా
యనమునఁ గానఁగ నగుచూ, డ్వున నీశబ్దికొల నొప్పై + భూధరముపయిన్. 31

క. ఈవెండికొండశిఖరము, క్రేనఁ దమాలతతి దృష్టికిం బ్రియ మొనఁగం
గా వలఁతి యయ్యె నీల, గ్రీవునికంతంబుకప్పు+క్రియ నందం బై. 32

చ. అని గిరిరామణీమకమునందు మనం బెలయించి యద్దశా
ననుఁడు బలంబుఁ దత్తటమునన్ విడియింపఁ దలంచి సన్నివే
శనవిధిసూచనార్థము దేసల్ సెలఁగన్ బలుభేరి వ్రేయఁగాఁ
బనిచి మనోహరం బయినపట్టనఁ దా విడిసెన్ బ్రియంబునన్. 33

ఆ. ఇల్లు విడిసి దాన వేంద్రుఁడు బహువిన్, నములఁ దగిలి చతురంశముచిత్రాల్ప
పరిజనములతోడ + గిరితటరమణీయ, తలమునందుఁ గేలి + నలిపె నర్థి. 34

క. మగుడఁ జనుదెరిచి యర్హం, బగుగతి మజ్జనముఁ గుడుపు + నైవపిదపఁ దా
దగ లోపలికొలుపుఁ నిం, నుగి నుఖసత్కథలఁ బ్రొద్దు + పుచ్చె సరను డై. 35

ఉ. అంత సహస్రపాదుఁ డవఁరాచలశృంగతటంబు నేరె దు
ర్దాంతుఁడు దానవేంద్రుఁ డమఁరప్రకరంబు జయింపఁ బోవుచో
సెంతలు పుట్టునో యనుచు + నేపడఁగంగఁ దొలంగి కాలుకొ
న్నంతయు దప్పుగాఁ జని భయం బడర్క గిరిదుర్గ మెక్కె నాన్. 36

క. అరుణకరబింబ మస్తశిఖరిపైఁ గర మొప్పు బహులకస్తూరీలి
ప్తరుచిరకుచకాశ్శీర, స్ఫురితస్థానకముచందఁమున నందం బై. 37

క. మఱి కొంతవడికిఁ జీకటి, తఱ చై తోతెంచె దశవదనుమద్యోగం
బెఱిగి నిశాటబలము గ్రిక్కిఱియం బలుదెసలనుండి + యేతెంచె ననన్. 38

—|| అం ధ కా ర చ ర్ణ న ము. ||—

సీ. ఇది చూడ్కిఁ గప్పిన + యంతటఁ బోక తక్కిటియించ్రియంబులఁ + గప్పు కున్నె
యిది వెల్లిగైకొనియేచి యిండ్లులు సొచ్చిదివియలఁ బారిగొనఁగవియ కున్నె
యిది నేడు శశి గెల్చియెల్లియేతెంచునన్నలినాపు మార్కొనినిలుపకున్నె
యిది వెలుం గనునామఁమెల్లను నుడిపి యిజ్జగతి నింకెటుఁ దాన + నెగడకున్నె

తే. నిక్కముగ నిది చీకటియొక్కొ తలఁప, నేమి మాయయొ కాక మున్నట్టితిమిర
మెఱుంగ మెన్నఁడు నాజనులెల్ల బెగ్గ, లించునట్లుగఁ గడు సగ్గలించె దమము.

→ చంద్రోదయచంద్రికానర్ణనములు. ←

తే. యామినీకాంతస్య గమదమలదిమలయ, జమునఁదిలకంబుఁ బెట్టినఁ చందమగుచు
సిఖలదిక్కులఁదిమిరంబుఁ నిండియుండ, నలఁతియై ప్రాజ్ఞుఖంబునఁ దెలుపుదోఁచె.

క. రావణుఁ డమరులమీఁదం, బోవుట విని యతనితోడిఁపురుషునకుం బొం
ధావలిపై వెన వచ్చెం, గావలయు ననంగ నమృతఁకరుఁ డుదయించెన్. 41

సీ. చిత్తజుచిగురులంఁ జిత్తంబుగా నడ్డ లలితతమాలవఁల్లన మనంగ
రతిపుమాణిక్యదఁర్పణమున నూనిన కమనీయమృగమదఁకణ మనంగ
వెడవిల్లులీలారఁవిందంబుమీఁదికిఁ దివుటమై నెరఁగినఁ తేటి యనంగ
నలరాజుసిందూరఁ తిలకంబులోఁ జెలువొందుకాణాగరుఁబిందు ననంగ

ఆ. నుదయరాగమహిమఁనుజ్జ్వలం బైనబింబంబు నమమలాంఘనంబు చెన్నుఁ
జేయఁ బూర్వశైలఁశిఖరదేశంబున, నిందుఁ డొప్పె భువనఁ మెలమి మిగుల.

ఉ. పంబినకెంపుఁ బాసి దివిఁ బ్రాణి దిశల్ వెలిగించి చంద్రకాం
తంబుల నీరు నేసి కుముదంబులఁ బండుపు నేయఁ బంచి య
బ్జంబుల నిద్ర వుచ్చి మరుఁసాయకముల్ గరసానఁ బట్టి కో
కంబుల నేచి లోకముపొంగడ్డలు నేకొని చంద్రుఁ డున్నెడన్. 43

క. బడి చేసినచందంబునఁ, గడువేగం బొకటి నొకటిఁ గదిసి దివిని సం
దడి గా నెంతయు గుంపుగఁ, బడి వెన్నెలకుం జకోరఁపంక్తులు గవిసెన్. 44

క. మును మును నెగఁడెడురశ్మలు, కొన లెల్లం బట్టికొని చుకోరంబులు ద్రుం
చిన నచటనచటఁ దుఱఁగలి, గొనిపెరిగెనుమాడ్కిదలముఁకొని ప్రభలేనగెన్.

తే. తివిచి ననకంబు దీప్తులుఁ బ్రేంచి యలఁతి
తునియలుగఁ జంచువుటములఁ ద్రుంచి తల్లు
లాదరంబున నంది యీనట్టు లెత్తి
ప్రీతిఁ గముచుఁ జకోరంపుఁబిల్లగములు. 46

క. చంచులఁ గాంతులు వెన్నెలఁ, జించి యమృత ముట్టనొనఁగుఁచెన్ను నకును రా
గించుచుఁ జవిఁ జొక్కుచుఁ గబ, లించుఁ జకోరికలు నమదఁలీలాలన బై. 47

సీ. క్రమ్మి పైఁ దొరఁగెడుఁ కామునితీయంబు సొలపునఁ దనువునఁ జొక్కిచొక్కి
పచరించుచంద్రాతఁపంబుకాలువలలో నడ్డంబుగా నిల్చిఁ యూఁగి యూఁగి
వెల్లువపెల్లు నూఁపెడుసాంద్రచంద్రికాపూరంబు గని మదిఁ బొంగి పొంగి
మిన్నులతో రాయుఁవెన్నెలకరడుల నెఱకలు నడలించిఁ యూఁది యూఁది

ఆ. చెలఁగి చెలఁగి మలఁగిఁ మలఁగి యల్లల్లన, క్రాలి క్రాలి బిట్టుఁ తూలి తూలి
నమదవృత్తిఁ గేలిఁనలిపెఁ జకోరచ, యంబు ననలు దమమఁయంబు గాఁగ. 48

క. తడఁబడ నొండొంటికి మున్నెడఁ గముచుచు నొడిసికొనుచు + నేపునఁ బైపైఁ
బడుచు నపు లపుల నీనునఁ, గడచుచు వెన్నెలఁ జకోరఁగణ మానునెడన్.

క. తినుగమి నొల్లక యొకయెడఁ, దనయిచ్చకు వచ్చునిందుఁధామనికాయం
బున మవ్వ మెక్కి సిగిడెడి, కొనలు గమిచి మేసె నొకచఁకోరము దివుటన్.

ఉ. సమృదవారి గన్డలఁ + జాలుగ మై గరుపార నిందుబిం
బమ్మన దృష్టి నిల్పి పయిఁబ్రాకుమరీచుల నూఁగునూఁగులేఁ
గొమ్మలు వట్ట చంచుపుటఁకోటిఁ గదల్చి తెమల్చికొంచు సా
ఖ్యమ్మ విహంగమ మ్మయినఁయూకృతి నొందెఁ జకోర మొక్కెడన్. 51

చ. కలయఁగ నూనునట్లుగ జఁగంబు సమ స్తముఁ జాలఁ దోఁగెనో
జలజభవుండు గోరి పెఱఁచాయల నెల్లను మాన్చి యెందునుం
దెలుపు ఘటించెనో యమృతఁదీధితి వేడుక విశ్వరూపుఁడై
నిలిచెనా నాఁగ నెల్లెడలఁ నిండఁగ వెన్నెల పర్యే సాంద్ర మై. 52

క. వెన్నెలపోతపనులొ యన, వెన్నెలగండరువుపనులఁవిధమున మీఁదఁ
వెన్నెలనీరు పఱపి రనఁ, గన్నుల కిం పొసఁగె నిల సకలరూపములున్. 53

చ. అలసత యొప్పు నల్లన రఁతాంతమునం బ్రియునొద్దఁ బాసి నె
చ్చెలికడ కేగుఁడైచు సరఁసీదుహనేత్రవిలోచనంబులం
దలఁకెడుమందహాసము విధంబున సొంపున మీఱి యున్నచెం
గలువలలోన నింపడరుఁకాముది వేడ్క లొనర్యెఁ జూడ్కికిన్. 54

నీ. భరితనుధారసఁపాత్రంబు లనుకుము, దోత్రరంబులు దళుఁకొత్త మెఱసి
చంద్రకాంతోపలఁజలములకాలువ, లివి యవి యని యప్పు + డేర్పరించి
దెసలు సూడఁగ గుండె + దిగ్గనుచక్రస, మూహంబునకుఁ దల + మునుక లగుచు
నీఁదుచకోరంబు + బెగుర వ్రేఁగె యీడి, గిలఁ బడునట్లుగా + దలముకొనుచు
తే. నంతకంతకుఁ బొంగి మిఁన్నంది వెల్లి, మిగిలి యెనిమిదిదిక్కులఁమీఁదఁ బొరలి
జనము లానందమునఁ దేల + జగములెల్లఁ, దొట్టి నింజారువెన్నెలఁనిట్టవొడిచె.

తే. వివిధవర్ణ మై యనురేంద్ర + వీడు విడిసి
యండఁ జంద్రిక వర్ణ సఁకొండ యొప్పె
మెఱయుపులితోలు గట్టి మైఁ + దఱచు గాఁగ
భూతి యలఁదినభూతేశుఁపాలుపు దాల్చి. 56

— రం భా రా వ ణ స ం వా ద ము. —

ఉ. అత్తఱి జంద్రుఁ జూచు మలఁయానిలురాకకు స్త్రక్కుఁ గామినీ
వృత్తము లాత్మ నెక్కొలుపు + వెన్నెలఁ గోరి రమించు చున్నయు
స్త్రచకోరదంపతుల + మచ్చికకుఁ మది మెచ్చు లోలుఁడై
యెత్తినవేడ్కలక వెడలి + యేకత మేగి దళాన్యుఁ దొక్కెడన్. 57

- ఉ. అప్పు డొకర్లు గొంచె మగుఁనాభరణంబులు సన్నపూతయుం
గొప్పిడి త్రిప్పిలోఁ జెరివిఁకొన్న నడంగినపూవులుం బయిం
గప్పినచేలకొంగునుఁగఁగప్పును మెల్లున నేగుమెట్టైలే
జప్పుడు చెన్నుఁజేయుగతిఁచందము వింతగఁ బోవునయ్యెడన్. 58
- మ. కని వేగంబున నడ్డ మేగి యతఁ డాకంపించునక్కాంతకే
లనురాగంబునఁ బట్టి యెవ్వతెవు నీ * వత్సంతకౌతూహలం
బున నెచ్చటికిఁ బోయె దన్న నది యంభోజంబుచందాన నా
నన ముజ్జ్ఞంభణ మందఁ బెంజెమట మేనం గ్రమ్మఁగా నిట్లునున్. 59
- చ. అతులితధైర్యసారకరుణాలయమానన యేను రంభ నా
పతి నలకూబరుం డతనిఁపాలికిఁ బోయెద నన్యచిత్తయై
యతివ ననంగ నెందు నిటు * లడ్డము వత్తురె నాదుపేరుఁ బో
వు తలఁపు వింటి పాయు నగఁపుం దగుమాత్రయ కాక యొప్పునే. 60
- క. పొలఁతుక యిత్తైయి నేర్పడఁ, బలుకఁగ వెండియును మరునిఁబొణంబులకుం
గొలఁ దై యొప్పనిజేడుక, చులుకఁడనచు నేయ నయ్యఁసుర యిట్లనియెన్. 61
- చ. పడఁతుక యేను రావణుడ * బాహుబలంబున నింద్రువీటిపై
నడచుచు నుండి యిన్నగమునకొ విడియించితి నేన నిప్పుడి
య్యెడి కలవోక వచ్చి సొగఁయించువిధంబునఁ బోవుచున్న నికొ
బొడగని కాముబలతఁమఁల్ నను నిమ్మెయి వెట్టిఁ జేసినన్. 62
- ఉ. చిక్కితి నివృఘాగములు * సేకుఱుఁ బెంపును దేజ మెక్కఁగా
డక్కినబంట నై నొకఁటం గొద లేక జగంబు లెల్ల నీ
వెక్కటి యేలు మన్న హరిఁజేక్షణ పంక్తిముఖుండ వేల నే
నక్కట నీకుఁ గోడలఁ గదయ్య తొలంగు తొలంగు నావుడున్. 63
- ఆ. కొడుకు పెండ్ల మైనఁ * గోడలు గాక పూఁబోడి యిట్లు దెరువె * పోయి పోయి
నీవుమాట లాడ * నేర్తు గదా యని, యెట్టులేని నాడు * టిది క్రమంబె. 64
- క. అనిన ననురేంద్రువలుకులు, విని నవ్వుచు మీర లొక్కవిశ్రవసునకున్
జనియించుట యెఱుంగనె యా, ధనదుండును నీవు నన్నదమ్ములు గార్తే. 65
- క. అతనికొడుకు నీకును గొడు, కతనినతిని నీకుఁ గోడ * లని నైజము చె
ప్పితిఁ గాక తప్పు గలదే, యతఁడు నతఁడు నీకు మాన్యు * లగుదుర కాదే. 66
- క. ఏ నీకు భక్తి సలుపం, గా నుపలాలనము నేయఁ * గలవాడవు నీ
వీనెఱితప్పినమాటలు, దానవకులనాథ యిట్లు * దగునే యాడన్. 67
- క. అని రంభ సిగ్గువడఁ బల్కిన దానికే గొంకుకొనరు * లేక దశముఖుం
డచుమానింపక యిట్లును, మనసిజదందహ్యమానఁమాననుఁ డగుచున్. 68

చ. ధనపతి యన్న యే నతనితమ్ముడ నానలకూబరుండు నా
తనయుడ యంత నిక్కువము + దానికే గా దన నాకు నప్పరో
ననిశలు వింత యైరె యనివారణ నెట్లయినం జరించు నీ
పును గులభామవోలె దగవుకొ ఘటియించెడు వైశికంబునన్. 69

క. విచ్చలవిడి యై యున్నెడ, మెచ్చక నను ద్రోచి పోవ + మేలే తమకం
బచ్చువడునట్లుగా నీరి, నచ్చిన మోకాలు సూపువాకుం గలరే. 70

క. నాకంటె మిగులువిటు నీ, లోకమునన కాదు దిగువలోకంబులఁ బై
లోకముల వెదకఁ బోయిన, నీకుం బడయంగ వచ్చునే హరిణాక్షి. 71

ఉ. నావుడు సమృద్ధిగోక్షణ మనంబున రోయుచు నేను లంజయం
గావుడు వానితోడితమకం బది లంజయ గాదు ప్రేమన
ద్భావ మెటుంగ వైతి గుణభాగివిపో నినుఁ గోర్కి సెందునే
నీవచసంబు తప్పకట + నీళ్లులవట్టున నేయి మందో. 72

క. అని మొగమోడక విరసవచనముల భంగింప నాదశముఖుం డున్న
త్తునిగితి సంతయు వినియును, విననిచెవులు నేసి లావు + వెరవును మెరియన్.

క. అంగనఁ బొదివి సగాఢా, లింగనముగఁ దావ్రచూడఁలీలాచతురా
నంగక్రిడానుగల్గి, నెంగిలి గావించె మదము + నేడ్డెట మిగులన్. 74

నీ. పగరాజు పై నచ్చి + బలువిడిఁ బరిభవిం, చినఁ దలంకినపురఃశ్రీవిధమున
సమదద్వివము శోభింపలిసినఁ బాల న, లంగినయుద్యానాలక్ష్మీకరణి
ఘనలలాయము సొచ్చి + తనయిచ్చ నాడినఁ, గలగిననెత్తమ్మి + కొలనిభంగిఁ
గడుబెట్టిదవుగాలి + నుడిసిన నెటి డప్పి, తిరిగినమవ్వంపుఁ + దీఁగమాడ్కి

తే. మున్ను గై నేసి యలవడ్డఁ చెన్ను డిప్పి, యెలమిఁ బ్రియుపాలి కే గడుఁబలియడంగి
వేటచంద మై యెంతయు + పన్నసయ్యె, ససుర గారింది విడిచినవన్నుగాక్షి.

క. వెలవెలఁ బొలుచుఁ గొంకుచుఁ, దలరుచు నడఁదొట్టుపడుచుఁదలఁకుచుఁదనలోఁ
బలుకుచు నెడనెడ నిలుచుచు, నలకూబరుకడకు నింతి + నలఁగుచుఁ జనియెన్.

→ నలకూబరుండు రావణుని శపించుట. ←

చ. చని ధరఁ బాఁగి మ్రొక్కి తనఁచందముఁ జూచి వివక్షణఁ జైనయా
తనికట లేక చెప్పిన సంతండు ప్రభావమునకొ నమ స్తముం
గని కలుషించి యింక దశకంధరుఁ డెన్నతె నైన నీక్రమం
బునఁ బయిఁ బడ్డ నష్ట మృతిఁ + బొందఁ గలం డని శాప మిచ్చినన్. 77

ఆ. తివిరె నంబరమున + దేవతూర్వరవంబు, గురిసఁ బుష్పవృష్టిఁ సురగణంబు
సంతసిల్లె దీని + సంతయు నేర్పడ, వినిననతుల కెల్ల + వెలుపు వాసె. 78

క. నలకూబరుశాప మెఱిగి, యెలమి దఱిగి పంక్తివడనుఁ + డిది మొదలుగఁ దా
బలిమిం బైపడ నెన్నడుఁ, జెలువల నని నిశ్చయించె + జిత్రములోనన్. 79

ఉ. కొందలపాటునక మనము + గుందిన గంటికి నిద్ర రాక నే
నం దెలిపించి యష్ట పయనం బయి దైత్యవిభండు వోవ నం
క్రందనుఁ డంతయుఁ విని నురప్రకరంబులఁ గూర్చి రాత్రి మైఁ
గ్రందుగ నానిశాచరుల రాకకు నాకము సంచలింపఁగన్.

80

→ రావణుఁడు దండెత్తి పచ్చుట విని యింద్రుఁడు విష్ణునిఁ గాన నేసుట. →

క. ఆదిత్యమరుద్వసురు, ద్రాదిదివిజగణము లెల్ల + నవ్వుడ భూభృ
ద్భేదికడ కేగుదెంచెర, నాదరదుర్దాంతభుజబాలాటోపమునన్.

81

ఉ. వారల మోహరింపుఁ డని + వాసపుఁ డేగె నుపేంద్రుఁ గాన నం
భోరుహనాభుఁడుం ద్రిదశఃపుంగవు సత్కృతుఁ జేసి రాకకుం
గారణ మేమి యన్న దశఃకంఠుఁడు మాపయి వచ్చె నీవురుం
భోరికి వచ్చి దేవగణఁముం గృపఁ గావుము దేవ నావుడున్.

82

చ. హరి సనుదెంచె నాజికి డశానను నోర్వక రిత్త యెల్లఁగో
మరలెను జాలఁ డొక్కొ యనుమాటవడం బనిలేదు బ్రహ్మచే
వరములు గన్నగర్వమున + వచ్చె నలంతులఁ బోఁడు పాసికిం
బరువము గాదు కాలపరిపాకము వచ్చిన నేన తీర్చెదన్.

83

క. దేవఖచరాదిజాతులచే వానికిఁ జావు లేదు + చెప్పెదఁ బిన్వం
గేవలమును బోఁ డంతకు, నీవరుసకు నీవ చాలు + మెప్పు విధములన్.

84

→ ఇంద్రుఁడు యుద్ధమునకు వెడలుట. →

చ. బలరిపుతోడ నిట్లు హరిఁవల్కిన నాతఁడు సల్ల కాక యం
చలఘువరాక్రమస్ఫురణఁనాహవదోహాలచిత్తయుక్తుఁడై
తెల తెల వేగునంతఁ జనుఁదెంచి బలంబులు గూడఁ దేరు
తలి గొని వచ్చినక గిరికి + దాఁతెడు కేసరిమాడ్కి నెక్కినన్.

85

క. ఉడుపతి దోతెంచినఁ బొం, గెడుజలసభికరణే బోరికికి వచ్చి వడి
గడఁగుట గనుఁగొని ఘోషం, బడరఁగ మరపైన్య మధికఁపార్వము నొందెన్.

ఉ. అంత సరోరుహాపుఁ డుదఁయుం బగుదెంచె నిశాచరు ల్పరా
క్రాంతి దగం గడంగి యమఁరావతి కేగిరి వారు రాత్రి మై
నెంతయు నగ్గలం బగుదుఁరే బొడసూపెదఁ గాక దేవతల్
సంతన మందఁగా ననుచు + సత్వరుఁ డై చనుదెంచె నొక్కొ నాన్.

87

చ. కమలవనంబు చేసినయఁగణ్యతపంబుఫలంబు చక్రయు
గ్మలముదంబుప్రోక త్రిజంగంబుల కన్నలబ్రహ్మవిష్ణురు
ద్రమహిమ లొక్కటై కలయఁ + గ్రాచినయండ త్రివేదమూలకం
ద మని నుతింప నొప్పినఁగెఁ + దామరసప్రియబింబ మత్తఱిన్.

88

- సీ. దశము లొండొంటినందులను సమాలోల, వలయంబు నడల మఃస్వంబు గదిరి
యడరి కర్ణికలలోఁ నంటిన కేసరంబులు దల మెక్కుచుఁ బొడలఁ బొంగి
నుడిగొని వెడలంగఁగడఁగుక్రొత్తావి యల్ల, నమీఁది కేగయఁగఁ మొనలువిచ్చి
యొండొండ మకరందఁముప్పొంగి నలుగడ, నిండి పైఁ బొరలంగఁ నెఱయివిరిసి
ఆ. మధుకరములఁ గలసిఁమలసియుఁ దమలోన, లలితగంధవహుఁడుఁ సెలిమిసేయఁ
గమల సంతసమునఁదమయంద వసియింపఁ, జాల నుల్లసితైఁ జలరుహములు.
- చ. అదరము నెక్కి లోచనసహస్రము కాంతి వెలుంగఁ బొల్చు ని
ర్జరపతిఁ గన్నులారఁ గనిఁ సంతసమందెడువారితోడిమ
చ్చరమున నెక్కి నా నుదయఁశైలముమీఁద సహస్రదీధితి
స్ఫురణ దలిర్ప నొప్పురవిఁసొంపున జృంభణ మొందె నబ్జముల్. 90
- తే. అప్పుడను రేండ్రు సైన్యంబులమరపురము, దవ్వు లే దంచుఁ గట్టాయితంబుసేసి
కూడి నైర్మతి యారణఁక్రీడ కమరఁ, బడగ లంతంతఁ గ్రాలంగఁసిడము నొప్పు.
క. పదపదఁ డంచు దిశలు గ్ర, క్కదలఁగ లేయెండచాయఁ గడు నుగ్రములై
యెదురం గొండలు గల రని, మది నించుక సరకుగొనకఁమదమున నడచెన్.
- ఉ. చిత్రముఁ జూపిన ట్లనురఁసేనలు దుర్దమలీలఁ గిట్టినన్
వృత్తవిరోధిసైన్యమునుఁ విక్రమసంపద సొంపు మీఱ లో
కత్రయపూజ్యఁ డవ్వసునిఁకాయమునందుఁ బ్రసిద్ధుఁ డైనసా
విత్త్రుఁడు మున్నుగాఁ గడఁగిఁ వీక నెదిల్చెఁ జెలంగి యార్చుచున్. 93
- || దేవదానవసేనలు పరస్పరము తలపడి పోరుట, ||—
- క. ఉభయబలముఁ దలపడి లో, కభయంకరభంగిఁ బోరఁగా రక్తనదుల్
ప్రభవించె నంబుచరస, న్నిభ మైనయమిత్రగాత్రఁ నికరం బడరన్. 94
- ఆ. దనుజబలము నొచ్చిఁ వెనుకకు జరిగ న, కంపనప్రహస్తఁఖరనికుంభ
దూషణప్రచండఁధూమాక్షుశుకసార, నాదిసుభటకోటిఁ యార్చి తాఁకె. 95
- శా. ఆపిరావలి కీడఁ బోక మహానీయస్థైర్యసారంబునన్
దేవానీకము కుంతఖడ్గపరిఘఁదిప్రేఢిదుర్వార మై
సావిత్రోద్భటబాహువిక్రమకళాఁసాహాయ్యసంజాతశౌ
ర్యావేశంబునఁ బోరె రాద్రరసదృఢాకారఘోరంబుగాన్. 96
- క. అమరులు వోరుట దానవ, సమితికి భర మగుడు సరభఁసంబున నిజనా
మము ప్రకటించి యదల్చుచు, సుమాలి సావిత్రుఁ దాఁకెఁ సురులు దలంకన్.
- మ. పటువేగంబున శాతభల్లచయసంఘాతంబునన్ మింట మి
క్కుట మై పర్వ ధగధగీయ మగుచుం గోపంబు రూపంబు లై
చటులక్రీడఁ జరించున ట్లిరువురున్ శౌర్యోన్నతిం బోరి రు
త్కటదర్శిృద్ధతు లై పరస్పరజయాఁకాంతౌప్రచండంబుగన్. 98

- క. ప్రదరంబుల సావిత్రుఁ డ, రదముం బొడి నేయఁగా విరభుఁ డైనయెడం
గదిసి గద యెత్తుకొని తల, చిదురువలుగ వ్రేసె దైత్యుఁ సేనలు దలఁకన్. 99
- క. దైతేయవంశవల్లభు, మాతామహుఁ డైనయాసుఁమాలి వడుటయున్
భీతిం దెరలిన దనుజ, వ్రాతముఁ గని కోపవేగఁరక్తాక్షుం డై. 100
- కా. అగ్నిచ్చాయముఁ గామగంబు సగు తేరత్పుగ్గుఁ డై యెక్కి యా
భుగ్గుభూతికానహోదర మనం + బా ల్పొందుచావంబు ను
ద్విగ్నారంభత నెక్కు వెట్టి శరవార్ధి మేఘనాదుండు ని
ర్మగ్నకారుల జేసె నిర్జరుల శౌర్యస్ఫూర్తి శోభిల్లఁగన్. 101
- క. పేర్చునరదంబుప్రబలం, గార్చిచ్చువిధమున సతఁడు + గడఁగినఁ బటుబా
ణార్చులు గవియుడు నిర్జరు, లేర్చినతరువులును బోలె + నే పేది రనిన్. 102
- మ. అసురాధీశతనూజుతోల్లలకుఁ గా + కత్యంతభీతిం గలం
గి సురాసీకము సూరెగిల్లిన రణక్రీడాదరం బారఁగా
రనికుం డై రథ మెక్కి గోముఖుఁడు సాఁరభ్యంబు నేయం గడున్
వెనఁ దాఁకెం ద్రిదశేంద్రనందనుఁడు దోర్వీర్యం బవార్యంబుగాన్. 103
- క. దైతేయు లదర నిట్లని, కేతెంచినఁ గాంచి దానఁ వేల్వరుతనయుం
డాతనిసూతుం డగునా, మాతలిసుతుమేను బాణఁమయముగఁ జేసెన్. 104
- క. అతఁ డాతనిసారథిమై, శితశరములు నించుటయును + జెల్లఁగుచు వడిఁ ద
చ్చతురంగంబులుఁ దాఁకెను, బ్రతిభటరథతురగదంతిఁపంక్తులు సెదరన్. 105
- ఉ. అత్తఱి మేఘనాదుఁడు జయంతుశరావలిఁ న్నుంచి వాని మై
నెత్తురుపట్టు సేసి రథినిం బొడి సేసినయంతఁ బోక యు
ద్వృత్తి గడంగినం దమము + దీటుకొనం గవియించె దృష్టియుం
జిత్తము లావు మాలి సురఁసేనలు బెగ్గిల నగ్గలంబుగన్. 106
- క. చీకటి గవిసిన విబుధా, సీకం బోడి చన నై నఁనేరద హృదయ
వ్యాకులత మునింగి భయో, ద్రేకముపడి తెగువ దలరి + త్రిప్పికొనంగన్. 107
- క. ఆమాయాతిమిరము పౌ, లోమీజనకుఁ డగునప్పు + లోముఁ డెటింగి సు
త్త్రామతనూభవునకు నది, యేమిటఁ బో దంచు నచటి + కేతెంచె వెనన్. 108
- ఉ. వచ్చి జయంతు నాఁగి యనివారణఁ బర్యెడు సీతమంబు ము
న్నిచ్చె జయార్థ మై యభవుఁ + డీతిని కీరిపుచేతఁ జచ్చిన్
వచ్చెడి దేమి సంగర మఁవశ్యముఁ జేయఁగ నీను వార్ధిలో
జొచ్చుట చాలఁ గార్య ఘనుఁచుం బలిమిం గొని పోయె డాఁగఁగాన్. 109
- తే. అమరపతి నందనుఁడు పొడఁనడఁగి చనిన, నసురమాయయు నుడివోయెఁనట్లకాదె
యడరి దరికొని మండుతీఁ వ్రానలంబు, పుడుక లెడ గల్గవై చినఁ బొనుఁగునడదె.

- క. ఇష్టేధమున నింద్రునుతుం, డెవ్వరు నెం దరుగుటయును + నెఱుగక యుండం
గ్రా వ్యతి తనసరివారలు, నవ్వుట కిమ్మకొని పోయె + నవిజ్ఞంభితుఁ డై. 111
- క. దనుజాధీశ్వరుతనయుం, డనిమిషు లనుహంసముల రాయంబునఁ బఱవం
దనయారువు టెలుఁగున మేఘునాదుఁ డనుపేరు సార్థఃకంబుగఁ జేసెన్. 112
- ఆ. ఇట్లు దనతనూజుఁ + డే పేది సై న్యంబు, గాసి యగుడు వలిగి + వాసవుండు
కెంపు గన్నులందు + బెంపారుచుండఁ జెంగలువకొలనిమాడ్కిఁ + జెలుపుమిగిలి.
- ఉ. మాతలిఁ జూచి దానవసఃమాజము దర్శము మీఱి ని త్తఱి
వాతజవంబునం గడఁగి + వారక వీరికి సమ్మఱంబుగా
వే తురగంబులం బఱపు + విక్రమసంపద యుల్లసిల్లఁగాఁ
జేతులతీట వో నుఱుము + నేసెద నెవ్వఁ డెదిర్చి వచ్చినన్. 114
- క. అనుచు నిజబలము నిలుసెలు, మని కరతల మెత్తి నిలిపి + యదలిచి సమరం
బునకు మగుడఁ బురికొల్పుచుఁ, దనచుట్టును నున్నదొరలుఁ + దానును గడఁగెన్.
- చ. ఎదురుగ పీచె నిష్ఠురసఃమీరము లుల్కము లుగ్రభంగి నె
ల్లదిశల డుల్లె బెల్లుగ బలంబులపైఁ బెనుగ్రద్ద లాడె బె
ట్టిదముగ మ్రొగ్గి యభ్రకరి + డిల్లపడెఁ వెన నందనంబు గ్ర
క్కదలఁగఁ గూసెఱిసొక్కట సృగాలము లప్రియసూచకంబు లై. 116
- క. కలయంగ దుర్నిమిత్తంబులు వుట్టినఁ గనియు వినియుఁ + బొలివోవనియ
గ్గలికమెయి నెవ్వసమ్మనఁ, దలఁ కొకయించుకయు లేక + దర్పిద్ధతుఁ డై. 117
- క. సురపతి గడఁగుడు దనుజుల, బరవస మొక్కింత మట్టువడుటయు దశకం
ధరుఁడు సమరోత్సుకుం డయి, యరదము నన ననము గాక + యత్యుగ్రముగన్.
- క. అమరవిభం దలపడఁ జను, సమయంబున సడ్లపడియె + సంభ్రమలీల
సమదుఁ డగుమేఘునాదుఁడు, దమతండ్రిరణంబు మాన్చి + తాన కడంకన్.
- చ. తలపడి యింద్రతోడ నతిఃదారుణయుద్ధము సేయఁ జొచ్చినఁ
బలము బలంబుఁ దాఁగుటయు + బాసటగా వడిఁ గుంభకర్ణుఁ డు
జ్జ్వల మగుశూల మెత్తికొని + వచ్చి యుగాంతపురుషుకై వడిం
జెలఁగుచు నార్చి మోహరము + చెంగటఁ దాకె భయంకరంబుగన్. 120
- క. అడరి మొన లిక్కడక్కడ, వడిఁ దిరిగిన దిశలు బడలు + వడ చొద్రము చొ
ప్పడ బాహుశక్తి యేర్పడఁ, గడిమి పొగడ్తవడఁ గుంభకర్ణుఁడు పోరెన్. 121
- క. ప్రతివీరుఁ డొక్కరుఁడు లేకతులబలుం డై నహీనుఁ + డైనను నప్పా
ట తనకు గుఱిగా నురవడి, నతండు మునుకూడి నురల + నందఱఁ దఱిమెన్.
- ఆ. ఎదిరి తేరినొగయు + నిభముదంతంబును, దనకరంబుఁ బాదతలము లోను
గాఁగ నాయుధములు + గానివి లే వయ్యె, నరివిమర్దనమున + కతని కవుడు.

- క. అంతకు ముందట యీవృత్తాంతము విని తోడుపడుట * కని సజ్వరులై
యంతకవరుణధనేశులు, దాంతిమెయిన్ వచ్చువారు * తదనసరమునన్. 124
- క. తమతమబలములతో సంభ్రమగతిఁ బటతెంచి దివిజఃపతికిం బొడనూ
పి మనుజభోజనసైన్యమా, సమయింపఁగఁ జొచ్చి రధికఃసంరంభమునన్. 125
- క. చిచ్చునకుఁ దోడు గరువలి, వచ్చినక్రియఁ బోర నమరఃసరులమొనలకున్
హెచ్చుగ దిక్పతిసేనలు, వచ్చుటయును మ్రొగ్గె నమరఃవర్ణము గలయన్. 126
- ఉ. సన్నబలంబులై సనిజఃసైన్యములం గని రావణుండు శౌ
రోన్మతుఁడైననందనుని * నొప్పరికించితిఁ గుంభకర్ణుఁడుం
గన్నది లేదు మెల్ల మారికాటు దిగీశులు వచ్చి రేను బో
కున్న భరంబు గాదె యనియుద్ధతిఁ బేర్చి రథాధిరూఢుఁడై. 127
- శా. సాంపారంగఁ బసిండి పైఁ బటపిన్ * శోభిల్లువిల్లంద మై
శంపావల్లిక నిల్చి పొల్చుగతి భాస్వత్కాంతిఁ జెల్వొంద మై
పెంపుం జాయయుఁ గాలమేఘ మన నాభీలంబుగా దిక్కులా
కంపింపం బటుబాణచర్మమున నాకాశం బడంగించుచున్. 128
- క. అరదంబున యురపడికిం, దెరలి తెటపి యిచ్చి సురలు * దిరుగుడువడ ని
ర్జరపతిరథంబునకు భీకరగతి సమ్ముఖముగాఁ జగం బటఘటయున్. 129
- చ. వదనసరోజపంక్తి శరఃవర్షమునన్ మొగిడింపఁ గాన న
మృద దశకంధరుం డిచట * నెచ్చట లేడు తనూజుఁ జూపి తా
ను దొలంగి యున్నవాఁడతని * నొంపక గెల్చున రాదు రాఁడెదు
ర్దమన నంచు నున్న బలఃమర్దనుఁ డాహవదోహలంబునన్. 130
- తే. ఏచి మాతలిఁ గనుఁగొని * యిటులు వచ్చు, దనుజుఁడేరికి నెదురుగాఁమసరథంబ
శీఘ్రగతిఁ బోవ నిమ్మని * చెప్పి మార్చి, భీకరధ్వని దిక్కులు * పిక్కిటిల్ల. 131
- శా. రుద్రాదిత్యమరుద్వనుప్రభృతు లాఝల్ నింగి ముట్టంగ వీ
రోద్రేకంబున దాపలన్ వలపలన్ * హోరాట మై ముంచి న
ర్వద్రోహిం బరిమార్త మంచు వికటఃప్రామ్యద్భుజామండలీ
రాద్రాకారతఁ దాఁకఁ దాకె రిపుఁడై ర్యసావణున్ రావణున్. 132
- తే. ఇట్లు దాఁకుడు దశకఁతుఁడేవు మిగిలి, యందఱకు నన్నిరూపంబులై నయః
వివిధశస్త్రాస్త్రుకేలీప్రవీణబాహు, దండనికురుంబదుస్సహోత్సాహుఁడగుచు
- క. వశి నడరుచుఁ దెరలుచుఁ బై, పడి పోక పెనంఁగునమరఃబలమునకుం గీ
డ్పడక నిలిచి మెఱసెచు బలు, కడల్ల కెదురై సతాతిఁకరణిం దిర మై. 133
- ఉ. ముందటఁ దాఁకి పోరుతనఁమోహరమున్ వెనఁ బో నదల్చి కొం
చుం దఱియంగఁ జొచ్చి బలఃనూదనుఁ డాదశకంతు నస్త్రపం

క్రిం దునుమాడి బాణమయఁ దేహునిఁ గా నొనరించె వాఁడు సం
క్రందనుపై నిశాతవిశేఖంబులు నించె సురల్ దలంకఁగన్. 135

శా. వ్యగ్రాటోపత నొండొరుక్ మిగుల బాహుశక్తి సూపక మహా
దగ్రం బయ్యె సురాను రేంద్రరణ మఁనోన్యధ్వజచ్ఛేదనా
త్యుగ్రం బై యిత రేతరవ్యధితరఁధ్యోదాత్త మై శౌర్యసా
మగ్రీగాఢపరస్పరాంగదశనోన్మాదోద్భటాకార మై. 136

క. ఈనున నాసురపతి జం, భాసురున ట్లెనరి రావఁజాసురు శీఘ్రం
బేసియు వ్రేసియుఁ బొడిచియు, వేసరి దిక్పాలకోటి + విన నిట్లనియెన్. 137

ఉ. ఎదైన నైన శంక చెడి + యేగు విరించి వరంబు నెమ్మదిం
బెద్దయు నమ్మి వీఁ డిటు లఁభేద్యతఁ గ్రమ్మరు చున్నలోక మా
పద్దశఁ బొందు మానువునుఁపాయము నారసి చూడ నొండు లే
దిద్దనుజాధముం బొదివియే పఱఁ బై పడి పట్టుకొందమే. 138

చ. అనవుఁడు జాల మే లని దిఁశాధిపు లండఱుఁ జేరి చుట్టు ము
ట్ట నమరవల్లభుండును గఁడంక దశానను తేరిరాక క
ల్కినగతి మాతలిం గెలనిఁకి రథ మల్లఁ దొలంగి పోవ ని
మ్మని వెనఁ జొచ్చి పట్టుకొన + నాయిత మై యతిసాహసంబునన్. 139

== మేఘవాదుఁ డింద్రుని మాయాతిమిరమున మంచి పట్టుకొనుట. ==

క. బరసికొని పోవ న త్తటి, సురసైన్యం బార్చుటయును + జూచి తిమిరముం
గర మచ్చెరువుగ గ్రక్కునఁ, బరఁగించుచు నసురకొడుకు + పఱతెంచె వడిన్.

క. మాయాతమమున మునిఁగిన, దాయల దివ్యాస్త్రజాలఁదళితాంగులఁ గాఁ
జేయుచు నాబృందారక, నాయకు డగ్గటియె మేఘనాదుఁడు గడిమిన్. 141

క. తుహినంబునఁ బడినపయో, రుహషండముమాడ్కి నమ్మఁగుత్పతి మాయా
విహితతమోవృత్తలోచన, నహస్త్రి డైయున్న సతనిఁసారథి నేసెన్. 142

ఉ. మాతలి మూర్ఖునోయిన నఁచుర్త్యవిభుండు రథంబు డిగ్గి జీ
మూతగజంబు నెక్కి బలఁముం జలముం జెడి యాత్మసైనికా
రాతీభటప్రభేదవిదుఁరస్థితి దీనతఁ బొందియుండియున్
భీతి యెఱుంగ కుండ వెడఁబీరము నేయుచు నుండె వెండియున్. 143

చ. నిలువులు పడ్డయట్లు తనఁనేత్రము లేమియుఁ గానలేమి న
గ్గలముగ బెగ్గలించుబలఁఘనర్తు నమ్మల నోడు నేసి ని
ట్టల మగుడప్పి సోలుటయు + డాసి దశానననందనుండు వి
చ్చలవిడిఁ బట్టి కట్టి జయశంఖముఁ బట్టఁగఁ బంచి యార్చుచున్. 144

—|| రావణుఁ డింద్రునిఁ బట్టి లంకకుఁ గొనిపోవుట. ||—

చ. అరదముమీఁదఁ బెట్టుకొని + యాతనిఁ దండ్రీకిఁ జూపి యింక సంగర మిది ఏటికిఁ జయము + గైకొని పోదము రమ్మ నావుడుంగరము ప్రియంబునం దనయుఁ + గాఁగిటఁజేర్చి శ్రీలోకరాజ్యవిస్ఫురణము నాకు దక్కె నని + పొంగి దశాసురుడు మిన్ను వ్రేయుచున్. 145

ఉ. మోదమునం దనూభవుని + ముంగలిగా నడపించి తాను దుర్భేదబలాన్వితం డగుచుఁ + బింగలి యై చన దేవకోటి శౌర్యోదయలీలఁ గూడుకొని + యొండొరుఁ బలుకుచు శక్ర మోక్షణాహూదము గోరి పెంపున రాయం బెనఁగం బటతెంచి తాకినన్. 146

ఉ. ఎత్తెల గొందుచిక్చతుల + నిందట ముంద తెలుంగనట్ల యీతత్తబడం బిటించెనఁ + దాకిన దీనికి సంభ్రమంబుమై నితల కేగు దేవలవ + దేక్షఁ బొమ్మని చెప్పి వుచ్చినంజిత మెలర్పఁగా నుతుఁడు + శీఘ్రమునం జనఁ దా నుదగ్రుఁ డై. 147

క. ఒకమరి తిరిగిన నమరులు, పికపిక లై పోవ లావుఁ + బెం పేర్పడ నేనకు వెనుకై చనియెను లంకకు దానవవిభుఁడు బాహుగర్వోద్ధతుఁ డై.

—|| ఆశ్వాసాంతము. ||—

మ. అతులౌదారు్య డహీనశౌర్యుఁడు సముద్యద్ధైర్యుఁ డత్యంత విశ్రుతచారిత్రుఁడు సూరిమిత్రుఁడు జనస్తోతవ్యగోత్రుఁడు సంగభృశసత్కీర్తి పవిత్రమూర్తి యసుహృదబృందాద్విర్వర్తి పూజితధీమంతుఁడు పుణ్యసంతుఁడు జయశ్రీకాంతుఁ డిష్టేదినన్. 149

క. సన్తార్గచతురపథికుఁడు, జన్తవిశేష ప్రసిద్ధసంగరకులుఁడు భూభృన్నకుటఘటిత చరణుఁడు, మన్తధనాధుఁడు కవీంద్రమందార మిలన్. 150

మాలిని. నిరుపమజయలక్ష్మీనిత్యవిస్తారవత్సం డరిబిరుదమహోత్సాహప్రతిక్షేమదత్తుం డరుణకిరణదీప్తవాప్యప్తపద్మాయ తాత్సుం డురగశయన రేఖాయుక్తసంరత్నుఁ డుర్విన్. 151

గద్యము. ఇది శ్రీమదుభయకవిమిత్ర) కొమ్మనామాత్యపుత్ర) బుధారాధనవిధేయ తిక్కననామధేయప్రణీతం బైనయుత్తరరామాయణం బనుకావ్యంబునందు సప్తమాశ్వాసము.

శ్రీ రస్తు.

నిర్వచనోత్తరరామాయణము.

సప్తమా శ్వాసము.

రంజకత్వచతురా

చారుడు వర్ణాశ్రమప్రచారుడు విద్యా

ధారేయుఁ డార్యవినుత

ప్రారంభుఁడు మనుమమానవాధీశుఁ డొగిన్.

1

—|| బ్రహ్మ యింద్రజిత్తు కోడినవర మిచ్చి యింద్రుని విడిపించుకొని వచ్చుట. ||—

1. అక్కడఁ గమలాననుఁ డా, రక్కసుఁ డమరేంద్రుమీఁద + రాకయు సమరం బెక్కుడుగఁ జేసియును హరి, యుక్కుటి పట్టువడి పోకయుం దెలియంగన్. 2
- చ. విని మునిబృందముల్ గొలువ + వేగమ లంకకు నేగుదెంచి య ద్దనుజవిభండు నేయునుచితప్రతిపత్తిఁ బ్రియంబు వొంది యా తనిదృఢశౌర్యముం దనయు + దైర్యమునుం గొనియాడి వెండి యా యనిమిషనాథు గెల్చిన జయూతివిశేషము సూపి చెప్పుచున్. 3
- ఆ. భువనములకు నెల్లఁ బ్రోదిగ శతమఖుఁ, దాను నిలుపుటయు నతండు లేమి సకలభూతములకు + సంకటం బగుటయు, నెఱుంగఁ జెప్పి వారి + యిచ్చ యెఱింగి. 4
- చ. ముదమున నింద్రబంధనవిమోక్షము నేయుఁ డభీష్టవస్తు వి చెప్పద మదికోర్కి యేర్పడఁగఁ + జెప్పుడు నా కనుచున్ సముల్లస ద్వదనచతుష్టయుం డయినవారిజసంభవుఁ జూచి వాంఛిత ప్రదుఁ డగు టాత్మలో నెఱింగి + రావణసూనుడు ప్రీతి నిట్లనున్. 5
- క. కమలానన విను నావి, క్రమమున వెల వెట్టె జేనిఁ + గారుణ్యము నే యుఘు నాకు శాశ్వతం బగు, నమరత్వం బనిన నతని + కజఁ డిట్లనిన్. 6
- క. ఆశ్వాసంబుగ బలికిన, విశ్వాసమునేసి మున్ను + వేడితి కలదే శాశ్వత మగునమరత్వం బీశ్వరుఁ డొకరునిక తక్క + నితరుల కెందున్. 7
- క. అనుడు నొకతెఱఁగు సెప్పెద, వినుఁ డని రావణసుతుండు + వినయవిశేష వనతశరీరు డగుచు ని, ట్లనియెం గరకమలముకుశనాదరవరు డై. 8
- ఉ. ఆల మొనర్పగా వలయునప్పుడు వహ్ని నుపాస్తి చేసి యా వేలిమి నొక్కతేరు ప్రభువించిన గ్రక్కున దాని నెక్కి దో

- శ్రీల వెలుంగ నేగిన నరిపుకరంబులచేత నెమ్మెయిం
గాలవశంబు నొందక యుఖండితవిక్రమశాలి నయ్యెనన్. 9
- ఉ. హోమనమాప్తి నుత్థితరంధ్రోత్తమ మొక్కటి దక్క నొంట నం
గ్రామము సేయఁబో నది యఁకాలముగా దుది కియ్యకొంటి నా
కీమెయి మేరవెట్టి వరఃమిమ్ము పరాక్రమలీల మెచ్చి నీ
వేమియు నీక పోక తగఁ జేనియుఁ బొమ్మమరేంద్రు నిచ్చితిన్. 10
- తే. అనుడు దరహాసచంద్రికఃతనదువదన, కమలవనమున కభినవః కాంతియొనఁగఁ
జిత్రచారిత్రుఁ డగుదితిఁపు త్త్రీపుత్తు, నర్థిఁగనుఁగొని యవ్వరఁ మతని కిచ్చె.
చ. అడిగినయల్ల యిచ్చిన దఃశానసనూనుఁడు ప్రీతి మేన నె
ల్లడ వెలిఁ బేర్చె నాఁ బులకఁ లెంతయు వింతగ మ్రొక్కి పెంపు సొం
పడరఁ గులం బెలర్ప జనఁకానుమతంబున నాబలారికి
విడుగడ నేసె నప్పు డగఁవిందభవుండు ప్రమోద మందఁగాన్. 12
- ఆ. అంబుజాననుఁడు దఃశాననుఁ జూచి నీ, నందనునకు ద్రిభువనముల నెగడ
నింద్రజిత్సమాఖ్యఁ యిచ్చితి సుముఖులై, యుండుఁ డనియె దనుజులుల్లసిల్ల.
చ. అనురుల నిమ్మెయిం బ్రముదిఁతాత్మలఁ జేసె పయోజనూతి సం
తొనమున నాకలోకపతిఁ యోగొని పోవునెడం దదీయవ
క్త్రసరసిజంబు లజ్జ యనుఁరాత్రి గడుం జెడి యున్నికిం గృపా
రసవరుఁ డై హితార్థ మధుఃరస్ఫుటనత్యమ్మదూక్షి నిట్లనున్. 14
- చ. తమతమదుష్కృతంబు సుకృతంబును నాపదయుక్ శుభంబు లై
తముఁ దటి యైనఁ బొందు నది యదప్పునె సాధ్వీ సహస్రఁ గోరి శా
తముసికి దప్పి తీ వకటతత్ఫల మీయశుభంబు దోషనం
గమవినివృత్తికై యొకమఁఖం బొనరింపుము విష్ణుతుష్టిగన్. 15
- క. అని చెప్పి పోవుటయు న, య్యనిమిషవల్లభుఁడు విష్ణుఁ యాగం బొనరిం
చి నిఖలదురితరహితుఁ డై, చనియెన్ ద్రిదివంబునకు విశాలవిభూతిన్. 16
- మ. అనినం జిత్తము చోద్య మంద రఘువంశాధీశ్వరుం డిట్టులా
తనికిన్ బీరము సెల్లె గాని యెచటం యదవిక్రమక్రీడ మా
స్థ నొకం డైనను జాలఁజే యనుడు భూపాలాగ్రణిం జూచి య
మ్మని మందస్మితసుందరుం డయి మనోమోదంబుతో నిట్లనున్. 17
- రావణుఁడు కార్తవీర్యనితో బోరాడి చెఱఁబడుట. —
- ఉ. నిర్జితశత్రుఁడై భువనానింద్యచరిత్రుఁడు నైనరావణుం
డూర్జితవిక్రమస్ఫురణఁ నుర్విఁ జరించుచు మించి యేచి శౌ
ర్యార్జనలోల బాహుమహిమాస్వదుఁ డై చనునాసహస్రభా
హరును పెంపుసొంపు హృదయంబున సైదక వచ్చె నాజికిన్. 18

- తే. అరుగుదెంచి మాహిష్మతీపురమునుట్టి, వేగ పోరికి నర్జును + వెడలు మనుడు
రావణుడు వచ్చె నలఁతులఁబోవఁడనుచు, గోపురాంగణస్థితజనఁతో భమెసంగ.
- క. వన్ని బహిరంగణంబున, నున్న నసంభ్రాంతిగతి సముచితమ్ముగ నా
సన్నులయి మంత్రులిట్లని, రన్నరపతిపెంపున భయం బెద లేమిన్. 20
- చ. అధిపతి వీట లేనిసమయంబున సంగరకాంక్షతోడ ని
ట్లధికబలంబులం గొని వృథాతిశయంబుగ నేగుదెంచి యి
వ్వధమునఁ బన్ని నీ వనృతవిక్రమముం బ్రకటించుకంటె సం
బుధిపడు మైన నీపురికిఁ + బోయి యొడుంగుము చాల మేలగున్. 20
- చ. అనుబలుమాట లియ్యకొని + యద్దనుజేశ్వరుఁ డాతఁ డున్నవాఁ
డని యని నేయువేశుక రయంబున వచ్చితి నెందు బోయె మీ
జనవతిలావు నాదుభుజశక్తియు నించుక తూచి చూడ కేఁ
జన నెఱిగించి యియ్యెడకుఁ + జయ్యనఁ దోకొని రండు నావుడున్. 22
- ఆ. అతనిపెంపుఁగలిమి + కయ్యమాత్యులు దమ, నెప్పునముల మెచ్చి + నృపతివృత్త
మున్నరూపు సెప్పి + యిన్నరభోజను, నిచట నునుత మనుచు + నిట్లు లనిరి. 23
- క. వారువము నెక్కి వనితలు, గారవమునఁ గొలువఁ గంతుకై వడి వెడలం
జేరక యంతంతన్ను బరి, వారము నిలువఁ బడ వర్ష + వరపరివృతుఁ డై. 24
- క. సరసకవిబిబిదూషక, పరిహాసక గాయకాదిపరిజనములు వే
సరుటవయి మేలు దొలఁకెడు, తురగము నెడఁ దూఱఁ గాంతి దొలఁకాడంగన్. 25
- ఉ. చూడ్కికి బండ్లు నై ముదము + సొంపునఁ జూపఱు సొక్కు చుండ ని
మ్మాడ్కి నరేశ్వరుం డరిగె + మాపటికిం జనుదెంచు నాతనిం
దోడ్కొని తేఱఁ బూను టది + దుర్విసయం బగుమాకు రాజులకై
వేడ్క మెయిం జరింపఁ జని + వీటికి రమ్మని పిల్వవచ్చునే. 26
- క. నటదలికులశుకపికసం, కటలీలోద్యానములను + గమనీయసర
స్తటిసీతలూకముల చు, క్కటకొతుకవృత్తి నాడుఁ + దరుణులు దానున్. 27
- క. ఎయ్యెడ నిలుచుట యెఱుంగమ, యియ్యెడ నేఁ డీపు విడియు + మెల్లి యతనితో
నియ్యకొని యెల్లభంగులఁ, గయ్యము నేయంగఁదలఁపు + గలిగినయేనిన్. 28
- ఆ. వేగపడకు మనుజువిభుచేతిబలుపును, జూతు గాక యనిన శూరరేఖ
నగుచు మంత్రినరుల మొగములు గనుఁగొని, యిట్లు లనియె దాన + వేశ్వరుండు.
- ఉ. ఏవున నేను వచ్చుటయు + నిచ్చట నిల్చుట కోహటించుటకై
మీపతి యెక్కడేని జన + మిన్నక మాటలు పేర్చినక రణా
టోపము మాన నేర్తునె కుటుంబసమేతము డాగె నాతనిం
జూపరు మీరు నింకఁ దలఁనూపఁ డతండును బోయి వచ్చెదన్. 30

- క. మెలఁగుదెస మెలఁగి క్రమ్మఱు, తల నొకమరి యేమటించి * దాడిమెయిన్ దో
ర్బలము మెఱసి పై పడి నా, చలము నెఱపి పోదు మీకుఁ * జాటితిఁ జూడీ.
- క. అని దుర్బదాంధకారమునఁ గానక బిట్టు వలికి * పోయెను గలని
స్వనకోకిలకర్పరకా, ననరేఖావంధ్యవింధ్యోనగమున విడియన్. 32
- మ. చని దైత్యేంద్రుఁడు తత్ప్రదేశమునఁ జొచ్చి తాఁచనాంభోజధూ
ళినితాంతప్రవిలిప్తహంసకులకేళీజాతసంధ్యాభివం
దనలోల ప్రతిజాలమాగ్ధ్యమున మోదస్థాన మై లోకపా
వనతం బేర్చిననర్మదం గని మృదుఁస్వచ్ఛందలీలారతిన్. 33
- తే. నెమ్మి మజ్జన మొనరించి * తమ్మివిరులు, సాలఁ గోయించి హృద్యవిశాల మైన
పులిసతలమున శివలింగ * పూజనేయఁ, దొడఁగె నట నర్జునుండునుఁబడఁలెపిండు.
- క. వనకేళీకాతూహలమునఁ దగిలినమట్టివారు * ముదితహృదయు లై
వనిఁ బరిచితస్థలములకుఁ, జని హృద్యవిహారతంత్రచాతుర్యమునన్. 35
- మ. లలితక్రీడమెయిన్ సముత్కటమదోల్లాసంబునం బెక్కుభం
గులఁ జేతోరమచూతపోతలతికాఁగుల్కప్రదేశంబులం
గలయం గ్రమ్మరి పొడ్డునుంజెమట నంగంబుల్ నవాంకూరసం
కలనాశోభితవల్లరీనిభము లై * క్రాలంగ రాగిల్లుచున్. 36
- క. ముదమున జలకేళికి న, ర్మదకుం జనుదెంచి లలితఁమకరవిహారా
స్పదతత్ప్రవాహమున నిం, పొదవఁగ నాడునెడ సథిపుఁ * డుల్లాసమునన్. 37
- తే. బాహువులు సాచి పడమరఁపాటుచున్న, రూతరంగిణిఁబోకుండుఁనాఁగుటయును
నెదురుదొట్టదశాననుఁ * డీశుఁబూజ, సేయునెడముంచికొనియెనుఁచెరువుగాఁగ.
- క. రావణుఁడు సంభ్రమంబున, దేవార్చనకొఱఁతతో నంది వెడలి కలయన్
భావించి యెదురు క్రమ్మెడు, నావెల్లువఁ జూచి విస్తయం బెవఁ గడురన్. 39
- క. తూర్పుదెస వచ్చు నీనది, దర్పంబున నెదురురాఁ గఁతం బేమియొ మీ
రేర్పడ నెఱింగి రం డని, శూర్పణఖాభ్రాత్రచరులఁ * జూడఁగ నంపన్. 40
- ఆ. వార లరిగి పిభుండు * వామలోచనలును, జలవిహార ముద్ధి * నలుపు చునికి
చూచి వచ్చి యానిఁశాచరస్థలభు, నెదుర నిలిచి మ్రొక్కి * యిట్లు లసిరి.
- క. దేవా దేవర పంపిన, నీవెల్లువతెఱఁ గెఱింగి * యేతెంచితి మె
చ్చో వినఁగఁ జూడఁ బడయమ, యావిధ మద్భుతరసావహం బై యుంజెన్.
- ఉ. భూరిబలాభిరాముఁడు విభూషణభూషితమూర్తి కామిని
స్మేరముఖేందుబింబముల * చెన్నున నుజ్జ్వలచంద్రలోకకే
లీరతి నున్న చందమున * లీలమెయిన్ సలిలావగాహన
స్ఫారకుతూహలుం డయి విశంకత నొక్కఁడు కేలి నల్పెడున్. 41

- క. ఆతతబహుబాహుం డగు, నాతఁడు సేతులఁ బ్రహహామాగిన మరలం
దోతెంచె నాపుడును విని,వీతభయఁడు కార్తవీర్యవిభుఁ డని యెఱిగెన్. 44
- చ. ఎఱిగి కరంబు వొంగి కడు + నేకత మిట్లగపడ్డచో నతం
ఁజెఱుంగక యుండ ముట్టికొని + యే పడఁగించెద నంచు మంత్రులం
దఱకు నెఱుంగఁ జెప్పికొని + దానవుఁ డున్నదుఁ డై చనంగ న
త్తఱి నరుణాభి మస్థినుయఃధారలతో దివిఁ దోచె ముందటన్. 45
- ఉ. దానికి శంక సేయక యుండగ్రరణోత్సుకుఁ డైనయట్టియూ
దానవవల్లభుండు బలదర్శనముద్భటసంకులంబుగా
సేనలు ముందటం దఱును + శీఘ్రుత మేదిని సంచలింపఁ గాం
తానిచయంబుఁ గంచుకేవితానము బెగ్గిల బిట్టు ముట్టినన్. 46
- మ. పనితాబృందములోన నున్నపతి తీవ్రక్రోధుఁ డై గంగ గా
హనకేలిం బిడియేనుఁగుల్ వొడువ మోదాయత్త మై యుండి గ్ర
క్కున నన్యద్విపదానగంధమునకుం + గోపించునై రావతం
బును బోలెఁ మడు వల్ల వెల్వడి రణఃప్రోతాసహయోగ్యస్థితిన్. 47
- క. కట్టాయిత మై యువిదల, నిట్టుండుఁడు వెఱవ కిచట + నిదె వచ్చెద నక
ముట్టినదానవులకు బలి, వెట్టెద నర్చదకు ననుచు + భీకరవృత్తిన్. 48
- చ. అతఁడు వినూత్నరత్నరుచిఁరాంగద మై వివిధాయుధప్రభా
న్విత మగుబాహుసంఘమ యశీకముగాఁ బటువిక్రమక్రమో
ద్ధతి దితిసూనుసేనల మదం బఱి నల్లడఁ దూలఁ దోలె ఘో
రతిమిరపుంజభంజనకరప్రకరుం డగుభానుకై వడిన్. 49
- క. తెరలినబలములఁ గని యుద్ధరవృత్తిఁ బ్రహస్తుఁ డతనితోఁ దలపడియెం
గరి కేసరి హరిణము పులి, నురగము గరుడిఁ దలపడ్డఁయొ ప్పమరంగన్. 50
- క. తాకి ముసలమున ప్రేసిన, వీక నొడిసిపట్టి యతఁడు + వెనఁ దిగిచిన నా
రోకలి తనచే వచ్చిన, నాకగొనక దాన ననుర + నడిచెం గడఁకన్. 51
- ఉ. ఆటున మూర్ఖవోయినఁ బ్రహస్తుఁ గనుంగొని యింకఁ దాకినం
గీటడఁగించు నర్జునుఁడు + శేవలుడే యని భీతచిత్తు లై
మేటిమగల్ సలం బెడలి + మేమెయి మార్కొన లేక పాతినం
గాటుకకొండవోలె దళఁకంతుఁ డెదిర్చె మహీమహేంద్రునిన్. 52
- ఉ. వీరగుణాభిరాము లగువింశతిబాహుసహస్రబాహు లా
తారకకార్తికేయులవిధంబున నాబలనిర్ణరేశ్వరా
కారత నమ్మరాచ్యుతుల + కైవడిఁ బెద్దయుఁ బ్రొద్దు మేమెయిం
బోరిరి చూచుభేదరులు + భూరిబలంబుఁ జలంబు మెచ్చగన్. 53

క. లావణీ వివిధాయుధముల, భూవిభుఁడుం దాను నట్లు + పోరి యలసి వీ
రావేశ మడర జయకాంక్షౌవశుఁడై రావణుండు + గడుఁ దమకమునన్. 54

మ. మది శంకింపక ముట్టి విక్రమరసోన్మాదంబునన్ భూవిభుఁ
గద వ్రేయంగ నతండు పైపడి భుజాగర్వంబునం బట్టె నా
రదుఁ డార్వం బరికాఁడు నిర్భయతఁ జేరం జూచినం బట్టును
న్నదశుండాలుములీల దిక్కులితనామశ్రావణున్ రావణున్. 55

క. పట్టి యిరువదికరంబులు, గట్టిగ వీఁపువయి మోపుఁగాఁ బెట్టి తగ్గన్
బెట్టు మెడ పట్టుకొని తుది, ముట్టినమగఁటిని నభంబు + ముట్టంగ నార్చెన్.

ఆ. నృపవల్లేయుఁ డిట్లు + రిపుఁ బట్టు వఱిచి కం, చుకిగణంబు నల్లఁ + జూచి యొకనిఁ
బిలిచి యోరి వీనిఁ + బెడకేలితోన తె, మ్మని సముద్ధతముగ + నప్పగించి. 57

క. తరుణీజనము వినోదపుఁ, బరివారము మున్ను నడనఁ + బనిచి పిఱుం డై
పురమున కరుగ నిజప్రభు, పరిభవముం జూచి దైత్యభటకోటి వడిన్. 58

క. నిలునిలు విడువిడు మంచును, బలువిడిఁ గూడుకొని పిఱుండఁ + బఱతెంచిన న
మ్ముల నోడు నేసి యందఱ, నిలిపె విజయలక్ష్మీసాంపు + నెలకొన నెలమిన్.

క. తనకొలఁది యెఱుంగక యీ, దనుజుఁడు ననితావినోదఃతత్పురు నన్నుం
జెనసె నని యుగ్గడించుచు, ననిమిషరిపుమీఁదఁ బోరిఁ గఱాక్షుం బెలయన్.

తే. ఎదురువచ్చినమంత్రుల + కెగ్గు లెన్ని, చూసి చెప్పుచు నిష్పీఠిఁకోవమునకు
నువశమంబెట్లు నేయుదుఁనొక్కొయనుచు, బురికేజినిమంది రాం గణా భూమినిలిచి.

క. పొంపిరినోయెడుతనయను, కంపాతిశయమునఁ బంక్తిఁకంధరు నెట్లుం
జంపం జాలక రోషము, పెంపునఁ గారాగృహమునఁ + బెట్టఁగఁ బనిచెన్. 62

క. మనుజవతి యివ్విధంబునఁ, దనచెఱయింటికిని మ్రుచ్చుఁ + దప్పున నొప్పిం
చినయట్టుల మదిని సరకు, గొనక మఱచి యున్నయెడను + గొనిదిసములకున్.

→ పులస్త్యుడు కార్తవీర్యుని నేడుకొని రావణునిచేత విడిపించుట. ←

మ. దనుజేంద్రుండు సహస్ర బాహువిభుచేతం బడ్డపాటంతయున్
విని మాహిష్మతికిం బులస్త్యుండు గడుఁ + వేగంబ యేతెంచి య
జ్ఞసాళుం గనినన్ యథోచితముగా + సత్కారముల్ సేసి న
చ్చినకార్యం బెఱిగింపుఁ డన్న నతఁ డాచిత్యంబు మై నిట్లనన్. 64

చ. అలవి యెఱుంగ నేరక దశాస్యుండు లోకముతోడివానిఁ గాఁ
దలఁచి జితాఖిలాఘ్యుడఁ గదా యని నచ్చి కడంగి వచ్చి సం
కలియకుఁ జొచ్చె వానిఁ బలుకం బని లే దటు లుండఁ నింతలం
తలుపను లెల్ల నీకు భుజాదర్పముగాఁ గొన నేర్పు సాలునే. 65

క. ఆక్రమించిత మగుభూచక్రం బుదయాస్తైలఃసహితంబుగ ని
ర్వక్రపరిపాలనస్థితిఁ, జక్రము చెల్లించుపూజ్యసామ్రాజ్యమునన్. 66

క. తుదిముట్టి యున్న నీ కొకఁ, డెదురే యది గాక పగఱ + యే పడఁగినఁ ద
ప్పు దలంప నిదియ కడు నొ, ప్పిద మగు నినుబోఁటివృపుల + పెంపున కరయన్.

చ. నలినజుఁ డైన బ్రహ్మకును + నాలవవాఁడు దళాననుండు ని
ర్మలగుణలోల వీఁడు మనుమం డని చెప్పఁగ నాకు సి గ్గగుం
బలుకులు వేయు నేటికిఁ గృపాపరతాస్తతి దక్క వీని మం
దల విడు నాకుఁగా నృపతిఁ ధర్మనిచక్షణ పుణ్యవీక్షణా. 68

చ. అనవుడు నల్ల చేయుదు మాహాత్మ భవద్విపులాంతరంగమో
దన మగుటఁనిఁ జేయఁ గని + ధన్యుడ నైతి దళాన్యు వేగ తో
ఁగ్గొని చనుఁ డన్న నానృపతిఁకుంజుచుంజుమ్మదూక్షిఁ జిత్తరం
జన మగుడుకొ మొగం బురఁనంయమి దీనన లిచ్చి మెచ్చుచున్. 69

తే. దనుజునల్ల భు విడిపించుకొని పులస్త్యుఁడగుగ లజ్జానతః డగుఁనతఁడు నతని
ననుసఁబోయిన సానునఁయంబుగాఁగ, బుద్ధిఁదగఁ జెప్పి లంకకుఁబుచ్చిచనియె.
— రావణుఁడు వాలిచే భంగపడి యతనితో మైత్రి చేయుట. —

ఉ. రావణుఁ డివ్వేధంబునఁ బరాజయ నుందియు లంకలోనికిం
బోవును సంతయుకొ మఱచి + భూనలయంబునఁ దొంటియట్లు నా
నావిధదుశ్చరిత్రము లొనర్చుచుఁ గ్రుమ్మరి యొక్కనాఁడు వి
ద్రావితశత్రుభూరుహచరస్రభు వాలి నెదుర్చువేడుకన్. 71

శా.కిష్కింధానగరంబు పై సరిగి సుగ్రీవాదు లెల్లకరణ
విస్కారోద్యమతీప్ర లై నఁ గని తఁద్విక్రాంతి మానంగ ము
స్త్రీష్కంబుకొ రుధిరంబు మాంసమును ధాత్రిం గూల్ప నుంకించియుకొ
దుష్కర్తం బగు వాలిలేమి నని చేతోవృత్తి నూహించుచున్. 72

క. పడుచుంటె దలు పన్నినఁ, గడపి చనక చిటుతతోడి + కయ్యమునకు నేఁ
గడఁగుట తగ దని యాయని, విడిచి దళాననుఁడు వారు + విన నిట్లనియెన్.

క. మీలోనఁ గూడుకొని రాఁ, జాలం బొలంబు నేసి + యది యెట్లాకొ తాఁ
జాల నని చెప్పఁ గా క, వ్యాధికి డాగినను బోపఁవచ్చునె నాచేన్. 74

చ. అనవుడు సూర్యసూనుఁడు దళాననుఁ గన్గొని నీవు నన్ను మె
చ్చనికత మేమిటం గొలఁది + నాలనె నాలిని గూర్చి వచ్చితే
యనికిఁ గడంగినక బిరుదు + లై ననుగల్ గని వీరు గారు నా
కనియు నెఱుంగ నేట్లు భయ + మంది తిసీ వెడమాట లేటికిన్. 75

శా.నాకి ట్లెంతయు నీడఁ బోయితి జగన్మాన్యుండు నా నొప్పునా
నాకేకప్రియనందనుం జెనసి మాంసప్రాణముల్ గావఁగా
నీకుం దీరునె యిట్లు దక్షిణపుముఁన్నీటం గృతస్నానుఁడై
యేకాంతంబున నుండుఁ బొమ్మనినఁ బోయెం బుష్పకాయాధుఁడై. 76

మ. దనుజేంద్రుండు మరుద్గతిం జని సముద్రస్నానసంజాతకు
 ధి నితాంతామలచిత్తనిశ్చలసమాధివ్యంజితానందమీ
 లనసంభావితలోచనం గపికులశ్లాఘాత్తు నవ్వాసవిం
 గని తన్నూర్చినివృత్తవిక్రమకళాకౌతూహలన్నూర్చి యై.

77

→ వారి రావణుని జంకలో నితీకించుకొని నాలుగుసముద్రములను ముంచుట. ←

క. ఎదురెదురను ముదలింపంగ, మదిఁ గొంకి పిఱిందిపలన + మందగతిం జే
 రెద నేమిటి యున్నెడఁ బ, ట్టెద ననువగఁ బుష్పకంబు + డిగి వచ్చుతఱిన్. 78

క. రావణునుద్యోగమునకు, దైవము ప్రతికూల మైనఁ + దత్త్వనిదిభావ్య
 సావేశవిరామం బై, యావనచరవిభుఁడు గన్నులర విరియంగన్. 79

క. కడకంటిచూడ్కిదశముఖుఁ, బొడగని సంభ్రమములేమిఁ + బొంచి నతనిఁ దాఁ
 బెడమఱి చూచుట యుడిగి మ, గుడ నేత్రము లల్ల మూసికొని చిత్తమునన్.

క. వంచన నను నియ్యెడ ని, ర్జించుతలంపునను ననురసేరెడు నే భం
 జించెదఁ బాపాత్ముల నొ, ప్పించుట ధర్మంబ యనుచుఁ + లిఱుఁ దారయుచున్

క. ఉన్నయెడఁ మునివ్రేళ్ళుల, దిన్ననినడ ననురపతి పాదిలుఁ డై చేరం
 గొన్నియడుగు లరిగి యడరి, యన్నగచరనాథుపై రాయంబునఁ బడియెన్. 82

క. వెనుకకు మొససి కరంబునఁ, బెనఁచి తిగిచి నిఖిలలోకాఢీకరుఁ డగున
 ద్దనుజేంద్రు ననాయానం, బునఁ జంకిట నిఱికి యింద్రపుత్రుఁ డచలుఁ డై.

చ. ఎఱుఁగనియట్ల యున్న ననురేశ్వరుఁ డప్పుడు గాఢుఁడేయు లా
 వఱి రభసంబునం గుదువ + నక్కడ నిక్కడ నూడఁ జూచి మై
 గిఱువఁగ నవ్వి శక్తి యెఱిఁగించుట నెప్పుదిఁ గోరి వానిమై
 సుఱిసుఱి సుక్క నొక్కె బలసూడనసూనుఁడు ప్రక్కదాపునన్. 84

చ. చదియఁగ నొత్తి యెత్తికొని + శాతసఖంబులఁ గ్రూరసంప్రేలఁ
 వదనములఁ శరీరముచు + వారక వ్రచ్చుచు మేనిగారిఁ దో
 యదములు దూలఁ బల్కిమదిఁగంబుధికిం జనియెఁ రయంబునం
 జదల భుజంగమగ్రహణచారుసుపర్ణవిలాసభాసి యై.

85

చ. చని దనుజేశ్వరుండు దనఁచంకన యుండఁగఁ దజ్జలంబులఁ
 మునిఁగి శమంబుమై నియమఁముల్ దగఁ దీర్చి క్రమంబుతో నుద
 గ్వననిధిఁ బ్రాకృయోధిఁ గపివల్లభుఁ డట్టుల చేసి యశ్రమం
 బున నిజపట్టణోపవనఁభూమికిఁ దెచ్చి సుఖోపవిష్టుఁ డై.

86

→ వారిచే భంగపడి రావణుఁ దతనితో మైత్రిచేయుట. ←

శా. కోపం బాఱినఁ జంక వాపి భరణిం + సూర్యుండఁగాఁ బెట్టి ని
 ప్పాపోల్లానకటాక్ష మల్ల నొలయం + ప్రాధన్యతజ్యోత్స్న ల

జ్ఞాపూరావృతతన్మఖాబ్జములపై * సాంద్రంబుగాఁ జూపి ని
ర్వాప్తపారామరసుందరీప్రకరగఁగర్భసావణ్ రావణన్.

87

క. కనుఁగొని యచ్చట నప్పుడ, కనినట్టులు సంభ్రమించి * గారవమున న
వ్వనచరవీరశిఖామణి, దనుజపతికి నిట్టు లనియెఁ * దదభిముఖుండై.

88

క. ఎందుండి రాక యిక్కడి, కెందులకుం బోక యిచట * సేకార్యము సే
యం దలఁచి విత్తిని తప్పని, విందము నీ వింటికడకు * విచ్చేయు తగన్.

89

క. అనవుడు వెలచెలఁ బాటువ, దనములు వెడ వాంచి యెత్తి * దశముఖుఁడు గపిం
ద్రునిమోము దీనదృష్టిం, గనుఁగొని గద్గదిక నెలుఁగు * గడలుకొనంగన్.

90

మ. తగు నీ కే మని పల్కినన్ విను భుజాదర్పంబునన్ మాటు లే

క గిరికుఁ గిరితోన యెత్తి సుగలోకస్వామి జంభారి గా

సిగ బంధించి జగత్ప్రియంబును బనుల్ * సేయక విజృంభించి గ

ర్వగరిష్ఠుం డగునన్ను నిద్దెనకుఁ దేరం జాలుటన్ వానవీ.

91

చ. అనవుడుఁ గాఁగిలించి దనుఁజాధిపతిం దగ గారవిగించి తో

కొని వురి కేగి తత్తదనుఁకూలచరిత్రములన్ సఖత్వరీ

తి నడపి తాను దమ్ముఁడు నతిప్రియభాషలచేఁ బ్రసన్నుఁ జే

సిన నతఁ డాకష్ఠీద్రవరుఁచెల్లికై బల్లవితాంతరంగుండై.

92

అ. వివిధ కేలిఁ దగిలి * వేడుకఁ గలిపయ, దినములందు నిలిచి * దివ్య మగుటఁ

దోన వచ్చియున్న * మానితనిజవిమా, నమునఁ బ్రీతిఁ దనపురమున కరిగె.

93

క. లీల నటు లసురవల్లభుఁ, గేలీపాత్రంబుఁ జేసి * క్రీడించినయ

వ్వాలి భవద ప్రేమున కర, సాలియుఁ జాలమి నుతింపఁ * జాలజె యెందున్.

క. అని మునిపతి యివ్విధమున, దనుజపతిం జెప్ప రామఁధరణీపతి తి

న్ననినవ్వు మెఱయ నాతని, వినితిమి యింక నొకటి వినఁగఁ వేడుక యనుచున్.

క. ఏమియొకో న న్నడిగెడు, సీమానవనాథుఁ డంచు * నెద నూహింపం

గా మునిజనవల్లభుతో, రామనృపతి కాతుకస్ఫురణ నిల్లనియెన్.

96

— హనుమంతునిజననాదివృత్తాంతము. —

క. కొంత యెఱుంగుదుఁ బవనజ, వింత దివిజరాజతనయుఁవిక్రమము హనూ

మంతునకు వాలికిం గల, యంతర మేకొలఁదియొకొ చఁరాచరవేదీ.

97

అ. అనిన నాంజనేయు * నతులబలము విన, వేడ్క సేసె నితఁడు * విస్తరించి

కలతెఱంగు సెప్పఁవలయు నా కని ముని, యిట్టు లనియెఁ బ్రీతిఁయెనక మెనఁగ.

శా. వాలిం గీలియు వాయుపుత్రునియే * వాఁ డాత్మశక్తిజ్ఞుండై

యీలోకంబులు గెల్తు నేననిన మా * తెందుం గలండే మహీ

పాలాగ్రేసర వానివర్తనముఁ జెప్పం జిట్ట లావిక్రమ

శ్రీలోలుఁ భవదీయసన్నిధిఁ బ్రశంసంపం దగుం జెప్పెదన్.

99

- చ. సురగిరిసానుదేశమున * సుస్థిరనంపద ముల్లు సిల్లుకే
సరి యనువానిభార్య గుణఃశాలిని యంజన నాగ నొప్పునుం
దరి యనిలప్రసాదమున * ధర్మవిధి మహానీయమూర్తివి
స్ఫురితుఁ గుమారుఁ గాంచె బరిఃపూర్ణ తపోమహిమాభిరామ యై. 100
- ఉ. ఆతనిరక్షణంబున సహార్షిశముం దగి సానధాన యై
యేతరుపండు లొప్పు నవి * యేతే వనంబునఁ బచ్చియ * మనం
బ్రీతిఁ జరించుచున్నెడఁ గపిప్రవరాభ్యుదయ జొక్కనాడు ప్ర
ద్యోతనబింబముం బొడుచుచుండగఁ జూచి నముత్సుకాత్మఁ డై. 101
- చ. ఫల మనుబుద్ధి బుచ్చికొనఁ * బాతే నభంబున వాయుదేవుడు
సలిలకణార్ద్రతం గిరణజాలమువేడిమి దాడ కుండ నే
వలనను దాన యై పొదివి * వచ్చె దినూభవు నాడఁ ఁర్వపు
జలరుహమిత్రుఁ బట్ట రభఃసంబున రాహును జేరె నత్తతీన్. 102
- క. ఆసైంహికేయుఁ డర్క, గ్రాసాదరవృత్తి వచ్చ * కపిఁ గనుఁగొని సం
త్రాసభరితమానసుఁ డై, వాసప్రకడ కేసె ఖన్నంపదనుం డగుచున్. 103
- క. రవిశశిబింబగ్రహణో, త్వవ మెల్లను నాకు మున్నోనగి యెప్పుడుఁ నె
ల్ల విడిచి యుండుదు నేఁ జొక్క, డవార్యవిక్రముండు వచ్చె * సర్కునిఁ బట్టన్.
- మహా. అనినం గోపించి యుండ్రుం * డభిభవనవార్యాద లయ్యెసింధం ద
ప్పనిభంగిం జొప్పతో నేర్పడ నడవగ నా * పంపు గానీతి యెవ్వం
డినబింబగ్రాహి యై యొయ్యెడికు మునిముమై * నేగుటంబుం నచంగం
బనఘా వద్వత్త ధారాహతఁ బొడిపొడి నేయంగ నే వత్తు నలచున. 105
- మ. అనికిం బూని కరింద్రు నెక్కి చనుజంభారాతీకా ముందటం
జని తద్బాహుపరాక్రమంబున మహోత్సాహంబుతో సింహాకా
తనయుం జాకపిబాలుఁడై నడరి యుద్యద్విక్రముం డై నయ
తనియాటోపము నోర్వఁజాలక విభీతస్వాంతఁ డై పాతీనన్. 106
- తే. ఎగఁజొనిపోయి కపి దివిజేంద్రుడంతి, నెనకసారి నంటఁ దక్షిమిసఁమనములోన
మెచ్చియును దనచేసినఁ జేరతప్ప, నని తలంచుచు వ్యాదురోషం డై యుతండు.
- క. భాసుర మగువత్తంబున, వ్రేసిన హనుదేశ ముద్ధవిదళిత మ్మనం
నేనిరతనూభవుండు మూ, రాఘనంగితుఁ డై ధిర్మత * జాగం బడియెన్. 108
- క. తనవచ్చినవని దీతిన, ననమివపతి నాకమానకు * సరిగఁ దనయనిం
గనుఁగొని వేదనఁ బొంది ప, వనుఁ డప్పుడి యుడిపె దనదుఁవర్తన మెందున్.
- ఆ. జగములందు వాయు * నలచార ముడిగిన, సకలజీవలోకసంకటంబు
పుట్టుటయు విరెంచి * పురుక్షాతిపరుణాది, నురులు బలసి కొలువ నరుగుదెంచి

- క. మాత్సర్యము ప్రాణంబు చి, కత్తిశ మగునొక్కొ పీనికిఁ ప్రణ మనుచున్
వాత్సల్యంబునఁ బుత్రకు, సుత్సంగమునందుఁ దాల్చియున్నసమీరున్. 111
- క. కనుఁగొని కరుణాపూరిత, మనస్కుండై యొక్కటకటఁమారుతుఁడు సుతా
నననక్తలోచనుం డై, మననచ్చుటఁ గానఁ డనుచు • మక్కువతోడన్. 112
- శా. చేరంబోవుటయున్ సమీరుఁడు సురఃజ్యేష్ఠున్ నిరీక్షించి దు
ర్వారాంతరిపరితాప మేది తనయున్ • నత్తోగతుంగానమా
చారప్రాధత నెత్తికొం చెదురుగా • నదృక్తిమై నేగి లో
కారాధ్యం బగుతత్పదాంబుజయుగం • బర్పించె నానవ్రతన్. 113
- క. వనజాననుండు సొలంబునఁ గే లిరివొంద నెత్తి • పొదివి భుజము నా
తనిమ స్తకంబు వక్షంబునఁ జేర్చి కృపాతీ రేకిఁమున గాఢముగన్. 114
- క. పశ్చిమదిశి చందంబున, నిశ్చేష్ఠుం డయినబాలునిం జూచుడు వాఁ
డాశ్చర్యంబుగ నపుడ పు, న్నశ్చేతన్యాగమంబునం దెప్పితిలెన్. 115
- క. దర్శనమాత్రన శోకవి, మర్మక్షమచిత్తుఁ డయ్యె • మారుతి బాహుఁ
స్పర్శమానఁ బ్రబలదురితసి, కర్కుడు ప్రణనిర్వికారుఁ • గా నొనరించెన్. 116
- చ. తనయుఁడు సేదదేఱిన ముఁదంబునఁ గొంగిటఁ జేర్చి యంబుజా
సనునకు మొక్కఁ బంచి వికఃసద్వదనుం డయి వాయుదేవుఁ డెం
దు నిఖిల దేవకోటి పరితోషవిధాయక మైనయాత్మన
ర్తన మొనరంగఁ జేసి నమఃపూజించి త్తము పల్లవించెగన్. 117
- చ. కమలభవుండు దేవతలఁ • గన్గొని మారుతిఁ జూపి దేవకా
ర్యమునకుఁ గా జనించె నితఁ • డద్భుతవిక్రమశాలి రామనా
మమున వెలింగి రాఘవనఁమాజవిభూషణ మైన కేలిజ
స్త్తమున దళాన్యుదుర్లభము • మాన్యునెడం బనిసేయు శార్ఙ్గికిన్. 118
- క. కావున మిరిందలు నం, భావించి విరంబు లొనఁగి • పవనునకుఁ బ్రమో
దావేశము లోకహితముఁ, గా పీని గృతార్థుఁ జేయఁగాఁ డగు ననినన్. 119
- ఆ. వాసవుండు తనదుఁవక్షస్థలంబునఁ, గ్రాలు సురభికుసుమఁమాల యర్థిఁ
గవిభుమారుచారుఁకంఠభాగంబున, నాదరార్ద్రహృదయుఁ • డగుచుఁ బెట్టి.
- క. హనువున మత్కులిశము దాఁ, కిసనో టెఱుకవడి పీనికిం నొడ పగుచి
ట్టునికికి దగ హనుమంతుం, డనుపే రిచ్చితిఁ బ్రసిద్ధ • మై పెం పొనరన్. 121
- క. కులిశము మొద లగునాయుధ, ముల నేమిట పీనియంగఁములు నిర్దళితం
బులు గాకయుండ నొనఁగితి, నలఘువరిం బనియె దృక్పహస్తం బలరన్. 122
- సీ. వారి నెయ్యెడల నీ • వానరోత్రమున కా, పద పుట్ట నీనని • యుదధిపతియు
నగ్ని నెన్నఁడును నీ • యగచరాగ్రణికి గీ, డొందంగనీనని • హుతవహురడు

భూతగణంబులఁచేత నీహరినత్తమునకు నెగ్గొనర నీ * నని శివుండుఁ
 గాలదండమున నీ * కవిముఖ్యునకుఁ జింత, పంతరా నీనని * యంతకుండు
 తే. వరము లిచ్చిరి తక్కుటినురలు నిజము, హనుభావానురూపంబు * లైనవదపు
 లానఁగి రివ్వాడ్కి మారుతి * ననన్వశే ప్రభావుఁ గావించి వద్దనంభవుండు ప్రీతి.
 చ. అనిలుని వీడుకొల్పి దివిఁబావలితోడ వియత్నభంబునం

జనియె నతండుఁ బుత్రుఁ గొని * సంతన మందుచు నేగుదెంచి యం
 జనకుఁ దదీయబాహుబలఁశౌర్యములున్ వరలాభముం గ్రమం
 బున నెఱిగించి పోయెఁ గపిఁపుంగవుండన్ శిశుకేలిలోలు డై. 124

క. మునిజనులయాశ్రమములకుఁ, జని చని యాగోపకరణఁచయ మెల్లను దు
 ర్విసయమున గాసి చేయుచు, నునికి కలిగి వా రమండఁహలంకారములన్. 125

క. తనశక్తియు వరలాభం, బున వచ్చినపెంపు నుల్లఁమునఁ దలఁపక యి
 వ్వనచరుండు నిజబలం బెఱుఁ, గనిగజజాతీయునుబోలెఁ * గావుత మనినన్. 126

తే. బుద్ధిమంతుండు గావునఁవృద్ధతాప, సోక్తులకు స్రుక్కి చార్జ్యన్య * ముడిగి మెలఁగె
 నితఁడు తనలా వెఱుంగనికతన మఱియు, వీరులనఁ గొంద టిమ్మహిఁవినఁగఁబడిరి.

క. ఇనునరదముముందట వెను, వెనుకకు వెనఁ జనుచు శబ్దవిద్యాధ్యయనం
 బొనరించె నాతఁ డొజ్జగ, హనుమంతుం బోల నలవి * యగునె యెరులకున్.

తే. జనకుఁ డగుఋక్షరజసుండు * సచ్చుటయును, వాలిఁ బట్టఁబుగట్టినఁవానితమ్ముఁ
 డైననుగ్రీవుఁడ త్తఱిఁయావరాజ్యభరముఁదగఁ దాల్చియుండియిప్పవసతనయు.

క. చెలిఁ జేసి కొని ముదంబునఁ, గలసి మెలఁగుచుండి పిదపఁ * గౌళికనుతుతోఁ
 గలుపించి ఋశ్యమూక, స్థలి కాతఁడు వోవఁ దోన * చనియె నితంఁపన్. 130

క. తనలా వెఱుంగనికతమున, నిసనుతునకు వశ్యుఁ డయ్యె * నేడైతి సంక్రం
 దననందనుభుజబలమ, ర్దినమునకుఁ గడంగఁ డయ్యె * రఘువంశసిద్ధి. 131

చ. అనవుడు సమృదంబు దొలఁకాడఁగ నిక్కము నట్ల కాక య
 వ్వనసిధి దాఁటి లంకయును * వాసివనంబును గాసి చేసి సం
 దనుఁ దెగఁ జూచి వచ్చినవిధం బది యల్పులచేతఁ దీరునే
 జనకజఁ గాంతుమే యనమఁసాహనుఁ డితఁడు లేక తక్కినన్. 132

క. అని లజ్జావనతుం డగు, హనుమంతుఁ గలూక్షవీక్షఁణాదరముదితా *
 త్తునిఁ జేసి దాశరథి యమ్మనిజనముం జూచి కేలు * మొగుచుచు భక్తిన్. 133

— అగస్త్యాదిఋషులు రాముని వీడ్కొని చనుట. —

క. మనలితిరి విదితక్రథా, రసవృత్తిం దడ వెఱుంగ * రాక యనుష్ఠా
 ననమయ మయ్యె నభోమ, ధ్యసమీపంబునకుఁ దరణి * యరదము వచ్చెన్.

మ. విజయంచేయుండు నావుడన్ మునులు పృథ్వీనాథ యూహింప వి
 శ్వజనీనుం డగునిన్నుఁ జూపు సదనుష్ఠానంబు గాదే భవ

ద్విజయశ్రీ దమకోర్కి గా నుకృతముల్ * వే భంగులం జేయునీ
ద్విజకోటిం బరికించికొ మ్మని కృతాన్ధీ భూతచేతన్ము లై. 135

క. క్రందుకొనంగ నొక్కుమ్మడి, నందఱు దశవదనదమను * నాశీర్వాదా
నందితుఁ జేసి యమందా, నందముఁ బొందుచుఁ దపోవసములకుఁ జనినన్.

క. తగ నెల్లవారిఁ బొమ్మని, జగతీపతి యచట వాసి * సమయసముచితం
బుగ నయ్యెయెడలకుఁ జని, పగలిటివర్తనము ప్రాజ్యోపదవిక నలిపెన్. 137

జే. రాత్రియగుటయుఁ గార్యతూర్వత్రయాది, వివిధగోష్ఠీవినోదముల్ * వేడ్కనడపి
యతిసునోహర వాసగోహమున కేగి, నిరతిశయమోదమున సుఖనిద్రఁ జేసి.

చ. రవియుదయంబుకంటె మును * రాజశిఖామణి మేలు కాంచె దా
నవకులమర్దనాంక నుని * నాదము లైననురంగగీతముల్
వివిధగతిప్రసర్తన నవీనము లై సొగయింప మాగధ
ప్రవరులు పాడుమంజుమృదుభంగికి వీనులు దొల్ల మేల్కనన్. 139

ఆ. అపుడు సముచితంబు * లగుకరణీయంబు, లాచరించి రఘుకులాధినాథుఁ
డభిమతప్రసాధంసభిరామాకృతి, యై మహావిభూతి * సతిశయిల్లి. 140

చ. కొలువున కేగుడెంచి నృపకోటియు మంత్రికదంబకంబు దై
త్యులుఁ గవుర్నిగపింద్రులు నియోగులు వందిజనంబు లిష్టభృ
త్యులు మొదలైనవారలు నిజోచితభంగి సుఖోపవిష్టు లై
బలసి ముదంబునెం గొలువఁ * బ్రస్తవనీయసముజ్జ్వలితన్. 141

తే. చామరగ్రాహణీకరచానుకటక, రల్లెరాజనీరాజసంరంజితుండు
భరతలక్ష్మణశత్రుఘ్న * పరివృంతుండు, సగుచు సామ్రాజ్యలక్ష్మీసాం * పగ్గలింప.

సీ. పౌరజానపదాభిభాషణంబులు దగ, నయ్యైతిహంసుల * నాదరించు
నుత్తమహయదంతి * సత్తమరథరత్నములు సూచి సచరణ * లలవరించు
యోధవీరప్రకారోక్తినిరూఢన, ముద్ధతి కెడఁదలో * నుల్లసిల్లు
నిఖలవిద్యాగమసంపుణవిద్యజ్ఞన, సంభావనంబుల * సంతసెల్లు

ఆ. ననుదినంబు నిల్లు * లభినుతబహువిధ, సముచితప్రసర్తనము లొనర్చు
చతివిభూతినుండ * కలిసయదినములు, వోవుటయును రామభూవిభుండు. 143

—పట్టాభిషేకమునకు వచ్చినజనుకరాణ మొదలగువారిని రాముండు వీడుకొలుపుట. —

మ. జనకాదిక్షేత్రపాలలోకములకుఁ * సంభావనాపూర్వకా
ర్చన లగ్ధిం దగ నిచ్చి వీడ్కొలిపి మాన్గిక్షేమనంవాహనం
బావరింపం నవతమ్ములం బసచినం * బ్రోద్దామసేనాసహ
ప్రసమద్యూమిభరిన్ముఖనమితశేషస్కంధు లై పోయినన్. 144

క. వనచరనిశాచదులము, న్నన నిచ్చులుఁ గ్రోత్త గాఁగ * సరపతి వారిం
గొనియాడు చుండఁ గలిసయ, దినములకుం దమ్ము లరుగు * డెంచిరి మగుడన్.

- ఉ. అచ్చట రాజు లిచ్చినయఃసర్ప మణిప్రకరం బుపాయనం
బిచ్చిన వేటువేట ధరఃణీశుఁడు వారల నాదరించి మీ
తెచ్చినవస్తుతోటి గణుఁతింపఁ గృతార్థతఁ బొందె డెంచ మే
నిచ్చెద వీరి కంచు ననుఁ రేంద్ర హరీంద్రులఁ జూచి వేడుకన్. 146
- ఆ. పురుషరత్నములనఁ బొందుట యుచిత మీ, రత్నములకు ననిధిరావిభుండు
వారి కప్పు డొనఁగెఁ గారన మేర్పడ, జాత్యరుచిరరత్నఁ జాలకంబు. 147
- క. వనచరులకు ననురులకుం, గనకాంబరభూషణములుఁ గణనకు మిగులం
దనుఁ జేరఁ బిలిచి యిచ్చుచు, జననాథుఁడు వేటువేటఁ సంభావించెన్. 148
- ఆ. ఇవ్విధమున వారిఁ కెల్ల సంప్రీతి యొ, నర్చి రామధరణీనాథుఁ డర్క
తనయుతోడి నిట్టుఁ లనియొ బ్రసాదవి, కానలలితవదనాకమలఁ డగుచు. 149
- క. నీపురి కేగుము హరినే, నావరిపాలనము నేయుఁ నయదత్తుఁడ నై
నాపిలిచినయప్పుడ నే, వావరతంత్రత వహింపఁవలయుం జుమ్మి. 150
- క. అంగదుఁ బాటెంపుము త, కుంగలయీనుభటకోటిఁ గొనియాడుము వీ
రిం గైకొంటిమిగాదె య, భంగుల యెప్పట నరిదిఁ పయలకు నై నన్. 151
- మ. అని నుగ్రిపురి బ్రీతి వీడ్కొలిపి నైఁ త్యాగీశ్వరుం జూచి యి
ట్లను లంకాపురి కేగు ధర్మమహితఁ న్నాయుంబు లోకంబుకీ
ర్తనసేయొ భవదీయరాజ్యము చిరస్థాయిత్యముం బొందఁగా
మను నీబంధుల నీగి తేజమున సఃస్మానింపు మెక్కాలమున్. 152
- క. అని కారుణ్యజ్యోత్స్న, జనకు బగుతనదువదనఃశశిమండల మా
తనినెవ్వునమ్ము నమ్మద, పనధిం బొంగింప ననురఁవను వీడ్కొలిపెన్. 153
- క. హనుమంతఁ జూచి మత్కి, ర్తనములు భువనముల నెంతఁ దాఁక నడచు నీ
పురు సంతకాలమును ని, త్రునువు విడువకుండు మనుచుఁ దయ చిగురొత్తన్. 154
- క. హిమధరణీధరతటనం, గమనారుమరున్నదీప్రకాంనుభగతం
గమనీయంబుగఁ దద్య, త్తమునం దొకహార మిడి యఃసవృశ ప్రీతిన్. 155
- ఆ. తిగిచి కౌగిలించిఁ యగ చరన త్రము, సద్గుణములఁ దగిలిఁ సంస్తుతించి
రఘువరేణ్యుఁ డాదారం బెఱురారంగ, వికచవదనుఁ డగుచుఁ వీడుకొలిపి. 156
- క. తనుఁ బాయఁ జాల కందఱు, వెనుఁబడుట యెఱింగి ధరణీవిభుఁ డొరడొరున
మ్మనము మఱుంగు చుండఁగ ని, వ్వనటకుఁ బనియేమి యనిసఁ వారతిభక్తిన్. 157
- క. ధరఁజాగి మ్రొక్కి తమతమ, పురములకుం జనిరి రామఃభూపాలుండున్
భరతాద్యుజనమేతము, పరిపాలనచేసె రాజ్యభారంబుఁ దగన్. 158

అ క్వా సాం త ము.

- చ. శరదభిరామచంద్రరుచిఁబాలసఖత్వసముల్ల సత్ప్రయ
శ్వరనిధిగర్వచర్వణవిశారదమేదురకీర్తిపూరభా

నురలహరీకదంబపరిచుంబితపూర్వమహీభృదస్తభా
ధరమలయాభిధానగిరిఁదైవతపర్వతమేఖలుం డిలన్.

149

క. ఫలితామరతరుశాఖా,తులితభుజం డఖిలదిగ్విధూమస్తసము
జ్జ్వలదీధితిశాసనమణి, కులదీపకరాయగండఁగోపాలుఁ డిలన్.

150

మాలిని. చిరవితరణలీలాశీలుఁ డుత్సాహవిద్యా
పరిణతదృఢసంగాభంగుఁ డక్షీణపుణ్యో
త్కరపరిచయశిల్పాకల్పుఁ డాభోగకుంభ
ధరణివలయరత్నోదత్తుఁ డబ్జాత్తుఁ డుర్విన్.

151

గద్యము. ఇది శ్రీమదుభయకవిమిత్ర) కొమ్మనామాత్యప్రత్య) బుధారాధనాశయ
తిక్కననామధేయప్రణీతం బైనయుత్తరరామాయణం బనుమహాకావ్యంబు
నందు సప్తమా శ్వాసము.

శ్రీ రస్తు.

నిర్వచనోత్తరరామాయణము.

అష్టమాశ్వాసము.

పతిగోరీపతివా

ణీపతిలీలాచతుర్థనిజనర్తనఁడి

ప్రౌఢార్థనిరతమతికరు

ణాపూర్ణఁడు మనుమసిద్ధిసరవరుఁ డెలమిన్.

1

క. అంత నొకనాఁడు వృపుఁ డ, తస్యంతమహిమఁ బెద్దకొలుపునం దున్నయెడన్
వింతయినకొన్నివచనము, లెంతయు మధురములు గాఁగ నిట్లనెఁ జదలన్. 2

— కుశేరపుష్పకము రామునియొద్దకు వచ్చుట. —

ఆ. ఏను బుష్పకంబు మానవాధీశ్వర, నీవు పరమధర్మ నిపుణుబుద్ధి
నపుడు నన్నుఁ గిన్నఁరాధిపుపాలికిఁ, బోయి యతనిపంశ్చఁ నేయు మనుషు. 3
మ. భవదాజ్ఞం జని యాధనేశుఁ గని నీపం పెప్పుడుం దొంటిఁను
ట్ల విధేయాత్మతఁ జేయ నన్నుఁ బనిచెన్ లావణ్యవారాళి గా
నవవిధ్యంసనుఁ డాశ్రితాపమదయోన్మాధక్రియాశాలి రా
ఘనచూడామణి రామదేవుఁడు గృహకల్పాత్ముఁ డై నాపుడున్. 4

శా. ఆతం డచ్చెరువాటు సంతసము వక్త్రాబ్జంబునం దోషఁగా
నాతో నిట్లని పల్కె రామధరణీనాథుండు లోకత్రయం
బాతంకం బెద నుజ్జగింప నుర లత్యానందముం బొంద దు
ర్జాతుం బంక్తిముఖున్ వధించి కొనియెన్ సర్వంబు లంకాపురిన్. 5

క. నీవును నం దొకసరకా, భూవల్లభునకు వినోదమునకును బాత్రం
బై వలసినచోటులకుం, బోవలఁతివి నిన్ను నిందుఁ బుత్తే దగునే. 6

చ. అదియునుగాక లోకముల నన్నిటిఁ గానఁ దలంచి దుష్టదు
ర్మదఖరదండమండనపరాయణు లై చనునట్టివారి కి
ట్టిది దగుఁ గాక పూని యొకటిం గడతేర్చు గడంగలేక యె
ల్లదు లగువారి కేటికి సలీలవిహారము వేడ్కనేయఁగన్. 7

ఉ. కావున నెల్లభంగులను గ్రమ్మఁ జయ్యనఁ బోయి రామధా
త్రివిభునొద్ద నిల్వము మఁదీయహితం నిది యేను బంపఁగాఁ

- బోవుట నెగ్గు లే దతఁడు + పొచ్చెము నేయక సమ్మతించి సం
భావన నేయు నన్న జనఁపాలక సమ్మద మంది వచ్చితెన్. 8.
- క. పనిగొనుము నన్నుఁ గైకొని, యనునప్పలుకులకు మానఁవాఢిఁకుఁడు సం
జనితబహుమానుఁ డై యి, ట్లనియెం బుష్పకవిమానఁమానందింపన్. 9
- క. ఏవలన నుండి యైనను, నావలసినయపుడ గ్రక్కునం జనుడేరం
గావలయుఁ దలఁచునంతకు, నీవల నెట్లట్ల తిరుగు + నిఖిలజగములన్. 10
- క. సిద్ధులగమనంబులకు విరుద్ధముగాఁ జనకు మానఁరోపంబులు స
ద్బుద్ధులకుఁ దగమి యెఱిగి జగదీతమతి సంచరింపు + గౌరవ మొప్పున్. 11
- తే. అని మహిపతి ముక్తాయఁతాక్షతములు, గంధపుష్పంబులును గొనిఁ గౌరవమున
మన్ననకుఁ దగుదివ్యవిమానమునకు, సర్పనము లిచ్చి పీఠోల్పనదియుఁ ప్రీతి. 12
- క. తన కిష్ట మైనయెడకుం, జనినయనంతరమ రాజసత్తముతో ని
ట్లనియె భరతుండు పరిజను, లనుమోదరసానుభావిఁతాంబుధిఁ దేలన్. 13

— భరతుఁడు రామునిఁ బొగడుట. —

- ఉ. చోద్యముగా నమానుషఁచోరచనల్ విలసిల్లె నెంతయున్
హృద్యము గాఁగ నామయవిహీనత నొప్పె దపఃప్రకల్పముల్
మాద్యదరాతిసంపరణఁమార్గము లెల్లను మాసె నెందు నా
వద్యులు లేరు బోలమృతిఁవాదము లేదు ధరిత్రి నెయ్యెడన్. 14
- చ. కొడుకులఁ గాంచే రంగన లఁకుంతిత్సిద్ధులఁ బొండె గర్తముల్
గుడువఁగఁ గట్ట నెల్లజనఁకోటికి నేమిఁ గొఱంత లేద యి
ప్పుడు భవదీయరాజ్యమున + భూవరకుంజర సౌఖ్య మంది యి
ప్పుడమికి నిన్ను శాశ్వతవిభండుగఁ గోరెద రెల్లవారలున్. 15
- క. అనవుడుఁ దమ్మునివలుకులు, విని మది ముదమంది మోము + వికసిల్లఁగ నా
తనిఁ బ్రీతి వొందువీక్షణ, మున నీతావల్లభుఁడు ప్రమోదితుఁ జేసెన్. 16
- ఆ. పుష్పకప్రసంగఁమునఁ దనుఁ గొనియాడు, భరతు నిష్కేళమున + భరితపరమ
హర్షుఁ జేసి సమయఁ మగుడు నాస్థానమం, డపము వాసి చనియెఁనృపవరుండు.

— శ్రీరామునినోదవిహారము. —

- ఉ. నిచ్చలు నితైఱంగున నానింద్యచరిత్రుఁ డనేకభంగులన్
వచ్చినవిన్నపంబు లనిఁవారణమై విని నిశ్చయంబుగా
నిచ్చునదు త్రరంబులకు + నెల్లజనంబులు సంతసిల్లి రా
లచ్చి సహీనసద్గుణఁలాపములం దగిలించె దక్షుఁ డై. 17
- చ. ప్రజ సమరాగ మందఁ బరిఁపాలన నేయు నరేశ్వరుండు చో
ద్విజితవిరోధి యై తుదిని + వేడ్కమెయిన్ విహరించు నెందు నా

- ర్యజనులు మెచ్చఁగా నరసి + యాదిమునీంద్రనిబద్ధసీతివా
 క్యజనితకాతుకుం డగుచు + నమ్మునుజేంద్రుఁడు సమ్మదంబునన్. 19
- క. రమణీయస్థలముల హృ, ద్యము లై నపదార్థములఁ బ్రియాసహితవిహా
 రము సలుపు నుచితపరివా, రము నాగరికంబునను సారనమధురముగాన్. 20
- ఉ. వేడుక నెత్త మాడుచుఁ బ్రవీణశమై గరువంపుఁ బన్నిదం
 బాడుచుఁ జూచి యొండొరులయంగకముల్ మది మెచ్చి యుల్లసం
 బాడునెపంబు వెట్టి కొనియాడుచుఁ బువ్వులచ్రేటు లాడుచుం
 జేడియయుక్ విభండు విలసిల్లిరి పొచ్చెము లేనిమచ్చికన్. 21
- సీ. కలపంబు లభినసంగంధంబులుగఁ గూర్చి తనువల్లఁ గలయంగఁదాన యలఁదుఁ
 బువ్వులు బహువిధంబుగఁ గట్టి ముడి కొకభంగిగా నెత్తులు + వట్టియిచ్చు
 హారముల్ మెఱయ నోయ్యారంబుగా గుచ్చి యందంబు వింతగానలవరించు
 మృగమదపంకంబు + మృదువుగా సారించి తలకంబు వెట్టి నెచ్చెలికిఁ జూపు
- ఆ. జనకరాజతనయమనము దలిర్పంగ, వివిధనిపుణలీలవెలయ నిట్లు
 చతురముగ నొనర్చు + సౌభాగ్యసారాభిరామమూర్తియగుచుఁరామవిభండు.
- మ. ప్రణయక్రోధముఁ దాన యొక్కమెయి సంసాదించుఁ బాదాంబుజ
 ప్రణతిం గ్రమ్ముఁ దీర్చు నేర్చి ధరణీపాలుండు సాకూతభా
 వణముల్ వీనుల నించు మన్తభకళాస్వాతంత్ర్య మాననపూ
 రణమార్గంబునఁ జెల్ల నిచ్చు రమణీరాగాభిపూర్ణేందుఁ డై. 23
- సీతారామ బద్ధానవనమున విహరించుట. —
- చ. ఉపవన దేశ కేలిజనితోత్సుకతాభరితాంతరంగుఁ డై
 నృపుఁడు సఖినమేతధరాణీతనయాసహితంబు గాయకా
 దిపరిజనంబుతోఁ జని తదీయసమీరుండు దన్నుఁ గానరా
 కవగిది వీచినం గొలుపు + గైకొని యిం పెద నాదరించుచున్. 24
- క. చొత్తెంచిన వనపాలిక, నుత్తమధుపములకుఁ దప్పిమధుభరితం బై
 క్రొత్తావి గ్రమ్మునరవిరి, గుత్తి విభున కిచ్చె వినయకుంచితతను వై. 25
- చ. జనపతి యందఁగా నెఱచుఁచాడ్పున జానకీ జూపి కానుకల్
 గొనఁ దగువార లుండ మనఁకుం జనునే యని చేయి నాయఁ బె
 ట్టిన వనపాలికాకరపుటికలితస్తబకంబు వుచ్చె మె
 ల్వున సతి లేతనవ్వునఁ గఁబోలతలంబులఁ గాంతి వింతగాన్. 26
- క. తరుపోతలతాకృత్రిమ, సరిదంబుజషండకేలిశైలముల మనో
 హరము లగునెడలఁ గ్రీడా, పరతంత్రాత్మ లయి లలితభంగిఁ జతురతన్. 27
- చ. అరవిరు లెవ్వ రెక్కుడుగ + నారసి మేలుగ నేటి కోయఁగా
 పెరవరు లెవ్వ రొక్క కడువేగమ సెజ్జకుఁ జాలఁ గందునం

బారయనియట్లు కెండుగురులఁ జూచి వాడఁ గూర్తురు మాత మంచు న
న్నరపతియుం బలోదరియుఁ న గ్గనవోరచనార్ద్రచిత్తు లై. 28

చ. అలరులఁ గోయుచుకొ మధుకఁరావళి జోవుచుఁ గీరహాతకం
బులపలువాఱుమాటలకుఁ జూచుచు నంచలఁ బట్టఁ దారుచుకొ
లలితమయూరస ర్దనవిలాసముఁ జూచుచు బోటిపిండుకో
గలయుచుఁ బోయుచుకొ బహులఁకొతుకవృత్తి రమించి రెల్లెడన్. 29

సీ. తీరగెయుయ్యెల లెక్కిఁ తూఁగియాడుచుఁగూడి పాడెడుమత్తాళిఁ బాలికలను
బలుకులతోడనఁ యలవడఁ దొడఁగియు నేరనిగీరకుఁమారికలను
నింపారులేదూఁడఁలేటి పిల్లలకుఁ బెట్టుచు నున్న హంసకుఁటుంబినులను
ఫలరస మొండొంటిఁ కెలమిఁ జంచుల నింపు తఱిఁ జొక్కుకొకిలఁదంపతులను
తే. జూచిచూచియొండొరులకుఁజూపిచూపి, చలులకెఱిగించిఁగొనియాడిఁచెప్పిచెప్పి
చిత్తహారివిహారనఁ నేనఁ దగిలి, యల్లసిల్లిరి వనితయుఁ వల్లభుండు. 30

ఉ. అల్లవె లెన్నపువ్వు లనిఁ యందనిగుఱ్ఱులదిక్కు నూపి తా
నల్లన చేరి నేను నెగఁయ న్నిను నెల్లెడఁ గోయు మంచు భూ
వల్లభుఁ డాదటం బొడిపఁ వామవిలోచన నెల్లెడ ద త్తనూ
వల్లికతోన ముఁ బులకఁపర్గము కాముఁడు నారు వోయఁగన్. 31

చ. నవకపుమావియ్యోకలఁ బొనంగినతీనలు వేడ్కఁ బెంపఁ బ
ల్లవములసెజ్జ లుల్లములఁ లజ్జ లడంపఁగఁ దేటికండముల్
దివుటల ముంపఁగా నముదలీల మనోజవినోదసక్తులై
యవసరినేప మెచ్చి మలఁయానిలు సౌరభధన్యుఁ జేయుచున్. 32

ఆ. ఇవ్విధమునఁ బతయుఁ నెలనాఁగయును విని, ధప్రకారలీలఁ దగిలియుండఁ
జెలులుఁ గేలివనముఁ గలయంగఁబొచ్చి నెమ్మనములందుఁగోర్కిఁకొనలునిగుడ.

చ. అలరులు గోయుచోట మధుఁపావళి మ్రోతకు ముగ్ధ లుల్కిసం
గలకల నవ్వుచుం దొలుతఁ గైకొని మవ్వపుండఁగె లాగి పు
వ్వు లొరులు గోయ నింకఁ దలఁపుం డని యొప్పుగ జంకె నేయుచుకొ
లలిఁ దమలోన మత్సరములం దుదికొమ్మలగుత్తు లందుచున్. 34

సీ. మావిలేమోకలఁమవ్వంపుండనలఁ తెన్నొందఁ బెండ్లిండ్లుఁ నేసి చేసి
పలుదెఱంగుల క్రొవ్విరుల నేర్పువాటించి తొడవులు గావించిఁ తొడివితొడివి
పతులను బ్రియలఁ గాఁ భావించి పొదరిండ్ల నిక్కలుగాఁ జేసిఁ యేగి యేగి
చెట్టువల్ నెఱయనిఁ చిలుకబోడలఁ బట్టి తెచ్చి బిడ్డలుగఁ జూన్నిచ్చి యిచ్చి
తే. బొదివి పుష్పొట్లు నల్లియుఁ బువ్వుఁ దేని, యలఁ బదంపడి తడిపియుఁనలి వనంత
మాడి యాడి యుద్వాసవిహారిలై, నలిపి రంభోరుహాననఁ లెలమి మిగుల.

- చ. నినువు లొకర్లు చేతఁ గమనీయలతాంతము లున్న నొక్కడం
 గనుఁగొని ముగ్ధ యొక్క తె వికాసిని యై నవకంఠుఁడేగెఁ బా
 సినయెలగొమ్మగుత్తి నవిచేరి నయంబునఁ బట్టి కోయఁ జూ
 చిన నగి యల్ల నవ్వ నది * సిగ్గువడం గని యార్చి రందఱున్. 36
- మ. కుచముల్ వాతెడిసిటిమీఁదివిలసతోక్తంబులం గ్రేణి నే
 యుచు నుండఁ మెడ యెత్తి పాదయుగళం * బూదంగ బాహులతల్
 పచరింపం గరమూలకాంతి నిగుడఁ * భావంబు రంజిల్లఁ బా
 డుచుఁ గ్రీడించిరి పువ్వుఁబోడులు లతాఁజోలాకళాప్రాధులన్. 37
- నీ. చిగురాకు గెంగేలి * చెలిమి యొనర్పంగ మవ్వంపులేబాదల్ * మలఁచిపట్టి
 పెఱచేతినఖపంక్తి * గిఱిగొని చెన్నొంద నెగయుదీపుల విరు * లినుమడింపఁ
 గురులుగనవమీఁద * నెరిసిన నెమ్మొగ ముడ్డ మంకించి చూ * పలవరించి
 తనుగెంపు గడ చని * దళములు పడలఁ బువ్వులు గోయ నొల్లకఁతోలఁగ నెత్తి
 తే. యడగునెత్తావిపొలివోసి * యలరులేటి, మెలపునలవాటునెడఁదల * మేగొనంగఁ
 బ్రణయసఖులకుఁగన్నులఁపండువగుచుఁజతురముగనోర్తు పుష్పావఁచయముచేసె.
 క. చెలిచెక్కుచెమట యొక్కతె, యలరులఁ గొనితుడువరెంటిఁయందలిమెఱుఁగుల్
 పొలివోవుట నరి యై యిట్టలముగ నొండొండ రాయుంటయు జగి దఱిఁగెన్.
 ఆ. వనజవదన లిట్లు * వనకేలి నలిపి చా, లించి జలవిహారఁజేరఁ గోరి
 జనకరాజతనయ * సముచితముగఁ జేరి, యిష్ట మెఱుకవడఁగ * నిట్లు లనిరి. 40
- ఉ. నీదుక్కపాకటాక్ష మనునీరజపండమునందు నిర్భరా
 హ్లాదముఁ బొందఁగా వనవిహారపరిభ్రమన్మత్తి యెమ్మెయిన్
 భేదము నేయ లేకునీకికిం గమలాకరకేలిమీఁద లే
 దాదర మించుకేని నలినాయతలోచన మాకు నిత్రుణిన్. 41
- చ. అనుడు విదేహరాజసుత * యల్లన నవ్వు దొలంకుద్వప్తులం
 గనుఁగొనియెన్ సముల్లసితఁఘర్మజలాంకురజాలకంబుచె
 న్నున విలసత్సుధాకణమనోహర మైనశశాంకబింబమో
 యనఁ జెలువొందురామవిభునానన ముల్లము పల్లవింపఁగన్. 42
- క. చెలులచతురోక్తిరచనకు, నలినాయతనేత్ర నెవ్వనము విలసిల్లం
 గొలన విహారము సలుపం, దలఁచినఁ బతి కౌతుకంబు * దనమదిఁ గదురన్. 43
- సీతారాములజలవిహారవర్ణనము. —
- క. అనుచరుల నడిగి యడిగియుఁ, బనిగొండ్రే పలయునెడలఁ * బ్రభువులుపొద లెం
 డని కమలవనము తెరువునఁ, గొనిపోవఁగ జానకీయు సఖులుఁ జని రెలమిన్.
 చ. చెలు వగునాననాబ్జముల * చేరువఁ గుంతలధృంగమాలికల్
 మెలఁగ వలీతరంగములమీఁద ఘన సనచక్రయుగ్మకం

- బులు విలసిల్లఁ గూడుకొని * పొల్తులు వద్దినిపొంత వింతసాం
పొలయఁగ వేడ్కమై నరిగి * రొండొకపద్మిని బోలి లీలతోన్. 45
- తే. అందఱకుమున్న నలిలవిహారమునకుఁ గడఁగియొక్కర్తు గ్రస్తునఁ దొడవులూడ్చి
నెలఁతుకల మొత్తమనువచ్చు * విలుతుననుఁగు, టంపపొదిలోని బరిగోల * యట్టులుండె.
- చ. పొలయునమీరణంబు నినుపుందనువుం దగ నింపు నెమ్మనం
బుల నొకయింపుఁ బెంప రతిఁబోటులు విభ్రమ మొప్ప వీఁగుఁజ
న్నలవయిఁ గేలమచ్చుచుఁ దఁనూలత లించుక గొంకఁ గుంతలం
బులు మెల పొందఁగాఁ జెవులఁపొందునఁ జేర్చుచుఁ గూడి వేడుకన్. 47
- క. మగుడఁబడి కరళు లక్కడ, నిగుడఁగఁ దనుపాగుకొలని * నీరు వులకముల్
నెగయించుచుఁ దొలుపోకున, సాగయింపంగూడి యాడఁబోచ్చిరి సుదతుల్.
- సీ. నునుఁగాంతి దొలఁకెనుఁకునకుచయుఁశంబు లదరంగఁ జిలుకుల * నాడి యాడి
మెఱుఁగులు దూఁగెడు * మృదుకరవల్లిక లల్లాడఁ జల్లుపోరాడి యాడి
జిగితోలం కెనఁగెడు * మొగములునిక్కుచు, నడఁగుచుండఁగ నీడుఁలాడియాడి
మిం చెల్లదిక్కులు * ముంచి చెల్లెడుమేను, లలసి క్రాలఁగ నోలఁలాడియాడి
- తే. యోలి నిలుచుచుఁగరళులఁదేలి చనుచు, మునిగిపోవుచు నోర్తోన్తు * ముంచిపట్టి
లోఁతునకునోయ్యు దిగుచుచుఁ నీతలేని, యచట మిన్నక యీఁదుచు * నాడిరథి.
- చ. ప్రియమునఁ దృక్కిని యాడుభ్రమఁగీతపోకునఁ జక్రవాకికా
చయమున మందహాసికలఁనందడి ముం బెలువొందుకంటె న
న్నియు నెడగాఁ దొలంగినను * నీరజవండము పొల్పె విన్నగా
క యునతు లాటమైఁ బెలుగుఁక్రందున నొందినక్రొత్తసాంపునన్. 50
- చ. తరఁగలతూలుచందమునఁ * దమ్ములకన్లునితావి హాసికా
విరుతములక నమీరణము * వీడునయంబున నీగియింపునం
జరతరసాఖ్యనందలు * నేకులఁ గైకొని తారతార య
త్తరుణులయిం ద్రయంబులు ముఁనంబునఁ జొక్కుచు నుండె నత్తఱిన్. 51
- ఉ. తుమెదపిండు మెండుకొని * త్రొక్కిన తేకులసందుసందులం
గ్రమ్మి చల త్తిరంగళిఁగరంబులఁ దూలెనుతమ్మివుప్పొడు
గ్గొమ్మడు లూడి క్రిమ్మిపొడిలోపల నొక్కొకచోటఁ గెంపుచం
దమ్మునఁ జెన్ను చేసె పసిఁతత్ గమలాకర కేలి నల్పఁగన్. 52
- సీ. కలయ నెల్లడి నాడుక్రందనఁ బడి నీరి మీఁదదాఁటెడుగండుఁమీలతోడ
మక్కువఁ దేకువ * దక్కినోడ నపిలి యాడెనుచక్రవాకుల * గెడలతోడఁ
దిరుగుడుపడి సూఁగుఁదిరఁగలు దాకి యల్లాడెనునంభోదుఁహములతోడ
ననజంబు లొల్లక * వచ్చి యూర్పులతావి యన్నునఁ జొక్కెడు * నళులతోడఁ

తే. గ్రాలుకన్నులు వలిచన్నుఁ + గవలుఁ దెలివి

మొగములుఁ గురులు బంధురముగను బెరసి

చూడఁ దడఁబాటుగా జలక్రిడ సలిపె

నెలమి మనముల నెలకొనఁ + జెలువపిండు.

53

క. చేయిచ్చి యబల నధిపతి, తోయజవండంబు సౌరగఁ + దోకొని చనఁ జే

దోయి పులకించెఁ గనుఁగన, దో యలరుచు బెరసెఁ గోర్కిఁతో నెదగూడెన్.

క. పొలఁతుక లోతని చొరఁగా, నలుకుచుఁ బిఱిచి కడుగు లిడ + నప్పటిదృగ్గీ

పులక్రందు సెందునందడి, పొలపంబుచు నధిపునుల్లఁమునకిం పొనఁగెన్. 55

క. కొలను ననఁ జొచ్చి యిది లోఁతల యిది యని క్రమ్మఱంగ + సరిగి విభుం డు

త్వలదళలోచనఁ దోకొని, మెలపున మగుడఁ జని లీలఁమెయి నాడునెడన్. 56

సీ. కరయంత్ర ధారలఁ + గప్పక పారిఁ బాఱి విభుమీఁదఁజూడ్కులు + వెల్లిగొలుపు

లీల నంబుజముఁ గెంఁగేలఁ దెనుల్పుక ధరణీరచుణుపాణిఁతలము వట్టు

దను పారునీటిపైఁ + దను విడి నలిఁ గ్రీడ నలుపక రాగరాసమునఁ దేలుఁ

గొలఁకున నాడునాఁడులపజ్జఁ బోవక శృంగారచేష్టలఁ + జెంది క్రాలు

తే. నలికేలికి నొలసియు + నొలయ కిట్లు, ప్రాణవల్లభమీఁదికిఁ + బ్రాకి వేడ్కు

నలమియలమిమైఁజెనఁగొనఁనతనియండ, నిలిచివిహరించుచుండెనన్నలినవదన.

చ. కలయఁ జరించు తేఱిపొదిఁ + గైకొనఁ జాధవళాయతాక్షి వే

నలిపయఁ జూడ్కినిల్పు నలిఁనంబులఁ జేకొనఁ జాలతాంగిచూ

డ్కులు మదిమెచ్చు హంసికలఁకోమలనాదము లాలకింపఁ డా

వెలఁదిమృదూక్తినిస్వనము + వీనుల నించు విభుండు వేడుకన్.

58

తే. చెలువచివురుఁగెంఁగేలఁగాఁశ్చీరజలము, నతివనగుమోముఁననుజందఁనాంబువులును

నెలఁతవేనలిఁ గస్తూరిఁసేరు నయ్యె, నయ్యెడలకాంతిఁ బలికరఁయంత్రవారి. 59

క. తడిసి మెఱుంగుఁబొగ రెక్కిన, పడఁతుకలలితాంగయప్తి + పదనికి రాఁ బుల్

గడిగినమరుఖడ్గలతిక, పడువున మోహనవిలాసఁవైభవ మొందెన్. 60

చ. వెలఁదికి మోవికెంపు నెఱిఁ వేనలికప్పును దంతపంక్తినుం

దెలుపును బేర్చి యొప్పెనఁగె + నీళులపొందున నట్ల యెవ్వరిం

గలసిన వారివారిదెనఁ + గల్గుగుణం బనుకూలవృత్తి ని

ర్మలమధురస్వభావులు సమగ్ర విలాసము వొందఁ జేయరే.

61

సీ. నెత్తమ్మిపుప్పొడి + నెఱిసిన నిడువుగాఁ బాపట సిందూరఁభంగిఁ బోయుఁ

జెందోవతేకు ముఁయ్యందంబుగాఁ దీర్చి కమనీయముగఁ దిలఁకంబు వెట్టు

నిందినరములబఁహిర్దళములు డుల్చి కర్ణావతంసముల్ + గానొనర్చుఁ

గుమువనాళము వుచ్చి + కొని పేరుగా గిల్లి హారంబునడువున + నలవరించు

తే. గమలదళము మృణాళకాండమునఁ జేర్చి, యాలవట్టంబు గావించిఁబీల మెఱయ
'వినరు నల్లన రామభూవిభుఁడు జనక, రాజనందనమన మనురాగ మొంద.

చ. తమతమయంత నెచ్చెలులుఁ * దారును నెప్పటియట్లు యాటఁజి
త్తము దనివోక వారిగెడఁ * దామరసాక్షియు రామదేవుఁడు
సముచితలీల మై వివిధఁచారువిహారము లర్థి సల్పి రం
గము లభిరామరేఖ నవఁకాంతివిలాసముఁ బొంది క్రాలగన్. 63

ఆ. ఇట్లు కమలవండ * మిక్కిడక్కడ వడ, నభిమతప్రకారఁహరిలీలఁ
గేలినలిపి వేడ్కఁ * జాలించి వెడలిరి, విభుఁడు జానకియును * నెలదిపిండు. 64

క. జలసిక్తము లగునంగక, ములచెలు వొండొరులభావముల నత్యార్ద్రం
బులు సేయఁ బతియు నాతియు, నిలిచి పొలిచి రవుడు కమలిఁనీతలభూమిన్.

క. కలిరుగఁగి గాంతి మేనుల, జలకణములు గోరకముల * చందంబునఁ జె
న్నలవఱుపఁ గొలనివెలి నిం,తులు నిలిచిరి తీరలతలఁతోఁ దడఁబడుచున్.

→ సీతారాముల లీలావిహారవర్ణము. ←

చ. వలయుతెఱంగునక విభుఁడు * వస్త్రవిలేపనమాల్యభూషణం
బులు దగఁ దాల్చి నందిజనముల్ చతురంబుగ సంస్తుతంప వా
రల నభివాంఛితార్థముల * రంజితచిత్తుల జేసె నెమ్మనం
బలర నలంకరించ్చిరి వయస్యలు సీతయు లేఖవంతగాన్. 67

క. లలితకమనీయమృగామల, నెలనాఁగయు సఖులుఁ గలసి * యేతేరఁగ ముం
గల నడచి కంచుకులునుం, దలతల మనఁ బతియుఁ జతురఁతరముగ నడచెన్.

క. ఇమ్మెయి నిష్టనినోదము, లమ్ముదితయుఁ దాను రఘుకులార్ధశుఁడు చి
త్తములఁ జగురోత్తఁగ ని,త్యమ్మును నలిపె ననురాగఁతత్పరవృత్తిన్. 69

సీ. కర్పూరభూపాదిఁగంధిపంవాసి తాభ్యంతరరమణీయఁహర్ష్యములను
వర్ణచిత్రితపటఁవర్ణనిర్మితతిరస్కరిణీమనోహరాఁగారములను
గోకిలకలహంపిఁకులమృదుమంజులారవరమృతవలతాఁభవనములను
గృతకమయూరరాజితనిజాంగణచిత్త రంజితలీలాప్రిఁకుంజములను

ఆ. బహువిధాభిరామఁవిహారణనలములఁ, దత్తదంతరంగఁవృత్తితోడ
మనుజువిభుఁడు ప్రియకుఁమది ముద మెలరార,లోలుఁ డైమనోజుకేళి నొలయు.

చ. ప్రకుదము మూర్త మైనటులు * రాగము రూపు వహించినట్లు వి
భ్రము మొడఁ తెట్టినట్లు రతిఁ రాజవిహారకుతూహలంబు దే
హముఁ దగఁ దాల్చినట్లు హృదఁయంగమ మై విలసిల్లు చున్నయా
రమణిఁ బ్రమోదరూఢమదఁగంజితఁ జేయు విభుఁడు ధీరుఁ డై. 71

సీ. చూడ్కి కి నందడి * పొంపిక యెందేనిఁ, జూచు చాడ్చున నొప్పు * చూఱివిడిచి
తగవు మై పోపాన * ముగుసునుఁబుల్కుల, నెక్కినరసముల * నెలమి వడసి

తనదుమైదీవకుఁ + దావలంబుగఁ జేసి, పులకలచిత్తంబు + నెల వెటింగి
 బెరిసినమేవడి + సరులఁ గాయువు గని, కన్నులచెన్నున + నన్నుఁ గాంచి
 తే. సాగిసికాఁగిట సోలెడు + మగువయంత, రంగ మావిష్ట మైనటు + లంద కలసి
 తగులుదగిలించుటయును నిఁద్దటకు సరియ, కాఁగ నధిపతి లలితాంగిఁగవసె నర్థి.

చ. ఎడఁ బాలివోని వేడుకల + యేడ్డెటసాంపున నంతకంత కె
 కుక్క డగుమదంబువేర్చి గతిఁకోర్కులు గొమ్మలు వోవ నప్పడ
 ప్పడ నలిఁ జేరినట్టులు విఁభుండును వారిజవత్తనేత్రయుం
 గడపల లేనికేలితమఁకంబున నుల్లము లుల్లసిల్లఁగాన్. 73

సీ. ఎలమి నొండొరులకుఁ + డలయంపులుగఁజేయు బాహులతలు జన్మఁఫలము లొంద
 నలి నొండొరులవీఁడఁబాలుపారుకనుదోయిసుఖములఁ జబ్బనఁచూటలాడఁ
 గాయ్యన నొండొంటిఁ + గదిసినతనువులు పులకాంకురంబులఁ + బ్రోది గాఁగ
 నిచ్చమై నొండొంటిఁ + జొచ్చినమనములు నినుపారునింపుల + నెలకొనంగఁ

ఆ. గడఁక లొండొరువులఁగడవఁ గేలీచతు, రతలు వెలయుఁ జూడ్కుఁలతిశయిల్ల
 సుఖముసాంపు నొక్కఁసూటిన నడవంగ, సతియుఁ బతియుఁ గ్రీడఁనల్పి రర్థి.

ఉ. లేనినెవంబు వెట్టి మదఁలీలకు నాఁక యొనర్చి మానమం
 బూనినయట్లు సౌ రెడకుఁ + బుక్కిటిబంటిగఁ జేసి చుల్కువే
 పో నొకకారణంబుపయిఁ + బూని వెనం బయిపాటు ముక్కుగఁ
 దేనియ లుట్టఁ దేటు జగఁతీపతి కుగ్గలి రాముఁ డింటికిన్. 75

సీ. అదరులు గదిరిన + నతిముటి వ ర్తిల్లు చెయువులక్రందునఁ + జిక్కువడుచు
 నేర్పులు గడఁగిన + నిరతంబు లై చెల్లు కామతంత్రంబులఁ + గఱుకు లగుచుఁ
 గోర్కు లేచినఁ ద్రిప్పిఁకొనునింద్రియంబుల యక్కట దీర్పంగఁ + నడరఁ బడుచు
 మెచ్చులు వచ్చిన + మిగుల నానందించు మనములతలపోతఁ + కనువుగొనుచుఁ

తే. దనివి వొందిన నల్లన + తలఁపు మగుడ, వేడుకలయెడఁ గొనరుల + వింతతమక
 ములకు మొదలైనబొదలుచుఁ నెలఁతుకయును, మనుజపతియునొనర్చిరిఁమదనకేలి.

క. ఒండొరువులమదనకళా, పాండిత్యము మెచ్చమియు నెఁపం బిడ నెప్పమై
 యొండొరులకు నానంద ముఖండము గావించురతము + గైకొంపు తగ్గన్. 77

సీ. తూలెడునునుగురుల్ + దోతెంచుఘర్తాంబువులఁ దోఁగి నుదుట్టిఁపమలఁగుచుండ
 లలిసాంపుపెంపునఁ + బాలయక కనుదోయి నానుచు నెడనెడఁప్రానుఁపడఁగఁ
 గుచములనడుమఁ దూఁగుచు సున్నహారము లల్లన చనుమొనఁలందుఁ గ్రాల
 బెడఁ గొంద నల్లాడు + తొడవులమెఱుంగులు వెడలక యచ్చోటఁగడలుకొనఁగఁ

తే. గేలికడఁక దోడ్తోనడఁగించి యవయ, వములునడలంగఁజేయుచుఁవచ్చుచొక్కు
 లేతదమిఁగ్రొత్తచెన్నొందుఁలేమచంద, మధిపుడెందమానందఁచుయంబు సేసె.

క. ముఱపు మునుగువడ వేడ్కులు, బెఱపులుగొని నిగుడ రెండు బెఱగులచేతం
బొటివోపునెమ్మనంబుల, నెఱి నిరువురు నలవరింప * నేరరు రతులన్. 79

సీ. మానవనాథుఁ డుగ్ధులఁ గాఁగించుచో నడలుకే ల్బిగియించు * కడఁక లేమి
యతివ భూధవునధఃరామృతం బానుచో దొప్పవాతెఱ యంటుతోట్టుపాటు
నృపతి లేమను గేలి * నిపుణత నొరయుచో వెడఁగు లై చెయ్యలుపీడుపాటు
వామాక్షి మేదిసీవల్లభుఁ గొనరుచో గొదలు పల్కులక్రియఁగూడ కునికి
తే. యొండురులచిత్తములనాటియొలయుచున్న, బొక్కు లెక్కుడు నేయంగ * సోలమడరి
యిరువురును సౌఖ్యరసములఁ * గరువు గట్టి, పోసిచేసినరూపుల * పోల్కు లైరి.

క. భూపాలుఁ డిట్లు మోదం, బే పారంగ మోహములకు * నెల్ల నివాసం
బై పాలించెను రాజ్య, శ్రీపెం పభిరామముగ నశేషధరిత్రన్. 81

→ సీతాదేవి గర్భము దాల్చుట. ←

ఉ. అత్తల కెల్ల భూరివిసయంబునఁ బంపు దగంగఁ జేయుచుం
జిత్త మెలర్ప నాథువని నేయుచు బాంధవతుష్టి నేయుచున్
విత్తములక మహీనురుల * వేమఱు దృపులఁ జేయుచున్ మహా
దాత్తగుణాలి నొప్ప వసుధాసుత నిత్యశుభంబుపెంపునన్. 82

క. సమృదమున భూచక్రము, తొమ్మిదివే లేడు లేలి * తుది రాముఁడు దా
నెమ్మనమున నిసక్తులము ధృ, వమ్ముగ సత్పుతులఁ బడయవలె నని తలఁచెన్.

ఆ. తొమ్మనూటిమీఁదఁ * దొంబదితొమ్మిది, వర్షములకు నంత * వసుధవట్టి
యతిధిని ప్రదేవశిత్పతర్పణంబుల, గర్భమహిమఁ దాల్చె * గౌతుకమున. 84

క. అంత నొకనాఁడు లీలం, గాంతారత్నంబు నాథు * కడ మెలఁగఁగ నే
కాంతంబునఁ గనుఁగొని య, త్యక్తమనోమోద మడర * సతఁ డిట్లనియెన్.

సీ. చంద్రికపైఁ బర్యవహరునల్లికనోలె మ్రోడ నీయంగంబు * నెలుకఁ బాతె
హేమకుంభములపై * నింద్రినీలములల్లు కాంత నీచను మొసల్ * గప్పు మిగిలె
వెడవాడులీలాగఁబిందయుగ్ధ ముమాక్షి. సుదతి నీకనుఁగవనోల మందె
బెన్నిధిఁ గాంచిన * వేదచందంబునఁ బొలఁతుక నీకొను * పొదలుకొనియె

ఆ. లలన నీదుచెయ్యఁబలనంబు లయ్యె ల, తాంగి నీదుమందఁయానలీల
జడను దాల్చె గర్భ * సంపదకలిమి నీ, యందుఁ దేటపడియె * నిందువదన. 86

ఉ. మొగ్గల మైవకోర్కి దుదిముట్టఁగ సుత్యవలీలఁ జూడ నా
కగ్గము గాఁగ వంశిము సుధాంశుఁడు గల్గినరాత్రివోలె నీ
విగ్గురుగర్భసంపద వహించియుఁ జెప్ప వదేమి నాపుడున్
సిగ్గును లేతనవ్వు గది * సెం గమలాననముద్దు మోమునన్. 87

→ రాముఁడు కోరిక యడుగఁగా సీత గంగాతీరననములను బోగోరుట. ←

చ. తనమదిలజ్జ వాపి ననుధావతి మేవడి యెనమాటపో

దునఁ దగఁ జేరి కోరికలు + దోచుతెఱుఁ గెఱుఁగం దలంచి య
ల్లన యడుగంగ సమ్మదవిలాసమునే డైఱ నెమ్మెగంబు నూ
తనరుచి నొప్పుగా వికచతామరసానన వేడ్క ని ట్లనున్. 88

శా.సింగంబుల్ మునిబాలకుల్ దిరుగుచోఁ + జెయ్యేది మో మియ్య సా
రంగంబుల్ దిరుగం దపోధనసతుల్ + రాజీవముల్ గోయుటల్
రంగద్వీచులఁ బద్మముల్ మెఱయ ధర్మస్త్రీతి మైఁ జూచుచున్
గంగాతీరముకానలోనఁ దిరుగంఁగాఁ గాతుకం బయ్యెడిన్. 89

ఆ. అనిన రఘువ రేణ్యుఁ + డమ్మాటలకు నియ్యకొని లతాంగి నీవు + గోరినట్లు
చేయు టెంతపెద్దశీఘ్రంబ యచటికిఁ, బుచ్చువాఁడ ననుచు + నిచ్చుమెఱసి.
క. ఆనతికడ సరసంబుగఁ, బాసి నడిమికొలుపునకు నృపాలుఁడు సనినన్
దాసి నిరంతరమును సే, వాసాఖ్యముఁ బొందఁ బడయుఁ వారలు ప్రీతిన్. 91

— రామఁడు సర్వసవిపులసలన లోకపవాదము నెఱుంగుట. —

క. పొడనూపి యుచితముగ నలు, గడ నల్లన చేరి కొలునఁగాఁ దగుమాటల్
వొడమిననమయంబునఁ బతి, పడుచుంబైదలను బోవఁ + బనిచి నయమునన్.
తే. పుల్లరాజీవిదళములఁ + బొల్ల సేయు, వెడఁదకన్నుల నునుఁగ్గాఁతి + వెల్లిగొనఁగ
సర్వసచివుల మొగములుఁనగుచుఁ జూచి, వారిలో భద్రుఁ యనియెఁడుఁ వానితోడ.
శా. పారశ్రేణియు భూజనంబు నను సంభావించి కీర్తించునో

నేరం డున్నదుఁ డంచు లాఘవముగా + నిందించునో దీని నీ
వేరూపంబున వింటి విన్న తెఱఁ గొక్కిం తేనిఁ బోసక వి
స్తారం బొప్పగఁ జెప్ప మన్న సతఁ డుఁడ్యస్త్రీప్రీతిమై నిట్లనున్. 94

మ. జనకుం డానతియీఁ దపంబునకు నిష్ఠం గానకుం జిన్నపెం
పును దుఃఖం బొకయింత లేక లనఁజాంఁభోధిం గళామాత్రఁ గ
ట్టినసామర్థ్యము దేవబృందమునకున్ + డెందంబునై గా యను
జనునాపం క్తిముఖున్ వధించినమహతోఁ త్సాహంబుఁ గీర్తింపఁగన్. 95

క. కలయంగ నెల్లయెడలం, బలుమాఱును విందు ససినఁ + బ్రమదం బెనఁగం
గల దున్నరూప యిది నీ, పలుకులు మా కెక్కె నని నృపాలుఁడు మఱియున్.
తే. తొలుత రాజ్యంబు సేయంగఁ + దొడఁగి మనము

వివిధవర్ణాశ్రమంబుల + వృత్త మరసి
యలవరించుచోఁ గొందఱ + కహిత మగుటఁ

గొన్నిమాటలు పుట్టక + యున్నె యనిన,

ఉ. ఈయనుమాన మేటికి నఁరేశ్వర మీపరిపాలనక్రయో
సాయము ధర్మనిష్ఠయుఁ గృపాగుణమున్ వినయంబుపెంపునున్

న్యాయవిశోధనంబును నియంత్రితసత్యవచోవిలాసముం
బాయక విందు నెందు సరిభంజన సూరిజనానురంజనా.

98

చ. అనవుడు భద్రుఁ జూచి ముదఁమందుచు రామధరాధినాథుఁ డి
ట్లనియె మదీయసంస్తుతులు * నన్నియుఁ జెప్పితి కీడుమాట సె
ప్ప నగునొ కాదొ నాక ననుఁ * బాపము నుట్టక యుండ నేమి గ
ల్గినఁ గలయంతవట్టును నఁకల్పిషమానన చెప్పు మేర్పడన్.

99

క. అనుటయు నతండు వెలవె, ల్ల నగుచు డెందంబు గొందఁలం బందఁగఁ జె
ప్పను జెప్పకుండ నేరక, యనుమానముతోడ నిక్క * డక్కడవడినన్.

100

ఆ. అధిపుఁ డింగితజ్ఞఁ * డై యితఁ డొప్పని, పలుకు వినఁగఁ జెప్ప * నలికియున్న
వఱుడు గొంకుఁ బాపఁపలయుఁబొమ్మని తన, యెడఁ దలంచి యతనికీట్టులనియె.

క. లోకులమాటలు సెప్పిన, నా కెగ్గగునే ప్రియం బొనర్చు హితుఁడ వై
నీకింత వెఱవ నేటికి, నేకాంతం బయినచోట * నే నడుగంగన్.

102

ఆ. కీడు గాంచి మనల * నాడెడువారల, నోళ్లు లుడువఁగా మనోముదంబు
నొందుఁ గాన దీనఁనొం డెల్లు లేదని, తఱిమి యడుగుటయును * వెఱపుఁ బొసి.

క. ఇతఁ డెట్లు సెప్పు నొకొ నా, మతి గలఁగెడు జులపనలు * మఱినక యుచిత
స్థితి నడపుదూసని తలఁకెడు, పతి కాతం డెలుఁగు రాలుపడ ని ట్లనియెన్.

సీ. నిల్లలోకంబులు ధీ నెఱుంగ నత్యంతదురాచారుఁ డై నదఁశాననుండు
చెఱుఁ బట్టికొనిపోయి * యతిముఱిఁ బెద్దకాలంబేనిఁ గేలివఁసంబులోన
నునిచిన నున్న యాజనకరాజాత్మజ నెడ నించుకేనియు * నెట్ల గొనక
ధైర్యంబు వాటింపఁతలఁపు వోనిడిచి మస్తకగోచరుం డయి * మగుడఁ బెచ్చి

ఆ. యనుగలంబు సేసికొని యున్నవఱ డని, యజ్ఞ లయినజనము * లాడుచుండ
నెల్లచోట విందు * నింతసిక్కున మసి, పలుకుటయును రఘునృపాలకుండు.

క. మఱిమఱి డెందము సూడిన, తెఱుంగున నొక్కంత స్త్రక్క * ధీరుం డగుటం
గొఱతవడ రుండ వినుటకుఁ, బెఱవారల కీట్లు లనియెఁ * బ్రియవదనుం డై.

క. మీరలు నానత్కర్మయ, కోరుదు రేప్రేక్షుఁ * గాన గురుదురితపరి
హరిము నేయం దగు నే, నీహాపమ యగుట నిశ్చయింపఁగ వలయున్.

107

చ. అనుడు విషాద మంది విజయోదయలు బేవ భవచ్చరిత్ర మ
త్యసఘము దీనిఁ జూచి చెడఁనాడఁగ నాలుకయెట్టు లాడు దు
ర్జను లగువారు కొందఱు విచారవిహీనత నిట్లు వల్కుఁగా
విని విని వారిమాటలకు * వేసరి యుండుదు మెట్లు నెల్లడన్.

108

అని నానాపరాధితుఁ డై రాముడు తమ్ములతో నాలోచింపుట.

ఉ. నావుడు మూర్ఖునచ్చినమఁసంబునకుం డృఢి యూత యిచ్చి నం
భావన వారిఁ బోఁ బనిచి * పార్థినముఖుఁడు దల్లడంబునం

- దాపుకొనంగ లేక తనతమ్ముల నప్పడ పిల్వఁ బంచి నా
నావిధచింత ముట్టికొనినకా వెగ డందుచు నార్తమూర్తియై. 109
- ఆ. అధికవినయ మెనఁగఁ నాభరతాదులు, నగరి కేగుచెంచి నరవ రేణ్యుఁ
డేకతంబ వీకు * వీకాడువగలచే, వందుచుండఁ జేర * వచ్చి వచ్చి. 110
- సీ. తారలు లేనినుఁధావోచియునుబోలె నొంటి యేలొకొ నృపుఁ * డున్నవాఁడు
చిత్రరూపంబున * చెలువున నేలొకో సతిమూర్తి నివ్వెఱ * పాటు నొందె
సావరాధులఁ జూచు * నల్లెలకో రాజు మనమీఁదిచూడుకులు * మగుడఁ బెట్టె
గొముది పైఁ బర్వు * కమలంబుచాడ్చున విభుముఖం బేలొకో * విన్న నయ్యె
తే. ననుచునల్లనిమాటల * నక్కుమారు, లు త్తరములేనియడుగుట * లొండోరువుల
నడుగు చంతంత నిలుచుచు * నగ్రజన్తు, పాలి కేతెంచి భక్తిమై * బ్రణతు లైరి.
చ. తగఁ బ్రణమిల్లినం దనదుఃతమ్ముల నందఱఁ జూచి వేడి పై
నెగయుకరంబులం గొని మహిపతి యల్లన యెత్తి బాష్పవా
రి గడలుకొన్న నాఁగుచు శరీరము నేలకు వ్రాల వచ్చినకా
మగుడఁగ నిల్చుచుకా వెగడు * మాటలు గుత్తుకలోనఁ బట్టుచున్. 112
- క. ఈరాజ్యసంపదన్నతి, మీ రిచ్చినయదియ నాకుఁమీర విపత్సం
తారకులును జుట్టంబులు, మీర చెలులు మీర ధనము * మీర తలంపన్.
- క. కావున నెయ్యది వుట్టిన, మీవలనన తెగువ యగుట * మీ కెఱిగింపం
గావలయు లోక జననిం, దావాదము తెఱఁగు వినుఁడు * తాత్పర్యమునన్. 114
- క. అనుతనమాటకు ము న్ని, మనుజపతికి నొంత యేమి * మాడ్చినొకో నేఁ
డనునగ డోలాందోళిత, మనుస్సులై యున్నయక్కు * మారులు వినఁగాన్.
- ఉ. కావణునింట నుండఁగ ధరానుత నే మరలంగఁ దెచ్చినం
భావన నేత కష్ట మనిపల్కిరి చూచితె లక్షణా మహా
దేవుఁడు బ్రహ్మయుకా మునులు * దేవగణంబులు మెచ్చ నయ్యెడం
బావకుఁ డిచ్చె నాకు సతిఁ * బాపపుమాటలు పుట్టె నియ్యెడన్. 116
- ఉ. వేపురు నేల నేను బృథివీసుతచిత్తము పెం పెఱుంగనే
భూవలయంబు సంచలతఁ * బొందిన వారిధి మేర దప్పినకా
దేవనగంబుపాఁ తగలి * త్రెల్లిన నం దొకకిడు గల్గునే
యావనజాతీ నిట్లు సెడ * నాడిన నక్కట నోరు పువ్వుదే. 117
- || లోకాపవాదమునకై రాముఁడు సీతను విడనాడ నిశ్చయించుట. ||—
- ఉ. వినను మీకు నొక్కతెఱఁ * గన్ఫలితంబుగ నేను జెప్పెదకా
దానికే గాదు నాక భవ * సంబులకుకా నను శుద్ధుఁ జేయుఁ డ
జ్ఞానికి నెల్లభంగుల నిజంబుగ నిష్టు పరిత్యజించినం
గాని యిక్కరి వాయ దటు * గాదని నోళ్లులు మూయవచ్చునే. 118

క. జడమతు లయినజనంబుల, వెడమాటలు మాన్పు నిదియ + వెర వెబ్బంగిన్
సడికంటె జావు మే లని, యెడిపలుకు దలంప వలదె + యిల బురుషులకున్,

ఆ. పూని జీవితంబు + లై న మి మ్మైనను, వలయుచోట విడువ + వచ్చు గాని
వర్తనంబు గౌరవం బొకయించుక, యైన విడువ దున్నహంబు నాకు. 120

క. ఒకభంగి బాపి కొన రా, దొకొ మిథ్యానిం నయనుచు + నొండుదెఱంగు మీ
రకుటిలచిత్తుల రై చూ, డకుడి నామదికి సంకటం బిది యెల్లన్. 121

క. ఏ నెఱిగి యయిన నెఱుంగక, యైనను నితైఱంగ నిశ్చయము నేసితి నా
యాన నుండి నాకడ్డము, గా నొకపలు కైన జెప్ప + గడగితి రేనిన్. 122

చ. అనవుడు వార లొండొరులయాననముల్ గలయంగ జూచి య
జ్ఞనపతి తెంపు వాపెడువిచారము చిత్తములం దొకంత యై
నను మొలతేర కవ్వధమునం దమనిశ్చయ మైన లేకయే
మనియును బల్కరాక వెఱుంగందగ వెండియు నాతఁ డిట్లన్. 123

ఉ. నూత్నముగాఁ దలంచినవిశుద్ధచరిత్రము దుగ్ధపేతువే
లక్ష్మీయఁ బ్రాణముల్ సరియె + లజ్జకు రిత్తవిచార మేటికిన్
లక్ష్మణ యెల్లి నీవు చటులస్థిరవాజులఁ దేరఁ బూన్చి యా
పక్షలనేత్రఁ గోరిక నెంపంబునఁ దోకొని పొమ్ము కానకున్. 124

క. ఇమ్ములఁ జని గంగాతీరమ్ముతపోవనములందు + రమియింపఁగ నా
సమ్ముఖమునఁ గోరినయది, యమ్ముద్దియ నచటి కనుప + నగు సుకరముగాన్.

క. కొని చని వాల్మీకితపో, వనపరిసరభూమిఁ ద్రోచి + వచ్చెడి దయ్యం
గనకును నాకును నిదె విధి, యనుమానింపకుండు నిశ్చయం బైనయెడన్.

క. అని పలికి తనదు తెగువకు, ననుజన్తులు తలలు వాంచు + టనుమతిగాఁ గై
కొని వారి నిండ్లకును బో, బనిచి యచటు వాసి ధరణిపాలుం డరిగెన్.

క. ధాత్రిపతి కనుజులకును, నేత్రంబులబాష్పవారినిద్ర నుడువ నా
రాత్రి యొకభంగి జనిన ను, మిత్రానందనుండు వంత + మిగిలినమదితోన్. 128

→ రాముండు లక్ష్మణునినెంబు సీత నడవులకుఁ బంపుట. ←

చ. దివసముఖోచితక్రీయలు + దిగ్గన సల్పి సుమంత్రుఁ జూచి దా
నవకులమర్దనుండు రిఘునాయకుఁ డెక్కురథంబుఁ బూన్పు గా
రవమున దేవి నిరరతరంగిణిపొంతఁ దపోవనంబులన్
వివిధవినోదముల్ సలుపు + వేడుక నాథుననుజ్ఞ నేగెడున్. 129

ఆ. అనుడు నతఁడు గడఁక + సరదంబు సక్కుగాఁ, బెట్టి ఘోటకములఁ గట్టి తెచ్చి
సవినయంబు గాఁగ + సౌమిత్రిముందట, నిలిపె నంత మేదిసీవిభుండు. 130

క. అడ లడఁచి నెన్నునంబున, వెడతెలి వొడఁగూర్చి మాట + వేర్పడ కుండం
జడిముడిపడక నయంబున, నెడమడు వొక్కింత లేక + యిట్లను సతితోన్. 131

- చ. పొలఁతుక గంగచేరువతఃపోవనభూములు సూడ నీమదిన్
మొలచినకొతుకంబు మదిఁముట్టఁగ లక్షణ దేవు నిన్ను నం
దులకు మనోముదం బెనఁగఁ + దోకొని పో నియమించితిక నము
జ్వలమణికాంత మైనరథఃసత్తమ మెక్కుదు రమ్మ నావుడున్. 132
- ఉ. అక్కట నాదు వేడ్క కుచితానుచితుంబులు సూడకే విభుం
డొక్కతలంపువాఁడయి సముత్సుతక నను దవ్వు వుచ్చఁగా
నిక్కమ యియ్యకో లరయ + నెయ్యము తియ్యము గాదె యంచు నిం
పెక్కఁగ రాముడెంద ముడు + కెక్క రథంబు లతాంగి యెక్కినన్. 133
- ఉ. అత్తజీ నున్నధైర్యమున + కచ్చెరువందుచు జీవితేశుహృ
ద్వృత్త మెఱుంగమిక్ మదిని + దీనికి నమ్ముట కుమ్మలించుచుం
జిత్తముభేద మాననముఁ + జెందిన మాస్పఁగ లేక లక్షణుం
డుత్తల మందు చున్న విభుఁ + డుగ్ధులి కాతనిఁ జూపి యిట్లచున్. 134
- ఉ. దూరము నాక ఘోరవనఁదుర్గతలంబులఁ గేలి నబ్బఁగాఁ
గోరెడుభామలం బ్రియలఁ + గోరినయట్టుల వుచ్చరాజులన్
ధారుణి నెందుఁ గాన మని + తా మును దీనికి నడ్డపెట్ట నేఁ
బోరితమాడి యిట్లు నినుఁ + బుచ్చుట కల్గినవాఁడు సూచితే. 135
- క. అని తనమొగ మొప్పమి క, మ్మనుజేంద్రుడు నెవము దప్పిఁ మాటాడినఁ దా
నును దదనురూపవచనము, లను సంభాషణ మొనర్చె + లక్షణుడు దగన్. 136

— ఆ శ్వాసాంతము. —

- ఉ. పుణ్యుడు భారతీవిభవఃపూతవికాసముఖారవిందలా
వణ్యుడు దీప్రకోపదవఃవహ్నినిర్గళదగ్ధశాస్త్రవా
రణ్యుడు మానినీహృదయఃరంజననైపుణరూఢరూపతా
రుణ్యుడు భీతివిహ్వలవిరోధిశరణ్యవరేణ్యుడున్నతిన్. 137
- క. దుర్జయనైరిధ రాధివ, తర్జననిస్సాణగర్జితస్ఫురణుం డ
త్యూర్జితబాహుసంపదు, పార్జితవిఖ్యాతకలియు + గార్జనుఁ డెఱుమిన్. 138
- మాలిని. వితరణఖని యుద్య + ద్వీరశృంగారలక్ష్మీ
పతి రతివరలీలా + భంగకృత్సంగతాంగుం
డతులితమతివిస్తా + రాప్త దేవేజ్యుడిజ్య
ప్రతిదినపరితృప్తి + స్తాప్తసప్తార్చి ధాత్రిన్. 139
- గద్యము. ఇది శ్రీమదుభయకవిమిత్ర కొమ్మనామాత్యపుత్ర బుధారాధనవిధేయ
తిక్కననామధేయప్రణీతం బైనయుత్తరరామాయణం బనుమహాకావ్యంబునం
దప్తమాశ్వాసము.

శ్రీ రస్తు.

నిర్వచనోత్తరరామాయణము.

స వ మా శ్వా స ము.

వాణీర్తివ్రత

తీవేష్టితమూర్తి పనుమతీదైవతమో

దాపహుండు కల్పకస్ప

ధ్రావిజతుండు మనుమసిద్ధిధరణీశుఁ డొగీన్.

1

క. జననాథుఁ డుడుగరలు భూతనయమనం బలరఁ గట్టి తగ నొప్పించెన్
మునివరులపత్నులకు ని, మ్మని మణిమయభూషణాంబరాదులు ప్రీతిన్.

2

తే. ఇవ్విధంబునఁ దనతలం + పించుకంత, యైన జానకి యెఱుంగనియట్లు గాఁగ
బాలతోడ విషం బిడుఁపగిది ననిచి, వుచ్చి రాఘవుఁ డుల్లంబు + నొచ్చి మరలె.

—|| లక్ష్మణుండు గంగాతీరవనములకు సీతను దోడ్కొని పోవుట. ||—

చ. లలితగతిన్ సత్ప్రియకమలస్ఫుటమార్గమునన్ శరీరర

క్షులు వినయంబుతో నడపి + గౌరవ మొప్పఁగ భక్తిపెంపుమై

నలయక పంపు నేయుచు మహాశ్రమభూములు వీడువట్టుగా

లలనఁ దగ్గఁ నుమంత్రుఁడును + లక్ష్మణుండుం గొని పోయి రిమ్ములన్.

4

క. చని చని జనకతనూభవ, తనతనువున దుర్నిమిత్తతతి గలయఁగఁ దోఁ

చిన నిట్లనియె నుమిత్రా, తనయునితో నెన్తునంబు + దలఁకుచు నుండన్.

5

ఉ. తప్పక మున్ను గన్గొనువిధంబ యమంగళసూచకంబు లే

నిప్పుడు నాశరీరమున + నెన్నియొ కాంచితి నంతరంగముం

ద్రిప్పికొనం దొడంగఁ బతిదిక్కున బంధులవెంట భృత్యులం

దొప్పమి యేమి వాటిలుట + శో వెఱి పయ్యెడు నాకు లక్ష్మణా.

6

క. అనవుడు సమ్మాటలు గీటునఁ బుచ్చుచు నతఁడు లలితఁడోలాయతవీ

చించయసుభగాకృతి యగు, ననిమిషనదిఁ జేర నరిగె + నత్యంతధృతిన్.

7

ఉ. అయ్యెడఁ రేపుబోయలఁ బ్రియంబుమెయిం బిలిపించి దేవికిం

జయ్యన నోడ వెట్టు మనిశాంతతఁ బిల్చి సుమంత్రుఁ జూచి నీ

వియ్యెడ నున్ను తేరనుచు + నింతిని డించినఁ బోతపాత్ర పై

కొయ్యన పోవఁ దాను జని + యుత్తరణక్రియ నిర్వహించినన్.

8

- ఉ. సంతస మందు చున్న రఘునాథుడేవికి లోకవాదవృత్తాంతము నన్నదన్ బిలిచి యన్న తెఱంగును దత్తపోవనో పాంతము గావునం దెలియఁ బల్కు దలంచుచు నల్లఁ జేరి యత్యంతవిషాది యై రఘువరానుజుఁ డాత్మ చలించు చుండఁగన్. 9
- శా. నా కింకణ మరణంబు కార్యమిటు లాన్యాయప్రవృత్తాత్మఁ డై కాకుత్స్థాన్వయదీపకండు నను లోకత్యాజ్యఁ గావించె నం చాకాంతాతిలకంబుపాదముల పర్యంతంబుగాఁ బుణ్యగణ్యాకారుం డిలఁ జాగి మ్రొక్కిన మనం బాకంపముం బొందఁగాన్. 10
- ఉ. కారణ మేమి నన్ను దశశంకలూతకుఁ డెగ్గు వల్కెనో నేరమి గల్గెనో యకట నిక్కము నా కెఱిగింపు మిట్టిదుర్వారమనోవ్యథం బొరయువాడవు గావు వివేకవిశ్రుతాచారుడ వైననీ వని విశాలవిలోచన గారవించినన్. 11
- ఉ. ఇతైః గాచరించుటకు నే నిది యేటికి నియ్య కొంటి నీ యుత్తమురాలి నో బలుక నోపంగ వచ్చునె యంచు వెండియుం జిత్తము గూడఁ దెచ్చుకొని చెప్పక పో దని నిర్ణయించి డగ్గుతిక వెట్టి లక్ష్మణుఁడు కోమలిఁ జూచుచు నశ్రు లొల్కుఁగాన్. 12
- రాముఁడు లోకావవాదభీతుఁ డై విడనాడినవృత్తాంతము నీతకు లక్షణుఁ డెఱిగించుట. →
- శా. ఏ నిం కేమని చెప్పుదున్ రఘుకులాధీశున్ జగం బెల్ల నీ కై నిందింపఁగఁ జాల నొచ్చి యది మిథ్యావాద మైనన్ సమాధానం బేర్పడఁ జేయ కున్న నిజవృత్తం బెంతయున్ దూషితం బై నీచత్వము రాక తక్కు దని యూహాపోహనం వేది యై. 13
- క. పురజనులభూజనంబుల, పరివాదం బొండుభంగి బాయమి జీవన్మరణం బగుచున్నభవద్విరహంబున కియ్య కొనియె విభుఁ డధికధృతిన్. 14
- ఉ. ఏకత ముండి నన్ బిలిచి యేర్పడ నింతయుఁ జెప్పి తేరిపై వే కొనిపోయి నీవు పృథివీసుత కోరినయట్ల కాఁగ వాల్మీకులయాశ్రమంబునసామీపమునన్ మనకృత్యనిశ్చయం బాకమలాక్షికిం దెలుపు మన్న నృపాలకు నాజ్ఞ సేసితిన్. 15
- క. ఆశ్రమ మల్లదె మునిచరణాశ్రయపు నిరస్తశోకవై యుండు జగద్విశ్రుతి యగు నీపతియును, నాశ్రమవిరహితుడ యింక నని పల్కుటయన్. 16
- నీత తన్ను భర్తవిడనాడినందుల కై చింతించి లక్ష్మణునితో నయనిష్ఠురంబు లాడుట. →
- క. తాలిమిఁగొలఁదులఁ బోవని, వాలాయపుదిగులు గుండె ప్రయ్యఁ గదిరినం గీ లెడసినజంత్రముక్రియ, నేలపయిం బడియె మేది నీతనయ వెనన్. 17

- క్ష. పడి మూర్ఛిల్లి మగుడ నొక, వడికిం దెలి వొంది బాష్పవారి గనుగవం
.గడలుకొను చుండ వాతెఱఁ, దడుపుచు వెలవెల్ల నగుచుఁ దల్ల డపడుచున్.
- క. పలు కుడిగి పెద్దప్రా ద్ధా, కులదృష్టి మఱిందిఁ జూచుఁ గొండ్లోక నవ్వుం
దలయాచు ముక్కుపై నం, గుళమిడు వెఱఁగందు వగలఁకుం గొలువిచ్చున్. 19
- ఆ. సందియంబువడ విచారంబునకుఁ జొర, మాటు వలుక నొండు మాడ్కి సేయ
వెరవు గాక పిడుగు వ్రేసినయ ట్లేన, మాట కియ్యకొనుచు బోటిపలుకు.
- క. అగుఁ గాక యట్లచేసెద, జగతీపతిపనువునేసి చను నీవును సీ
తెగున రఘుపతికి నీకుం, దగ వఁట యే ననెడి దేమి తమ్ముడ చెవుమా. 21
- సీ. అఖిలధర్మస్థితి నవచారి యందునే, యశావసంబునఁ దప మాచరించె
గరుణాసముద్రుడుఁ గాఁ డందునే యట్టి, యవరాధిఁ గృతకవాఁయనముఁ గాచె
నాశ్రితరక్షమై నర్థి లేఁ డందునే, వగతుతమ్మాని రాజ్యపదవి నిల్పె
బాటించి నన్ను సంభావింపఁ డందునే, నాకుఁ గా నెన్నియత్నములొ చేసెఁ
- తే. బతి జనించినకోలెను బరహితైక, లోలమతి యొడల్ సిదిమినఁ బాలు వచ్చు
నాతఁ డిది కార్య మని నిశ్చయంబుచేత, నాయభాగ్యంబ యొండ్లోక వేయునేల.
- క. ఇడుమలు గుడువఁగఁ బుట్టిన, యొడ లిది యిటు లోపుఁ గాక యొడ్డులు నాచే
బడిరి తొలుభవమునం ది, పృథు తత్ఫల మంద కున్నఁ బోవునె నాకున్. 23
- ఉ. ఉల్లము పొక్కునెవ్వగలఁకోటటి యే మరణంబు గోరినం
జెల్లదె జాహ్నువనలిలఁనేచన మూర్ధ్వగతిప్రదంబు నం
పుల్ల యశోభిరామ మగుఁభూపతివంశము నిల్చునంతలో
నొల్ల దురంతదుఃఖముల కొర్పుట మేలు దలంచి చూడఁగన్. 24
- చ. అతులితపుణ్యమూర్తు లగుఁనత్తల కెల్లను నేను భక్తి మొ
క్కితి నెఱిగింపు సూర్యకులఁకేతువు నా విలసిల్లురామునం
తతి భరియించి యున్నయది దానికి శోభన మందఁ గచ్చవ
స్థితి నయినం దలంపుదయఁ నేయుడు మీ రని యప్పగింపుమీ. 25
- క. జనపతికి నింక నే నే, మని చెప్పిన నేమి యగును నది గడచనె నై
నను నూనువోక వెండియు, ననియెద నొకమాట రఘువరానుజ నీతోన్. 26
- చ. తనమది నొక్కయుష్మతిక దక్కిన మంచిది దానిఁ బాపగా
నని తలపోసి చేయుపని కక్కట యేనును లోను గానె నా
కు నెఱుంగఁ జెప్పి పొమ్మనుటఁకుం దగనే మొగమొట లేక ను
న్ననయెడ నైన రాజుల మనంబులు ద్రిష్టగఁ బల్కి గల్గునే. 27
- క. కానిమ్ము నాకుఁ జెప్పినఁ, గానియ కా దధిపుపనువు గడతేర్పఁగ నే
బూనినపని యిది నీవును, బూని యొనర్చుటది యెల్లఁ బొచ్చెమె చెవుమా.

తే. పతియ చుట్టంబుఁ బక్కంబుఁ + బతియ చెలియుఁ

బతియ తల్లియుఁ దండ్రియుఁ + బతియ గురుఁడు

పతియ దైవంబుఁ గావున + నతనివం పొ

నర్చుటయ కాదె ధర్మంబు + నాతి కరయ.

29

ఉ. మేనికి నంతవంతఁ బడ + మిక్కిలి కాఁజూ బెట్టి నొంపఁగాఁ

బూనితి నోర్వ కున్న నది + వోవునె యట్లు జగంబువారలుకొ

మానము లేక యీ తులువఁమాటల నాదెన నాడ దుస్సహం

బై నది దీని మానువునుఁపాయము చొప్పడ దేమి నేయుదున్.

30

మ. అను చుండక మఱుమాట వల్కక సముద్యద్బాష్పంబు డై లక్ష్మణుం

డినవంశాగ్రణిదేవిపాదయుగళం + బీజించి ధాత్రీతలం

బును ఫాలంబునఁ బొందఁమొక్కి వినయంబుం దీవ్రశోకంబు నె

మ్మనముం జుట్టుకొనం బ్రదక్షిణముగా + మందప్రచారంబునన్.

31

క. వడి నంటఁ దాఁకుబలితవు,టడలున రూపఱినమనమునం దోరిమి పాఁ

తెడలి వెనఁ బురికి బోఁ దెగు, వడరిన వావిడిచి దిక్కు + లద్రున నటచుచున్.

—|| లక్ష్మణుఁడు సీతను గంగ దాఁటించి విడిచి పురమునకు మరలుట. ||—

చ. అరిగి మరుత్తరంగిణియు + పాంతము డాయుచు రోదనంబుతో

జెరయఁ గిరాతు దీనమతిఁ + బిల్చి తదాహితయానపాత్ర మా

తురగతి నెక్కి యద్దరికి + ధూతకళంకుఁడు వోయె మేదినిం

బారలుచు నోడది క్కరయు + భూతనయం బలుమాఱుఁ జూచుచున్.

32

క. చని యరద మెక్కి యల్లల్లన పోవుచు నిలిచి నిలిచి + లక్ష్మణుఁ డయ్యం

గనఁ బారిఁ బారి మరలి కనుం, గొనుచుండఁగఁ గోమలియునుఁగొందలపడుచున్.

సీ. మున్నా తెఱంగున + నున్నట్టియే నిప్పు డిమ్మెయి వనమున + కెల్లు వోదు

నిది యేమి యొంటిమై + నేతెంచి తనిన నెప్పాట నే మఱుమాట + వలుక నేర్తు

నెవ్వరితోడ నే + నే మని యీదురవస్థ మాటికిఁ జెప్పి + వనరుదానఁ

బతి యిల్లు వాసిన + కతము న న్నడిగిన నేను ద ప్పేది గా + నేర్పరింతు

ఆ. మునిసతీజనంబు + ముందటఁ గొంకక, యెవ్విధమున మెలగి + యిచట నిలిచి

కాల మెట్టిభంగిఁ + గడవుదు నే నని, యడలి యేడ్చుచున్న + యవసరమున,

—|| వాల్మీకి సీతపుత్రాంతము మునిపుత్రులవలన విని వచ్చి తనయాశ్రమమునకుఁ దోడ్కొనిపోవుట. ||—

క. మునిపుత్రకు లేటికిఁ జని, చని యయ్యెలుఁగునకుఁ జేరి + చంద్రాస్యఁ గనుం

గొని యటఁ బోవక యరిగిరి, మనములఁ గృప గదుర నాశ్రమమునకు మరలన్.

ఆ. సరభసముగ నేగి + సంయమిచరణార, విందములకు నధికఁవినయ మెనఁగ

మొక్కి మోడ్పుఁగేలుఁముందట నిగిడించి, యిష్ట మెఱుంగ నతనికిట్లు లనిరి.

మ. ఒకనారీతిలకంబు గాననములోఁ నుద్దామశోకార్తయై
వికలాలోకన మశ్రుదారలును బృహ్మరేణులిప్తాంగముం
బ్రకటాక్రందనమున్ వికీర్ణకబరీభారంబు వక్త్రబ్జశో
మకనిశ్వాసగమోష్ణముం గలయవఃస్థం బొందఁగా నయ్యెడన్. 38

తే. అరిగి యరిగి కనుంగొనియటఁ జనంగఁ, గాళ్లు లాడక మీ కెఱుంగంగఁ జెప్పఁ
బాటు తెంచితీమేమహాభాగునతియొ, నిరుపమోదాత్తమూర్తియన్నీరజాక్షి.

చ. అనవుడు నమ్మునిప్రవరుఁ ఁ జారఘువంశవరేణ్యుడేమి గాఁ
దనమహానీయబుద్ధిఁ గని ఁ ధర్మవిధిన్ మహితార్ఘ్యపాత్ర చే
కొని రభసంబునం జనియె ఁ ఘోరదశాపరిపాకతప్తచే
తన యగుచున్ మహిం బొరలు ఁ తామరసానన యున్నచోటికిన్. 40

మ. చని సంతర్పణవాక్యపూర్వముగ నాశ్వాసంబు గావించినన్
వనితారత్నము భక్తి నమ్మునిపదఁద్యంద్యంబునం దశ్రులం
గొని పాద్యం బొనరించె నాతఁడు మనఃతోభంబు సంధిల్లని
ట్లనియెన్ గడ్గదికానిరుద్ధవచనం ఁ జై యానరోజాక్షికిన్. 41

క. జనకుఁడు తండ్రియు దశరథ, జననాథుఁడు మామ యట విశాలయశశ్రీ
ధనుఁ డగురాముఁడు పతి యట, వనితలతో నిన్ను నెన్నివచ్చునె సాధ్వీ. 42

క. నీవచ్చినతెఱఁ గడ్గఁదను, భావించి యెఱింగి నీదుఁపావనచరితం
బీనెడమాటల నాఱడి, పోవుట కత్యంతచింతఁ ఁ బొందితి నబలా. 43

తే. లోకముల నెది యేనియు ఁ నాకు నెఱుంగ, రానియట్టిది లేదు నిర్మలత నొప్పు
నీదుచరితంబు తెల్లంబుఁగాదెరాము, నేరమియచూపెయింతయుఁ నిక్కమరయ.

చ. ఇద మనయాశ్రమం బిచట ఁ నీవు వసింపు తపస్విసుల్ ప్రియం
బొదనఁగ నీకు నెల్లవనియుం బరమాదరవృత్తి నాచరిం
చెడ రిదె నీగృహంబునకుఁ ఁ జేరితి గావున నీదుగర్భ మ
భ్యుదయముఁ బొందు దుర్యశము ఁ వోవుఁ బదంపడి నమ్ము మెమ్మెయిన్. 45

క. కైకొను మర్చన మనవుడు, నాకోమలి బెలిసి యర్ఘ్య ఁ మందుకొనియె ను
శ్లోకుఁ డగునమ్మునీశ్వరు, సాకతమున శోకవహ్నిఁ శాంతతఁ బొందన్. 46

తే. ఇత్తెఱంగున నూరార్చి ఁ యింతి దఱిమి, యల్లనల్లన తోకొనియాశ్రమమున
కరుగుదేరంగ నమ్మునీశ్వరున కర్చి, నెదురువోయి తనస్విను ఁ తెరఁగుటయును.

చ. జనకునికూతు రార్యగుణఁ శాలిని రామునిదేవి సిత యా
తనికొఱగామి నియ్యెడకుఁ ఁ దాపనవృత్తి జరింపవచ్చె ని
వ్వనితకు నెల్లకృత్యము దిఁవానిశముం బరికించి బాంధవం
బు నెఱయఁ జేయుఁడి యని తపోధనసత్తముఁ డప్పగించినన్. 48

- ఆ. ఆతపస్వినులు ప్రియంబున జానకీ, బాదివి యాత్మవాసభూమి కర్థి
తోడ గారవించి తోకొని పోయిరి, మునియు నిజనివాసమునకుఁ జనియె.
క. మునినాథుఁ డింటిఁ దోకొని, తనయాశ్రమమునకు నేగు తడ వంతయుఁ దా
నును నిలిచి యానుమిత్రా, తనయుఁడు గనుఁగొనియె నశ్రుధారలు గవియన్.

⇒ { పట్టణమునకుఁ బోవును సుమంత్రుఁడు లక్ష్మణునకు దుగ్ధిభోపశమంబుగాఁ }
{ పొల్లిటికథ యెఱింగించుట. }

- ఆ. ఇవిధమున రాఘవేశ్వరుడేవి న, య్యడవిఁ ద్రోచి మరలి + యరిగి యరిగి
యడలు గదిరి యిట్టులనియె సుమంత్రుతో, నతఁడు మొగముదీన + మగుచునుండ.
క. మనయింటిచేటు నూచి తె, మనుకులన త్రముఁడు తొఱఁగె + మైథిలినికా భూ
జనవాదంబు మహాత్ముల, యనఘచరిత్రమునకంటె + నధికం బగుటన్. 52
సీ. అభిషేకదినమున + నడవికే దపమున, కరుగుము నీ వన్న + నల్ల చనియె
నందును నతిశాంతుఁ + డై యుండఁగాఁ దన, కోమలి నఱిముఱిఁగోలుపోయె
నమ్ముగ మగుడఁ దే + నని చన్నచోట న, నేకవిధం బగునిడుమఁ బడియె
దెచ్చియుఁ బ్రీతి లో + నొచ్చి యొడంబడి, మనవుణ్య మేది యి + హ్మాడ్కిఁ జేసె
తే. నకట పుట్టినకోలెను + నంతకంత, కగ్గలించినదుఃఖంబు + ననుభవించు
చున్నవాఁ డన్న యే మని + యుగ్గడింతు, నీమనోగ్లాని తెగుదల + యెద్దిచెపును.
చ. అనిన సుమంత్రుఁ డిట్లనియె + నాతనిపుట్టిననాఁడ వచ్చి త
జనకునితోడ భూమినుర + నత్రము లెల్ల ననేకదుఃఖభా
జన మగు నల్పసౌఖ్యుఁ డగు + శౌర్యము ధైర్యము దానశక్తియు
వినయముఁ గల్గువాఁ డగుననిండుడు వీఁ డన వింటి నేర్పడన్. 54
ఆ. పితృవియోగజనిత + వీడయు ననుజవి, యోగజనితవీడ + యును సతీవి
యోగజనితవీడ + యును బొందు వీని న, నంగ వింటి నేను + నరవరేణ్య. 55
క. కావున విధికృత్యము లగు, నీవృత్తాంతముల కింత + యేటికి వగవం
జావును జేటును మనుజుల, కావిర్భావంబుతోన + యైనవి గావే. 56
క. మఱియు నొకమాట యెవ్వరు, నెఱుంగనియది దశరథునకు + నేకాంతమునం
దజమఱ లేక దృఢంబుగఁ, నెఱుకపడం జెప్ప వింటి + నే నొకరుండన్. 57
క. అది రాముఁడు భరతుండును, మొదలుగ నెవ్వరును వినరు + మున్నైనను నీ
హృదయంబుకలక యుడువగ, మది గోరుటఁ జెప్ప వలసె + మనువంశనిధి.
సీ. సర్వజ్ఞుఁ డనఁదగు + దుర్వాసుఁ డనుమునీశ్వరుఁడు వసిష్ఠనా + శ్రమమునందు
సాంపత్సరిక మైనసత్రంబు నడపంగ ధర్మప్రియుం డగు + దశరథుండు
వేడుక జన్నంబుఁ + జూడఁ బోయి మునిప్రవరు లిద్దఱకు నభివందనంబు
నేసి రహస్యగోప్తీవినోదంబునఁ దత్పరు లగువారుఁ + దాను నచట

తే. నున్న యెడ భూవరుడు దనకన్న ప్రజల, యాయురై శ్వర్యములు దదనంతరంబు
వారినంతటి తెఱఁగు దుఃర్వాను నడుగ, నమ్మహిపతితోడ ని ట్లనియె నతఁడు.

క. నీకొడుకు లధికబలభ, ద్రాక్షతులఁ బ్రవృద్ధి బొంది యాయుశ్శ్రీ) ల
స్తోకంబులు గాఁ బుణ్య, శ్లోకత నేలుదురు మధ్యలోకం బెల్లన్. 60

ఆ. వెలయఁ బదునొకండు వేలవత్సరములు, రాజ్యమహిమఁ బొంది యామభద్రుఁ
డనుపమానకీర్తి యార్జించి పదపడి, బ్రహ్మలోకనుఖముఁ బడయువాఁడు.

తే. అన్న రాజ్యంబు నేయంగననుజు లెల్ల, పనులు నడవుదు నీతియు బాహుబలము
మెఱయ వర్తిల్లి యతఁ డేగుఁతఱియి తమకు, నవసరంబుగ నద్గతికరుగువారు.

క. చతురమతి రామునకు భూ, సుతయం దుదయంబు నొంది యతు లిరువురు వి
శ్రుతు లగుదు రందుఁ బూర్వజుఁడతులితసామ్రాజ్యమునకు నభిషిక్తుఁ డగున్.

క. భరతాదు లయినమువ్వురు, నిరువుర నిరువురఁ ద్రిలోకహితపూజ్యులఁ ద
త్పరులం బడయుదు రయ్యా, గురు నొక్కొకభూమిపతు లగుదు రుజ్జ్వలు లై.

క. అనియెం గావున రాముఁడు, జనకతనూజయు న సౌఖ్యచరితులు మనకున్
వనటకు నించుక యేనియుఁ, బని గా దనవుడును హృదయపద్మం బలరన్. 65

క. అలఘురఘువంశమునకుం, దల మాటించుకయు లేమి యతధ్యముగా నీ
వలన నమస్తంబును నేఁ, దెలిసితి నామనము కలఁక దీత మహాత్మా. 66

క. అని సౌమిత్రి మమంస్రుని, ఘనపరిరంభణము నేసి యారవమున నా
తనితో సంభాషించుచు, జన నొకపుణ్యాశ్రమంబు చక్కటి యైనన్. 67

ఆ. అచటి కరిగి మునికృతాధికపూజనంబులఁ బథిశ్రమంబు వుచ్చి నాటి
రాత్రియ చటఁగడసి రామానుజుఁడుజన, శ్లాఘ్యమూర్తియగుచుఁ జనియెఁబురికి.

అత్తుఁడు నట్టణమునఁ జోయి యన్నతో నీత నడవిని విడిచి నన్నిటి నని చెప్పట.

చ. నగరి సమీప మైన సరనాథునినన్నిధి లోహటించి నె
మ్మొగము వివర్ణతం బొరయ మోసల నల్లన తేరు డిగ్గి నె
వ్వగ దలకొన్న ప్రే గడరి వ్రాలుగతిం దల వాంచి యేగె సౌ
మ్యగుణవిభాసి లక్ష్మణకుమారకుఁ డాస్మవుఁ డున్నచోటికిన్. 69

మ. చని దీనాననుఁ డైనయజ్ఞసపతిం జక్కంగఁ దాఁ జూడ నో
పనివాఁ డయ్యును ధైర్య మూఁది విగళద్యాష్టాంబు లంతంత లో
నన యింకించుచు దొట్టుపాటు చరణన్యానంబులం జేర నీ
నినడం జేరి వినమ్రుఁ డయ్యెఁ బతిక నీ రాకకున్ మీఱఁగాన్. 70

క. నేత్రములు దుడిచికొంచు ను, మిత్రానుతుఁ బెఱకరమున మెల్లన యెత్తె
ధానీవిభుఁడు విషాదా, మాత్రహృదయుఁ డయ్యుఁడా సమాహితుఁడగుచున్.

చ. అతఁ డుపవిష్టుఁ డైరఘ్నుకులగ్రాణి కిట్లను దేవ దేవి నన్
చితిని భవన్నిరూపితవిశిష్టతపోవనభూమికిం దగ
నృతి మునియాజ్ఞ నాశ్రమము * నన్ వసియించె జరత్తపస్విసీ
యుతనవపర్ణశాల సఖిలోపనతార్హ్య సగౌరవంబుగన్.

72

క. అని తననిర్వర్తించిన, పని విజ్ఞాపనము సేసి * పతితో నతఁ డి
ట్లను మఱియుఁ దన్మనోవే, దన మాన్యుతలంపునను హి * తము సత్వము గాన్.

—|| రాముఁడు రామునకు దుష్ఠభోషశమంబు సేయుట. ||—

ఉ. ఇట్టివి దై వచేష్టితము * లెవ్వరికిం గడవంగరాదు మీ
యట్టిమహాత్ము లుమ్మలిక * లందినచో ధృతి గట్టి చేసి లో
గిట్టక యుండఁ గీడ్పఱిచి * గెల్వక తక్కిన నిర్వహించు పెం
పెట్టొకొ బుద్ధిమంతులకు * నెక్కుడుభంగిఁ దలంచి చూడఁగన్.

74

క. పెరుగుట స్రగ్గఁ జవులం, బొరయుట యవశంబు గాఁగఁ * బుట్టుట చావన్
బెరయుట పాయఁ బదార్థోత్కరములనై జ మిది యెట్లు * దప్పింప నగున్.

75

ఉ. కావున దారపుత్త్రసఖి * కామదముం బితృమాతృసోదరా
శావలనంబు గాఢముగ * నల్పుదురే మిము బోటు లై ననం
భావితం లట్లు గాక నిర * పాయము లై కడచన్న వానికిం
బోవునె పెద్దవారితలఁపుల్ మును వేడుక యెంత కల్గినన్.

76

మ. జనవాదంబునకుం బ్రియం దొఱంగ ను * త్సాహంబు సేయేంగ వ
చ్చునె యి ల్లేవ్వరి కివ్విధంబు దలఁపం * జోద్యంబు గాదే క్రమం
బున నిష్కల్తవృత్తముల్ దెలియ నో * పుణ్ లోక మెబ్బంగి నీ
మనువంశంబు భవన్గుణంబుల జగ * న్నాన్యత్వముం బొందెడున్.

77

శా. తాపంబుం బెడఁ బాపి దుర్గమవిషాదంబుం దిగం ద్రావి ని
ర్వాప్తపారత్వముఁ బోవఁ ద్రోచి పగ లు * ద్వాసించి వె ల్పెల్లఁ బా
టేపొంతక మెలఁగంగ నీక మదికం * దెల్లం డెగం బుచ్చు గా
నీపెం పార్యజనంబు మెచ్చు ధృతి కు * న్నేవంబు గావింపవే.

78

క. అనవుడుఁ దమ్మునిమాటలు, విని సంభావించి యీవి * వేకవచనముల్
నను నీకు నిట్లు సెప్పఁగ, నని విభుఁ డుల్లంబు కలఁక * యంతయుఁ దీఱన్.

79

—|| రాముఁడు దుష్ఠము నడచుకొని ప్రజలం బాలించుట. ||—

క. నీ పంచినట్లు చేసెద, భూవతులకు ననవధాన * మునఁ బుట్టు ననే
కాపదలు వినుము తొంటిమ, హాపురుషుల నని విసీతుఁ * డగునాతనితోన్.

క. నృగుఁ డనఁగ నిమి యనం జను, జగతీపతు లనవధాన * జాడ్యంబున నిం
దగతిం బొందినతెఱఁ గా, నగరకులోద్వహుఁడు సెప్పెఁ * జతురత మెఱయన్.

తే. ఇట్లు సల్లాప మొనరించి యెల్ల వనులు, ననుదినంబును దలపింపు * మఖలజనులు
సంతసంబందునట్లుగాఁ జక్కఁ బెట్ట, నని నియోగించియతనిఁ బోఁ బనిచివిభుఁడు.

ఉ. అచ్చట వాసి యల్లఁ జని * యాహ్నికవర్తన మాచరించి రా
లచ్చి వికాస మందఁగ నలంకృతుఁ డై మునిమాపు దర్శనం
బిచ్చిన మంత్రిభృత్యనుక * వీశ్వరు లాదిగ నెల్ల వారలున్
వచ్చి మహీశుఁ గొల్చి రసివారిణఁ జిత్తము లంకురింపఁగన్. 84

ఆ. విభుఁడు నిఖలజనుల * విన్నవంబులు విను, వివిధసైన్యములకు * సవరణముల
ననువునేయు నభిసూతాంధు లధుల, కిచ్చు వేట లాడు * నిచ్చవెలయు. 85
క. ఇవ్విధమున నిత్యంబును, నవ్వనుభాధిపుఁడు ప్రజల * కనురాగలతల్
నివ్వటిలఁ జేయుఁ దనమది, నొ న్వెఱుఁగక యుండ బహువిఁనోదపరుం డై. 86

—|| రాముఁ డేకాంతంబున సీతం దలంచి చింతిల్లుట. ||—

క. మనమునఁ బాయని ధరణీ, తనయవలనివగల నేక * తంబ పొగిలి య
మృనువంశదీపకుం డి, ట్లను ధైర్యము పల్లటిల్లి * యలుగులపడుచున్. 87

సీ. నీక కా యకట పి * నాకీ బాణాసనం దద్భుతంబుగ నభ * నట్లు నేసి
జనకాసుమతిఁ దవం * బునకు నక్కట నీవు ననుగమనంబు నే * యంగ నరిగి
పాసియు మగ్గుడ నిన్ * బడయుడు ననునాన నక్కట ప్రాణంబు * చిక్కఁ బట్టి
యక్కడ నేతుబం * ధాద్యుపాయముల నానందనం బయిన నీ * పొందు గాంచి
తే. యిం పొనంగు నీయర్చి * లియెల్ల వప్పు, గాఁగఁ దుది పోయి నిన్నిట్లు * గానపాలు
నేసి యాటడిఁ బుచ్చితిఁ * బెప్పఁ బట్టి, లయ్యె నామను వే మనఃనంబుజాక్షి.

ఉ. అచ్చట లోకమంతయును * నక్కటికంబున నున్ములింప నీ
చిచ్చు చొరంగఁ బోక మది * చిక్కఁదనంబున నియ్యకొన్ననా
కిచ్చటఁ బెచ్చి నిన్ విడుచు * కుంతటిపెద్ద జఘస్యపృథ్వి కే
నచ్చట రచ్చ కెక్కుటకు * నాటడిపోకకు నోర్పు మైథిలీ. 89

ఆ. అని దురంతిశోక * మునఁ బొంది సెజ్జపై, మేను నైచి కన్ను * గోనలందు
నివుడు నక్రవారి * చెవులకొలంకుల, నిండ నిట్లు లను విభుఁడు మఱియు. 90

ఉ. వీట దురాత్ము లై నయవి * వేసులు గొందఁ అనింద్య మైనయ
జ్జోటిచరిత్ర మంగనల * చొప్పుగ నంశయ మంది యాడుపె
న్నాటల కేల యీదురభి * మానము పూనితి వాని నేల నే
గీటునఁ బుచ్చ నైతిఁ బరికింపక చేసితి నింతిఁ బాసితిన్. 91

ఉ. లోకమువారిమెచ్చునకు * లోలవిలోచనఁ బొటవై చితిం
బో కొఱగామి యంతటన * పోయెనె దీనికి నింకఁ గొందఁ టో
హో కృప మాలి చేసె నిది * యొప్పుదు పొ మ్మని దుర్విసీతి గాఁ
గ్గకొని చేసి వారిమది * కందున కెయ్యది గందు డై వమా. 92

క. అని వందుచు నంగనదెస, వనటకు సామ్రాజ్యవివిధ+వర్తనమునకుం
దనచిత్తము పొక్కగ న, మ్మనుజేంద్రుఁ డుదాత్తవృత్తి+నుహి యేలునెడన్. 93

→ రాముఁడు మునులమొఱ విని శత్రుఘ్నుని లవణం జంపఁ బంపుట. ←

మ. వివిధాన్యాయపరాయణుండు రిపునోర్వీర్యానివారుండు నా
హవనంక్రీడనలోలబుద్ధియు మహా+హంకారుఁడుం గావున
లవణం డడ్డము లేక దానవకుల+శ్లాఘ్యస్థితికే మేదిని
దివిజవ్రాతము నెల్ల నాతురతఁ బొందించుక సమిద్ధాత్మఁ డై. 94

ఉ. దానికి రోసి సంయమిక+దంబక మాగ్ధువంశన త్తముం
గానఁగ వచ్చి సంతతమ+ఖప్రతిఘాతముఁ బ్రాణిహింసయుక
లో నగుచున్నవాని యతి+లోకదురాచరణంబు లన్నియుక
దీనత దోఁపఁ జెప్పిన మ+దిం గృప కోపముతోఁ బెనంగఁగన్. 95

ఉ. తమ్ములదిక్కు గన్గొనుచు + దైత్యులవీచ మడంగ దయ్యెడుం
గ్రమ్మఱ దోచె వీఁ డొకఁడు + గాసిగ విప్రుల నేచ కుండ శీ
ఘ్రముగ నేగి యద్దనుజుఁ + గాలునిప్రోలికి నంపి రాకకుం
గ్రమ్మన నొక్కఁ డియ్యకొనఁ + గా వలయుక మనలోన నావుడన్. 96

క. భరతుండు లక్ష్మణుండును, బరవసమునఁ బలుకు చుండఁ + బలికట్టె దురం
గరములు మోడ్చి వినయసుం, దరుఁ డగుశత్రుఘ్నుఁ డత్తు+దాత్తవచనుఁ డై.

క. వీరల కెదురఁజ్ఞఁ జాలెడి, వారచో నెవ్వ రాల+వణు మాత్రకు దు
ర్వారభవదాజ్ఞ నే జని, వైరం బనుపేరు మాన్చి + వచ్చెద ననుడున్. 98

క. అగుఁ గాక యితఁడు వోపుట, తగు నని పెరివారి నుడిపి + ధరణీవిభుఁ డొ
ప్పుగ లవణవీడు మధురకుఁ, దగఁ బట్టము గట్టె బిన్న+తమ్మునిఁ బ్రీతిన్. 99

ఉ. మంత్రనమేత మై భువన+మాన్యత నొప్పున మోఘబాణ మా
మంత్రితఁ జేసి యాతనికి + మన్నన రెట్టిగ నిచ్చి వేడ్కమై
మంత్రుల భృత్యులక బుధస+మాజము వైశ్యుల వారిజాతులం
దంత్రము రాజ్యచిహ్నముల + ద్రవ్యసమూహము నిచ్చెఁ బెంపుతోన్. 100

→ శత్రుఘ్నుఁడు లవణుపై నెత్తిపోవుట. ←

ఆ. ఇట్లు లొనఁగి మునుల + నెల్లను జూపి వీ, రెట్లు చెప్పి రట్ల + మెల్ల వనులుఁ
జేసి విజయలక్ష్మీఁ + జేకొని రమ్మని, యధిపుఁ డనిచి పుచ్చ + నతఁడు వోయి.

క. సురనదితీరంబునఁ గడుఁ, బర పగుతనదండు నిడియఁ + బనుచుచు భరతా
వనజుఁడు వాల్మీకిమునీ, శ్వరునాశ్రమమునకు సరిగి + సద్భక్తిమెయిన్. 102

ఉ. అమ్మనిపాదపద్మముల + కానతుఁ డై యతఁ డిచ్చుపావనా
ర్ఘ్యము వినీతవృత్తిఁ దగఁ + గైకొని మూలఫలాదివన్యభ

- * ద్యమ్ముల దుష్టి వొంది సరసప్రియభాషలఁ బ్రొద్దు వుచ్చి యం
దిమ్ముల నాటికే నిలిచి * యిచ్చ నిజాగ్రజాలం దలంచుచున్. 103.
- క. ఆరాత్రియు రఘుకులని,స్తారకు లగునుతులఁ దరుణతరణిప్రతిమా
కారులఁ గాంచె ధరానుత,వారిజలోచనులఁ గవలఁవారలఁ బ్రీతిన్. 104
- క. మునిజనపత్నులు శీఘ్ర,మ్మున నపుడే యరిగి యత్తఁపోనిధి కెఱిగిం
చిన నతఁడు సత్వరుం డయి, చని బాలురఁ జూచి పరమఁసంతోషమునన్. 105
- క. విశదపరిమార్జనమునకుఁ, గుశయును లవనంబు నిచ్చి * కులపతి ప్రీతిం
గుశలపు లనునామము లన,దృశముగ నిడి వారలను బ్రవీప్తులఁ జేసెన్. 106
- ఆ. అట్టియవసరమున * నమ్మునివల్లెలోఁ, బరఁగు నుత్సనంబు * పలుకు తెల్ల
మనము పల్లవింప * వినుచు శత్రుఘ్నుఁ డం,గములఁ బులకనమితి * కరముదాల్చె.

— ఆశ్వాసాంతము. —

- మ. రమణీయాంగుఁ డభంగుఁ డుజ్జ్వలకృపాఁరాధ్యం డసాధ్యండు దు
ర్దమసంరంభుఁ డదంభుఁ డార్యవినయోదార్థ్యం డవార్యండు ధ
ర్మమయస్వాంతుఁడు దాంతుఁ డూర్జితరమాఁమాన్యం డదైన్యండు హృ
ద్యమితాలాపుఁ డసాపుఁ డంచితకృపాఁయత్తుం డుదాత్తుం డిలన్. 108
- క. ఉభయబలవీరుఁ డభిమత, విభవసురప్రభుఁడు దర్పఁవిశ్రుతరిపుభూ
పభయంకర సౌమ్యాకృతి, శుభచరితుఁడు నుభగ తాభిఁశోభితుఁ డెలమిన్. 109
- మాలిని. అనఘుఁ డమితనత్త్వం * డన్యభూభృత్కృతాంతుం
డనుపమధృతిసారుం * డర్కతేజం డజేయుం
డనితరసమపుణ్యం * డర్థిమిశ్రం డమేయుం
డనుకృతఫణిహారుం * డన్వయోదారుఁ డుర్విన్. 110
- గద్యము. ఇది శ్రీమదుభయకవినిశ్చిత యొక్కనామావ్యభుక్తబుధారాధనవిధేయ
తిక్కననామధేయప్రణీతం బైనయుత్తరరామాయణం బనుమహాకావ్యంబు
నందు సవమా శ్వాసము.

శ్రీ రస్తు.

నిర్వచనోత్తరరామాయణము

దశమాశ్వాసము.

సంపాదికటాక్షవి

లానుడు బాహువధానంబటుడు గళా

వాసమతి దీనజనర

తూనక్తుడు మనుమసిద్ధిజగతీశుఁ డొగిన్.

1

క. రేపకడ నక్కుమారుడు, దాపనవరు వీడుకొని ముందంబున విప్ర
జ్ఞాపితపథమునఁ దత్సల్లావరసాయత్తుఁడై బలంబును దానున్.

2

—|| మునులు శత్రుఘ్నునకు లవణుని పధించునుపాఠం బెఱింగించుట. ||—

చ. చని చని విప్రులన్ లవణుఁజన్మము వానిభుజాబలంబు వాఁ
డనికిఁ గడంగుచందమును + నద్దనుజాధముమర్మముం గ్రమం
బున నడుగంగ వారు మధుపుత్రుఁడు వాఁడు మహాబలాధ్వఁడ
న్వనికి రణంబునం జెనయ + వచ్చునె యాతని నంచు వెండియున్.

3

అ. అద్దురాత్మజనకుఁ + డగుమధు వెంతయు, సరిదితపము సేయ + హరుడు మెచ్చి
యొక్కనిశితశూల + మొనఁగి యద్దానవు, హృదయకమల మలర + నిట్టలనియె.

క. ఇది యొకవాటున నని నీ, కెదిరినవీరునిఁ గృతాంతం నేనియు నాఁ డా
మదనునిఁ గోపించిననా, నుదుటియనలశిఖిగలిం దనువునొడ వడచున్.

5

క. క్రమ్మజ నప్పుడ నీహ, స్తమ్మన కేతెంచు నల్పశత్రునిఁజ్ఞ గో
పమ్మన వైవకు మీ లోకమ్మల భస్మమ్మ సేయుఁ + గావున దీనిన్.

6

చ. అనుడుఁ బ్రమోద మంది యతఁ + డాగిరిజాహృదయేశుతోడ ని
ట్లనియె భవద్వరంబున గృతార్థుడ నైతి మదీయవంశసం
జనితుల కెల్ల నీపరమసాధన మట్టుల చెల్ల నిమ్మ భ
క్తనికరకై రవాకరసుధాకర భూరిదయా ప్రియాకరా.

7

క. అనవుడు నటులే లగు నీ, మనోంధం బగ్గలంబు + మానుము దానిం
దనయుడు గల్గినచానికి, బని సేయుం గాక యనియె + భవుఁ డాతనితోన్.

8

తే. అమృహశూల మిప్పు డీ + యనురయొద్ద, నునికి నెవ్వరు నెదురంగ + నోప రతని
నయిన నీచేతఁజచ్చునన్యాయపత్తి, గాన దాని కుపాయంబు + గలదు వినుము.

- ఉ. ఎక్కడికేనియుం జని య+నేకవిధంబుల జీవరాసులం
 'బెక్కిటిఁ గానలోఁ గడువు + పిక్కటిలం దిని మాపు వీటికిం
 జక్కగ నేగుచోఁ దెరువు + సయ్యన నీ వరికట్టుకొన్న వాఁ
 డుక్కఱు శూల మింటికడ + నున్ని నిరాయుధవృత్తి నత్తఱిన్. 10
- ఉ. నావుడు నక్కుమారుఁడు మ+నంబున నెంతయు రోసి యిట్లనం
 భావితుఁ డైనవానితల+పాటరయన్ నగుఁబాటు గాదె రా
 మావనినాథుతమ్ములకు + నట్టియపారుషవృత్తి మేలె మీ
 రీవెర వాదరింపఁ దగు+నే యనినన్ మును లెల్ల నవ్వుచున్. 11
- చ. తగినతెలుంగు నేసినను + దాని నెఱుంగదు చెట్ట గాంచినం
 దెగడుదు రెల్లభంగి జగ+తీజనముల్ విను మట్లు గాకయుం
 బగతు ననాయతంపుటగ+పాటునఁ బైపడి గెల్వ+నోపినన్
 మగఁటిమి దూలుటే దొనఁగు + మాలంగ దానవుఁ జంపు మెమ్మెయిన్. 19
- క. అనిన నతఁ డిదియె కర్జం, బని నిజసంరంభవృత్తియల్పంబు నెఱుం
 గనియట్లుగ వీధికి దృప్తునఁ బ్రజ విడియించె దాన+వుఁడు వచ్చుతఱిన్. 14
- చ. తెరువున కడ్డ మేగి దృఢ+దీప్తశరాసనబాణపాణియై
 పురములు నీఱు నేయుటకుఁ + బూనినరుద్రుఁడుఁ బోలె లక్ష్మణా
 వరజుఁడు నిల్చినన్ దనుజ+వర్గశిఖామణి గాంచి వీఁ డొకం
 డెర యగుఁ బొమ్ము నా కనుచు + నేడెఱ నాతనితోడ నిట్లనున్. 14
- || లవణశత్రుఘ్నులసంవాదము. ||←
- క. నీ వెవ్వఁడ వేకార్యము, గావింపఁగఁ జూచె దేమి+కారణ మిచ్చో
 నావచ్చు తెఱిగి యెఱిగియుఁ, బోవక వేటొండుతెరువుఁబో నిల్చుటకున్.
- మ. అనినన్ భూపకుమారుఁ డల్లన సము+ద్యతీర్తిర్తి యారామచం
 ద్రున కేఁ దమ్ముఁడ నాదునామమును శ+త్రుఘ్నుండు విప్రప్రియం
 బాసరింపం జనుదెంచితిం దురభిమా+నోద్దాము ని న్నాజిమా
 ర్కొని మర్తింపఁగ నున్నవాఁడ ననుడుం + గోపోత్కటాకారుఁ డై. 16
- శా. ఏమేమీ రఘురాముతమ్ముఁడవె మీ + రేపారి పై నెత్తి మా
 మామం బం ిముఖున్ వధించినను మీ + మార్థ్యంబు సైరించి యే
 నేమిం జేయక యున్నఁ గ్రొవ్వి యిట నీ + వేతెంచితే మేలు మే
 లీమై తోడన పోదు గాక యని డై+త్యేశుండు దర్పంబునన్. 17
- మ. నిలుమీ యాయుధపాణి నై రణములో + ని న్నిట్లు నిర్జింపఁగా
 వలయున్ వచ్చెద నంచు వీటిదెనఁ బోవం జూచినన్ వీడు దో
 ర్బల మొప్పుం దనశూల మెత్తికొని నా + పైరాక కార్యంబె యా
 కులతం బొందినచోన యీయసుర నా+కుం జంపఁగాఁ బొప్పడున్. 18

- క. కావున నీదనుజాధము, బోవఁగ నీ కాఁగవలయుఁ + బో మ్మని యడ్డం
 బై వచ్చి మందహాసము, తో వానికి నిట్టు లనుఁ జుత్తురవచనములన్. 19
- క. అగు నగుఁ బో నిత్తునె నా, పగ చేకుట నిపుడ యెన్నిఁభంగుల నయినం
 దెఁగఁ జూతుఁ గాక విడుతునె, మగుడఁగదే పూట పెట్టి + మా కిచ్చోటన్.
- ఉ. ఎక్కడఁ బోవవచ్చు నిదె + యేచి మదీయశరాధకార మే
 దిక్కును గానకుండ దివిదీటుకొనక నినుఁ జుట్టుముట్టుచుక
 మిక్కుట మయ్యెడుక రణము + మేకొని చేయఁగఁ బూని యియ్యెడం
 జక్కనిబంట వై నిలుము + చచ్చుట తప్పనె యెందుఁ బాటినన్. 21
- తే. తొల్లిరాముబాణహతిఁద్రెల్లియున్న, దశముఖునిఁజూచుసురలచంఁదముననాదు
 నిశితశరములఁ గూలినఁనిన్ను భూమి, సురలు గన్నార నిప్పుడుఁచూచువారు.
- క. అప్పలుకులు విని కన్నుల, నిప్పులు రాలంగ నసురఁనృపనందనుతోఁ
 జెప్పఁ బలు కొండు గానక, యప్పటియని కియ్యకొని తఁదనురూపముగన్.
- శత్రుఘ్నుడు ద్వంద్వయుద్ధమున లవజాసురుం జంపుట. —
- శా. ఆటోపంబున నెక్క టెక్కటియ శౌర్యావేశి యై నిల్చి య
 చోటం గల్లు తరుప్రజంబును శిలాఃస్తోమంబునుం బూన్చి యా
 స్ఫోటక్షేపనదృప్తమూర్తి యగుడుక + భూపాత్మజుండుం బట్టు
 జ్ఞాటంకార మొనర్చె భూమివలయం + బాకంపముం బొందఁగన్. 24
- క. ఒకమాను వెఱికికొని ను, భ్రుకుటితముఖుఁ డగుచు దనుజఃపుంగవుఁడు గుమా
 రకు వైవఁ బూఁచుటయు నది, శకలములుగ నేసె నిశితఃశరసంఘములన్. 25
- చ. నృపతనయుండు దైత్యవిభునిక రభసంబునఁ దీవ్రబాణజా
 లపరివృతాంగుఁ జేయఁగ శిలాతతి నమ్ముల నిల్వరించి గ
 ర్వపుఁబలుకుల్ వెనం బలికి + వారనిగోపరసంబుపేర్చి హఁ
 డునలమహోగ్రవర్షము సముద్ధతి మై గురిసెం గుమారుపై. 26
- చ. అతఁడు నిశాతనాయకము + లద్దనుజం గని తూట నేయఁ గో
 పితుఁ డయి నింగితోఁ గదియఁ + బేర్చినయొక్కమహామహీరుహం
 బతులబలంబునం బెఱికి + హస్తయుగంబున నొక్కలావ కా
 నతిశయలీలఁ ద్రిప్పి కదియంబడి దైత్యుఁడు బిట్టు వ్రేసినన్. 27
- ఆ. అమ్మహీరుహంబు + నదరంటఁ దాఁకిన, నొచ్చి పంక్తిరథతఁనూభవుండు
 మూర్ఛ వచ్చి యంగఁములు శిథిలంబులై, మిడుక లేక పుడమిఁమీఁదఁ బడియె.
- క. పటలెంచి కరి మదమునే, డైటఁ దొండం బెత్తి వ్రేయ + దెప్పటికమునం
 గొఱసంది దాఁకి నేలకు, నొఱగినసింగంపుఁగొదమఁయొ ప్పమరంగన్. 29
- క. ఉన్న నది చావుగాఁ గొని, యన్నరభోజనుఁడు దుర్బ + దాంధుం డయి శౌ
 ర్యోన్నతి నార్చి బ్రమరి గాఁ, జన్నయెడం దెలిసి రోషఁసంరంభమునన్. 30

- మ. అవసీనాయకనందనోత్తముఁ డమోఃఘాస్త్రంబు సంధించి క
 'ర్ణవతంసప్రభ లంగుళీయకముపైఁ * బ్రాకంగ నాకర్షణం
 బవగాఢంబుగఁ జేసి తైజసముతో * నాలక్షితోరమ్ముఁ డై
 లవణం గూలంగ నేసె రోద్రసలీలాస్ఫూర్తి శోభిల్లగాన్. 31
- ఆ. అనురపాటు చూచి * వసుమతీనురులు దీ, ననలు మున్ను గాంగవచ్చి యుక్కు
 మారుఁ బొదివి సంభ్రామంబును హర్షంబు, నెనక మెనఁగ నతని * కీట్టు లనిరి.
- శా. ఈతం డప్రతిమానబాహుబలుఁ డై * యేపారి మీతాత మాం
 ధాతం దొల్లి వధించె నావగ భవద్వంశంబునం దెవ్వరు
 వే తీర్పంగఁ దలంప రైరి త్రిజగద్విఖ్యాతిగా నిష్ఠు నీ
 చేతం జచ్చెఁ గులంబుఁ దేజముఁ బ్రతిష్ఠింపంగఁ దా నల్పమే. 33
- క. అను చుండ నాకనంబున, ననిమిషు లేతెంచి రఘువరానుజ నీ చే
 సినలోకహితపరాక్రమ, మున కెద మెచ్చితిమి వేడుఁము వరం బనినన్. 34
- తే. నన్ను మధురాపురంబేలఁనన్నవనిచె, రాష్ట్రమునకు వృద్ధియుఁ బ్రజాఁరంజనంబు
 వినుతనద్వర్తనము మఱివిప్రభక్తి, నాకు దయసేయుఁ డనియె నఁన్నరవరుండు.
- క. వా రమ్మటకు మెచ్చుచు, గారవ మెనఁగంగ నట్ల * కాపుత మని మం
 దారప్రసూనఫర్వము, బోరనఁ గురియించి దివికిఁ * బోయిరి ప్రీతిన్. 36
- తే. లవణు నధించి మధుర సేలుచున్నశత్రుస్సుండు పండ్రెండేండ్లకు నన్నం జూడవచ్చుట. ~~==~~
 తే. ఇవ్వీధంబున నద్వానఁవేంద్రుఁ జంపి, మునులచిత్తంబు దేవసఁమూహకృపయుఁ
 బడసి మధురాపురం బేలెఁబరమధర్మ, నిరతుఁ డై ప్రజ రాగిల్లఁనృపవరుండు.
- క. ఆదిమహిపతులక్రియన్, వేదోచితనిశ్చలమార్గఁ వేదితముగ ని
 త్యోదయసుహసీయుం డై, ద్వాదశవర్షముల కన్నఁవలనితలఁపునన్. 38
- క. కతివయపరివారముతో, నతఁ డేగెడునెడఁ బ్రమోడ * మడర నరిగె నం
 చితధర్మకర్తనితో, ద్యుత మగువాల్చికిమునివఁరాశ్రమమునకున్. 39
- క. అం దభ్యాగతపూజా, నందితుఁ డై యానంద్రఁనందనుఁ డమృత
 స్వందముచందం బగుముని, బృందారకుచూడ్కి యెడఁదఁ * బ్రీతి యొనర్పన్.
- క. అతఁడు దను లవణయుద్ధ, స్థితి యడుగఁగ నల్ల నల్లఁ * జెప్పుచు సంభా
 వితుఁ డగుచు గాఢలజ్జ, నతఁ బొందుచు నుండె మునిజఁసంబులలోనన్. 41
- క. ఆశ్రమమునెల్లయెడలను, విశ్రుతమునిదారకులు ప్రవీణతమై మం
 జశ్రుతిమేళన మానం, దాశ్రులుఁ బులకలును దాల్చు * నట్లుగఁ బాడన్. 42
- తే. అభినవాశ్చితి యగుకృతి * యగుటఁ జేసి, యాత్మఁ గౌతుక మంతంత * కగ్గలింప
 నమ్మనీశ్వరుఁడెప్పిన * యాదికావ్య, మయిసరామాయణము చెవుఁలార వినుచు.
- క. సరసం బగురఘుకులపతి, చరితం బొక్కొక్కచో నిఁజన్వాంతంబుం
 గరఁగింపఁ దన్నయత్వముఁ, బొరయుచు నద్దినము నృపతిఁపుత్తుఁడు గడపెన్.

- మ. మఱునాఁ డమ్మునినాథు వీడ్కొని జగన్తాన్వత్సవిఖ్యాతికే
గుఱి యై యుండెడిగంగ దాటి మదిఁ గోరుకుల్ ప్రోవుగా వీడు డ
గ్గఱఁ బోఁబోవఁగఁ జూడ్కి యారఘువరాఁగారంబుపై వేడుకం
బఱచెం గ్రమ్మెడునమ్మదాశ్రువులతోఁ బల్కాఱుఁ ద్రోపాడుచున్. 45
- ఆ. ఇట్లు లరిగి మేదిఁసీశ్వరుఁ గని తత్ప్రదాంబుజంబు లుత్తమాంగమునకు
భూషణముగ మేనుఁపులకలప్రోవుగాఁ, బ్రణతుఁ డయ్యె నాన్మఁపాలనుతుఁడు. 46
- చ. తిగిచి కవుంగిలించి సరఁదేవకులోత్తముఁ డక్కుమారు నె
మ్మెగము మొగంబునం గదియ + మోవుఁ గరాంగుళులం గపోల మిం
పుగఁ బుడుకుం బారిం బారి నఁపూర్వవిలోకన మాచరించుఁ గ
ప్పగుమ్మదుమాళి నుజ్జ్వలనఁఖాంకురచేష్ట యొనర్చు నర్థి లిన్. 47
- చ. తనుఁ గొనియాడునాతనికే + దమ్ముఁడు గేలు మొగిడ్చి యల్ల ని
ట్లను భవదాజ్ఞ మోచి చని + యద్దనుజాధము సంగరాంగణం
బున వధియించి విప్రుల కఁపూర్వమహోత్సవ మాచరించి వా
రనికృప వారు పంప మధుఁరాపురి రాజ్యము నేయు చుండితిన్. 48
- క. మిముఁ గొలుచు నుఖమునకు రాజ్యము సౌఖ్యం బీడు గామి + నం దునికికే జ
త్తము గొలువక నావచ్చుట, నముచిత మనుచితము నాకఁచన నిండు దయన్. 49
- ఉ. నాపుడు నల్ల నవ్వీ సరఁనాథుల కి ట్లనఁ జెల్లు నయ్య య
చోప్ప నసియించినన్ సరిగఁ + జుట్టముఁ బాసియు నిల్వఁ జాలి నా
నావిధ దేహదుఃఖము మఁనంబున నోర్చినఁ గాక రాజ్యుల
క్షీవిధవంబు సొప్పడునె + కేవలమే నృపతిత్వ మారయన్. 50
- క. అని బోధించి మగుడ నే, డెనిమిదిదివసములలో నఁరేశ్వరుఁ డటఁ బోఁ
బనిచిన నాతఁడుఁ బ్రీతిం, జని మధురాపురమురాజ్యఁసంపదఁ బొందెన్. 51
- క. భూనాథుఁ డిట్లు దమ్ములుఁ, దానును వివిధప్రకారఁధర్తనిరతు లై
నానావిధసజ్జనన, మ్మానసదాదాననిపుణఁమతి నున్నయెడన్. 52
- ఒకానొకబ్రాహ్మణుఁడు చచ్చినకొడుకుం దెచ్చి రామునినగరివాకిటఁ బెట్టి దుగిఖించుట. —
- ఉ. చచ్చినపుత్తు నెత్తుకొని + జానపదుం డొకవిప్రుఁ డార్దుఁ డై
వచ్చి నరేంద్రమందిరము + వాకిట నాలును దాను నిల్చి వా
పుచ్చి మహోష్ణబాష్పములు + బోరనఁ గ్రమ్మఁగ నేడ్చి యేడ్చిక
న్విచ్చుచు మోడ్చుచుం గొడుకు + వేడుచు నెవ్వరి నేనిఁ జూచుచున్. 53
- మ. తనయుం డొక్కఁడ కాని నాకు మఱి సంతానంబు లే దేను భా
మినియుం బిమ్మటినత్కియల్ పడయ లేమిం జూడఁ డయ్యెం గటా
చనునే వీనికి నిట్లు నేయ మరణోత్సాహంబు శోకాపనో
దన మంచుం బలుమాట లాడుచుఁ బరీతాపంబు దీపింపఁగన్. 54

కి. కాలునకు నాతనూజ న, కాలంబునఁ దనవశంబు + గావింపంగాఁ

బోలునె దుష్పథవర్తుల, జాలఁడె శిక్షింప రామఃజనపతి యుచున్. 55

ఉ. ఇట్టివి గల్గునే జనుల + కెవ్వరికిఁ నరనాథునెల్ల నే

పట్టున నైన నే ననుఁ + బాపము చుట్టెనొ కాక దీని నే

నెట్టిని నిర్ణయింతు నిది + యింతయు భూపతిచెట్ట గా మదిం

బుట్టెడు నొక్కశంక యిది + పోలుట పోలమి దోష దయ్యెడున్. 56

ఉ. ఎయ్యది యెట్లు వోయినను + నీతనికిం బ్రియ మెచ్చునట్లుగా

నియ్యెడ నగ్ని వెట్టుకొని + యెల్లజనంబులు సూచుచుండఁ గాఁ

జయ్యన మ్రంది పోయెద విచారము లిన్నియు నేల యంతతో

దయ్యమునె త్తికోలు తుదిఁ + దాఁకెడు నంచు బహుప్రలాపుఁ డె. 57

క. పొరలుచు లేచుచు నలుదెనఁ, దిరుగుచు భూపాలవర్ధుఁ + దిట్టుచుఁ దనయుం

బారిఁబారిఁ జూచుచుఁ బిలుచుచుఁ, బరిరంభము నేయుచుండఁబలు వేదనతోన్.

క. ఉన్నంత నంతయును విని, యన్నరనాయకుఁడు హృదయః + మాకులముగ నా

పన్నశరణ్యుఁడు గావున, విన్న నగుచుఁ జక్కఁబెట్టు + వెర వారయుచున్. 59

—|| వసిష్ఠాదిబుఘలు విప్రకుమారునిమృతీకారము రాముని కెఱింగించుట. ||—

ఉ. భేదముఁ బొంది మంత్రుల సఃకీర్తిషన్మత్తులఁ దమ్ములక వసి

ష్ఠాదిమునీంద్రముఖ్యుల రఃమంబునఁ బిల్వఁగఁ బుచ్చి వారితో

నాదురవస్థ యున్న తెఱఁ + గంతయుఁ జెప్పిన నమ్ముచుల్ నుక

ర్నాదరవృత్తి నిట్లనిరి + యాదట నర్కకులాగ్రగణ్యుతోన్. 60

చ. కృతయుగవర్తనంబున సఖిన్నమతిం బృథివీసురుల్ దపం

బతులముగా నొనర్తురు నియంత్రితవృత్తిఁ దగఁగఁ ద్రేతఁ బూ

జితగుణులై నరాజులును + జేయుదు రావరిపాటితో నన

ర్నత గను నాయుగద్వయముఁ నందును దక్కటిఁడుజాతులన్. 61

ఉ. ఇమ్మెయి దప్పి హుద్దుఁ డొకఁ + డిప్పుడు నీ దగుభూమిలోనఁ దీ

వమ్ముగ నిష్ఠమైఁ దపము + వారక నేయుచు నున్నవాఁడు గాఁ

గొప్పిది తప్పనేర దనఁఘుం డగు నీతఁడు బాలుఁ డెల తు

గ్యమునఁ బొందు నీదురిత + మయ్యపచారము లేక వుట్టునే. 62

ఉ. కావున నెందు నారసి యకార్యము తెల్లముగాఁగఁ జూచి సం

భావిత మైనచిత్తమునఁ + బాయఁగ జేయఁగఁ గర్మసిద్ధి నా

శావలయంబునక యశము + సాంద్రముగాఁ గృపఁ గొంకు లేక నీ

వే వధియింప కున్న శిశుఁ వేదన క్రమ్ములు లేల చొప్పుడున్. 63

క. అనవుడు మో మలరఁగ న, జ్ఞనపతి లక్ష్మణునిఁ జూచి + చయ్యన జని వి

ప్రని నూఱడింపు తత్పుతు, తనువు తగక సంగ్రహింపు + తెలద్రోసిన్. 64

క. అని చెప్పి భరతుఁ దగ నా, తనిఁ బురమున నిలువఁ బంచి + తనదుమనోవ
ర్తన ఘనపుష్పకమును న, మ్మనుజేంద్రుఁడు దలఁచె నదియు + మనలక వచ్చెన్.

→ రాముఁడు పుష్పకారూఢుఁ డై శూద్రతపస్విని వెదకి ఖండించుట. →

శా. చాపంబుం బటు బాణతూణయుగమున్ + శాతాసియున్ వర్షమున్

భూపాలుండు విమానరత్నముపయిం + బూజానమేతంబు ని

క్షేపింపం దగువారిఁ బుచ్చి మును లాశీర్వాదముల్ నేయఁ ద

చ్చిపాదంబులు శేఖరద్యుతుల నార్చించెన్ విసితాత్మఁ డై. 66

తే. వారి వీడ్కొని యిత్వోక్తవంశవరుండు, పుష్పకంబెక్కి భేదరఃపూజ్యుఁ డగుచు
మున్ను పశ్చిమదిగ్భాగమునకు నేగి, యందుఁ గలయఁ దపస్యులఁ నరసి యరసి.

క. చూచుచుఁ బలుకుచు వినుచు యు, ధోచితసంభాషణంబు + లొనరించుచు ని
ష్ఠాచారుల నెల్లను ధర్మావార్త్యుం డతివివర్ధుఁ + డయి శోధించెన్. 68

క. ఉత్తరమునందుఁ దూర్పున, నితైఱఁగున ముచులలోనఁ నెల్లను గలయుం
జిత్రానురూప మగున, ద్వైత్తంబునఁ జొచ్చి వారి + వెదకుచు వచ్చెన్. 69

క. అక్షయపుణ్యం డిట్లు ప్రదక్షిణముగ భూమిగోనఁ + దడవుచు మునిసం
రక్షలు నేయుచు వచ్చెను, దక్షిణదిక్కునకు వగవు + దనమదిఁ గదురన్. 70

ఉ. అం దొకకొండచేరువ సిఁతాబ్జవనంబులతీరభూమి మా

కందముకొమ్మునక బిగియఁ + గాళులు రెండుఁ దగిల్చి వ్రేలుచుం

గ్రింద హుతాశనార్బుల నభేదమునం గబళించి మ్రింగుచు

న్దెదము కాంతి నొంద మహాసీయతపం బొకఁ డాచరింపఁగన్. 71

క. కని యల్లలన యచటికిఁ, జనుచు నిరూపించి యతనిఁ చందము దననె
మ్మనమున కెర వయి తోచిన, మనుజేంద్రుఁడు చేర నరిగిఁ మధురోక్తిమెయిన్.

క. ఏమికులంబునఁ బుట్టితి, నామం బెయ్యది తపంబునకు ఫల మై సీ
కామించినతెఱఁ గెట్టిది, నీమది నున్నట్లు నాకు + నిక్కము నెపుమా. 73

చ. అనినఁ దపస్వి యిట్లు మహాత్మ జనిందితి శూద్రయోనిఁ బే

రును విను శంబుకుండ గతఁరోషమదభ్రమచిత్తవృత్తి ని

ట్లనితరసాధ్య మైసతప + మర్థి నొనర్చెద మేనితో దినం

బునకు జగత్ప్రశస్తముగఁ + బోవుట కోర్కె నిజంబు నెప్పితిన్. 74

ఉ. నా విని భూవిభుండు మునిఁ నాయక సశ్యహితోపదేశవా

ణీవిభవంబు చిత్తమున + నెక్కొన నచ్చెరు పంది గాఢసం

భావన చేసి శూద్రముని + పై నదయం బగుచూడ్కి నిల్చి చిం

తావివశత్వ మొందె నృపధర్మము సీచము గాఁ దలంచుచున్. 75

చ. తనయశవంబు మోచికొని + తస్మియుఁ దానును వచ్చి యేడ్చుచి

ప్రనియడ లుతరంగమునఁ + బోక పెనంగిన ఖడ్గముం గనుం

- గొనుచు మునీశ్వరానుమతిఁ గ్రూరత కై నను నోర్చువాడఁ బా
మ్మని తలపోయు చుండఁ గృప యం దెడ నేయుచుఁ జిన్నవోవుచున్. 76
- క. కరుణాతిశయంబుఁ బ్రజా, పరిపాలనరతియుఁ బెనఁగు యల్లములోఁ
బిరిగొన నిశ్చయమునకుం, జొరఁ జాలక తలఁచుపాలఁసుండునుజోలెన్. 77
- క. వెడఁగుపడి యచటఁ బెద్దయు, వడి నిలిచి తలంచుకొని యావశ్యంబును ని
ప్పు డితనిఁ దెగఁజూడక చొ, పుడునే యావిప్రశిశువుఁప్రాణం బనుచున్. 78
- క. తల కంటగించు చుండఁగ, బలిమిని నొప్పధరసంబు యానము నేయం
దలకొనురోగార్తునిక్రియ, నలమటతో బెరయుతెగువ యలుగులపడుచున్. 79
- మ. నరనాథుం డిటు లెట్టకేలకు విలీనం బైనచిత్తంబు ను
స్థిరభావంబునఁ బట్టుకొల్పికొని నిశ్చింతాత్ము నత్తాపనున్
శిరణార్థిన్పుటరక్ష గోరి తునిమెన్ యంభోభూస్వామిగఁ డై
కరవాలంబు మృదుక్రియం బెఱికి రేఖాహీనదీనస్థితిన్. 80
- అ. అపుడు కుసుమవర్ష యాకాశం బెల్లను, బొదివె దేవదుందుభులు సెలంగ
హరిహరాదిదివిజ యంతరిక్షంబున, నిలిచి సంస్తుతించి రెలమి మిగుల. 81

సూర్యమునిని నధించినరాముని దేవతలు ప్రత్యక్షమై గావించుట.

- ఉ. వారలు రాముతోడ రిఘుఁనంశన్మహాత్మమ యిత్తపాధనుం
డేరికిఁ బొందరానిగతి యేకేగ సుకర్మము మెచ్చి యేము నీ
కోరినయట్ల యిచ్చేదము యొప్పు నరం బనినం బ్రమోద మే
పారఁగ విప్రశాలుబ్రదు యాధిరణేరమణుండు వేఁడినన్. 82
- క. ఏప్రాదు శూద్రముని పిగి, తిస్రాణునిఁ జేసి తీవు యధర్మ నిరతి నా
విప్రశశివుడై తస్యము, నాప్రద్య యనూఁముగ సమాహిత మయ్యెన్. 83
- చ. అని విభవసమ్మనంబు ప్రసాదాతిశయంబును బొందఁ జేసి య
య్యనిమిషసంఘ మిట్లునయె యానిని మఱియున్ మహీశ యే
మనఘుండు కుంభసంభవుని యజ్ఞముతీలువలం దదీయద
ర్యసమున కర్థి నేగదము యర్హుట నీవుఁ నగం దదర్శమై. 84

దేవతలు బ్రహ్మచర్యము నగిష్ఠ్యునియజ్ఞము చూచి రాముఁ డరగుట.

- చ. అనుచు విమానముల సేవఁగ సన్నరనాథుండు పుష్పకంబుపై
ననుగమనంబు సేసె నమ్మతాశనులుం జని యమ్మునీంద్రుఁడొ
జనములఁ దృప్తి బొడిచి రిఘుఁసత్తము ధర్మవిధిప్రయత్న మా
తని కెఱిగించి యేగి దుచితంబుగ సంయమి గాంచె రాముడున్. 85
- క. అతఁ డభ్యాగతపూజా, ప్రతిపదనకౌశలమున యాధువు సంతో
షితహృదయుఁ జేసి యిట్లనఁ, గతిపయసల్లాపజనితఁకౌతూహలుఁ డై. 86

మ. అవసీదేవకుమారుచావునకు నీ + వత్సంతభేదంబు బొం

ది వివేకంబున ధర్మనిర్ణయము సంధిల్లం బ్రతీకారక

ర్మవిధానంబున వానిమేన మగుడం + బ్రాణంబు గల్పించుటల్

దివిజవ్రాతము సెప్పఁగా విని కృతార్థిభూతచిత్తుండ నై. 87

క. నీ కెదురుసూచు చుండితిఁ, గాకుత్సాన్వయవరేణ్య + కడు నద్భుత మీ

లోకమున నిట్టిచరితం, బేకందున నైనఁ గలదె + యెవ్వరి కయినన్. 88

క. అని యమ్మునిపతి లజ్జా, వనతుం డగురామధరణివల్లభునకు ని

చ్చె నతిప్రియపూర్వకముగ, ననర్హ్యముణిరుచుల వెలుగు + నాభరణంబుల్. 89

ఆ. ఒనఁగి యిట్లు లనియెఁసుర్వీశ యొకడివ్య, పురుషుఁ డొక్క కొలనిఁబొంత నన్నుఁ

గాంచి వినయమొప్పఁ + గాఁ దనదురితంబు, నాకు నెఱుంగఁజెప్పి + నాశితమున.

క. ఆదురితము వాసిన న, మ్రోదమునక బ్రహ్మలోకమున కరుగునతం

డాదరవృత్తి నొసంగం, గా దన కీభూషణములు + గైకొంటిఁ దగన్. 91

తే. దేవభరణీయ మిది నరఁదేవసేవ్య, నీక భరియింపఁ దగు నని + నెయ్య మొంద

దేవకార్యంబు మేదినిఁదేవహితముఁ, గేలిమై జేయు మని విభుఁకేల దొడిగె.

క. పలుకుల నాదశరథుగా, దిలినుతుఁ దుష్టాత్తుఁ జేసి + దీవనలఁ బొగ

డల నముచితోపదేశం, బులఁ దాపనవరుఁడు ప్రాదు + పుచ్చుచు నుండెన్. 93

— రామఁ డగస్త్యునిచే సమ్మానితుఁడై యయోగ్య కేతంచుట. —

తే. అధిపుఁడాదివనంబునఁ య్యామినియును, గి డపిమఱునాఁడుమ్మనిపదఁక మలములకు

నెఱఁగి విఁడ్కొని పుష్పకంఁబెక్కి సిద్ధ, సాధ్యపూజితుఁ డగుచు నఁయోధ్యకరిగి.

చ. తనుఁ గని భక్తి మొక్కుటయుఁ + డమ్ములఁ గొఁగిటఁ జేర్చి యాత్మన

ర్తన మెఱిఁగించి తెల్లులకు + దండనమస్కృతు లాచరించి భృ

త్యనికరపౌరభూజనముఁదానహుఁ డై కొలు విచ్చి కొంతసే

పున కనుజాదినేపకులఁ + బొమ్మని భూషతి సమృద్ధునన్. 95

క. సమయకరణీయకవిజన, సముదయగోష్ఠీవిన్ద + సారస్యానం

గమునఁ దగఁ బ్రొద్దు పుచ్చె, న్సముచితచతురాల్పపరిజఁనంబులతోడన్. 96

క. మనుజపతి తాను దమ్ములు, జనమానసరంజనార్య + సమృద్ధచరితం

బున నెల్లలోకములుఁ గీర్తన సేయఁగ నిట్లు పూజ్యఃపూజ్యము నడపెన్. 97

ఆ. అంత నొక్కనాట + ననుజల రావించి, ధర్మసంగ్రహైకఁతత్పురాత్తుఁ

డగుటఁ బుణ్యకర్త + యత్నాదరమున వాఁరలకు నిట్లు లనియెఁరామనృపతి.

చ. క్రతువులయందు మేటి యనఁ + గా నుతి కెక్కినరాజసూయ మ

ప్రతిహతవృత్తే జేయన్మహాభావము గౌరవ మొందఁ జేత యీ

స్థిత మిది మీకుఁ జూడ నవిఁజేపనముద్యమమేనిఁ దత్క్రియా

రతమతి నుత్సహింపుఁ డభిరామముగా విభవాన్పదంబుగన్. 99

- చ. అనుడు వినీతిమై భరతుఁ * డారఘనందనుతోడ నల్ల ని
ట్లనుఁ గరుణావిధేయమతి * యై పొగడొందిననీకు విశ్వభూ
జనమనుజేశ్వరప్రకరఁసంక్షయమూలము నాఁ బ్రసిద్ధి కె
క్కినక్రతు వేల యొండొకటికిం దొడగెన్ మముఁ బంపు పెంపునన్. 100
- ఆ. అనినపలుకు లియ్యఁకొనురాఘవునకు సౌమిత్రి యిట్లు లనియె * సత్రసమితి
యందు ముఖ్యమగుటఁసత్వమేధంబు పూజ్యంబు దానిఁ జేయు * మధిప నీవు.

—|| రాముఁ డశ్వమేధయాగము సేయుట. ||—

- మ. అనినం దమ్మునిమాటఁ గైకొని మహీశాగ్రేసరుం డాతనిం
బనిచెన్ రాజుల విప్రకోటి మునులన్ * బంధున్రజంబుం గరం
బనురాగంబునఁ బిల్వఁ బంప నతఁడున్ * యజ్ఞోచితామంత్రణం
బొనరించెన్ సకలావసీశజనచిత్తోల్లాసనంపాది యై. 102
- క. జనపతి వసిష్ఠముఖన, స్తుతులయనుజ్ఞ గొని లక్ష్మణుని ఋత్విజులం
గనకాదివస్తుయంతముగ, వెనుకం బోఁ బనిచి హయము * విడిచె నియతుఁ డై.
తే. పుణ్యతర మగునైమిశాఁరణ్యభూమి, భాగమున యజ్ఞవాట మఁపారవిభవ
భాసితంబును శుచియుఁగాఁ జేసియున్న, సందులకుఁజనిమంత్రతంఁత్రాన్వితముగ.
- క. క్రతు వొనరింపఁ దొడగి భూపతి పత్నీకృత్యములకుఁ * బసిడిని నీతా
వ్రతిమ నొడఁ గూర్చుకొని హృద్గతసభేదము లోన నడచి * ధైర్యము వేర్చిన్.
- క. నానాదేశసమాగతు, లై సవిధజనములం బ్రయత్నంబున స
మ్మానించి తత్తదుచితా, నూననిఖిలసంవిధాప్రయోజకుఁ డగుచున్. 106
- క. అన్నంబు వస్త్రములు సంగ, పన్నహారిణ్యంబు రుచిరఁబహుమణులును శ
శ్వన్నిరతి నొసఁగుఁ బ్రియమున, సన్నరపతి విప్రకోటి * కచ్చెరు వారన్. 107
- క. సరసఫలకందమాలో, స్మరములు వేర్వేఱ బహుల * కటమాలుఁ దెప్పిం
చి రఘునరేణ్యుడను సయమి, నరులకు నొప్పించె శిష్యఁపర్గములలరన్. 108

—|| సుకలపులు యాగశాలకు వచ్చి రామాయణగానము సేయుట. ||—

- ఉ. వీతి జగంబుచి స్త్రీములఁ * బెంపు నహింపఁగ నిట్లు చెల్లఁ బ్రా
చేతనుఁ డవ్వనింబునకు * శిష్యయుతంబుగ వచ్చి దారచిం
తాతురుఁ డై సరాముని యభార్హవిధానము శాతకుంభనీ
తాతనుసంవిధాన పరితం బగు 'తల్ల నెటింగి హృష్టుఁ డై. 109
- క. నీతాతసయులఁ బ్రితిన, మేతుం డై విలిచి వారి * కిట్లనియె జఘ
నేయితురు డగుగఘనందను, చేతఁగతఁ దెలియఁ గోరు * చిత్తముతోడన్. 110
- ఉ. గేయరసంబు నింపాన సఁకల్పిషవర్గములందు మాగధ
శ్రీ యలపడ్డకోవిదుల * చిత్తము లార్చితఁ బొందునట్లుగా

నీయెడ సభ్యరాగతముఁ నీంద్రనరేంద్రులపాలి కేగి రా

• మాయణ మర్ధి బాడుఁడు సమాహితమానసవృత్తి నిత్యమున్. 111

తే. యాగశాలోపకంఠంబునందుఁబోయి, వెరవుమైమిరలొక్కొక్కఁ మరిక్రమమున

రాముచేవి సోకునట్లుగాఁ నేమిభంగి, నైన బాడుఁడు తగునమఁయంబులెఱింగి.

క. జను లెవ్వ రేని మిన్నా, మనుజేంద్రుం డున్నయెడకు + మన్ననమై దో
డ్కొని చనినను నాకర్ణన, మునఁ బతి పిల్పించె నేని + ముదమునఁ జనుఁడి. 113

క. మనుజేశ్వరుసభ నేను, న్నును లేకున్నను మనంబునం గొంకక పా

వన మగునాన్యపుచరితము, వినిపింపుఁడు చొచ్చి యశని + వేడుకకుఁ దగన్.

చ. అని ముని చెప్పి వేడ్క హృదఁయంబులఁ బట్టుకొనంగ మైథిలీ

తనయులు దాని కియ్యకొని + దండనమహ్మతు లాచరించి పీ

డ్కొని పరివత్స) దేశములకుం జని పాడుచు నల్లనల్ల నే

ర్పున మఘశాలచేరువకుఁ బోయి సృష్టత్రిగోచరంబుగాన్. 115

క. సరసభస్మి బాడఁగ న, న్నరపతి యాలించి నిజగుణస్తవనకథా

విరచన యగు తెఱిగి తదీ, యరసానుగుణప్రకర్ష + మభినందింపన్. 116

చ. తలఁచి మహీశులక మునులఁ + దమ్ముల బంధుల సత్కవీంద్రులం

గలల విదగ్ధులై ననటఁగాయకవైణికవాంశి కాదులం

బిలువఁగఁ బంచి వైభవముపెం పెనలారఁగ వార లెల్లఁ దఁ

గొలువఁగ నాకుశీలపులఁకం దగ దర్శన మిచ్చె నిచ్చినన్. 117

క. చొత్తెంచి రామువడు వ, చొచ్చి త్రినచందమునఁ దనువు + లొప్పఁగ రూపా

యత్తంబు లైనజనముల, చిత్తములు వికాస మొంద + సీతాతనయుల్. 118

తే. రాముచరితంబు గేయాభిరామమధుర, పదవిలాసమనోహర + భావభంగిఁ

జతురవాక్యార్థసృక్త + సరసలీల, వివిధగతిఁ బాడుచున్నయఁయ్యవసరమున.

క. వీరలమునివేషంబుల, కారణమునఁ గాక యొడలి + కట్టడియు ముఖ

శ్రీరామణీయకంబు మ, హీరమణునియట్లు కాదె + యిరువుర కరయన్. 120

—|| రాముఁడు కుశలపులగానము విని సమ్మనించుట. ||—

క. అని యెల్లజనంబులు నె, మ్మనములఁ దలపోయు చుండ + మనుజేశ్వరుఁ డ

మ్మనిబాలకులకు నొనఁగెను, గనకము నాభరణములును + గారవ మెనఁగన్. 121

చ. ఒసఁగిన నిక్కుమారు లవి + యెల్లక పల్కిరి మాకుఁ గాయలుం

గనురులు వేల్పు వెల్లఁకులుఁ + గాక సముజ్జ్వలభూషణంబులుం

బసిఁడియు నేల యుక్తమె తపస్విజనంబులకుం బరిగ్రహం

బసమభవద్గణస్తతికఁధైకపరత్వవిభూతి సాలదే. 122

చ. అన విని గారవంబు హృదఁయంబునఁ బుట్టఁగ వారిఁ జూచి య

య్యినకులముఁ ఘ్యుఁ డుత్సుకత + నెవ్వరిపారల రీప్రబంధ మే

- మునికృత మన్న నాదికవి + మోము గనుంగొని యక్కుమారు లం
దనుమతి గాంచి యిట్లనిరి + యానృపచంద్రనకుం బ్రియంబుగన్. 123
- క. ఈసందర్భము వీరలు, సేసినయది మేము వీరి + శిష్యులము రసో
ల్లాసమధుర మగుదీని ను, పాసింతుము ప్రీతి సేత + దనుమతి నెందున్. 124
- చ. అనుడు వికాస మంది విభుఁ + డమ్మునినాథుముఖారవిందముం
గనుంగొని మీకృపాహిమ + గావ్యమయోజ్జ్వలమూర్తిఁ దాల్చి పా
వనముగఁ జేసె నాదులఘున ర్తనమున్ భవనంబు లాదరం
బునఁ గొనియాడు సంక ననుఁ + బుణ్యుండ నైతిఁ ద్రిలోకపూజితా. 125
- క. ఈవాత్సల్య మధికనం, భావనయై మీర లెఱుక + పటుప కునికి యే
మో వీర లెన్వరో వినఁ, గావలయున్ గూఢపథము + గాఁ దగునేనిన్. 126
- నాల్గికి రామునికి సీతావృత్తాంతము చెప్పి కుశలప్రల నతని కొప్పించుట. ←
- క. అనురఘునాయకులవలకులు, విచి మునిచితి జనకతనయఃపు త్తాంతం బీ
తని కెఱిగింపఁగ నిది తఱి, యని యతనికి నిట్లులనియె + నందఱు వినఁగన్. 127
- చ. విషయముఁ బెంపు నేర్పును వివేకమునుం గలనీవు మేదినీ
తనయఁ దొఱంగు లెట్లు లుచితంబుగఁ జూచితి విట్లు వోలునే
యనలవిశుద్ధ యైనసతి + సక్కట యెక్కడనేనిఁ బామ్ము నీ
సని వెడలంగఁ ద్రోచిన దఃయాగుణ నీర్తికి హాని వుట్టదే. 128
- క. నాఁ డగ్నిలోనఁ ద్రోచిన, వాఁడ పకట యంతఁ బోక + పల్లభ నిమ్మై
నేఁ డడవిఁ ద్రోచి తేనఁ గడు, వాఁడి గ దే నీకు రాఘవకులప్రవరా. 129
- తే. అంతసుండియు నీశఁడ + సలిగి యున్న, వార మే మది యట్లుండె + వారిజాక్షి
తెఱంగు వినుననియుట్లనుఁ మాటి యుముని విసితజాతోత్సుకుండగుఁ నృపవరునకు.
- ఉ. క్షుత్త్రీయపుత్త్రీకాభరణఃగౌరవలీల వెలుంగు మేదినీ
పుత్త్రీ మదాశ్రమస్థలము + పొంత ననంబునఁ ద్రోచి వచ్చె సౌ
మిత్త్రీ తనస్విబాలకాలు + మెల్లకఁ గన్గొని వచ్చి నాకుఁ ద
న్దాత్త్రీ నలుంగఁ జెప్పుటయు + మానినియున్నెడ కేమ గ్రక్కునన్. 131
- క. చని యనునయించి యాశ్రమ, మునకుం గొని పోయి యచటి + మునివరపత్నీ
జనమాలభంగి నుటజు, ర్తనిఁ జేసినయంతఁ గొన్ని + దినములు సనినన్. 132
- క. చకితాత్మ లగునుహీనును, గుంఁ బ్రీతి యొనర్ప నాడు + లవణునివధనే
తకు నీ శత్రు, ఘ్న కుమారుం డందుఁ బోవు + కందువఁ బ్రీతిన్. 133
- క. నారిం, గనుడు సనుష్ఠితమస్తాకరణీయుఁడ నై
భ్య కుశలప్ర, లనియెడునామంబు లిడితి + సయ్యురుప్రరకున్. 134
- గా మీఱఁ బెక్కువలమైఁ + గల్యాణసౌమ్యాంగులై
స్వీదారకసహాగ్రీడం బ్రవ ర్తిల్లుచున్

బాలేందుద్వయిలీల మజ్జ్వలకళాప్రాధత్వముం బొందుచున్

శీలం బాకృతు లొందినట్లగుచు సఃత్సేవం బ్రియం బందుచున్. 135

తే. సకలవిద్యలయందుఁ బ్రశస్తి కెక్కి, యక్కుమారులు రామాయణాఖ్య మైన
మత్స్యజీతప్రబంధంబు + మధురగేయ, సహితముగ నభ్యసించిరి + సచ్చరిత్ర.

క. అని తెలియఁ బలుకుతనదువ, చనపద్ధతిమె నెఱిఁగియు + సంశయమతిఁ ద
న్నను సుతులఁ జూడ నమ్ముని, మునుజేంద్రున క్ట్టు లనియె + మఱియుంబ్రీతిన్.

క. వారల నివ్వధమున సం, స్కారవిశేషాభిమతులఁ + గావించితి నా

చారవిజితసంయము లగు, వీరలు వారప్రతర్కశ్రీవిభవై కనిధి. 136

తే. ఎంతకాలంబు వోయిన + నెరవ కాదె, యెరులసామ్యనితలఁచియాఁగోత్సవమున
కిదియ కానుకగా వీరి + నిట్లు తెచ్చి, నిన్నుఁ జేర్చితి రఘుకులఁనృపవరేణ్య.

క. అనవుడు జనపతి నెవ్వన, మున నచ్చెరువాటు మురము + ముప్పిరిగొనఁగాఁ
గనుదోయి నమ్మనాశ్రుల, మునుఁగఁగఁ బులకములు మేనఁమునుఁగువడంగన్.

క. ఆనందము గదిరిన నభి, మాని యగుట నయ్యనన్ద + మది నిడుకొని య
ప్లేనిం గర్తవ్యము దగ, నానతి యిం డనిన మునిజుఁనాగ్రణి ప్రీతిన్. 141

== సీత నిజసాత్వికత్యప్రభావంబున భూమిం గ్రుంకుట. ==

సీ. జనకతనూజుఁ గైకొను మిది మామతం బనిన విసేతుఁడై యవిభ్రండు
మునినాథ యవిచారఁముఖ్యంబు గాన లోకంబు మెచ్చించుట + కడిది గాదె
ముద్దియ మీచిత్తఁమునకుఁ బోలినభంగి నీయెడ శపథంబు + నేయుఁ గాక
యనవుడు నిది వోలు + నని ముని శాసించె దాపనీజనసహితంబు గాఁగ

తే. సీత యచ్చటి కేతెంచి మాతయయిన, భూమిదెసఁజూచియె మైయి రామనృపతి
కేసు దప్పనిదానసయేని నన్నుఁ, జేర్చికొను మని తడవ నచ్చెరువు గాఁగ.

మ. అపసీదేవత సింహపీఠగతయై + యచ్చటఁ దోతెంచి రా
ఘవుడేవిం దొడదోయిపై నునిచి లోకం బద్భుతం బంద నే
ల వెనం జొచ్చిన ధాత్రి కల్లునృపుతాంబులంబు న్నుసీంద్రుండు యో
గ్యవచోయుక్తులఁ బాపి పుత్త్రయుగయోగానంద మగ్గించుచున్. 143

క. ఇహపరిసౌఖ్యసిదానము, మహితాపత్యంబ యనుచు + మనుజేంద్రమనో
విహరణముఁ బుత్త్రీలాభ, ప్రహర్షవిషయంబుఁ జేసెఁ + బరమప్రీతిన్. 144

తే. అక్కుమారులు రాముసాదాంబుజముల, కెరఁగి భూదేవితప్ప సహింపవలయు
దేవ యని ముద్దుపుట్టఁ బ్రార్థించునట్లు, గాఁగ నత్తఱి వసువ యను.

== రామచంద్రుండు పుత్రసహితం డై నిజసగరసంకసుత కవః

క. వారలు నవ్విధమున నా, భారమణునిమదికి ని మనువంశము
దారకునుములు దొరఁగెను, బోరన దివి దేవ. కాలాచిత్య
కేళిలోలతః

- చ. జయజయశబ్దముల్ నెలగ * సర్వజనంబు నెలర్చు నర్చిలిం
బ్రియనుతయుగ్మముం దిగిచి * పెద్దయుఁబ్రాద్దొగిఁ గొగిలించి మో
దయుతమనస్కుఁడై నృపతి * దమ్ముల సమ్మద మొందఁ జేసి య
న్వయపరివృద్ధి తల్లులమఁనం బలరం బ్రకటించి వేడుకన్. 147
- క. నగరం బుత్సనరమ్యంబుగ నప్పు డలంకరింపఁ * బుచ్చి సముచితం
బుగ నకలజనముఁ బొమ్మని, తగువారును మునివరుండు * దమ్ములుఁ దానున్.
- క. కొడుకులతపస్వివేషము, లుడిపి నరేశ్వరకుమారఁ యోగ్యపరికరం
బాడఁగూర్చి వార లుచితపు, నడవడి వర్తిల్లఁ గ్రతుదిఁనంబులు సనినన్. 149
- క. ధరణీసురగణము మునీ, శ్వేరులను భూపతుల నర్థి * వర్గము నయ్యె
వెరవున సంభావించుచుఁ, బరువడి వీడ్కొలిపె రఘునృపాలుం డెలమిన్.
- తే. వినయ మొప్పంగ వాల్చికిమునికి నర్చు, లిచ్చి మీకృపపెంపున * నెల్ల వగలుఁ
బాపెనాహ్లాద మొనఁగూడఁభవడనుగ్రహంబమాకేషుగడయునుననుచునతని.
- క. అనుచుటకును బెద్దయున, వ్యనుగమనము సేసి భక్తి * నడుగులఁ బడి వీ
డ్కొని యమ్మునినత్తముదీ, వనలం బ్రీతాత్ముఁ డగుచు * వచ్చెం బురికిన్. 152
- తే. ఇట్లు కృతకృత్యుఁ డగు రాఘవేంద్రు నెల్ల, వారు నయ్యెవిధంబులఁవచ్చి కాంచి
మన్ననలుమున్నుగాఁదమఁవిన్నపములు, సఫలములు సేయఁదోషితఁస్వాంతులైరి.
- క. తనకన్నప్రజయ్యకాఁ గై, కొని భూప్రజ నెల్ల నొక్క * కొఱతయు లే కుం
డ నడపి పాలించుచు న, మ్మనుజేంద్రుండు పూజ్యరాజ్య * మహిమాన్వితుఁడై.

—== కుశలపులకు రామఁడు రాజవిద్యల నేర్పించుట. ==—

- క. మునులకడఁ దత్ప్రకారం, బున నునికింజేసి మున్నఁపూర్వం బని నం
దనులకు నుచితపరిశ్రమ, మొనరించువిధంబునకు సముత్సుకుఁ డగుచున్. 155
- నీ. భరతవాత్సల్యంబున * ప్రభృతినాగరికశాస్త్రంబులదెన నైపుఁణంబు వడయ
హయగజస్వందనాద్యారోహణక్రియాదక్షతనలన వైదగ్య మొందఁ
గోదండకరవాలఁకుంతముఖ్యాయుధశ్రమములయందుఁ బ్రశస్తి నొంద
వేణువీణాప్రాధ * వివిధకళాభ్యాసములయెడఁ బ్రశస్తిఁములు వహింపఁ
- తే. జేసి తజ్జులమనము లఁచెరువడంగ, నక్కమారుల నొక్కొక్క * యవసరమున
నేర * లుంచుముదముదఁలిర్పశీక్ష, కులకుఁబసదన మొనఁగునిట్టలముగాఁగ.
- కుశలపుల ను, దాత్తపరిశ్రములఁ జేసి * తద్విమలగుణ
జేసి శస్త్రా, ద్యుత్తమబాణములవిధము * లుపదేశించెన్. 157
- ములను * శత్రుఘ్నలక్షణ, భరతులరసి తీర్ప * ధరణి యెల్లఁ
డియొజ్జ * నెగడి ప్రవర్తిల్ల, నతఁడు సద్విద్యోదారతిఁ జరించు, 158

క. సుతులఁ గొనియాడు విద్య, తృప్తి నుపాసించు భూమి + ప్రజ నరయు మహా
 క్రతువు లొనరించు గురుడై, వతపూజలు సేయు సాధుఁవర్గముఁ బ్రోచున్.
 తరలము. ధరణి నెందును గాలవర్షము + దైవయోగసమగ్ర మై
 కురియ మోదముఁ బొంద సస్యము + కోటికొండలు పండ భ
 ర్తరతి సర్వజనంబు ను త్తమ + మార్గవర్తనశీలతం
 బొరయ ధారుణి యేలె రాఘవ + వుంగవుండు మహాన్నతిన్. 160

—|| ఆ శ్వాసాంతము. ||—

మ. మురజిత్కుల్పించు కల్పవృక్షకుసుమాఁమోదప్రతీకాశశశి
 ర్తిరమాధాముఁడు ధామమాలితులనా + శ్రీపాత్ర తేజోనిరం
 తరదిక్పక్కుఁడు చక్రభృత్పదయుగఁధ్యానక్రియాభ్యాసత
 త్పరతానిత్యుఁడు భవ్యకృత్యుఁడనమాదారుండు సామ్యుం డిలన్. 161

క. మనుజాబ్జాకరసవితృఁడు, వినయ స్తవనీయవిభవ + విశ్రుతనిజవ
 ర్తనుఁడు పరివాహనన్నా, హనబిరుదాంకుండు శశ్వదభివిజయుఁ డిలన్. 162

మాలిని. ధరణిభరణదృవ్యః త్పార్థివార్థప్రకాండా
 హరణపరిణతుం డుద్యద్గణాధ్యక్షీతీంద్రా
 భరణకరణగాధా + పండితోద్యత్సదావి
 స్ఫురణవరణనిత్యః స్తుత్యలక్ష్మీశుఁ డుర్విన్. 163

గద్యము. ఇది శ్రీమదుభయకవిమిత్రౌ కొమ్మనామాత్యపుత్రౌ బుధారాధనవిధేయ
 తిక్కననామధేయ ప్రణీతం బయినయుత్తరరామాయణం బనుమహాకావ్యంబు
 నందు సర్వంబును దశమాశ్వాసము.

నిర్వచనోత్తరరామాయణము

సంపూర్ణము.

చెన్నపురి : వావిళ్ల. రామస్వామిశాస్త్రిలు అండ్ సన్స్ వారి
 ఆదిసరస్వతీనిలయ ముద్రాక్షరశాలయందు
 ముద్రితము. —1916.